

Saturs

I *Leģislatīvi akti*

REGULAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1627 (2016. gada 14. septembris) par daudzgadu plānu zilās tunzivs krājumu atjaunošanai Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 302/2009 1
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1628 (2016. gada 14. septembris) par prasībām attiecībā uz autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas iekšdedzes motoru gāzveida un daļiņveida piesārņotāju emisiju robežvērtībām un tipa apstiprināšanu, ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1024/2012 un (ES) Nr. 167/2013 un groza un atceļ Direktīvu 97/68/EK ⁽¹⁾ 53

DIREKTĪVAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/1629 (2016. gada 14. septembris), ar ko nosaka tehniskās prasības attiecībā uz iekšzemes ūdensceļu kuģiem, groza Direktīvu 2009/100/EK un atceļ Direktīvu 2006/87/EK 118

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ.

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2016/1627

(2016. gada 14. septembris)

par daudzgadu plānu zilās tunzivis krājumu atjaunošanai Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 302/2009

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 43. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Kopējās zivsaimniecības politikas (KZP) mērķis, kas noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1380/2013 ⁽³⁾, ir garantēt ūdeņu dzīvo resursu izmantošanu tādā veidā, kas nodrošina ilgtspējīgus ekonomiskos, vides un sociālos apstākļus.
- (2) Savienība ir Starptautiskās Konvencijas par Atlantijas tunzivju saglabāšanu ⁽⁴⁾ ("Konvencija") Puse.
- (3) Ar Konvenciju izveidotā Starptautiskā Atlantijas tunzivju saglabāšanas komisija ("ICCAT") 15. īpašajā sanāksmē 2006. gadā pieņēma Ieteikumu 06-05, ar ko izveido daudzgadu plānu, kurš paredzēts zilās tunzivis krājumu atjaunošanai Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā un kura darbība beidzas 2022. gadā ("atjaunošanas plāns"). Minētais ieteikums stājās spēkā 2007. gada 13. jūnijā.
- (4) Atjaunošanas plānā ir ņemtas vērā dažādu zvejas rīku un zvejas paņēmieni īpatnības. Īstenojot atjaunošanas plānu, Savienībai un dalībvalstīm būtu jācenšas veicināt piekrastes zvejas darbības un izmantot tādas zvejas rīkus un paņēmienus, kas ir selektīvi un kam ir samazināta ietekme uz vidi, tostarp rīkus un paņēmienus, ko izmanto tradicionālajā un nerūpnieciskajā zvejā, tādējādi palīdzot vietējai ekonomikai nodrošināt pietiekami augstu dzīves līmeni.

⁽¹⁾ OV C 383, 17.11.2015., 100. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2016. gada 23. jūnija nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2016. gada 18. jūlija lēmums.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1380/2013 (2013. gada 11. decembris) par kopējo zivsaimniecības politiku un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1954/2003 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 un (EK) Nr. 639/2004 un Padomes Lēmumu 2004/585/EK (OV L 354, 28.12.2013., 22. lpp.).

⁽⁴⁾ Starptautiskā Konvencija par Atlantijas tunzivju saglabāšanu (OV L 162, 18.6.1986., 34. lpp.).

- (5) ICCAT Ieteikums 06-05 tika ieviests Savienības tiesību aktos ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1559/2007 ⁽¹⁾.
- (6) ICCAT 16. īpašajā sanāksmē 2008. gadā pieņēma Ieteikumu 08-05, ar ko grozīja Ieteikumu 06-05. Lai atjaunotu zilās tunzivis krājumu, Ieteikumā 08-05 bija paredzēts laikā no 2007. gada līdz 2011. gadam pakāpeniski samazināt kopējās pieļaujamās nozvejas apjomu, noteikti ierobežojumi zvejai konkrētos apgabalos un laikposmos, jauns zilo tunzivju minimālais izmērs, pasākumi attiecībā uz sporta un atpūtas zvejas darbībām, audzēšanas un zvejas kapacitātes regulēšanas pasākumi, kā arī tajā pastiprināta ICCAT kopīgās starptautiskās inspekcijas shēma.
- (7) ICCAT Ieteikums 08-05 tika ieviests Savienības tiesību aktos ar Padomes Regulu (EK) Nr. 302/2009 ⁽²⁾.
- (8) ICCAT 17. īpašajā sanāksmē 2010. gadā pieņēma Ieteikumu 10-04, ar ko grozīja Ieteikumu 08-05. Lai atjaunotu zilās tunzivis krājumu, Ieteikumā 10-04 bija paredzēts vēl vairāk samazināt kopējo pieļaujamo nozveju un zvejas kapacitāti un tas pastiprināja kontroles pasākumus, jo īpaši tos, kas attiecas uz pārvietošanas un sprostos ievietošanas darbībām. Turklāt tajā bija paredzēts 2012. gadā saņemt ICCAT Pastāvīgās pētniecības un statistikas komitejas ("SCRS") papildu ieteikumu par nārsta vietu noteikšanu un aizsargājamo teritoriju izveidošanu.
- (9) Lai pārskatītos starptautiskos saglabāšanas pasākumus, kas izklāstīti Ieteikumā 10-04, ieviestu Savienības tiesību aktos, Regula (EK) Nr. 302/2009 tika grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 500/2012 ⁽³⁾.
- (10) ICCAT 18. īpašajā sanāksmē 2012. gadā pieņēma Ieteikumu 12-03, ar ko grozīja Ieteikumu 10-04. Lai kāpinātu atjaunošanas plāna efektivitāti, Ieteikumā 12-03 bija paredzēti tehniski pasākumi attiecībā uz dzīvu zilo tunzivju pārvietošanas un sprostos ievietošanas darbībām, jaunas prasības par nozvejas ziņojumiem, ICCAT reģionālo novērotāju programmas īstenošana un izmaiņas zvejas sezonās. Turklāt tika pastiprināta SCRS loma zilās tunzivis krājuma novērtēšanā.
- (11) ICCAT 23. kārtējā sanāksmē 2013. gadā pieņēma Ieteikumu 13-07, ar ko grozīja Ieteikumu 12-03, ieviešot zvejas sezonu nelielas izmaiņas, kas neietekmē Savienības floti. Turklāt tika pieņemts Ieteikums 13-08, ar ko papildināja atjaunošanas plānu. Ieteikumā 13-08 tika noteikta kopīga kārtība, kādā izmantojamas stereoskopisko kameru sistēmas, lai novērtētu zilo tunzivju daudzumus laikā, kad notiek ievietošana sprostos, un paredzēta iespēja elastīgi noteikt zvejas sezonas sākuma datumu attiecībā uz laivām zvejai ar ēsmu un velcēšanas laivām Atlantijas okeāna austrumu daļā.
- (12) Lai Savienības tiesību aktos ieviestu būtiskus pasākumus, tādus kā pasākumus, kas Ieteikumā 12-03 un Ieteikumā 13-08 paredzēti attiecībā uz zvejas sezonām, Regula (EK) Nr. 302/2009 tika vēlreiz grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 544/2014 ⁽⁴⁾.
- (13) ICCAT 19. īpašajā sanāksmē 2014. gadā pieņēma Ieteikumu 14-04, ar ko groza Ieteikumu 13-07 un atceļ Ieteikumu 13-08. Daži no spēkā esošajiem kontroles noteikumiem tika racionalizēti, savukārt kārtība, kādā izmantojama stereoskopiskā kamera laikā, kad notiek ievietošana sprostos, tika vēl sīkāk precizēta, un atjaunošanas plānā tika ieviesti pasākumi, kas attiecas uz ūdenī atlaišanas darbībām un rīkošanos ar nedzīvām zivīm.
- (14) Ieteikums 14-04 Savienībai ir saistošs.
- (15) Visi atjaunošanas plāna grozījumi, kurus ICCAT pieņēmusi 2012., 2013. un 2014. gadā un kuri vēl nav ieviesti, būtu jāievieš Savienības tiesību aktos. Tā kā minētā ieviešana attiecas uz atjaunošanas plānu, kura mērķus un pasākumus ir noteikusi ICCAT, šī regula neaptver visu daudzgadu plānu saturu, kas noteikts Regulas (ES) Nr. 1380/2013 9. un 10. pantā.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1559/2007 (2007. gada 17. decembris), ar ko izveido daudzgadu plānu zilo tunzivju krājumu atjaunošanai Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 520/2007 (OV L 340, 22.12.2007., 8. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 302/2009 (2009. gada 6. aprīlis) par daudzgadu plānu zilās tunzivis krājumu atjaunošanai Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā, par grozījumiem Regulā (EK) Nr. 43/2009 un par Regulas (EK) Nr. 1559/2007 atcelšanu (OV L 96, 15.4.2009., 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 500/2012 (2012. gada 13. jūnijs), ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 302/2009 par daudzgadu plānu zilās tunzivis krājumu atjaunošanai Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā (OV L 157, 16.6.2012., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 544/2014 (2014. gada 15. maijs), ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 302/2009 par daudzgadu plānu zilās tunzivis krājumu atjaunošanai Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā (OV L 163, 29.5.2014., 7. lpp.).

- (16) Ar Regulu (ES) Nr. 1380/2013 tiek ieviests minimālā saglabāšanas references izmēra jēdziens. Lai nodrošinātu konsekveni, ICCAT minimālā izmēra jēdziens būtu jātransponē Savienības tiesību aktos kā minimālais saglabāšanas references izmērs. Līdz ar to atsaucies uz zilo tunzivju minimālo izmēru Komisijas Deleģētajā regulā (ES) 2015/98 ⁽¹⁾ būtu jāsaprot kā atsaucies uz minimālo saglabāšanas references izmēru šajā regulā.
- (17) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas noteikumu par pārvietošanas darbībām, sprostos ievietošanas darbībām un krātiņveida lamatu un kuģu darbību reģistrēšanu un ziņošanu par tām īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽²⁾.
- (18) Daži Regulas (EK) Nr. 302/2009 noteikumi ir kļuvuši lieki, jo īpaši tāpēc, ka nu tie ir iekļauti citos Savienības tiesību aktos. Citi noteikumi būtu jāatjaunina, lai atspoguļotu izmaiņas tiesību aktos, jo īpaši tās, kas izriet no Regulas (ES) Nr. 1380/2013 pieņemšanas.
- (19) Konkrētāk, ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1224/2009 ⁽³⁾ ir izveidota Savienības kontroles, inspekcijas un noteikumu izpildes sistēma, kurā izmanto globālu un integrētu pieeju, lai nodrošinātu atbilstību KZP noteikumiem, un Komisijas Īstenošanas regulā (ES) Nr. 404/2011 ⁽⁴⁾ ir paredzēti sīki izstrādāti noteikumi par to, kā īstenojama Regula (EK) Nr. 1224/2009. Ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1005/2008 ⁽⁵⁾ ir izveidota tāda Kopienas sistēma, lai aizkavētu, novērstu un izskaustu nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju. Minētie tiesību akti tagad aptver dažus ar Regulu (EK) Nr. 302/2009 reglamentētus jautājumus un jo īpaši tās 33. pantu par noteikumu izpildes pasākumiem un VIII pielikumu par kuģu satelītnovērošanas sistēmas (VMS) ziņojumu nosūtīšanu. Tāpēc minētie noteikumi šajā regulā nav jāiekļauj.
- (20) Saskaņā ar Īstenošanas regulu (ES) Nr. 404/2011 SCRS pieņemtos pārrēķina koeficientus piemēro, lai aprēķinātu apstrādātu zilo tunzivju svaram ekvivalentu neapstrādātu zivju svaru, arī šīs regulas piemērošanas vajadzībām.
- (21) Turklāt saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1224/2009 95. pantu ir pieņemts Komisijas Īstenošanas lēmums 2014/156/ES ⁽⁶⁾. Minētais īstenošanas lēmums *inter alia* nosaka mērķa kritērijus un mērķus, kas attiecas uz zilās tunzivs zvejniecības kontroli Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā.
- (22) Ar ICCAT lēmumu 06-07 ir izveidota paraugu ņemšanas programma, kurā saistībā ar zilo tunzivju audzēšanas darbībām novērtē īpatņu skaitu atkarībā no izmēra. Minētais noteikums tika ieviests ar Regulas (EK) Nr. 302/2009 10. pantu. Nav nepieciešams šajā regulā īpaši paredzēt šādu paraugu ņemšanas programmu, jo attiecīgās paraugu ņemšanas programmas vajadzības tagad pilnībā apmierina programmas, kuras izveidotas ar lēmuma 14-04 83. punktu, kas jāievieš ar šo regulu.
- (23) Tādēļ skaidrības, vienkāršošanas un juridiskās noteiktības labad būtu jāatceļ Regula (EK) Nr. 302/2009.

⁽¹⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/98 (2014. gada 18. novembris) par Starptautiskajā Konvencijā par Atlantijas tunzivju saglabāšanu un Konvencijā par turpmāku daudzpusēju sadarbību Ziemeļrietumu Atlantijas zvejā paredzēto Savienības starptautisko saistību ieviešanu, kā minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1380/2013 15. panta 2. punktā (OV L 16, 23.1.2015., 23. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas Īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1224/2009 (2009. gada 20. novembris), ar ko izveido Savienības kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem, un groza Regulas (EK) Nr. 847/96, (EK) Nr. 2371/2002, (EK) Nr. 811/2004, (EK) Nr. 768/2005, (EK) Nr. 2115/2005, (EK) Nr. 2166/2005, (EK) Nr. 388/2006, (EK) Nr. 509/2007, (EK) Nr. 676/2007, (EK) Nr. 1098/2007, (EK) Nr. 1300/2008 un (EK) Nr. 1342/2008, un atceļ Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1627/94 un (EK) Nr. 1966/2006 (OV L 343, 22.12.2009., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 404/2011 (2011. gada 8. aprīlis), ar kuru pieņem sīki izstrādātus noteikumus par to, kā īstenojama Padomes Regula (EK) Nr. 1224/2009, ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem (OV L 112, 30.4.2011., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1005/2008 (2008. gada 29. septembris), ar ko izveido Kopienas sistēmu, lai aizkavētu, novērstu un izskaustu nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju, un ar ko groza Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1936/2001 un (EK) Nr. 601/2004, un ar ko atceļ Regulas (EK) Nr. 1093/94 un (EK) Nr. 1447/1999 (OV L 286, 29.10.2008., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ Komisijas Īstenošanas lēmums 2014/156/ES (2014. gada 19. marts), ar ko izveido īpašu kontroles un inspekcijas programmu zvejniecībām, kuras izmanto zilās tunzivs krājumus Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā, zobenzivs krājumus Vidusjūrā, un zvejniecībām, kuras izmanto sardīnes un anšova krājumus Adrijas jūras ziemeļu daļā (OV L 85, 21.3.2014., 15. lpp.).

- (24) Lai Savienība izpildītu starptautiskās saistības, kas tai ir noteiktas Konvencijā, Deleģētajā regulā (ES) 2015/98 ir paredzētas atkāpes no zilo tunzivju izkraušanas pienākuma, kas izklāstīts Regulas (ES) Nr. 1380/2013 15. pantā. Ar Deleģēto regulu (ES) 2015/98 tiek ieviesti daži ICCAT Ieteikuma 13-07 noteikumi, ar kuriem ir paredzēts izmešanas un atlaišanas ūdenī pienākums, kuru konkrētos gadījumos piemēro kuģiem un krātiņveida lamatām, ar ko zvejo zilās tunzivis Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā. Tāpēc šādi izmešanas un atlaišanas pienākumi šajā regulā nav jāiekļauj, un līdz ar to tā neskar attiecīgos Deleģētās regulas (ES) 2015/98 noteikumus,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Šajā regulā ir paredzēti vispārīgi noteikumi par to, kā Savienība piemēro 3. panta 1. punktā definēto atjaunošanas plānu.
2. Šo regulu piemēro zilajām tunzivīm (*Thunnus thynnus*) Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā.

2. pants

Mērķis

Šīs regulas mērķis ir saskaņā ar 3. panta 1. punktā definēto atjaunošanas plānu līdz 2022. gadam sasniegt tādu zilās tunzivis biomasu, kas atbilst maksimālajam ilgtspējīgas ieguves apjomam, ar vismaz 60 % varbūtību sasniegt minēto mērķi.

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "atjaunošanas plāns" ir zilās tunzivis atjaunošanas daudzgadu plāns, ko piemēro no 2007. gada līdz 2022. gadam un ko ieteikusi ICCAT;
- 2) "zvejas kuģis" ir jebkurš motorkuģis, ko izmanto vai ko paredzēts izmantot zilās tunzivis resursu komerciālā apgūšanā; pie šādiem kuģiem pieder arī nozvejojākuģi, apstrādes kuģi, apgādes kuģi, velkonī, kuģi, kas iesaistījušies pārkraušanā citā kuģī, transportkuģi, kas aprīkoti tunzivju produktu pārvadāšanai, un palīgkuģi, izņemot konteinerkuģus;
- 3) "nozvejojākuģis" ir kuģis, ko izmanto zilās tunzivis resursu komerciālai zvejošanai;
- 4) "apstrādes kuģis" ir kuģis, kurā ar zvejas produktiem pirms iepakojšanas veic vienu vai vairākas šādas darbības: filetēšana vai griešana šķēlēs, sasaldēšana un/vai apstrāde;
- 5) "palīgkuģis" ir jebkurš kuģis, ko izmanto nedzīvu (neapstrādātu) zilo tunzivju pārvadāšanai no pārvadāšanas/audzēšanas sprostā, riņķvada vai krātiņveida lamatām uz apstiprinātu ostu un/vai apstrādes kuģi;
- 6) "velkonis" ir kuģis, ko izmanto sprostū vilkšanai;
- 7) "apgādes kuģis" ir jebkurš cits zvejas kuģis, kas minēts 2. punktā;
- 8) "aktīvi zvejo" attiecībā uz nozvejojākuģi un krātiņveida lamatām nozīmē to, ka noteiktā zvejas sezonā to zvejas mērķsuga ir zilā tunzivis;

- 9) "kopīga zvejas darbība" ir ikviena darbība, kuru veic divi vai vairāki kuģi zvejai ar riņķvadu un kurā nozveju, ko guvis viens kuģis zvejai ar riņķvadu, atbilstoši sadales mehānismam attiecina uz vienu vai vairākiem citiem kuģiem zvejai ar riņķvadu;
- 10) "pārvietošanas darbības" ir:
 - i) jebkura dzīvu zilo tunzivju pārvietošana no nozvejotājkuģa zvejas rīka uz pārvadāšanas sprostu;
 - ii) jebkura dzīvu zilo tunzivju pārvietošana no pārvadāšanas sprosta uz citu pārvadāšanas sprostu;
 - iii) jebkura sprosta, kurā atrodas zilās tunzivis, pārvietošana no velkoņa uz citu velkoni;
 - iv) jebkura dzīvu zilo tunzivju pārvietošana no zivaudzētavas uz citu zivaudzētavu;
 - v) jebkura dzīvu zilo tunzivju pārvietošana no krātiņveida lamatām uz pārvadāšanas sprostu;
- 11) "kontrolpārvietošana" ir ikviena papildu pārvietošana, ko veic pēc zvejas/zivaudzētavas operatoru vai kontroles iestāžu pieprasījuma, lai verificētu to zivju skaitu, kuras tiek pārvietotas;
- 12) "krātiņveida lamatas" ir nostiprināts zvejas rīks, kas noenkurots gruntī un parasti aprīkots ar sētu, kura novirza zilās tunzivis vienā vai vairākos slēgtos nodalījumos, kuros tās tiek turētas pirms ieguves;
- 13) "ievietošana sprostos" ir dzīvu zilo tunzivju pārvietošana no pārvadāšanas sprosta vai krātiņveida lamatām uz audzēšanas sprostiem;
- 14) "audzēšana" ir zilo tunzivju ievietošana sprostos zivaudzētavās un tai sekojoša barošana, kuras mērķis ir nobarot zivis un palielināt to kopējo biomasu;
- 15) "zivaudzētava" ir komplekss, kuru izmanto ar krātiņveida lamatām un/vai riņķvadu nozvejotu zilo tunzivju audzēšanai;
- 16) "ieguve" ir zilo tunzivju nogalināšana zivaudzētavās vai krātiņveida lamatās;
- 17) "pārkraušana citā kuģī" ir pilnīga vai daļēja zvejas kuģī esošo zivju pārkraušana citā zvejas kuģī. Nedzīvu zilo tunzivju izkraušanu no riņķvada vai velkoņa un iekraušanu palīgkuģī neuzskata par pārkraušanu citā kuģī;
- 18) "sporta zveja" ir nekomerciāla zveja, ar ko nodarbojas personas, kas ir nacionālas sporta organizācijas biedri vai kam ir izdota attiecīga nacionāla sporta licence;
- 19) "atpūtas zveja" ir nekomerciāla zveja, ar ko nodarbojas personas, kas nav kādas nacionālas sporta organizācijas biedri un kam nav izdota attiecīga nacionāla sporta licence;
- 20) "stereoskopiskā kamera" ir fotokamera ar diviem vai vairākiem objektīviem, un katram objektīvam ir atsevišķs attēla sensors vai filmas kadrs, kas dod iespēju uzņemt trīsdimensiju attēlus;
- 21) "kontrollkamera" ir stereoskopiska kamera un/vai parasta videokamera, kuru izmanto šajā regulā paredzēto kontroļu vajadzībām;
- 22) "BCD" vai "elektronisks BCD" ir zilo tunzivju nozvejas dokuments. Attiecīgā gadījumā atsauci uz BCD aizstāj ar e-BCD;
- 23) "atbildīgā dalībvalsts" vai "dalībvalsts, kas atbildīga" ir karoga dalībvalsts vai dalībvalsts, kuras jurisdikcijā atrodas krātiņveida lamatas vai zivaudzētava, vai – ja zivaudzētava vai krātiņveida lamatas atrodas atklātā jūrā – dalībvalsts, kurā krātiņveida lamatu vai zivaudzētavas operators veic uzņēmējdarbību;
- 24) "II uzdevums" ir II uzdevums, kas definēts ICCAT "Atlantijas tunzivju un tunzivjveidīgo zivju statistikas un paraugu ņemšanas praktiskajā rokasgrāmatā" (trešais izdevums, ICCAT, 1990);
- 25) "Puses" ir Konvencijas Līgumslēdzējas puses, sadarbīgas Puses, kas nav Līgumslēdzējas puses, un sadarbīgi subjekti vai zvejniecības subjekti;
- 26) "Konvencijas apgabals" ir Konvencijas 1. pantā noteiktais ģeogrāfiskais apgabals, uz kuru attiecas ICCAT pasākumi.

*4. pants***Kuģu garums**

Šajā regulā minētie kuģa garumi ir jāsaprot kā kuģa lielākais garums.

II NODAĻA

PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI*5. pants***Nosacījumi attiecībā uz pārvaldības pasākumiem**

1. Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka tās nozvejotājukuģu un tās krātiņveida lamatu zvejas piepūle ir samērīga ar zilo tunzivju zvejas iespējām, kas attiecīgajai dalībvalstij pieejamas Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā.
2. Neizmantoto kvotu pārņemšana ir aizliegta.
3. Savienības zvejas kuģu fraktēšana zilo tunzivju zvejai Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā ir aizliegta.

*6. pants***Gada zvejas plānu, zvejas kapacitātes pārvaldības plānu un audzēšanas pārvaldības plānu iesniegšana**

1. Katra dalībvalsts, kurai ir zilās tunzivis kvota, katru gadu līdz 31. janvārim nosūta Komisijai:
 - a) gada zvejas plānu attiecībā uz nozvejotājukuģiem un krātiņveida lamatām, ar ko zvejo zilās tunzivis Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā;
 - b) gada zvejas kapacitātes pārvaldības plānu, kas nodrošina to, ka dalībvalsts zvejas kapacitāte ir samērīga ar tai iedalīto kvotu.
2. Komisija apkopo 1. punktā minētos plānus un iekļauj tos Savienības zvejas un kapacitātes pārvaldības plānā. Komisija katru gadu līdz 15. februārim minēto plānu nosūta ICCAT Sekretariātam apspriešanai un apstiprināšanai ICCAT.
3. Katra dalībvalsts, kas plāno izdarīt izmaiņas spēkā esošā ICCAT audzēšanas kapacitātes plānā, katru gadu līdz 15. aprīlim nosūta gada audzēšanas pārvaldības plānu Komisijai, kura to pārsūta ICCAT Sekretariātam.

*7. pants***Gada zvejas plāni**

1. Katras dalībvalsts, kurai ir zilās tunzivis kvota, iesniegtajā gada zvejas plānā nosaka katrai 11. un 12. pantā minētajai zvejas rīku grupai iedalītās kvotas, tostarp informāciju par:
 - a) attiecībā uz nozvejotājukuģiem, kas garāki par 24 m un iekļauti 20. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajā kuģu sarakstā, – tiem iedalīto individuālo kvotu un pasākumiem, kas ieviesti, lai nodrošinātu atbilstību individuālajām kvotām un piezvejas kvotām;
 - b) attiecībā uz nozvejotājukuģiem, kas īsāki par 24 m, un krātiņveida lamatām – vismaz kvotu, kas iedalīta ražotāju organizācijām vai tādu kuģu grupām, kuri zvejo ar līdzīga veida zvejas rīkiem.

2. Atkāpjoties no 1. punkta a) apakšpunkta, individuālās kvotas, kas iedalītas katram par 24 m garākam nozvejotājkuģim, var iesniegt vēlākais 30 dienas pirms katram šādam kuģim piemērojamās zvejas sezonas sākuma.

3. Visas turpmākās izmaiņas gada zvejas plānā vai individuālajās kvotās, kas iedalītas par 24 m garākiem nozvejotājkuģiem, kuri iekļauti 20. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajā sarakstā, attiecīgā dalībvalsts nosūta Komisijai vismaz trīs dienas pirms tās darbības veikšanas, kas atbilst minētajām izmaiņām. Komisija šādas izmaiņas nosūta ICCAT Sekretariātam vismaz 48 stundas pirms tās darbības veikšanas, kas atbilst minētajām izmaiņām.

8. pants

Zvejas iespēju iedalīšana

Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1380/2013 17. pantu, iedalot zvejas iespējas, kas dalībvalstīm pieejamas, tās piemēro pārredzamus un objektīvus kritērijus, tostarp kritērijus, kas attiecas uz vidi, sociālo jomu un ekonomiku, un tās arī cenšas taisnīgi sadalīt valstu kvotas starp dažādiem flotes segmentiem, ņemot vērā tradicionālo un nerūpniecisko zveju, un paredzēt stimulus Savienības zvejas kuģiem, kuri izmanto selektīvus zvejas rīkus vai zvejas paņēmienus ar samazinātu ietekmi uz vidi.

9. pants

Zvejas kapacitātes pārvaldības plāni

1. Gada zvejas kapacitātes pārvaldības plāns, ko iesniegusi katra dalībvalsts, kurai ir zilās tunzivis kvota, atbilst šajā pantā izklāstītajiem nosacījumiem.

2. Tādu dalībvalstī reģistrētu krātiņveida lamatu un ar dalībvalsts karogu kuģojošu zvejas kuģu maksimālo skaitu, ar kuriem drīkst zvejot, kuros drīkst paturēt, no kuriem drīkst pārkraut citā kuģī, ar kuriem drīkst pārvadāt vai no kuriem drīkst izkraut zilās tunzivis, nosaka saskaņā ar Līgumu par Eiropas Savienības darbību ("LESD") un Regulas (ES) Nr. 1380/2013 16. pantu.

3. Tādu ar dalībvalsts karogu kuģojošu zvejas kuģu maksimālais skaits un atbilstošā bruto tilpība, kas iesaistījušies zilās tunzivis zvejniecībā, nepārsniedz to attiecīgās dalībvalsts karoga zvejas kuģu skaitu un atbilstošo bruto tilpību, kuri no 2007. gada 1. janvāra līdz 2008. gada 1. jūlijam zvejoja, paturēja uz kuģa, pārkrāva citā kuģī, pārvadāja vai izkrāva zilās tunzivis. Minēto limitu nozvejotājkuģiem piemēro atkarībā no zvejas rīku veida.

4. Papildu nosacījumi tādu zvejas kuģu maksimālā skaita noteikšanai, kam atļauts zvejot zilās tunzivis saskaņā ar 14. panta 2. punktā minēto atkāpi, ir paredzēti I pielikumā.

5. Tādu dalībvalsts krātiņveida lamatu maksimālais skaits, kas iesaistītas zilās tunzivis zvejniecībā, nepārsniedz to krātiņveida lamatu skaitu, kam minētā dalībvalsts devusi atļauju līdz 2008. gada 1. jūlijam.

6. Attiecībā uz 2016. un 2017. gadu atkāpjoties no šā panta 3. un 5. punkta, ja dalībvalsts var pierādīt, ka tās zvejas kapacitātes dēļ varētu nebūt iespējams izmantot visu kvotu, minētā dalībvalsts var nolemt 7. pantā minētajos gada zvejas plānos iekļaut lielāku skaitu kuģu un krātiņveida lamatu.

7. Attiecībā uz 2016. un 2017. gadu katra dalībvalsts kuģu zvejai ar riņķvadu skaitu ierobežo tā, ka tas nepārsniedz kuģu zvejai ar riņķvadu skaitu, kam tā devusi atļauju 2013. vai 2014. gadā. Minēto nepiemēro tiem kuģiem zvejai ar riņķvadu, kuri darbojas saskaņā ar 14. panta 2. punkta b) apakšpunktā noteikto atkāpi.

8. Izstrādājot zvejas kapacitātes pārvaldības plānus, katras dalībvalsts zvejas kapacitātes aprēķināšanā pamatojas uz labākajiem kuģa un zvejas rīka nozvejas rādītājiem, kurus SCRS ir aplēsusi savā 2009. gada ziņojumā un par kuriem ICCAT ir vienojusies ICCAT Atbilstības komitejas 2010. gada starpsesiju sanāksmē⁽¹⁾. Pēc katras SCRS veiktas minēto nozvejas rādītāju pārskatīšanas dalībvalstis piemēro jaunākos nozvejas rādītājus, par kuriem ir vienojusies ICCAT.

⁽¹⁾ Atbilstības komitejas starpsesiju sanāksmes ziņojums (Madride, Spānija – 2010. gada 24.–26. februāris), 5. punkts un 4.2. pielikuma 3. papildinājums.

*10. pants***Audzēšanas pārvaldības plāni**

1. Katras dalībvalsts iesniegtais gada audzēšanas pārvaldības plāns atbilst šajā pantā izklāstītajiem nosacījumiem.
2. Zilo tunzivju audzēšanas un nobarošanas maksimālo kapacitāti katrai dalībvalstij un savvaļā nozvejotu zilo tunzivju maksimālo ielaižamo daudzumu, kādu drīkst iedalīt katra dalībvalsts, nosaka saskaņā ar LESD un Regulas (ES) Nr. 1380/2013 16. pantu.
3. Dalībvalsts maksimālā zilo tunzivju audzēšanas un nobarošanas kapacitāte nepārsniedz to minētās dalībvalsts zivaudzētavu zilo tunzivju audzēšanas un nobarošanas kapacitāti, kuras bija reģistrētas ICCAT zivaudzētavu reģistrā vai apstiprinātas un deklarētas ICCAT 2008. gada 1. jūlijā.
4. Savvaļā nozvejotu zilo tunzivju maksimālais daudzums, kas ielaižams dalībvalsts zivaudzētavās, nepārsniedz ielaisto daudzumu, kādu minētās dalībvalsts zivaudzētavas 2005., 2006., 2007. vai 2008. gadā reģistrējušas ICCAT.
5. Katra dalībvalsts iedala zivaudzētavām maksimālo ikgadējo ielaižamo daudzumu, nepārsniedzot savvaļā nozvejotu zilo tunzivju maksimālo ielaižamo daudzumu, kas minēts 4. punktā.

III NODAĻA

TEHNISKIE PASĀKUMI

1. IEDAĻA

Zvejas sezonas*11. pants***Kuģi, kas zvejo ar āķu jedām, kuģi zvejai ar riņķvadu, pelaģiskie traleri, krātiņveida lamatas un sporta un atpūtas zveja**

1. Lieliem pelaģiskiem nozvejotājkuģiem, kas garāki par 24 m un zvejo ar āķu jedām, no 1. janvāra līdz 31. maijam ir atļauta zilo tunzivju zveja Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā, izņemot apgabalu uz rietumiem no 10° W un uz ziemeļiem no 42° N, kā arī Norvēģijas ekskluzīvo ekonomikas zonu, kur šāda zveja ir atļauta no 1. augusta līdz 31. janvārim.
2. No 26. maija līdz 24. jūnijam ir atļauta zilo tunzivju zveja ar riņķvadu Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā, izņemot Norvēģijas ekskluzīvo ekonomikas zonu, kur šāda zveja ir atļauta no 25. jūnija līdz 31. oktobrim.
3. No 16. jūnija līdz 14. oktobrim Atlantijas okeāna austrumu daļā ir atļauta zilo tunzivju zveja ar pelaģiskajiem traleriem.
4. No 16. jūnija līdz 14. oktobrim Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā ir atļauta zilo tunzivju sporta un atpūtas zveja.
5. Zilo tunzivju zveja ar zvejas rīkiem, kas nav nosaukti šā panta 1.–4. punktā un 12. pantā, tostarp ar krātiņveida lamatām, ir atļauta visu gadu atbilstoši ICCAT saglabāšanas un pārvaldības pasākumiem.

*12. pants***Laivas zvejai ar ēsmu un velcēšanas laivas**

1. No 1. jūlija līdz 31. oktobrim Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā ir atļauta zilo tunzivju zveja, kurā izmanto laivas zvejai ar ēsmu un velcēšanas laivas.

2. Ar noteikumu, ka nārsta vietu aizsardzība netiek ietekmēta un ka zvejas sezonas kopējais ilgums attiecīgajās zvejniecībās nepārsniedz četrus mēnešus, katra dalībvalsts var noteikt citādu sākuma datumu zvejai, kurā izmanto laivas zvejai ar ēsmu un velcēšanas laivas, kas kuģo ar attiecīgās dalībvalsts karogu un darbojas Atlantijas okeāna austrumu daļā.
3. Katra dalībvalsts 7. pantā minētajā gada zvejas plānā norāda, vai minēto zvejniecību sākuma datumi ir mainīti, kā arī attiecīgo apgabalu koordinātas.

2. IEDAĻA

Minimālais saglabāšanas references izmērs, nejauša nozveja, piezveja

13. pants

Izkraušanas pienākums

Šis iedaļas noteikumi neskar Regulas (ES) Nr. 1380/2013 15. pantu, tostarp tiem piemērojamās atkāpes.

14. pants

Minimālais saglabāšanas references izmērs

1. Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā nozvejotu zilo tunzivju minimālais saglabāšanas references izmērs ir 30 kg vai 115 cm (garums līdz astes spuras sazarojuma vietai).
2. Atkāpjoties no 1. punkta, zilo tunzivju minimālo saglabāšanas references izmēru 8 kg vai 75 cm (garums līdz astes spuras sazarojuma vietai) piemēro šādās zvejniecībās:
 - a) zilās tunzivis, kas Atlantijas okeāna austrumu daļā nozvejas ar laivām zvejai ar ēsmu un velcēšanas laivām;
 - b) zilās tunzivis, kas audzēšanas nolūkos nozvejas Adrijas jūrā;
 - c) zilās tunzivis, kas Vidusjūrā nozvejas piekrastes zvejā un nerūpnieciskajā zvejā, kurā svaigu zivju ieguvei izmanto laivas zvejai ar ēsmu, kuģus zvejai ar āķu jedām un rokas āķu rindām.
3. Īpašie nosacījumi, kas piemērojami 2. punktā minētajām atkāpēm, ir noteikti I pielikumā.
4. Attiecīgās dalībvalstis kuģiem, kas zvejo saskaņā ar šā panta 2. punktā minēto atkāpi, izdod īpašas atļaujas. Attiecīgos kuģus iekļauj 20. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajā nozvejotājukuģu sarakstā. Minētajā nolūkā piemēro 20. un 21. pantā izklāstītos noteikumus.

15. pants

Nejauša nozveja

1. Neskarot 14. panta 1. punktu, visiem nozvejotājukuģiem un krātiņveida lamatām, ar ko aktīvi zvejo zilās tunzivis, ir atļauta nejauša nozveja, kas nepārsniedz 5 % zilo tunzivju, kuru svars ir 8–30 kg vai garums līdz astes spuras sazarojuma vietai ir 75–115 cm.
2. Šā panta 1. punktā minētos 5 % aprēķina, pamatojoties uz zilo tunzivju kopējo nozveju to zivju skaita izteiksmē, kuras paturētas uz kuģa vai krātiņveida lamatās jebkurā laikā pēc katras zvejas darbības.
3. Nejaušu nozveju atvelk no tās dalībvalsts kvotas, kas atbildīga par nozvejotājukuģi vai krātiņveida lamatām.

4. Uz zilo tunzivju nejaušu nozveju attiecina 25., 30., 31. un 32. pantu.

16. pants

Piezveja

1. Katra dalībvalsts paredz zilo tunzivju piezveju kvotas robežās un informē par to Komisiju tad, kad nosūta savu zvejas plānu. Šāds noteikums nodrošina to, ka visas mirušās zivis tiek atskaitītas no kvotas.
2. Savienības zvejas kuģi, kas zilās tunzivis nezvejo aktīvi, nepieļauj to, ka zilo tunzivju piezveja jebkurā laikā pēc zvejas darbības pārsniedz 5 % no kopējās uz kuģa esošās nozvejas svara vai zivju skaita izteiksmē. Minēto procentuālo daļu zivju skaita izteiksmē aprēķina tikai attiecībā uz tunzivīm un tunzivjveidīgajām zivīm, ko pārvalda ICCAT. Katra dalībvalsts atvelk no savas kvotas visas nedzīvās zivis, kas ietilpst piezvejā.
3. Attiecībā uz dalībvalstīm, kurām nav zilās tunzivis kvotas, attiecīgās piezvejas atvelk no Savienības zilās tunzivis piezvejas īpašas kvotas, kas noteikta saskaņā ar LESD un Regulas (ES) Nr. 1380/2013 16. pantu.
4. Ja kvota, kas iedalīta attiecīgā zvejas kuģa vai krāņveida lamatu dalībvalstij, jau ir pilnībā apgūta, zilo tunzivju nozveja netiek pieļauta. Nedzīvās zilās tunzivis izkrauj veselās un neapstrādātas, tās tiek konfiscētas, un uz tām attiecina atbilstošus pēcpasākumus. Saskaņā ar 29. pantu katra dalībvalsts informāciju par šādu nedzīvu zilo tunzivju daudzumu ik gadu sniedz Komisijai, kas to pārsūta ICCAT Sekretariātam.
5. Piezvejai piemēro 27., 30., 31., 32. un 56. pantā minētās procedūras.

3. IEDAĻA

Gaisa transportlīdzekļu izmantošana

17. pants

Gaisa transportlīdzekļu izmantošana

Zilo tunzivju meklēšanā ir aizliegts izmantot gaisa transportlīdzekļus, tostarp gaisa kuģus, helikopterus vai jebkāda veida bezpilota gaisa kuģus.

IV NODAĻA

SPORTA UN ATPŪTAS ZVEJA

18. pants

Īpaša kvota sporta un atpūtas zvejai

Katra dalībvalsts, kurai ir zilās tunzivis kvota, regulē atpūtas un sporta zveju, iedalot minētajām zvejniecībām īpašu kvotu, un informē par to Komisiju tad, kad nosūta savu zvejas plānu.

19. pants

Sporta un atpūtas zveja

1. Katra dalībvalsts, kurai ir zilās tunzivis kvota, regulē sporta un atpūtas zveju, izdodot kuģiem zvejas atļaujas sporta un atpūtas zvejas vajadzībām.

2. Sporta un atpūtas zvejā vienam kuģim atļauts nozvejot ne vairāk kā vienu zilo tunzivī dienā.
3. Visas izkrautās zilās tunzivis ir nesadalītas, bez žaunām un/vai ķidām. Katra dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka jūrā atlaiž pēc iespējas vairāk sporta un atpūtas zvejā noķerto dzīvu zilo tunzivju, jo īpaši to mazuļus.
4. Sporta un atpūtas zvejā nozvejotu zilo tunzivju pārdošana ir aizliegta.
5. Katra dalībvalsts reģistrē sporta un atpūtas zvejā gūtās nozvejas datus, tostarp katras nozvejotās zilās tunzivis svaru un garumu, un katru gadu līdz 30. jūnijam paziņo Komisijai datus par iepriekšējo gadu. Komisija minēto informāciju pārsūta SCRS.
6. Katra dalībvalsts sporta un atpūtas zvejā nozvejotās bojāgājušās zivis atskaita no kvotas, ko tā iedalījusi saskaņā ar 7. panta 1. punktu un 18. pantu.

V NODAĻA

KONTROLES PASĀKUMI

1. IEDAĻA

Kuģu un krātīņveida lamatu reģistri

20. pants

Kuģu reģistri

1. Katra dalībvalsts katru gadu attiecīgā gadījumā vienu mēnesi pirms 11. un 12. pantā minēto zvejas sezonu sākuma un citos gadījumos vienu mēnesi pirms atļaujas derīguma termiņa sākuma elektroniski nosūta Komisijai:
 - a) sarakstu ar visiem nozvejotājkuģiem, kas kuģo ar tās karogu un kam ar zvejas atļauju ir atļauts aktīvi zvejot zilās tunzivis Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā;
 - b) sarakstu ar visiem citiem zvejas kuģiem, kas nav nozvejotājkuģi un kas kuģo ar tās karogu, un kam ir atļauts veikt ar zilajām tunzivīm saistītas darbības Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā.
2. Abus sarakstus sagatavo, ievērojot formātu, kas noteikts ICCAT Vadlīnijās par prasīto datu un informācijas iesniegšanu.
3. Kalendāra gada laikā zvejas kuģis var būt iekļauts abos 1. punktā minētajos sarakstos ar noteikumu, ka tas abos sarakstos nav iekļauts vienlaicīgi.
4. Sarakstos, kas minēti šā panta 1. punktā, norāda kuģa vārdu un numuru Savienības flotes reģistrā (CFR), kā definēts Komisijas Regulas (EK) Nr. 26/2004 ⁽¹⁾ I pielikumā.
5. Dati ar atpakaļejošu spēku netiek pieņemti. Vēlākas izmaiņas, kas kalendāra gada laikā tiek izdarītas 1. punktā minētajos sarakstos, tiek akceptētas tikai tad, ja paziņotais zvejas kuģis nevar darboties pamatotu ekspluatācijas apstākļu vai *force majeure* dēļ. Šādos apstākļos attiecīgā dalībvalsts par minēto faktu nekavējoties informē Komisiju un sniedz:
 - a) pilnīgas ziņas par zvejas kuģi vai kuģiem, ar kuriem paredzēts aizstāt 1. punktā minētajos sarakstos iekļautu kuģi; un
 - b) izsmeļošu ziņojumu par aizstāšanas iemesliem un attiecīgus papildu pierādījumus vai izziņas.

⁽¹⁾ Komisijas Regula (EK) Nr. 26/2004 (2003. gada 30. decembris) par Kopienas zvejas flotes reģistru (OV L 5, 9.1.2004., 25. lpp.).

6. Komisija 1. un 2. punktā minēto informāciju nosūta ICCAT Sekretariātam, lai kuģus varētu iekļaut ICCAT reģistrā ar nozvejotājukuģiem, kuriem atļauts aktīvi zvejot zilās tunzivis, vai ICCAT reģistrā ar visiem citiem zvejas kuģiem (izņemot nozvejotājukuģus), kuriem atļauts veikt ar zilajām tunzivīm saistītas darbības.

7. Piemēro Padomes Regulas (EK) Nr. 1936/2001 ⁽¹⁾ 8.a panta 2., 6., 7. un 8. punktu ar vajadzīgajiem grozījumiem.

21. pants

Saistība ar Regulu (EK) Nr. 1224/2009

Ja šajā nodaļā nav noteikts citādi, papildus Regulā (EK) Nr. 1224/2009 paredzētajiem pasākumiem piemēro šajā nodaļā paredzētos kontroles pasākumus.

22. pants

Kuģu zvejas atļaujas

1. Neskarot 16. pantu, Savienības zvejas kuģiem, kas nav iekļauti 20. panta 1. punktā minētajos ICCAT reģistros, nav atļauts Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā zvejot, paturēt uz kuģa, pārkraut citā kuģī, pārvadāt, pārvietot, apstrādāt vai izkraut zilās tunzivis.

2. Kad individuālā kvota ir uzskatāma par pilnībā apgūtu, karoga dalībvalsts atsauc zilās tunzivis zvejas atļauju un var pieprasīt kuģim nekavējoties doties uz tās apstiprinātu ostu.

23. pants

To krātiņveida lamatu reģistrs, ar ko atļauts zvejot zilās tunzivis

1. Katra dalībvalsts katru gadu līdz 15. februārim elektroniski nosūta Komisijai sarakstu ar visām krātiņveida lamatām, attiecībā uz kurām ir izdota zvejas atļauja zilo tunzivju zvejai Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā. Sarakstā norāda krātiņveida lamatu nosaukumu un reģistrācijas numuru, un to sagatavo, ievērojot formātu, kas noteikts ICCAT Vadlīnijās par prasīto datu un informācijas iesniegšanu.

2. Komisija šo sarakstu nosūta ICCAT Sekretariātam, lai minētās krātiņveida lamatas varētu iekļaut ICCAT reģistrā ar krātiņveida lamatām, ar kurām atļauts zvejot zilās tunzivis.

3. Ar ICCAT reģistrā neiekļautām Savienības krātiņveida lamatām Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā nav atļauts zvejot, tajās nav atļauts paturēt, no tām nav atļauts pārvietot, ievietot sprostos vai izkraut zilās tunzivis.

4. Piemēro Regulas (EK) Nr. 1936/2001 8.a panta 2., 4., 6., 7. un 8. punktu ar vajadzīgajiem grozījumiem.

24. pants

Kopīga zvejas darbība

1. Jebkuru zilo tunzivju kopīgo zvejas darbību ("KZD") atļauj tikai ar attiecīgās(-o) karoga dalībvalsts(-u) piekrišanu. Lai saņemtu atļauju, katram kuģim zvejai ar riņķvadu jābūt aprīkotam zilo tunzivju zvejai un tam jābūt individuālai kvotai. KZD ar citām Pusēm nav atļautas.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1936/2001 (2001. gada 27. septembris), ar ko nosaka kontroles pasākumus, kuri piemērojami tālu migrējošu zivju noteiktu krājumu zvejai (OV L 263, 3.10.2001., 1. lpp.).

2. Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai no saviem zvejas kuģiem, kuri piesakās uz atļauju piedalīties KZD, saņemtu šādu informāciju:

- a) ilgums;
- b) iesaistītie operatori;
- c) kuģu individuālās kvotas;
- d) mehānisms attiecīgo nozveju sadalīšanai starp zvejas kuģiem; un
- e) informācija par galamērķa zivaudzētavām.

3. Vismaz 15 dienas pirms darbības sākuma katra dalībvalsts nosūta Komisijai 2. punktā minēto informāciju VI pielikumā noteiktajā formā. Komisija vismaz 10 dienas pirms darbības sākuma pārsūta šo informāciju ICCAT Sekretariātam un to citu zvejas kuģu karoga valstij, kuri piedalās KZD.

4. *Force majeure* gadījumā nepiemēro termiņu, kas 3. punktā noteikts 2. punkta e) apakšpunktā prasītās informācijas iesniegšanai. Tādā gadījumā dalībvalstis, tiklīdz tas iespējams, var iesniegt Komisijai minētās informācijas atjauninājumu kopā ar *force majeure* notikumu aprakstu. Komisija minēto informāciju pārsūta ICCAT Sekretariātam.

2. IEDAĻA

Nozvejas

25. pants

Reģistrēšanas prasības

1. Papildus Regulas (EK) Nr. 1224/2009 14., 15., 23. un 24. panta prasību ievērošanai Savienības nozvejotājukuģa kapteinis attiecīgā gadījumā ieraksta zvejas žurnālā šīs regulas II pielikuma A daļā norādīto informāciju.

2. Savienības velkoņu, palīgkuģu un apstrādes kuģu kapteiņi reģistrē savas darbības saskaņā ar II pielikuma B, C un D daļā noteiktajām prasībām.

26. pants

Nozvejas ziņojumi, ko nosūta kapteiņi un krātiņveida lamatu operatori

1. To nozvejotājukuģu kapteiņi, kas aktīvi zvejo zilās tunzivis, katru dienu nosūta karoga dalībvalsts iestādēm informāciju no zvejas žurnāliem, kas ietver ICCAT reģistra numuru, kuģa vārdu, atļaujas derīguma termiņa sākumu un beigas, datumu, laiku, vietu (ģeogrāfiskais platums un garums) un Konvencijas apgabalā nozvejoto zilo tunzivju svaru un skaitu. Minēto informāciju tie nosūta elektroniski V pielikumā noteiktajā formā visā laikposmā, kurā kuģim ir atļauts zvejot zilās tunzivis.

2. Kuģu zvejai ar riņķvadu kapteiņi 1. punktā minētos dienas ziņojumus sagatavo par katru zvejas darbību, arī par darbībām, kurās nozvejas apjoms ir nulle.

3. Ziņojumus, kas minēti 1. un 2. punktā, operators katru dienu nosūta savas karoga dalībvalsts iestādēm līdz plkst. 9.00 (GMT) attiecībā uz kuģiem zvejai ar riņķvadu un kuģiem, kas garāki par 24 m, par iepriekšējo dienu un līdz pirmdienas pusnaktij attiecībā uz citiem nozvejotājukuģiem par iepriekšējo nedēļu, kas beidzas svētdienas pusnaktī (GMT).

4. Tādu zivju krātiņveida lamatu operatori, ar kurām aktīvi zvejo zilās tunzivis, nosūta dienas nozvejas ziņojumu, kurā ietverts ICCAT reģistra numurs, datums, laiks, nozveja (zivju svars un skaits), tostarp nulles apjoma nozveja. Minēto informāciju V pielikumā noteiktajā formā tie 48 stundu laikā elektroniski nosūta savas dalībvalsts iestādēm visā laikposmā, kurā tiem ir atļauts zvejot zilās tunzivis.

5. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, kuros nosaka sīki izstrādātus noteikumus par šā panta 1.–4. punktā un V pielikumā minēto kuģu un krātiņveida lamatu darbību reģistrēšanu un ziņošanu par tām. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 59. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

27. pants

Nedēļas un mēneša nozvejas ziņojumi, ko nosūta dalībvalstis

1. Katra dalībvalsts pēc 26. pantā minēto nozvejas ziņojumu saņemšanas nekavējoties tos elektroniski pārsūta Komisijai un nekavējoties nosūta Komisijai V pielikumā noteiktajā formā sagatavotus nedēļas nozvejas ziņojumus par visiem nozvejotājkuģiem un krātiņveida lamatām. Komisija katru nedēļu pārsūta minēto informāciju ICCAT Sekretariātam, ievērojot formātu, kas noteikts ICCAT Vadlīnijās par prasīto datu un informācijas nosūtīšanu.

2. Katra dalībvalsts katru mēnesi pirms 15. datuma informē Komisiju par to, kāds daudzums Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā nozvejotu zilo tunzivju iepriekšējā mēnesī ir izkrauts, pārkrauts citā kuģī, notverts krātiņveida lamatās vai ievietots sprostos, kas veikts ar zvejas kuģiem vai krātiņveida lamatām, kam ir šīs dalībvalsts karogs vai kas ir reģistrētas minētajā dalībvalstī. Iesniegto informāciju norāda sadalījumā pa zvejas rīku veidiem, ietverot arī piezveju, sporta un atpūtas zvejā gūtās nozvejas un nulles apjoma nozvejas. Komisija minēto informāciju nekavējoties pārsūta ICCAT Sekretariātam.

28. pants

Informācija par kvotas pilnīgu apguvi

1. Papildus Regulas (EK) Nr. 1224/2009 34. panta noteikumiem katra dalībvalsts informē Komisiju, ja tiek uzskatīts, ka kādai no šīs regulas 11. vai 12. pantā minētajām zvejas rīku grupām iedalītās kvotas izmantojums ir sasniedzis 80 %.

2. Papildus Regulas (EK) Nr. 1224/2009 35. panta noteikumiem katra dalībvalsts informē Komisiju, ja tiek uzskatīts, ka kādai no šīs regulas 11. vai 12. pantā minētajām zvejas rīku grupām vai KZD, vai kuģim zvejai ar riņķvadu iedalītā kvota ir pilnībā apgūta.

3. Informācijai, kas minēta 2. punktā, pievieno oficiālu dokumentāciju, kura apliecina zvejas aizliegumu vai rīkojumu doties atpakaļ uz ostu, kuru dalībvalsts izdevusi attiecībā uz floti, zvejas rīku grupu, KZD vai kuģiem, kam ir individuāla kvota, un kurā skaidri norādīts aizlieguma datums un laiks.

29. pants

Dalībvalstu gada ziņojumi par nozveju

1. Katru gadu līdz 15. martam katra dalībvalsts iesniedz Komisijai sīku informāciju par visām zilās tunzivis nozvejām, kas iepriekšējā zvejas gadā gūtas Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā. Minētā informācija ietver:

- a) katra nozvejotājkuģa vārdu un ICCAT numuru;
- b) katra nozvejotājkuģa atļaujas(-u) derīguma termiņu;
- c) katra nozvejotājkuģa kopējo nozveju, tostarp, ja nozveja visā atļaujas(-u) derīguma termiņā ir bijusi nulle;

- d) kopējo dienu skaitu, ko katrs nozvejotājkuģis atļaujas(-u) derīguma termiņā ir zvejojis Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā; un
- e) katra zvejas kuģa kopējo nozveju, kas gūta ārpus atļaujas derīguma termiņa (piezveja), tostarp, ja nozvejas apjoms ir nulle.
2. Kuģi, kuriem nav atļauts aktīvi zvejot zilās tunzivis Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā, bet kuri zilās tunzivis ir ieguvuši piezvejā, 1. punktā minētajā informācijā, kas jānosūta Komisijai tajā pašā dienā, ietver:
- a) kuģa vārdu un ICCAT numuru vai valsts reģistra numuru, ja kuģis nav reģistrēts ICCAT; un
- b) zilo tunzivju kopējo nozveju.
3. Katra dalībvalsts paziņo Komisijai visu informāciju par kuģiem, uz kuriem neattiecas 1. un 2. punkts, bet par kuriem zināms vai domājams, ka tie ir zvejojuši zilās tunzivis Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā.
4. Informāciju, kas saņemta saskaņā ar 1., 2. un 3. punktu, Komisija nosūta ICCAT Sekretariātam.

3. IEDAĻA

Izkraušana un pārkraušana citā kuģī

30. pants

Apstiprinātās ostas

1. Katra dalībvalsts apstiprina ostas vai vietas tuvu krastam (apstiprinātās ostas), kurās ir atļauts veikt zilo tunzivju izkraušanas vai citā kuģī pārkraušanas darbības.
2. Lai ostu noteiktu par apstiprinātu ostu, ostas dalībvalsts norāda atļautos laikus un vietas izkraušanai un pārkraušanai citā kuģī.
3. Katru gadu līdz 15. februārim katra dalībvalsts nosūta apstiprināto ostu sarakstu Komisijai, kura minēto informāciju nosūta ICCAT Sekretariātam.
4. Jebkādu daudzumu Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā nozvejotu zilo tunzivju ir aizliegts no zvejas kuģiem izkraut vai pārkraut citā kuģī vietās, kuras nav ostas vai vietas tuvu krastam, ko Puses un dalībvalstis apstiprinājušas saskaņā ar 1. un 2. punktu.

31. pants

Izkraušana

1. Savienības zvejas kuģu kapteiņiem, kuru kuģu lielākais kopējais garums ir 12 metru vai vairāk un ja kuģis ir iekļauts šīs regulas 20. pantā minētajā kuģu sarakstā, piemēro Regulas (EK) Nr. 1224/2009 17. pantu. Regulas (EK) Nr. 1224/2009 17. pantā paredzēto iepriekšējo paziņojumu par ierašanos nosūta tās dalībvalsts (arī karoga dalībvalsts) vai tās Puses kompetentajai iestādei, kuras ostas vai izkraušanas iekārtas tie vēlas izmantot.
2. Turklāt Savienības zvejas kuģu kapteiņi, ja kuģa lielākais garums nepārsniedz 12 metru un ja kuģis ir iekļauts 20. pantā minētajā kuģu sarakstā, vismaz četras stundas pirms paredzamā ostā ierašanās laika tās dalībvalsts (arī karoga dalībvalsts) vai tās Puses kompetentajai iestādei, kuras ostas vai izkraušanas iekārtas tie vēlas izmantot, paziņo vismaz:
- a) paredzamo ierašanās laiku;
- b) novērtēto zilo tunzivju daudzumu, kas paturēts uz kuģa; un
- c) informāciju par ģeogrāfisko apgabalu, kurā gūtas nozvejas.

3. Ja dalībvalstīm saskaņā ar piemērojamiem Savienības tiesību aktiem ir atļauts piemērot īsāku paziņošanas termiņu, nekā minēts 1. un 2. punktā, uz kuģa paturētā zilo tunzivju daudzuma aplēses var paziņot šādi noteiktajā laikā, kad nosūtāms iepriekšējs paziņojums par ierašanos. Ja zvejas vietas atrodas mazāk nekā četru stundu brauciena attālumā no ostas, uz kuģa paturētā zilo tunzivju daudzuma aplēses var mainīt jebkurā laikā pirms ierašanās.
4. Ostas dalībvalsts iestādes kārtro uzskaiti par visiem kārtējā gada iepriekšējiem paziņojumiem.
5. Visus izkrājumus saskaņā ar 55. panta 2. punktu kontrolē ostas dalībvalsts attiecīgās kontroles iestādes, un tiek inspicēta to procentuālā daļa, kas noteikta, pamatojoties uz riska novērtēšanas sistēmu, kurā ņem vērā kvotu, flotes lielumu un zvejas piepūli. Pilnīgas ziņas par šādu kontroles sistēmu, ko pieņēmusi katra dalībvalsts, iekļauj 53. pantā minētajā gada inspekcijas plānā. Minēto kontroles sistēmu piemēro arī ieguves darbībām.
6. Papildus Regulas (EK) Nr. 1224/2009 23. panta 1. punktam Savienības nozvejotājukuģa kapteiņi neatkarīgi no kuģa garuma pēc katra reisa karoga dalībvalsts kompetentajām iestādēm un – ja izkraušana notikusi citas dalībvalsts vai Puses ostā – attiecīgās ostas dalībvalsts vai Puses kompetentajām iestādēm iesniedz izkraušanas deklarāciju.
7. Visas izkrautās nozvejas nosver.

32. pants

Pārkraušana citā kuģī

1. Jebkādos apstākļos ir aizliegts Konvencijas apgabalā pārkraut zilās tunzivis citā kuģī, atrodoties jūrā.
2. Zvejas kuģi pārkrauj zilo tunzivju nozvejas citā kuģī tikai apstiprinātās ostās saskaņā ar 30. pantā izklāstītajiem nosacījumiem.
3. Ostas dalībvalsts nodrošina to, ka inspekcijas pilnībā aptver visus citā kuģī pārkraušanas laikus un visas citā kuģī pārkraušanas vietas.
4. Pirms ieešanas ostā saņēmēju zvejas kuģu kapteiņi vai viņu pārstāvji vismaz 48 stundas pirms paredzamā ierašanās laika sniedz tās dalībvalsts vai Puses kompetentajai iestādei, kuras ostu tie vēlas izmantot, šādu informāciju:
 - a) paredzamais ierašanās datums un laiks un ierašanās osta;
 - b) novērtētais zilo tunzivju daudzums, kas paturēts uz kuģa, un informācija par ģeogrāfisko apgabalu, kurā tās iegūtas;
 - c) pārkrāvēja zvejas kuģa vārds un tā numurs ICCAT reģistrā ar nozvejotājukuģiem, kuriem atļauts aktīvi zvejot zilās tunzivis, vai ICCAT reģistrā ar citiem zvejas kuģiem, kuriem atļauts veikt ar zilajām tunzivīm saistītas darbības Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā;
 - d) saņēmēja zvejas kuģa vārds, tā numurs ICCAT reģistrā ar nozvejotājukuģiem, kuriem atļauts aktīvi zvejot zilās tunzivis, vai ICCAT reģistrā ar citiem zvejas kuģiem, kuriem atļauts veikt ar zilajām tunzivīm saistītas darbības Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā; un
 - e) citā kuģī pārkraujamās zilo tunzivju nozvejas apjoms tonnās un ģeogrāfiskais apgabals, kurā gūta nozveja.
5. Zvejas kuģiem nav atļauts veikt pārkraušanu citā kuģī, ja vien tie nav saņēmuši iepriekšēju atļauju no savas karoga valsts.
6. Pirms pārkraušanas sākuma pārkrāvēju zvejas kuģu kapteiņi sniedz savai karoga valstij šādu informāciju:
 - a) citā kuģī pārkraujamo zilo tunzivju daudzums;
 - b) datums un osta, kurā veic pārkraušanu citā kuģī;

- c) saņēmēja zvejas kuģa vārds, reģistrācijas numurs un karogs, un tā numurs ICCAT reģistrā ar nozvejotājuģiem, kuriem atļauts aktīvi zvejot zilās tunzivis, vai ICCAT reģistrā ar citiem zvejas kuģiem, kuriem atļauts veikt ar zilajām tunzivīm saistītas darbības Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā; un
- d) ģeogrāfiskais apgabals, kurā gūta zilo tunzivju nozveja.
7. Ikvienu pārkraušanu citā kuģī apstiprinātajā ostā inspicē dalībvalsts kompetentās iestādes. Minētās iestādes:
- a) inspicē saņēmēju zvejas kuģi pēc tā ierašanās un pārbauda kravu un dokumentus, kas saistīti ar pārkraušanas darbību;
- b) ziņojumu par pārkraušanu citā kuģī piecu dienu laikā pēc pārkraušanas beigām nosūta pārkrāvēja zvejas kuģa karoga valsts iestādei.
8. Atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 1224/2009 21. un 22. panta, Savienības zvejas kuģa kapteiņi neatkarīgi no kuģa garuma aizpilda un nosūta ICCAT pārkraušanas deklarāciju tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, ar kuras karogu kuģo zvejas kuģis. Deklarāciju, kas sagatavota šīs regulas III pielikumā noteiktajā formā, nosūta ne vēlāk kā 48 stundas pēc dienas, kad ostā veikta pārkraušana citā kuģī.

4. IEDAĻA

Pārvietošanas darbības

33. pants

Pārvietošanas atļauja

1. Pirms ikvienas pārvietošanas darbības tāda nozvejotājuģa vai velkoņa kapteinis vai tādas zivaudzētavas vai krātiņveida lamatu operators, no kurām sākas attiecīgā pārvietošana, nosūta attiecīgās dalībvalsts kompetentajām iestādēm iepriekšēju paziņojumu par pārvietošanu, kurā norādīts:
- a) nozvejotājuģa vārds, velkoņa vārds, zivaudzētavas vai krātiņveida lamatu nosaukums un ICCAT reģistra numurs;
- b) paredzamais pārvietošanas laiks;
- c) novērtētais pārvietojamo zilo tunzivju daudzums;
- d) informācija par vietu (ģeogrāfiskais platums/garums), kurā notiks pārvietošana, kā arī identificējami sprostu numuri;
- e) saņēmēja velkoņa vārds, vilkto sprostu skaits un vajadzības gadījumā ICCAT reģistra numurs;
- f) zilo tunzivju galamērķa osta, zivaudzētava vai sprosts.
2. Šā panta 1. punktā minētajā nolūkā katram sprostam piešķir unikālu sprosta numuru. Numurus izdod saskaņā ar unikālu numerācijas sistēmu, kurā numurs sastāv vismaz no trīs burtkoda burtiem, kas atbilst velkoņa karogam, un aiz tiem sekojošiem trim cipariem.
3. Nav atļauts veikt pārvietošanu no nozvejotājuģiem, velkoņiem, zivaudzētavām vai krātiņveida lamatām, ja vien tie nav saņēmuši iepriekšēju atļauju no attiecīgās dalībvalsts. Minētās dalībvalsts iestādes attiecībā uz katru pārvietošanas darbību pieņem lēmumu par to, vai piešķirt atļauju. Šajā nolūkā katrai pārvietošanas darbībai piešķir unikālu identifikācijas numuru, un to attiecīgi paziņo zvejas kuģa kapteinim, krātiņveida lamatu operatoram vai zivaudzētavas operatoram. Ja atļauju piešķir, minētais numurs sastāv no dalībvalsts trīsburtu koda, četrpāru gadskaitļa un trim burtiem "AUT" (atļauja), aiz kā seko kārtas numurs. Ja atļauju atsaka, minētais numurs sastāv no dalībvalsts trīsburtu koda, četrpāru gadskaitļa un trim burtiem "NEG" (atļaujas atteikums), aiz kā seko kārtas numurs.

4. Ja pārvietošanas darbības laikā zivis nobeidzas, attiecīgās dalībvalstis un pārvietošanā iesaistītie operatori rīkojas saskaņā ar XII pielikumu.
5. Par nozvejotājkuģi, velkoni, zivaudzētavu vai krātiņveida lamatām atbildīgā dalībvalsts 48 stundu laikā pēc tam, kad iesniegts iepriekšējs paziņojums par pārvietošanu, attiecīgi piešķir vai atsaka pārvietošanas atļauju.
6. Attiecīgās dalībvalsts izdotā pārvietošanas atļauja neskar atļauju veikt ievietošanu sprostos.

34. pants

Pārvietošanas atļaujas atteikums

1. Par kuģi, krātiņveida lamatām vai zivaudzētavu atbildīgā dalībvalsts neatļauj pārvietošanu, ja, saņemusi iepriekšēju paziņojumu par pārvietošanu, tā uzskata, ka:
 - a) nozvejotājkuģim vai krātiņveida lamatām, ar ko atbilstīgi deklarācijai ir nozvejotas zivis, nav pietiekamas kvotas;
 - b) zivju daudzums nav pienācīgi norādīts nozvejotājkuģa vai krātiņveida lamatu operatora ziņojumos vai šā daudzuma ievietošanai sprostos nav saņemta atļauja, vai tas nav ņemts vērā, nosakot tās kvotas izmantojumu, kas varētu būt piemērojama;
 - c) nozvejotājkuģim vai krātiņveida lamatām, ar ko atbilstīgi deklarācijai ir nozvejotas zivis, nav atļauts zvegot zilās tunzivis; vai
 - d) velkonis, kam atbilstīgi deklarācijai jāsaņem pārvietotās zivis, nav reģistrēts ICCAT reģistrā ar visiem citiem zvejas kuģiem (izņemot nozvejotājkuģus), kuriem atļauts veikt ar zilajām tunzivīm saistītas darbības, kā minēts 20. panta 1. punkta b) apakšpunktā, vai nav aprīkots ar VMS.
2. Ja pārvietošana netiek atļauta:
 - a) par nozvejotājkuģi vai krātiņveida lamatām atbildīgā dalībvalsts attiecīgi nozvejotājkuģa kapteinim vai krātiņveida lamatu operatoram, vai zivaudzētavas operatoram izdod rīkojumu par atlaišanu ūdenī un informē tos, ka pārvietošana nav atļauta un ka zivis ir jāatlaiž jūrā;
 - b) attiecīgi nozvejotājkuģa kapteinis, zivaudzētavas operators vai krātiņveida lamatu operators atlaiž zivis ūdenī;
 - c) zilās tunzivis atlaiž ūdenī saskaņā ar XI pielikumā aprakstītajām procedūrām.

35. pants

Novērošana ar videokameru

1. Veicot pārvietošanas darbības, tā nozvejotājkuģa vai velkoņa kapteinis, tās zivaudzētavas vai to krātiņveida lamatu operators, no kurām pārvieto zilās tunzivis, nodrošina to, ka pārvietošanas darbības novēro ar ūdenī ievietotu videokameru, lai verificētu to zivju skaitu, kuras tiek pārvietotas. Videoierakstu uzņemšanas minimālie standarti un procedūras ir saskaņā ar IX pielikumu.
2. Katra dalībvalsts, kas atbildīga par kuģi, krātiņveida lamatām vai zivaudzētavu, nodrošina to, ka 1. punktā minētie videoieraksti tiek darīti pieejami ICCAT inspektoriem un reģionālajiem novērotājiem.
3. Katra dalībvalsts, kas atbildīga par kuģi, krātiņveida lamatām vai zivaudzētavu, nodrošina to, ka 1. punktā minētie videoieraksti tiek darīti pieejami Savienības inspektoriem un valsts novērotājiem.
4. Katra dalībvalsts, kas atbildīga par kuģi, krātiņveida lamatām vai zivaudzētavu, veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nepieļautu oriģinālā videoieraksta aizstāšanu, rediģēšanu vai manipulācijas ar to.

36. pants

ICCAT reģionālo novērotāju veikta verifikācija un izmeklēšanas uzsākšana un veikšana

1. Kā noteikts 51. pantā un VII pielikumā, ICCAT reģionālie novērotāji, atrodoties uz nozvejotājkuģa vai pie krātiņveida lamatām, reģistrē veiktās pārvietošanas darbības un ziņo par tām, novēro un novērtē pārvietotās nozvejas un verificē ierakstus, kuri izdarīti iepriekšējā pārvietošanas atļaujā, kas minēta 33. pantā, un ICCAT pārvietošanas deklarācijā, kas minēta 38. pantā.
2. Gadījumos, kad ICCAT reģionālā novērotāja, attiecīgo kontroles iestāžu un/vai nozvejotājkuģa kapteiņa, vai krātiņveida lamatu pārstāvja novērtētais zivju skaits atšķiras vairāk nekā par 10 % vai kad videoieraksts nav pietiekami kvalitatīvs vai skaidrs, lai varētu veikt šādus novērtējumus, par nozvejotājkuģi, zivaudzētavu vai krātiņveida lamatām atbildīgā dalībvalsts uzsāk izmeklēšanu, kuru pabeidz, pirms zivaudzētavā tiek uzsākta ievietošana sprostos vai ne vēlāk kā 96 stundu laikā pēc tās uzsākšanas. Kamēr minētās izmeklēšanas rezultāti nav zināmi, ievietošana sprostos nav atļauta un zilo tunzivju nozvejas dokumenta ("BCD") iedaļa par nozveju netiek validēta.
3. Tomēr gadījumos, kad videoieraksts nav pietiekami kvalitatīvs vai skaidrs, lai novērtētu skaitu, operators var lūgt kuģa, krātiņveida lamatu vai zivaudzētavas karoga valsts iestādēm atļauju veikt jaunu pārvietošanas darbību un iesniegt ICCAT reģionālajam novērotājam attiecīgo videoierakstu.
4. Neskarot inspektora veiktās verifikācijas, ICCAT reģionālie novērotāji paraksta ICCAT pārvietošanas deklarāciju tikai tad, ja to novērojumi atbilst ICCAT saglabāšanas un pārvaldības pasākumiem un ja pārvietošanas deklarācijā iekļautā informācija atbilst to novērojumiem, tostarp attiecīgajam videoierakstam, kas prasīts 35. panta 1. punktā. Tie paraksta deklarāciju, skaidri norādot savu vārdu un ICCAT numuru.
5. ICCAT reģionālie novērotāji pārliecinās arī par to, vai ICCAT pārvietošanas deklarācija tiek nosūtīta velkoņa kapteinim vai zivaudzētavas vai krātiņveida lamatu pārstāvim.

37. pants

Sprostos ievietojamo zilo tunzivju skaita un svara novērtēšanas pasākumi

Dalībvalstis veic pasākumus un darbības, kas vajadzīgas, lai sīkāk izpētītu metodiku, kā uzlabot zilo tunzivju skaita un svara novērtēšanu brīdī, kad tās tiek nozvejotas un ievietotas sprostos. Katra dalībvalsts katru gadu līdz 22. augustam par veiktajiem pasākumiem ziņo Komisijai, kas minētos ziņojumus nosūta SCRS.

38. pants

Pārvietošanas deklarācija

1. Kad pārvietošanas darbība ir pabeigta, nozvejotājkuģu vai velkoņu kapteiņi, krātiņveida lamatu operatori vai zivaudzētavas operatori aizpilda un nosūta savas dalībvalsts kompetentajām iestādēm ICCAT pārvietošanas deklarāciju IV pielikumā noteiktajā formā.
2. Pārvietošanas deklarācijas veidlapas numurē tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kas atbildīga par kuģiem, zivaudzētavām vai krātiņveida lamatām, no kurām sākas pārvietošana. Numerācijas sistēmā numuri sastāv no dalībvalsts trīsburtu koda, aiz kura seko četrpāru gadskaitlis un trīspāru kārtas numurs, aiz kura seko trīs burti "ITD" (MS-20**/xxx/ITD).
3. Pārvietošanas deklarācijas oriģinālu nosūta kopā ar pārvietotajām zivīm. Deklarācijas kopiju patur nozvejotājkuģa kapteinis, krātiņveida lamatu operators, velkoņa kapteinis vai zivaudzētavas operators.
4. To kuģu (tostarp velkoņu) kapteiņi, kuri veic pārvietošanas darbības, ziņo par savām darbībām saskaņā ar II pielikumā noteiktajām prasībām.

39. pants

Īstenošanas akti

Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka sīki izstrādātus noteikumus par pārvietošanas darbībām, kas minētas 33.–38. pantā un minētajos pantos norādītajos pielikumos. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 59. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

5. IEDAĻA

Sprostos ievietošanas darbības

40. pants

Atļauja veikt ievietošanu sprostos

1. Pirms katras sprostos ievietošanas darbības sākuma ir aizliegts noenkurot pārvadāšanas sprostus tuvāk par 0,5 jūras jūdzēm no audzēšanas iekārtām.
2. Pirms ikvienas sprostos ievietošanas darbības par zivaudzētavu atbildīgās dalībvalsts kompetentā iestāde informē par nozvejotājkuģi vai krātiņveida lamatām atbildīgo dalībvalsti vai Pusi par daudzumiem, kas nozvejoti ar minēto kuģi vai krātiņveida lamatām, un pieprasa atļauju veikt ievietošanu sprostos.
3. Sprostos ievietošanas darbību nesāk bez iepriekšējas atļaujas, ko devusi:
 - a) par nozvejotājkuģi vai krātiņveida lamatām atbildīgā dalībvalsts vai Puse; vai
 - b) par zivaudzētavu atbildīgā dalībvalsts vai Puse, ja iesaistītās dalībvalstis par to vienojušās savstarpēji vai ar iesaistītajām karoga Pusēm.
4. Par nozvejotājkuģi, krātiņveida lamatām vai attiecīgā gadījumā par zivaudzētavu atbildīgā dalībvalsts vai Puse vienas darbdienu laikā pēc pieprasījuma un 2. punktā minētās informācijas iesniegšanas piešķir vai atsaka atļauju veikt ievietošanu sprostos. Ja vienas darbdienu laikā no dalībvalsts vai Puses, kas ir atbildīga par nozvejotājkuģi vai krātiņveida lamatām, atbilde netiek saņemta, par zivaudzētavu atbildīgā dalībvalsts vai Puse var atļaut ievietošanu sprostos.
5. Zilās tunzivis ievieto sprostos pirms 15. augusta, ja vien dalībvalsts vai Puse, kas atbildīga par zivaudzētavu, kura saņem zivis, nenorāda pienācīgi pamatotus iemeslus. Šādus iemeslus iesniedz kopā ar ziņojumu par ievietošanu sprostā.

41. pants

Atteikums izdot atļauju veikt ievietošanu sprostos

1. Par nozvejotājkuģi, krātiņveida lamatām vai attiecīgā gadījumā par zivaudzētavu atbildīgā dalībvalsts atsaka atļauju veikt ievietošanu sprostos, ja, saņemusi 40. panta 2. punktā minēto informāciju, tā uzskata, ka:
 - a) nozvejotājkuģim vai krātiņveida lamatām, ar ko atbilstīgi deklarācijai ir nozvejotas zivis, nav bijusi pietiekami liela kvota sprostos ievietoto zilo tunzivju ieguvei;
 - b) zivju daudzums nav pienācīgi norādīts nozvejotājkuģa vai krātiņveida lamatu ziņojumā vai nav ņemts vērā, aprēķinot piemērojamo kvotu; vai
 - c) nozvejotājkuģim vai krātiņveida lamatām, ar ko atbilstīgi deklarācijai ir nozvejotas zivis, nav atļauts zveidot zilās tunzivis.

2. Ja ievietošana sprostos netiek atļauta, par nozvejotājuģi atbildīgā dalībvalsts vai Puse pieprasa par zivaudzētavu atbildīgajai dalībvalstij vai Pusei konfiscēt nozvejas un atlaist zivis, izdodot rīkojumu par atlaišanu ūdenī.
3. Saņēmis rīkojumu par atlaišanu ūdenī, zivaudzētavas operators atlaiž zivis ūdenī saskaņā ar XI pielikumu.

42. pants

Zilo tunzivju nozvejas dokumentēšana

Par zivaudzētavām atbildīgā dalībvalsts aizliedz ievietot sprostos audzēšanai zilās tunzivis, kurām līdzī nav nosūtīta dokumentācija, ko ICCAT pieprasījusi, un saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 640/2010 ⁽¹⁾. Dokumentācija ir pareiza, pilnīga un nozvejotājuģu vai krātiņveida lamatu dalībvalsts vai Puses iestāžu apstiprināta un validēta.

43. pants

Inspekcijas

Par zivaudzētavām atbildīgās dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai inspicētu ikvienu sprostos ievietošanas darbību, kas notiek zivaudzētavās.

44. pants

Novērošana ar videokameru

1. Katra par zivaudzētavu atbildīgā dalībvalsts nodrošina to, ka sprostos ievietošanas darbības tiek novērotas ar ūdenī ievietotu videokameru. Par katru sprostos ievietošanas darbību izgatavo videoierakstu saskaņā ar IX pielikumu.
2. Katra par zivaudzētavu atbildīgā dalībvalsts nodrošina to, ka 1. punktā minētie videoieraksti tiek darīti pieejami ICCAT inspektoriem un reģionālajiem novērotājiem.
3. Katra par zivaudzētavu atbildīgā dalībvalsts nodrošina to, ka 1. punktā minētie videoieraksti tiek darīti pieejami Savienības inspektoriem un valsts novērotājiem.
4. Katra par zivaudzētavu atbildīgā dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nepieļautu oriģinālā videoieraksta aizstāšanu, rediģēšanu vai manipulēšanu.

45. pants

Izmeklēšanu uzsākšana un veikšana

1. Ja ICCAT reģionālā novērotāja, attiecīgās dalībvalsts kontroles iestāžu vai zivaudzētavas operatora novērtētais zilo tunzivju skaits atšķiras vairāk nekā par 10 %, par zivaudzētavu atbildīgā dalībvalsts uzsāk izmeklēšanu sadarbībā ar dalībvalsti vai Pusi, kas atbildīga par nozvejotājuģu vai krātiņveida lamatām.
2. Kamēr nav saņemti izmeklēšanas rezultāti, zivju ieguvī neveic un BCD iedaļa par audzēšanu netiek validēta.
3. Par zivaudzētavu un par nozvejotājuģu vai krātiņveida lamatām atbildīgās dalībvalstis, kuras veic izmeklēšanu, var izmantot citu to rīcībā esošu informāciju, arī 46. pantā minēto programmu rezultātus, lai pabeigtu izmeklēšanu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 640/2010 (2010. gada 7. jūlijs), ar ko izveido zilo tunzivju *Thunnus thynnus* nozvejas dokumentēšanas programmu un groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1984/2003 (OV L 194, 24.7.2010., 1. lpp.).

46. pants

Sprostos ievietojamo zilo tunzivju skaita un svara novērtēšanas pasākumi un programmas

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus un darbības, kas minētas 37. pantā.
2. Lai precīzi noteiktu zivju skaitu un svaru katrā sprostos ievietošanas darbībā, programma, kurā izmanto stereoskopisko kameru sistēmas vai alternatīvas metodes, kas nodrošina līdzvērtīgu precizitāti, aptver 100 % sprostos ievietošanas darbību.
3. Minēto programmu īsteno saskaņā ar X pielikuma B daļā izklāstītajām procedūrām.
4. Par zivaudzētavu atbildīgā dalībvalsts minētās programmas rezultātus saskaņā ar X pielikuma B daļu dara zināmus par nozvejotājkuģi vai krātiņveida lamatām atbildīgajai dalībvalstij vai Pusei un Komisijai. Komisija tos nosūta ICCAT Sekretariātam nosūtīšanai ICCAT reģionālajam novērotājam.
5. Ja programmas rezultāti liecina, ka to zilo tunzivju daudzumi, kas tiek ievietotas sprostos, atšķiras no daudzumiem, kas ziņojumā norādīti kā nozvejoti un pārvietoti, par zivaudzētavu atbildīgā dalībvalsts uzsāk izmeklēšanu sadarbībā ar dalībvalsti vai Pusi, kas atbildīga par nozvejotājkuģi vai krātiņveida lamatām. Ja izmeklēšana netiek pabeigta 10 darbdienu laikā no šā panta 4. punktā minētās rezultātu paziņošanas dienas vai ja izmeklēšanas rezultāti liecina, ka zilo tunzivju skaits vai vidējais svars pārsniedz to, kas ziņojumā norādīts kā nozvejots un pārvietots, nozvejotājkuģa vai krātiņveida lamatu karoga dalībvalsts vai Puses iestādes izdod rīkojumu par pārsniegumam atbilstošu zivju daudzumu, kas jāatlaiz ūdenī saskaņā ar XI pielikumā noteiktajām procedūrām.
6. Saskaņā ar X pielikuma B daļas 3. punktā noteiktajām procedūrām un attiecīgā gadījumā pēc atlaišanas ūdenī programmā konstatētos daudzumus izmanto, lai:
 - a) noteiktu galīgos nozvejas datus, kas jāatskaita no valsts kvotas;
 - b) minētos datus ierakstītu deklarācijās par ievietošanu sprostos un attiecīgajās BCD iedaļās.
7. Katra par zivaudzētavu atbildīgā dalībvalsts katru gadu līdz 30. augustam par minēto programmu rezultātiem ziņo Komisijai, kas minētos ziņojumus iesniedz SCRS.
8. Dzīvu zilo tunzivju pārvietošana no viena audzēšanas sprosta uz citu audzēšanas sprostu nenotiek bez zivaudzētavas valsts kontroles iestāžu atļaujas un klātbūtnes.
9. Ja zilo tunzivju daudzumi, kas ziņojumā norādīti kā nozvejoti ar kuģi / krātiņveida lamatām, par 10 % vai vairāk atšķiras no daudzumiem, kas noteikti ar kontrolkamerām, kā minēts šā panta 5. punktā un 45. pantā, to uzskata par attiecīgā kuģa / krātiņveida lamatu potenciālu neatbilstību, un dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu pienācīgu pēckontroli.

47. pants

Ziņojums par ievietošanu sprostos

1. Par zivaudzētavu atbildīgā dalībvalsts vienas nedēļas laikā pēc tam, kad sprostos ievietošanas darbība ir pabeigta, nosūta dalībvalstij vai Pusei, ar kuras kuģiem vai krātiņveida lamatām ir nozvejotas zilās tunzivis, un Komisijai ziņojumu par ievietošanu sprostos, kurā iekļauti X pielikuma B daļā norādītie elementi. Ziņojumā norāda arī informāciju, kas iekļauta deklarācijā par ievietošanu sprostos, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 1936/2001 4.b pantā un Ia pielikumā. Komisija ziņojumu pārsūta ICCAT Sekretariātam.
2. Šā panta 1. punkta piemērošanas vajadzībām sprostos ievietošanas darbību neuzskata par pabeigtu, kamēr nav pabeigtas visas uzsāktās izmeklēšanas un attiecīgā gadījumā atlaišana ūdenī, par kuru izdots rīkojums.

48. pants

Īstenošanas akti

Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka sīki izstrādātus noteikumus sprostos ieviešanas darbībām, kas minētas 40.–47. pantā un minētajos pantos norādītajos pielikumos. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 59. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

6. IEDAĻA

Novērošana un pārraudzība

49. pants

Kuģu satelītnovērošanas sistēma

1. Atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 1224/2009 9. panta 2. punkta, pienākumu attiecībā uz VMS piemēro visiem velkoņiem, kas iekļauti šīs regulas 20. panta 6. punktā minētajā ICCAT kuģu reģistrā, neatkarīgi no to garuma.
2. Zvejas kuģi, kas garāki par 15 metriem un ir iekļauti 20. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajā kuģu sarakstā vai 20. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajā kuģu sarakstā, sāk VMS datu nosūtīšanu ICCAT vismaz 15 dienas pirms zvejas sezonas sākuma un turpina minēto datu nosūtīšanu vismaz 15 dienas pēc zvejas sezonas beigām, ja vien Komisijai iepriekš nav nosūtīts pieprasījums svītrot kuģi no ICCAT kuģu reģistra.
3. Kontroles vajadzībām VMS datu pārraidīšanu no nozvejotājkūģiem, kuriem atļauts aktīvi zvejot zilās tunzivis, nepārtrauc, kad kuģi ir ostā.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka to Zvejas uzraudzības centri reāllaikā un *https data feed* formātā pārsūta Komisijai un tās izraudzītai struktūrai VMS ziņojumus, kas saņemti no zvejas kuģiem, kuri kuģo ar to karogu. Komisija minētos datus elektroniski nosūta ICCAT Sekretariātam.
5. Dalībvalstis nodrošina to, ka:
 - a) VMS datus no zvejas kuģiem, kas kuģo ar to karogu, vismaz reizi divās stundās pārsūta Komisijai;
 - b) VMS tehniskas kļūmes gadījumā alternatīvus ar to karogu kuģojošu zvejas kuģu datus, kas saņemti saskaņā ar Īstenošanas regulas (ES) Nr. 404/2011 25. panta 1. punktu, pārsūta Komisijai 24 stundu laikā pēc tam, kad tos saņēmuši attiecīgo dalībvalstu Zvejas uzraudzības centri;
 - c) lai izvairītos no dublēšanas, Komisijai pārsūtītos ziņojumus numurē saņemšanas secībā (ar unikālu identifikatoru);
 - d) Komisijai pārsūtītie ziņojumi ir saskaņā ar Īstenošanas regulas (ES) Nr. 404/2011 24. panta 3. punktu.
6. Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka visi ziņojumi, kas darīti pieejami to inspekcijas kuģiem, tiktu uzskatīti par konfidenciāliem un izmantoti tikai jūrā veiktas inspekcijas darbībām.

50. pants

Valsts novērotāju programma

1. Dalībvalstis attiecībā uz kuģiem, kuri aktīvi darbojas zilo tunzivju zvejniecībā, nodrošina valsts novērotāju klātbūtni, kas aptver vismaz:
 - a) 20 % pelagisko traleru (garāki par 15 metriem);

- b) 20 % kuģu, kas zvejo ar āķu jedām (garāki par 15 metriem);
 - c) 20 % laivu zvejai ar ēsmu (garāki par 15 metriem);
 - d) 100 % velkoņu;
 - e) 100 % ieguves darbību, ko veic krātiņveida lamatās.
2. Dalībvalstis izdod valsts novērotājiem oficiālu identifikācijas dokumentu.
 3. Valsts novērotājam ir šādi uzdevumi:
 - a) uzraudzīt zvejas kuģu un krātiņveida lamatu atbilstību šai regulai;
 - b) reģistrēt zvejas darbību un ziņot par to, tostarp norādot:
 - i) nozvejas apjomu (tostarp piezveju), kurā sadalījumā pa sugām norādīta arī informācija par to, vai zivis paturētas uz kuģa vai izmestas nedzīvas vai dzīvas;
 - ii) nozvejas apgabala ģeogrāfisko platumu un garumu;
 - iii) zvejas piepūles mērījumu (piemēram, iemetienu skaits, āķu skaits), kā definēts ICCAT "Dažādu zvejas rīku izmantošanas praktiskajā rokasgrāmatā";
 - iv) nozvejas datumu;
 - c) novērot un novērtēt nozvejas un verificēt zvejas žurnālā veiktos ierakstus;
 - d) pamanīt un reģistrēt kuģus, kuri, iespējams, zvejo, pārkāpjot ICCAT saglabāšanas un pārvaldības pasākumus.
 4. Valsts novērotāji pēc ICCAT pieprasījuma veic arī zinātnisko darbu, piemēram, pamatojoties uz SCRS norādījumiem, vāc ICCAT noteiktos II uzdevuma datus.
 5. Šā panta 1.–4. punkta nolūkā katra dalībvalsts arī nodrošina:
 - a) laika un telpas ziņā reprezentatīvu valsts novērotāju klātbūtni uz tās kuģiem un pie krātiņveida lamatām, lai nodrošinātu, ka Komisija saņem pietiekamus un atbilstošus datus un informāciju par nozveju, zvejas piepūli un citiem zinātniskiem un pārvaldības aspektiem, ņemot vērā flotu un zvejniecību īpašības;
 - b) skaidrus datu vākšanas protokolus;
 - c) to, ka valsts novērotāji pirms izvietojšanas ir pienācīgi apmācīti un apstiprināti;
 - d) iespēju robežās – to, ka zvejas kuģu un krātiņveida lamatu darbības Konvencijas apgabalā tiek traucētas minimāli.
 6. Datus un informāciju, kas savākta saskaņā ar katras dalībvalsts novērotāju programmu, katru gadu līdz 15. jūlijam iesniedz Komisijai. Komisija minētos datus un informāciju pārsūta attiecīgi SCRS un ICCAT Sekretariātam.

51. pants

ICCAT reģionālo novērotāju programma

1. Savienībā piemēro ICCAT reģionālo novērotāju programmu, kas izklāstīta 2.–6. punktā un sīkāk precizēta VII pielikumā.

2. Dalībvalstis nodrošina ICCAT reģionālā novērotāja klātbūtni:
 - a) uz visiem kuģiem zvejai ar riņķvadu, kuriem atļauts zvejot zilās tunzivis;
 - b) ikreiz, kad notiek zilo tunzivju pārvietošana no kuģiem zvejai ar riņķvadu;
 - c) ikreiz, kad notiek zilo tunzivju pārvietošana no krātiņveida lamatām uz pārvadāšanas sprostiem;
 - d) ikreiz, kad notiek pārvietošana no kādas zivaudzētavas uz citu;
 - e) ikreiz, kad notiek zilo tunzivju ievietošana sprostos zivaudzētavās;
 - f) ikreiz, kad notiek zilo tunzivju ieguve zivaudzētavās.
3. Kuģiem zvejai ar riņķvadu nav atļauts zvejot zilās tunzivis vai darboties zilo tunzivju zvejniecībā bez ICCAT reģionālā novērotāja klātbūtnes.
4. Par zivaudzētavām atbildīgās dalībvalstis nodrošina ICCAT reģionālā novērotāja klātbūtni vienmēr, kad attiecīgajās zivaudzētavās tiek veiktas sprostos ievietošanas darbības un zivju ieguve.
5. ICCAT reģionālo novērotāju uzdevumi ir jo īpaši šādi:
 - a) novērot un uzraudzīt, lai zvejas un audzēšanas darbības notiek, ievērojot attiecīgos ICCAT saglabāšanas un pārvaldības pasākumus;
 - b) parakstīt 38. pantā minētās ICCAT pārvietošanas deklarācijas, 47. pantā minētos ziņojumus par ievietošanu sprostos un BCD, ja novērotāji piekrīt, ka tajos iekļautā informācija atbilst viņu novērojumiem;
 - c) pēc ICCAT pieprasījuma veikt zinātnisko darbu, piemēram, vākt paraugus, vadoties pēc SCRS norādījumiem.
6. Karoga dalībvalsts nodrošina, lai kapteiņi, apkalpe, zivaudzētavas, krātiņveida lamatu un kuģu īpašnieki netraucētu, neiebiedētu, nekavētu, neietekmētu ICCAT reģionālo novērotāju viņa pienākumu pildīšanā, neuzpirktu vai nemēģinātu viņu uzpirkt.

7. IEDAĻA

Inspekcijas un kontrolpārbaudes

52. pants

ICCAT kopīgās starptautiskās inspekcijas shēma

1. Savienībā piemēro ICCAT kopīgās starptautiskās inspekcijas shēmu ("ICCAT shēma"), kas izklāstīta VIII pielikumā.
2. Dalībvalstis, kuru zvejas kuģiem ir atļauts zvejot zilās tunzivis Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā, norīko inspektoros un veic inspekcijas jūrā saskaņā ar ICCAT shēmu.
3. Ja vairāk nekā 15 vienas dalībvalsts karoga zvejas kuģu vienlaikus ir iesaistījušies zilo tunzivju zvejas darbībās Konvencijas apgabalā, minētā dalībvalsts norīko inspekcijas kuģi veikt inspekciju un kontroli jūrā Konvencijas apgabalā uz visu laiku, kamēr tajā atrodas minētie kuģi. Minēto pienākumu uzskata par izpildītu, ja dalībvalstis sadarbojas, lai kopīgi nodrošinātu inspekcijas kuģi, vai ja Konvencijas apgabalā tiek izvietots Savienības inspekcijas kuģis.
4. Komisija vai tās izraudzīta struktūra var norīkot Savienības inspektoros darbam ICCAT shēmā.
5. Komisija vai tās izraudzīta struktūra koordinē pārraudzības un inspekcijas darbības Savienībā. Komisija kopā ar attiecīgajām dalībvalstīm var izstrādāt kopīgas inspekcijas programmas, lai Savienība varētu izpildīt ICCAT shēmā noteiktos pienākumus. Dalībvalstis, kuru zvejas kuģi ir iesaistījušies zilās tunzivis zvejniecībā, pieņem pasākumus, kas vajadzīgi, lai veicinātu minēto programmu īstenošanu, jo īpaši saistībā ar vajadzīgajiem cilvēkresursiem un materiālajiem resursiem, laikposmiem un ģeogrāfiskajiem apgabaliem, kuros šie resursi jāizvieto.

6. Dalībvalstis katru gadu līdz 1. aprīlim dara Komisijai zināmus inspektoros un inspekcijas kuģus, ko tās gada laikā plāno norīkot darbam ICCAT shēmā. Izmantojot minēto informāciju, Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm katru gadu sagatavo plānu par Savienības dalību ICCAT shēmā un nosūta to ICCAT Sekretariātam un dalībvalstīm.

53. pants

Inspekcijas plānu nosūtīšana

1. Dalībvalstis katru gadu līdz 31. janvārim nosūta Komisijai inspekcijas plānus. Inspekciju plānus sagatavo saskaņā ar:
 - a) mērķiem, prioritātēm un procedūrām, kā arī inspekcijas darbību standartiem, kas noteikti Īpašajā zilo tunzivju kontroles un inspekcijas programmā Atlantijas okeāna austrumu daļai un Vidusjūrai, kas izveidota saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1224/2009 95. pantu;
 - b) zilo tunzivju valsts kontroles rīcības programmu Atlantijas okeāna austrumu daļai un Vidusjūrai, kas izveidota saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1224/2009 46. pantu.
2. Komisija apkopo valstu inspekcijas plānus un iekļauj tos Savienības inspekcijas plānā. Minēto plānu kopā ar 6. panta 1. punktā minētajiem plāniem Komisija nosūta ICCAT Sekretariātam apstiprināšanai ICCAT.

54. pants

Inspekcijas, ko veic pārkāpumu gadījumā

1. Karoga dalībvalsts rīkojas saskaņā ar šā panta 2. punktu, ja kuģis, kas kuģo ar tās karogu:
 - a) nav izpildījis 25. un 26. pantā minētās ziņojumu sniegšanas prasības; vai
 - b) ir pārkāpis šīs regulas, Regulas (EK) Nr. 1224/2009 89.–93. pantu vai Regulas (EK) Nr. 1005/2008 IX nodaļas noteikumus.
2. Karoga dalībvalsts nodrošina to, ka tās ostā tiek veikta fiziska pārbaude tās vadībā vai – kad kuģis nav vienā no tās ostām – citas personas vadībā, kuru norīkojusi karoga dalībvalsts.

55. pants

Kontrolpārbaude

1. Katra dalībvalsts, izmantojot arī inspekcijas ziņojumus, novērotāju ziņojumus un VMS datus, saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1224/2009 109. pantu verificē zvejas žurnālu iesniegšanu un attiecīgo informāciju, kas reģistrēta tās zvejas kuģu zvejas žurnālos, pārvietošanas vai citā kuģī pārkraušanas dokumentos un BCD.
2. Katra dalībvalsts attiecībā uz visiem izkrāvumiem, pārkrāvumiem citā kuģī vai ievietošanu sprostos saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1224/2009 109. pantu veic kontrolpārbaudes, kurās daudzumus pa sugām, kas reģistrēti zvejas kuģa zvejas žurnālā, vai daudzumus pa sugām, kas reģistrēti pārvietošanas vai pārkraušanas deklarācijā, salīdzina ar daudzumiem, kas reģistrēti izkraušanas deklarācijā vai sprostos ievietošanas deklarācijā, un visos citos attiecīgos dokumentos, piemēram, rēķinos un/vai pārdošanas zīmēs.

8. IEDAĻA

Tirdzniecība

56. pants

Tirdzniecības pasākumi

1. Neskarot Regulas (EK) Nr. 1224/2009 un (EK) Nr. 1005/2008, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1379/2013 ⁽¹⁾, Savienībā ir aizliegta tādu zilo tunzivju tirdzniecība, izkraušana, imports, eksports, ievietošana sprostos nobarošanai vai audzēšanai, reeksports un pārkraušana citā kuģī, kurām līdzī nav nosūtīta pareiza, pilnīga un validēta dokumentācija, kas noteikta ar šo regulu, Regulu (ES) Nr. 640/2010 un Regulas (EK) Nr. 1936/2001 4.b pantu.
2. Savienībā ir aizliegta zilo tunzivju tirdzniecība, imports, izkraušana, ievietošana sprostos nobarošanai vai audzēšanai, apstrāde, eksports, reeksports un pārkraušana citā kuģī, ja:
 - a) zilās tunzivis ir nozvejotas ar tādiem zvejas kuģiem vai krātiņveida lamatām, kuru karoga valstij nav kvotas, nozvejas limita vai iedalītas zvejas piepūles zilo tunzivju zvejai Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā saskaņā ar ICCAT saglabāšanas un pārvaldības pasākumiem; vai
 - b) zilās tunzivis ir nozvejotas ar tādu zvejas kuģi vai krātiņveida lamatām, kuru individuālā kvota vai kuru valsts zvejas iespējas nozvejas gūšanas laikā bija pilnībā apgūtas.
3. Neskarot Regulas (EK) Nr. 1224/2009, (EK) Nr. 1005/2008 un (ES) Nr. 1379/2013, Savienībā ir aizliegta zilo tunzivju tirdzniecība, imports, izkraušana, apstrāde un eksports no nobarošanas vai audzēšanas zivaudzētavām, kuras neievēro 1. punktā minētās regulas.

VI NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

57. pants

Izvērtēšana

Dalībvalstis katru gadu līdz 15. septembrim iesniedz Komisijai sīki izstrādātu ziņojumu par šīs regulas īstenošanu. Pamatojoties uz informāciju, kas saņemta no dalībvalstīm, Komisija katru gadu līdz 15. oktobrim iesniedz ICCAT Sekretariātam sīki izstrādātu ziņojumu par ICCAT lētikuma 14-04 īstenošanu.

58. pants

Finansējums

Lai piemērotu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 508/2014 ⁽²⁾, daudzgadu plānu zilās tunzivis krājumu atjaunošanai Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā uzskata par daudzgadu plānu Regulas (ES) Nr. 1380/2013 9. panta nozīmē.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1379/2013 (2013. gada 11. decembris) par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1184/2006 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 104/2000 (OV L 354, 28.12.2013., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 508/2014 (2014. gada 15. maijs) par Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un ar ko atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2328/2003, (EK) Nr. 861/2006, (EK) Nr. 1198/2006 un (EK) Nr. 791/2007 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1255/2011 (OV L 149, 20.5.2014., 1. lpp.).

*59. pants***Īstenošana**

1. Komisijai palīdz Zvejniecības un akvakultūras komiteja, kas izveidota ar Regulas (ES) Nr. 1380/2013 47. pantu. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

*60. pants***Atcelšana**

1. Ar šo tiek atcelta Regula (EK) Nr. 302/2009.
2. Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu XIII pielikumā.

*61. pants***Stāšanās spēkā**

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2016. gada 14. septembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
I. KORČOK

I PIELIKUMS

Īpaši nosacījumi, kas piemērojami 14. panta 2. punktā minētajām zvejniecībām

1. Papildus noteikumiem, kas izklāstīti 9. panta 3. punktā, to laivu zvejai ar ēsmu un velcēšanas laivu maksimālais skaits, kurām atļauts Atlantijas okeāna austrumu daļā zvejojot zilās tunzivis saskaņā ar īpašajiem nosacījumiem, kas piemērojami 14. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētajai atkāpei, ir vienāds ar to Savienības nozvejotāju kuģu skaitu, kuri 2006. gadā piedalījās zilo tunzivju specializētajā zvejā.
2. Papildus noteikumiem, kas izklāstīti 9. panta 3. punktā, to nozvejotāju kuģu maksimālais skaits, kuriem atļauts Adrijas jūrā zvejojot zilās tunzivis audzēšanas vajadzībām saskaņā ar īpašajiem nosacījumiem, kas piemērojami 14. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētajai atkāpei, ir vienāds ar to Savienības nozvejotāju kuģu skaitu, kuri 2008. gadā piedalījās zilo tunzivju specializētajā zvejā. Minētajā nolūkā ņem vērā Horvātijas nozvejotāju kuģu skaitu, kuri 2008. gadā piedalījās zilo tunzivju specializētajā zvejā.
3. Papildus noteikumiem, kas izklāstīti 9. panta 3. punktā, to laivu zvejai ar ēsmu un kuģu zvejai ar āķu jedām un rokas āķu rindām maksimālais skaits, kuriem atļauts Vidusjūrā zvejojot zilās tunzivis saskaņā ar īpašajiem nosacījumiem, kas piemērojami 14. panta 2. punkta c) apakšpunktā minētajai atkāpei, ir vienāds ar to Savienības nozvejotāju kuģu skaitu, kuri 2008. gadā piedalījās zilo tunzivju specializētajā zvejā.
4. Nozvejotāju kuģu maksimālo skaitu, kas noteikts saskaņā ar šā pielikuma 1., 2. un 3. punktu, iedala dalībvalstīm saskaņā ar LESD un Regulas (ES) Nr. 1380/2013 16. pantu.
5. Atļauju saņēmēšajiem nozvejotāju kuģiem, kas minēti 14. panta 2. punkta a) apakšpunktā un šā pielikuma 1. punktā, iedala ne vairāk kā 7 % no Savienības kvotas, kas attiecas uz zilajām tunzivīm, kuru svars vai garums ir no 8 kg vai 75 cm līdz 30 kg vai 115 cm. Minēto kvotu dalībvalstīm iedala saskaņā ar LESD un Regulas (ES) Nr. 1380/2013 16. pantu.
6. Atkāpjoties no 14. panta 2. punkta a) apakšpunkta, šā pielikuma 5. punktā minētās 7 % kvotas robežās līdz 100 tonnām var iedalīt par 17 metriem īsākām laivām zvejai ar ēsmu tādu zilo tunzivju nozvejai, kuru svars vai garums ir ne mazāks kā 6,4 kg vai 70 cm.
7. Maksimālo dalībvalstīm iedalāmo Savienības kvotas daļu zvejai saskaņā ar īpašajiem nosacījumiem, kuri piemērojami 14. panta 2. punkta b) apakšpunktā un šā pielikuma 2. punktā minētajai atkāpei, nosaka saskaņā ar LESD un Regulas (ES) Nr. 1380/2013 16. pantu.
8. Atļauju saņēmēšajiem nozvejotāju kuģiem, kas minēti 14. panta 2. punkta c) apakšpunktā un šā pielikuma 3. punktā, iedala ne vairāk kā 2 % no Savienības kvotas, kas attiecas uz zilajām tunzivīm, kuru svars vai garums ir no 8 kg vai 75 cm līdz 30 kg vai 115 cm. Minēto kvotu dalībvalstīm iedala saskaņā ar LESD un Regulas (ES) Nr. 1380/2013 16. pantu.
9. Katra dalībvalsts, kuras laivām zvejai ar ēsmu, kuģiem zvejai ar āķu jedām un rokas āķu rindām un velcēšanas laivām ir atļauts zvejojot zilās tunzivis saskaņā ar 14. panta 2. punktu un šo pielikumu, nosaka šādas prasības attiecībā uz astes marķējuma zīmi:
 - a) katrai zilajai tunzivij tūlīt pēc izkraušanas tiek piestiprināta astes marķējuma zīme;
 - b) katrai astes marķējuma zīmei ir unikāls identifikācijas numurs, ko norāda zilās tunzivis statistikas dokumentos un uzraksta uz katra iepakojuma, kurā ir tunzivis.

II PIELIKUMS

Prasības attiecībā uz zvejas žurnāliem

A. NOZVEJOTĀJKUĢI

Minimālās prasības attiecībā uz zvejas žurnāliem

1. Zvejas žurnāla lapas ir numurētas.
2. Ierakstus zvejas žurnālā izdara katru dienu (līdz pusnaktij) vai pirms ierašanās ostā.
3. Zvejas žurnālu aizpilda, ja tiek veiktas inspekcijas, atrodoties jūrā.
4. Viens lapas eksemplārs paliek zvejas žurnālā.
5. Uz kuģa tiek turēti zvejas žurnāli, kuros reģistrētas vienā gadā veiktas darbības.

Minimālā standarta informācija, kas ierakstāma zvejas žurnālos

1. Kapteiņa vārds un adrese.
 2. Atiešanas datumi un ostas, ierašanās datumi un ostas.
 3. Kuģa vārds, reģistrācijas numurs, ICCAT numurs, starptautiskais radio izsaukuma signāls un SJO numurs (ja pieejams).
 4. Zvejas rīki:
 - a) zvejas rīku veida FAO kods;
 - b) parametri (piemēram, garums, linuma acs izmērs, āķu skaits).
 5. Darbības jūrā, par katru reisa dienu aizpildot (vismaz) vienu rindu un norādot:
 - a) darbību (piemēram, zveja, pārbrauciens);
 - b) vietu – precīzu atrašanās vietu (grādos un minūtēs) ik dienu reģistrē par katru zvejas darbību vai pusdienlaikā, ja minētajā dienā nav zvejots;
 - c) reģistrēto nozveju, tostarp norādot:
 - 1) FAO kodu;
 - 2) kopējo neapstrādātu zivju svaru (RWT) kilogramos dienā;
 - 3) gabalu skaitu dienā.
- Attiecībā uz kuģiem zvejai ar riņķvadu minētais jāreģistrē par katru zvejas darbību, arī tad, ja nozvejas apjoms ir nulle.
6. Kapteiņa paraksts.
 7. Svara noteikšanas metode: novērtēšana, svēršana uz kuģa.
 8. Zvejas žurnālā reģistrē zivju dzīvsvara ekvivalentu un norāda tā novērtēšanā izmantotos pārrēķina koeficientus.

Minimālā informācija, kas ierakstāma zvejas žurnālā, ja veic izkraušanu vai pārkraušanu citā kuģī

1. Datums un osta, kurā veic izkraušanu/pārkraušanu citā kuģī.
2. Produkti:
 - a) suga un sagatavošanas veids, sadalījumā pa FAO kodiem;
 - b) zivju vai kastu skaits un daudzums kilogramos.

3. Kapteiņa vai kuģa pārstāvja paraksts.
4. Ja veic pārkraušanu citā kuģī: saņēmējkuģa vārds, tā karogs un ICCAT numurs.

Minimālā informācija, kas ierakstāma zvejas žurnālā, ja veic pārvietošanu uz sprostiem

1. Pārvietošanas datums, laiks un vieta (ģeogrāfiskais platums/garums).
2. Produkti:
 - a) sugas FAO kods;
 - b) uz sprostiem pārvietoto zivju skaits un daudzums kilogramos.
3. Velkoņa vārds, tā karogs un ICCAT numurs.
4. Galamērķa zivaudzētavas nosaukums un ICCAT numurs.
5. KZD gadījumā kapteinis papildus 1.–4. punktā noteiktajai informācijai reģistrē zvejas žurnālā:
 - a) attiecībā uz nozvejotājkuģi, no kura notiek zivju pārvietošana uz sprostiem:
 - uz kuģa uzceltās nozvejas apjoms,
 - nozvejas apjoms, kas atskaitīts no tā individuālās kvotas,
 - citi kuģi, kas ir iesaistījušies KZD;
 - b) attiecībā uz citiem nozvejotājkuģiem, kas ir iesaistījušies tajā pašā KZD, bet nav iesaistījušies zivju pārvietošanā:
 - minēto kuģu vārds, starptautiskie radio izsaukuma signāli un ICCAT numuri,
 - tas, ka nozveja nav uzcelta uz kuģa vai pārvietota sprostos,
 - nozveju apjoms, kas atskaitīts no to individuālajām kvotām,
 - a) apakšpunktā minētā nozvejotājkuģa vārds un ICCAT numurs.

B. VELKOŅI

1. Velkoņa kapteinis dienas zvejas žurnālā reģistrē pārvietošanas datumu, laiku un vietu, pārvietotos daudzumus (zivju skaits un daudzums kilogramos), sprosta numuru, kā arī nozvejotājkuģa vārdu, karogu un ICCAT numuru, cita iesaistītā kuģa vai kuģu vārdu un ICCAT numuru, galamērķa zivaudzētavu un tās ICCAT numuru un ICCAT pārvietošanas deklarācijas numuru.
2. Par turpmāku pārvietošanu uz palīgkuģiem vai citiem velkoņiem ziņo, iekļaujot to pašu informāciju, kas minēta 1. punktā, kā arī norādot palīgkuģa vai velkoņa vārdu, karogu un ICCAT numuru un ICCAT pārvietošanas deklarācijas numuru.
3. Dienas zvejas žurnāls satur ziņas par visām pārvietošanām, kas veiktas zvejas sezonā. Dienas zvejas žurnālu glabā uz kuģa, un tas jebkurā laikā ir pieejams kontroles vajadzībām.

C. PALĪGKUĢI

1. Palīgkuģa kapteinis katru dienu reģistrē darbības zvejas žurnālā, norādot datumu, laiku un vietas, uz kuģa pacelto zilo tunzivju daudzumus un zvejas kuģi, zivaudzētavu vai krātiņveida lamatas, saistībā ar kurām viņš darbojas.
2. Dienas zvejas žurnāls satur ziņas par visām darbībām, kas veiktas zvejas sezonā. Dienas zvejas žurnālu glabā uz kuģa, un tas jebkurā laikā ir pieejams kontroles vajadzībām.

D. APSTRĀDES KUĢI

1. Apstrādes kuģa kapteinis dienas zvejas žurnālā reģistrē darbību datumu, laiku un vietu un pārkrautos daudzumus, un attiecīgi no zivaudzētavām, krātiņveida lamatām vai nozvejotājkuģu saņemto zilo tunzivju skaitu un svaru. Kapteinim būtu jāreģistrē arī minēto zivaudzētavu, krātiņveida lamatu vai nozvejotājkuģu vārds/nosaukums un ICCAT numurs.

2. Apstrādes kuģa kapteinis kārto dienas apstrādes žurnālu, kurā norāda pārvietoto vai no cita kuģa pārkrauto neapstrādāto zivju svaru un skaitu, izmantoto pārrēķina koeficientu, kā arī svaru un daudzumu sadalījumā pa produktu sagatavošanas veidiem.
 3. Apstrādes kuģa kapteinis tur uz kuģa uzglabāšanas plānu, kurā norādīta katras sugas un sagatavošanas veida atrašanās vieta un daudzumi.
 4. Dienas zvejas žurnāls satur ziņas par visām pārkraušanām citā kuģī, kas veiktas zvejas sezonā. Dienas zvejas žurnālu, apstrādes žurnālu, uzglabāšanas plānu un ICCAT pārkraušanas deklarāciju oriģinālus glabā uz kuģa, un tie jebkurā laikā ir pieejami kontroles vajadzībām.
-

III PIELIKUMS

ICCAT pārkraušanas deklarācija

Dokuments Nr.

Transportkuģis	Zvejas kuģis	Galamērķis:
Kuģa vārds un radio izsaukuma signāls:	Kuģa vārds un radio izsaukuma signāls:	Osta:
Karogs:	Karogs:	Zeme:
Karoga valsts atļaujas Nr.:	Karoga valsts atļaujas Nr.:	Valsts:
Valsts reģistra Nr.:	Valsts reģistra Nr.:	
ICCAT reģistra Nr.:	ICCAT reģistra Nr.:	
SJO Nr.:	Ārējā identifikācija:	
	Zvejas žurnāla lapas Nr.:	

Diena	Mēnesis	Stunda	Gads	2_ 0_ _ _	Zvejas kuģa kapteiņa vārds:	Transportkuģa kapteiņa vārds:
Izbraukšana	_ _	_ _	_ _	No:	_ _ _ _	
Atgriešanās	_ _	_ _	_ _	Uz:	_ _ _ _	Paraksts: Paraksts:
Pārkraušana	_ _	_ _	_ _	_ _ _ _		

Veicot pārkraušanu citā kuģī, norāda svaru kilogramos vai izmantotās vienības (piem., kaste, grozs) un šīs vienības izkrāvuma svaru kilogramos: |_|_| kilogrami.

CITĀ KUĢĪ PĀRKRAUŠANAS VIETA

Osta	Jūra		Suga	Zivju vienību skaits	Produkta veids: dzīvas	Produkta veids: veselās	Produkta veids: ķidātas	Produkta veids: bez galvas	Produkta veids: filetētas	Produkta veids	Turpmāka pārkraušana citā kuģī
	Ģeogr. plat.	Ģeogr. gar.									
											Datums: _____ Atrašanās vieta: _____ Līgumslēdzējas puses atļaujas Nr.: Pārkrāvējkuģa kapteiņa paraksts:
											Saņēmējkuģa vārds: Karogs: /CCAT reģistra Nr.: SJO Nr.: Kapteiņa paraksts:
											Datums: _____ Atrašanās vieta: _____ Līgumslēdzējas puses atļaujas Nr.: Pārkrāvējkuģa kapteiņa paraksts:
											Saņēmējkuģa vārds: Karogs: /CCAT reģistra Nr.: SJO Nr.: Kapteiņa paraksts:

Pienākumi, veicot pārkraušanu citā kuģī:

1. Pārkraušanas deklarācijas oriģināls tiek nodots saņēmējkuģim (apstrādes kuģim / transportkuģim).
2. Pārkraušanas deklarācijas kopiju patur attiecīgais nozvejotājkuģis vai krātiņveida lamatas.
3. Turpmākas citā kuģī pārkraušanas darbības atļauj attiecīgā Puse, kura atļāvusi kuģim darboties.
4. Pārkraušanas deklarācijas oriģināls līdz izkraušanas vietai jātur uz saņēmējkuģa, uz kura atrodas zivis.
5. Pārkraušanu citā kuģī reģistrē visu pārkraušanas darbībā iesaistīto kuģu zvejas žurnālā.

IV PIELIKUMS

Dokuments Nr.	ICCAT pārvietošanas deklarācija		
1. AUDZĒŠANAI PAREDZĒTU DZĪVU ZILO TUNZIVJU PĀRVIETOŠANA			
Zvejas kuģa vārds: Izsaukuma signāls: Karogs: Karoga valsts pārvietošanas atļaujas Nr.: ICCAT reģistra Nr.: Ārējā identifikācija: Zvejas žurnāla Nr.: KZD Nr.:	Krātiņveida lamatu nosaukums: ICCAT reģistra Nr.:	Velkoņa vārds: Izsaukuma signāls: Karogs: ICCAT reģistra Nr.: Ārējā identifikācija:	Galamērķa zivaudzētavas nosaukums: ICCAT reģistra Nr.: Sprosta numurs:
2. INFORMĀCIJA PAR PĀRVIETOŠANU			
Datums: __ / __ / ____	Vieta:	Osta:	Ģeogr. plat.: Ģeogr. gar.:
Īpatņu skaits:		Suga:	Svars:
Produkta veids:	Dzīvi ☐ Nesadalīti ☐ Ķidāti ☐ Citi (precizēt):		
Zvejas kuģa kapteiņa / krātiņveida lamatu operatora / zivaudzētavas operatora vārds un paraksts:	Saņēmēju kuģa (velkoņa, apstrādes kuģa, transportkuģa) kapteiņa vārds un paraksts:	Novērotāja vārds, ICCAT numurs un paraksts:	
3. TURPMĀKAS PĀRVIETOŠANAS			
Datums: __ / __ / ____	Vieta:	Osta:	Ģeogr. plat.: Ģeogr. gar.:
Velkoņa vārds:	Izsaukuma signāls:	Karogs:	ICCAT reģistra Nr.:
Zivaudzētavas valsts pārvietošanas atļaujas Nr.:	Ārējā identifikācija:	Saņēmēju kuģa kapteiņa vārds un paraksts:	

Datums: __/__/____	Vieta:	Osta:	Ģeogr. plat.:	Ģeogr. gar.:
Velkoņa vārds:	Izsaukuma signāls:	Karogs:	ICCAT reģistra Nr.:	
Zivaudzētavas valsts pārvietošanas atļaujas Nr.:	Ārējā identifikācija:	Saņēmējkuģa kapteiņa vārds un paraksts:		
Datums: __/__/____	Vieta:	Osta:	Ģeogr. plat.:	Ģeogr. gar.:
Velkoņa vārds:	Izsaukuma signāls:	Karogs:	ICCAT reģistra Nr.:	
Zivaudzētavas valsts pārvietošanas atļaujas Nr.:	Ārējā identifikācija:	Saņēmējkuģa kapteiņa vārds un paraksts:		
4. SADALĪTS SPROSTU SATURS				
Nododošā sprosta Nr.:	Kg:	Zivju skaits:		
Nododošā velkoņa vārds:	Izsaukuma signāls:	Karogs:	ICCAT reģistra Nr.:	
Saņemošā sprosta Nr.:	Kg:	Zivju skaits:		
Saņemošā velkoņa vārds:	Izsaukuma signāls:	Karogs:	ICCAT reģistra Nr.:	
Saņemošā sprosta Nr.:	Kg:	Zivju skaits:		
Saņemošā velkoņa vārds:	Izsaukuma signāls:	Karogs:	ICCAT reģistra Nr.:	
Saņemošā sprosta Nr.:	Kg:	Zivju skaits:		
Saņemošā velkoņa vārds:	Izsaukuma signāls:	Karogs:	ICCAT reģistra Nr.:	

V PIELIKUMS

Nozvejas ziņojuma veidlapa

Karogs	ICCAT numurs	Kuģa vārds	Ziņojuma sākuma datums	Ziņojuma beigu datums	Ziņojuma ilgums (d)	Nozvejas datums	Nozvejas vieta		Nozveja			Piešķirtais svars kopīgas zvejas darbības gadījumā (kg)
							Ģeogrāfiskais platums	Ģeogrāfiskais garums	Svars (kg)	Gabalu skaits	Vidējais svars (kg)	

VI PIELIKUMS

Kopīga zvejas darbība								
Karoga valsts	Kuģa vārds	ICCAT Nr.	Darbības ilgums	Operatoru identitāte	Kuģa individuālā kvota	Sistēma sadalei pa kuģiem	Uzbarošanas un audzēšanas zivaudzētavas galamērķis	
							Puse	ICCAT Nr.

Datums ...

Karoga valsts apstiprinājums ...

VII PIELIKUMS

ICCAT reģionālo novērotāju programma

ICCAT REĢIONĀLO NOVĒROTĀJU NORĪKOŠANA

1. Lai pildītu savus uzdevumus, katram ICCAT reģionālajam novērotājam ir jābūt šādai kvalifikācijai:

- a) pietiekama pieredze zivju sugu un zvejas rīku identificēšanā;
- b) pietiekamas zināšanas par ICCAT saglabāšanas un pārvaldības pasākumiem, kas novērtētas ar dalībvalstu izdotu apliecību, vadoties pēc ICCAT pamatnostādņem par apmācību;
- c) spēja novērot un pareizi reģistrēt;
- d) novērojamā kuģa karoga valsts vai zivaudzētavas valsts valodas pietiekamas zināšanas.

ICCAT REĢIONĀLĀ NOVĒROTĀJA PIENĀKUMI

2. ICCAT reģionālais novērotājs:

- a) ir pabeidzis tehnisko apmācību, kas prasīta ICCAT izstrādātajās vadlīnijās;
- b) ir kādas dalībvalsts valstspiederīgais un, ciktāl iespējams, nav zivaudzētavas vai krātiņveida lamatu valsts vai kuģa zvejai ar riņķvadu karoga valsts valstspiederīgais. Tomēr, ja zilās tunzivis iegūst no sprosta un tirgo kā svaigus produktus, ICCAT reģionālais novērotājs, kurš novēro ieguvī, var būt par zivaudzētavu atbildīgās dalībvalsts valstspiederīgais;
- c) ir spējīgs pildīt uzdevumus, kas izklāstīti 3. punktā;
- d) ir iekļauts ICCAT reģionālo novērotāju sarakstā, ko uztur ICCAT;
- e) ir bez pašreizējām finansiālām vai labuma gūšanas interesēm zilo tunzivju zvejniecībā.

ICCAT REĢIONĀLĀ NOVĒROTĀJA UZDEVUMI

3. ICCAT reģionālo novērotāju uzdevumi ir jo īpaši šādi:

- a) attiecībā uz novērotājiem uz kuģiem zvejai ar riņķvadu (seineriem) – uzraudzīt to atbilstību attiecīgiem ICCAT pieņemtiem saglabāšanas un pārvaldības pasākumiem. Jo īpaši, reģionālais novērotājs darbojas šādi:
 - 1) gadījumos, kad ICCAT reģionālais novērotājs novēro ko tādu, kas varētu būt ICCAT ieteikumu neievērošana, viņš minēto informāciju nekavējoties nosūta ICCAT reģionālo novērotāju programmas īstenotājai sabiedrībai, kas to nekavējoties pārsūta nozvejotājkuģa karoga valsts iestādēm;
 - 2) reģistrē veiktās zvejas darbības un ziņo par tām;
 - 3) novēro un novērtē nozvejas un verificē zvejas žurnālā veiktos ierakstus;
 - 4) sagatavo dienas ziņojumu par pārvietošanas darbībām, kuras veic kuģi zvejai ar riņķvadu;
 - 5) pamana un reģistrē kuģus, kuri, iespējams, zvejo, neievērojot ICCAT saglabāšanas un pārvaldības pasākumus;
 - 6) reģistrē veiktās pārvietošanas darbības un ziņo par tām;
 - 7) verificē kuģa atrašanās vietu pārvietošanas laikā;

- 8) novēro un novērtē pārvietotos produktus, arī noskatoties videoierakstus;
 - 9) verificē un reģistrē attiecīgā zvejas kuģa vārdu un ICCAT numuru;
 - 10) pēc ICCAT Komisijas pieprasījuma veic zinātnisko darbu, piemēram, vāc II uzdevuma datus, vadoties pēc SCRS norādījumiem;
- b) attiecībā uz ICCAT reģionālajiem novērotājiem zivaudzētāvās un pie krātiņveida lamatām – uzraudzīt to atbilstību attiecīgajiem saglabāšanas un pārvaldības pasākumiem, ko pieņēmusi ICCAT. ICCAT reģionālais novērotājs darbojas šādi:
- 1) verificē datus, kas norādīti pārvietošanas deklarācijā un deklarācijā par ievietošanu sprostos, un BCD, arī noskatoties videoierakstus;
 - 2) apstiprina datus, kas norādīti pārvietošanas deklarācijā, deklarācijā par ievietošanu sprostos un BCD;
 - 3) sagatavo dienas ziņojumu par zivaudzētavu un krātiņveida lamatu pārvietošanas darbībām;
 - 4) ar parakstu apstiprina pārvietošanas deklarāciju, deklarāciju par ievietošanu sprostos un BCD tikai tad, ja novērotājs piekrīt, ka tajos ietvertā informācija atbilst viņa novērojumiem, arī videoierakstam, saskaņā 35. panta 1. punktā un 44. panta 1. punktā minētajām prasībām;
 - 5) pēc Komisijas pieprasījuma veic zinātnisko darbu, piemēram, vāc paraugus, vadoties pēc SCRS norādījumiem;
 - 6) reģistrē un verificē jebkāda veida marķējuma zīmes, kā arī dabiskas izcelsmes zīmes, ja tādas ir, un paziņo par visām pazīmēm, kas liecina, ka marķējuma zīme nesen noņemta;
- c) sagatavo vispārīgus ziņojumus, apkopojot saskaņā ar šo apakšpunktu savāktu informāciju, un dod kapteinim un zivaudzētavas operatoram iespēju iekļaut tajos jebkādu attiecīgu informāciju;
- d) iesniedz Sekretariātam c) apakšpunktā minēto vispārīgo ziņojumu 20 dienās pēc novērošanas laikposma beigām;
- e) pilda jebkādas citas funkcijas, ko noteikusi ICCAT Komisija.
4. Visu informāciju, kas attiecas uz zvejas un pārvietošanas darbībām, ko veic kuģi zvejai ar riņķvadu un zivaudzētavas, ICCAT reģionālais novērotājs apstrādā kā konfidenciālu informāciju un rakstiski atzīst minēto prasību par nosacījumu norīkošanai par ICCAT reģionālo novērotāju.
5. ICCAT reģionālais novērotājs ievēro tās karoga valsts vai zivaudzētavas valsts tiesību aktu un noteikumu prasības, kuras jurisdikcijā ir kuģis vai zivaudzētava, uz kuru ICCAT reģionālais novērotājs ir norīkots.
6. ICCAT reģionālais novērotājs ievēro hierarhiju un vispārīgas uzvedības normas, kas attiecas uz visu kuģa un zivaudzētavas personālu, ja šādi noteikumi netraucē pildīt ICCAT reģionālā novērotāja pienākumus saskaņā ar šo programmu un kuģa un zivaudzētavas personāla pienākumus, kas noteikti šā pielikuma 7. punktā un 51. panta 6. punktā.

KAROGA DALĪBVALSTU PIENĀKUMI ATTIECĪBĀ UZ ICCAT REĢIONĀLAJIEM NOVĒROTĀJIEM

7. Dalībvalstis, kas atbildīgas par kuģi zvejai ar riņķvadu, par zivaudzētavu vai krātiņveida lamatām, nodrošina, ka ICCAT reģionālajiem novērotājiem:
- a) tiek dota piekļuve kuģa, zivaudzētavas un krātiņveida lamatu personālam un zvejas rīkiem, sprostiem un aprīkojumam;
 - b) lai atvieglotu šā pielikuma 3. punktā minēto uzdevumu izpildi, pēc pieprasījuma tiek dota piekļuve arī turpmāk minētajam aprīkojumam, ja tas atrodas uz kuģiem, uz kuriem novērotāji ir norīkoti:
 - 1) satelītnavigācijas iekārtas;
 - 2) radara displeja ekrāni, kad tos izmanto;
 - 3) elektroniskie saziņas līdzekļi;

- c) ir nodrošināta izmitināšana, tostarp apmešanās vieta, pārtika un atbilstošas sanitārās labierīcības, kas ir tādas pašas kā kuģa virsniekiem;
- d) ir nodrošināta piemērota vieta uz komandtilta vai stūresmājā lietvedības kārtošanai, kā arī vieta uz klāja, kas ir piemērota novērotāja uzdevumu pildīšanai.

IZMAKSAS, KAS IZRIET NO ICCAT REĢIONĀLO NOVĒROTĀJU PROGRAMMAS

8. Visas izmaksas, kas rodas saistībā ar ICCAT reģionālo novērotāju darbību, sedz katras zivaudzētavas operators vai kuģa zvejai ar riņķvadu īpašnieks.

—

VIII PIELIKUMS

ICCAT kopīgās starptautiskās inspekcijas shēma

ICCAT Ceturtajā kārtējā sanāksmē (Madridē 1975. gada novembrī) un ikgadējā sanāksmē Marrākešā 2008. gadā vienojās, ka:

saskaņā ar Konvencijas IX panta 3. punktu, lai nodrošinātu Konvencijas un saskaņā ar to spēkā esošo pasākumu piemērošanu, ICCAT Komisija iesaka ieviest turpmāk izklāstīto starptautiskas kontroles mehānismu ūdeņiem, kas ir ārpus valstu jurisdikcijas.

I. SMAGI PĀRKĀPUMI

1. Šo procedūru piemērošanas vajadzībām smags pārkāpums ir viens no šādiem ICCAT Komisijas pieņemto ICCAT saglabāšanas un pārvaldības pasākumu noteikumu pārkāpumiem:
 - a) zveja bez karoga Puses izdotas licences, atļaujas vai pilnvarojuma;
 - b) gadījumi, kad netiek uzturēta pietiekama dokumentācija par nozveju un ar nozveju saistītiem datiem saskaņā ar ICCAT Komisijas prasībām par ziņošanu vai ir būtiski sagrozīti ziņojumi par šādu nozveju un/vai ar nozveju saistītiem datiem;
 - c) zveja slēgtā apgabalā;
 - d) zveja slēgtās sezonas laikā;
 - e) tīša sugu nozvejošana vai paturēšana pretrunā jebkādiem piemērojamajiem saglabāšanas un pārvaldības pasākumiem, kurus pieņēmusi ICCAT;
 - f) saskaņā ar ICCAT noteikumiem spēkā esošu nozvejas limitu vai kvotu nozīmīga pārkāpšana;
 - g) aizliegtu zvejas rīku izmantošana;
 - h) zvejas kuģa marķējuma, identitātes vai reģistrācijas datu viltošana vai tīša slēpšana;
 - i) ar pārkāpuma izmeklēšanu saistītu pierādījumu slēpšana, viltošana vai iznīcināšana;
 - j) vairākkārtīgi pārkāpumi, kas kopā veido saskaņā ar ICCAT spēkā esošu pasākumu nopietnu neievērošanu;
 - k) gadījumi, kad uzbrūk vai pretojas pilnvarotam inspektoram vai novērotājam vai iebiedē, seksuāli aizskar, traucē vai nepamatoti kavē vai aizkavē pilnvarotu inspektoru vai novērotāju;
 - l) tīša iejaukšanās VMS darbībā vai tās deaktivizēšana;
 - m) tādi citi pārkāpumi, kādus var noteikt ICCAT, ja tie iekļauti un publicēti minēto procedūru pārskatītā redakcijā;
 - n) zveja ar novērošanas lidmašīnu palīdzību;
 - o) satelītnovērošanas sistēmas traucēšana un/vai kuģa darbošanās bez VMS;
 - p) pārvietošanas darbība bez pārvietošanas deklarācijas;
 - q) jūrā veikta pārkraušana citā kuģī.
2. Ja, uzkāpjot uz zvejas kuģa un veicot inspekciju, pilnvarotais inspektors novēro darbību vai apstākļus, kas varētu būt kāds no 1. punktā noteiktajiem smagajiem pārkāpumiem, inspekcijas kuģu karoga valsts iestādes tūlīt tieši, kā arī ar ICCAT Sekretariāta starpniecību paziņo par to zvejas kuģa karoga valstij. Šādās situācijās inspektors informē arī ikvienu zvejas kuģa karoga valsts inspekcijas kuģi, par kuru zināms, ka tas ir tuvumā.
3. ICCAT inspektors veiktās inspekcijas un visus konstatētos pārkāpumus reģistrē zvejas kuģa žurnālā.

4. Karoga dalībvalsts nodrošina to, ka pēc 2. punktā minētās inspekcijas attiecīgais zvejas kuģis pārtrauc visas zvejas darbības. Karoga dalībvalsts pieprasa zvejas kuģim 72 stundu laikā doties uz tās apstiprinātu ostu, kurā tiek uzsākta izmeklēšana.
5. Ja kuģim nav pieprasīts doties uz ostu, karoga dalībvalsts laikus sniedz pienācīgu pamatojumu Eiropas Komisijai, kas pārsūta informāciju ICCAT Sekretariātam, kurš to pēc pieprasījuma dara pieejamu citām Līgumslēdzējām pusēm.

II. INSPEKCIJAS VEIKŠANA

6. Inspekciju veic inspektori, ko izraudzījušās Līgumslēdzējas puses. ICCAT Komisijai dara zināmus pilnvaroto valdības aģentūru nosaukumus un ikviena tāda inspektora vārdu, kurus attiecīgās valdības ir norīkojušas veikt minēto uzdevumu.
7. Kuģiem, kuri veic starptautiskos nogādāšanas uz kuģa un inspekcijas pienākumus saskaņā ar šo pielikumu, ir īpašs karogs vai vimpelis, kuru apstiprinājusi ICCAT Komisija un izdevis ICCAT Sekretariāts. Šādam nolūkam izmantoto kuģu vārdus paziņo ICCAT Sekretariātam iespējami drīz pirms inspekcijas darbību uzsākšanas. ICCAT Sekretariāts informāciju par norīkotajiem inspekcijas kuģiem dara pieejamu visām Pusēm, arī ievietojot to ar paroli aizsargātā tīmekļa vietnē.
8. Katram inspektoram ir attiecīgs personu apliecinošs dokuments, ko izdevušas karoga valsts iestādes un kas ir tādā formā, kā parādīts šā pielikuma 21. punktā.
9. Saskaņā ar 16. punktā paredzēto kārtību Līgumslēdzējas puses karoga kuģis, kas zvejo tunzivis vai tunzivjveidīgās zivis Konvencijas apgabalā ārpus ūdeņiem, kas ir tā pārstāvētās valsts jurisdikcijā, apstājas, kad kuģis, kurš ir izkāris 7. punktā aprakstīto ICCAT vimpeli un uz kura ir inspektors, dod tam atbilstošu signālu no Starptautiskā signālu kodeksa, ja vien kuģis tobrīd neveic zvejas darbības, – tādā gadījumā tas apstājas, tiklīdz ir beidzis šādas darbības. Kuģa kapteinis atļauj inspekcijas grupai, kas norādīta 10. punktā, uzkāpt uz kuģa un nodrošina iekāpšanas trāpu. Kapteinis dod inspekcijas grupai iespēju veikt aprikojuma, nozvejas vai zvejas rīku un visu attiecīgo dokumentu pārbaudi, kādu inspektors uzskata par vajadzīgu, lai pārliecinātos, vai tiek ievēroti spēkā esošie ICCAT Komisijas ieteikumi, kas attiecas uz inspicētā kuģa karoga valsti. Turklāt inspektors drīkst pieprasīt skaidrojumus, kurus tas uzskata par vajadzīgiem.
10. Inspekcijas grupas lielumu nosaka inspekcijas kuģa komandieris, ņemot vērā attiecīgos apstākļus. Inspekcijas grupa ir tik maza, cik iespējams, lai droši un neapdraudēti izpildītu šajā pielikumā noteiktos pienākumus.
11. Uzkāpjot uz kuģa, inspektors uzrāda personu apliecinošu dokumentu, kas aprakstīts 8. punktā. Inspektors ievēro vispārpieņemtos starptautiskos noteikumus, procedūras un praksi, kas saistīta ar inspicējamā kuģa un tā apkalpes drošību, līdz minimumam samazina iejaukšanos zvejas darbībās vai produktu uzglabāšanā un, cik vien praktiski iespējams, izvairās veikt darbības, kas varētu negatīvi ietekmēt uz kuģa esošās nozvejas kvalitāti.

Katrs inspektors veic tikai tādas darbības, kas vajadzīgas, lai pārliecinātos, vai ir ievēroti spēkā esošie ICCAT Komisijas ieteikumi, kas attiecas uz attiecīgā kuģa karoga valsti. Veicot inspekciju, inspektors var zvejas kuģa kapteinim lūgt tādu palīdzību, kāda var būt nepieciešama. Inspektors sagatavo inspekcijas ziņojumu ICCAT Komisijas apstiprinātā formā. Inspektors paraksta ziņojumu, klātesot kuģa kapteinim, kuram ir tiesības parakstīšanas brīdī vai pirms tam pievienot ziņojumam piezīmes, ko viņš uzskata par piemērotām, un viņš paraksta šīs piezīmes.

12. Ziņojuma eksemplārus nodod kuģa kapteinim un inspekcijas grupas valsts valdībai, kura tos nosūta attiecīgajām inspicētā kuģa karoga valsts iestādēm un ICCAT Komisijai. Ja tiek atklāts ICCAT ieteikumu pārkāpums, inspektors, ja vien iespējams, informē arī ikvienu zvejas kuģa karoga valsts inspekcijas kuģi, par kuru zināms, ka tas ir tuvumā.
13. Ja notiek pretošanās inspektoram vai netiek pildīti viņa norādījumi, inspicējamā kuģa karoga valsts rīkojas tāpat, kā tā rīkotos, ja tādā veidā izturētos pret šīs valsts inspektoru.
14. Inspektors pilda šajā kārtībā paredzētos pienākumus saskaņā ar šajā regulā izklāstītajiem noteikumiem, bet paliek savas valsts iestāžu operatīvajā kontrolē un ir atbildīgs to priekšā.

15. Līgumslēdzējas puses izskata saskaņā ar šo kārtību sagatavotus ārvalstu inspektoru inspekcijas ziņojumus, kuģa pamanīšanas informācijas lapas saskaņā ar Ieteikumu 94-09 un paziņojumus, kas izriet no dokumentu inspekcijām, un reaģē uz tiem līdzīgi, kā tās izskatītu savas valsts inspektoru ziņojumus un reaģētu uz tiem saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem. Saskaņā ar šo punktu Līgumslēdzējai pusei nav pienākuma citas valsts inspektora ziņojumam piešķirt lielāku pierādījuma spēku nekā savas valsts inspektora ziņojumam. Līgumslēdzējas puses sadarbojas, lai atvieglotu tiesvedību vai citas procedūras, kas saskaņā ar šo kārtību izriet no inspektora iesniegta ziņojuma.
16. a) Līgumslēdzējas puses katru gadu līdz 15. februārim informē ICCAT Komisiju par provizoriskiem plāniem attiecīgajā kalendāra gadā veikt inspekcijas darbības saskaņā ar šo regulu, un ICCAT Komisija var ierosināt Līgumslēdzējām pusēm koordinēt valstu darbības šajā jomā, arī inspektoru skaitu un to kuģu skaitu, ar kuriem pārvadā inspektoros.
- b) Līgumslēdzējām pusēm piemēro šajā regulā izklāstīto kārtību un līdzdalības plānus, ja vien tās savstarpēji nav vienojušās par ko citu, un par tādu vienošanos informē ICCAT Komisiju. Tomēr divas Līgumslēdzējas puses savstarpēji pārtrauc shēmas īstenošanu, ja kāda no tām, gaidot šādas vienošanās pabeigšanu, par to ir informējusi ICCAT Komisiju.
17. a) Zvejas rīkus inspicē saskaņā ar noteikumiem, kas ir spēkā apakšapgabalā, kurā notiek inspekcija. Inspekcijas ziņojumā inspektors norāda apakšapgabalu, kurā tika veikta inspekcija, un apraksta ikvienu konstatēto pārkāpumu.
- b) Inspektoram ir tiesības inspicēt visus zvejas rīkus, ko izmanto vai kas ir uz kuģa.
18. Visiem inspicētajiem zvejas rīkiem, kuri šķiet neatbilstam spēkā esošajiem ICCAT Komisijas ieteikumiem, kas attiecas uz attiecīgā kuģa karoga valsti, inspektors piestiprina ICCAT Komisijas apstiprinātu identifikācijas zīmi un šo faktu ieraksta inspekcijas ziņojumā.
19. Inspektors drīkst fotografēt zvejas rīkus, aprīkojumu, dokumentus un ikvienu citu objektu, ko viņš uzskata par nepieciešamu, tā, lai būtu redzami tie elementi, kas, pēc viņa domām, neatbilst spēkā esošajam regulējumam; tādā gadījumā ziņojumā iekļauj fotoattēlos redzamo objektu sarakstu un fotoattēlu eksemplārus pievieno karoga valstij paredzētajai ziņojuma kopijai.
20. Lai noteiktu atbilstību ICCAT ieteikumiem, inspektors vajadzības gadījumā inspicē visu nozveju, kas ir uz kuģa.
21. Inspektoru identitātes kartes paraugs ir šāds:

<p>INTERNATIONAL COMMISSION FOR THE CONSERVATION OF ATLANTIC TUNA</p> <p>ICCAT</p> <p>Inspector Identity Card</p> <p>Contracting Party:</p> <p>Inspector Name:</p> <p>Card n°:</p> <p>Issue Date:</p> <p>Valid five years</p>	 <p>ICCAT</p> <p>The holder of this document is an ICCAT inspector duly appointed under the terms of the Scheme of Joint International Inspection and Surveillance of the International Commission for the Conservation of the Atlantic Tuna and has the authority to act under the provision of the ICCAT Control and Enforcement measures.</p> <p>..... ICCAT Executive Secretary Issuing Authority</p> <p>..... Inspector</p>
---	---

IX PIELIKUMS

Videoierakstu uzņemšanas procedūru minimālie standarti**Pārvietošanas darbības**

1. Elektronisko atmiņas ierīci, kas satur oriģinālo videoierakstu, iespējami drīz pēc pārvietošanas darbības beigām nodod ICCAT reģionālajam novērotājam, kurš to nekavējoties inicializē, lai nepieļautu turpmāku manipulēšanu.
2. Oriģinālo ierakstu visā atļaujas derīguma termiņā attiecīgi tur uz nozvejotājkuģa vai glabā zivaudzētavas vai krātiņveida lamatu operators.
3. Izgatavo divas identiskas videoieraksta kopijas. Vienu kopiju nosūta ICCAT reģionālajam novērotājam, kurš atrodas uz kuģa zvejai ar riņķvadu klāja, un vienu – valsts novērotājam, kurš atrodas uz velkoņa, turklāt pēdējo minēto kopiju nosūta kopā ar pārvietošanas deklarāciju un nozvejām, uz kurām tā attiecas. Attiecībā uz valsts novērotājiem minēto procedūru piemēro tikai tad, ja notiek pārvietošana starp velkoņiem.
4. Katra videoieraksta sākumā un/vai beigās ir redzams ICCAT pārvietošanas atļaujas numurs.
5. Visa videoieraksta laikā ir redzams videoieraksta uzņemšanas laiks un datums.
6. Pirms pārvietošanas sākuma videoierakstā ir redzama zvejas rīka / durvju atvēršana un aizvēršana un tas, vai saņemtajā un nododošajā sprostā jau ir zilās tunzivis.
7. Videoieraksts ir bez pārtraukumiem, pārrāvumiem, izgriezta materiāla un aptver visu pārvietošanas darbību.
8. Videoieraksts ir pietiekami kvalitatīvs, lai novērtētu pārvietoto zilo tunzivju skaitu.
9. Ja videoieraksts nav pietiekami kvalitatīvs, lai novērtētu pārvietoto zilo tunzivju skaitu, kontroles iestādes pieprasa veikt jaunu pārvietošanu. Veicot jauno pārvietošanu, visas zilās tunzivis, kas ir saņemtajā sprostā, pārvieto uz citu sprostu, kuram jābūt tukšam.

Ievietošana sprostos

1. Elektronisko atmiņas ierīci, kas satur oriģinālo videoierakstu, iespējami drīz pēc sprostos ievietošanas darbības beigām nodod ICCAT reģionālajam novērotājam, kurš to nekavējoties inicializē, lai nepieļautu turpmāku manipulēšanu.
 2. Oriģinālo ierakstu visā atļaujas derīguma termiņā attiecīgā gadījumā tur zivaudzētavā.
 3. Izgatavo divas identiskas videoieraksta kopijas. Vienu kopiju nosūta ICCAT reģionālajam novērotājam, kas norīkots uz zivaudzētavu.
 4. Katra videoieraksta sākumā un/vai beigās ir redzams ICCAT sprostos ievietošanas atļaujas numurs.
 5. Visa videoieraksta laikā ir redzams videoieraksta uzņemšanas laiks un datums.
 6. Pirms sākas ievietošana sprostos, videoierakstā ir redzama zvejas rīka / durvju atvēršana un aizvēršana un tas, vai saņemtajā un nododošajā sprostā jau ir zilās tunzivis.
 7. Videoieraksts ir bez pārtraukumiem, pārrāvumiem, izgriezta materiāla un aptver visu sprostos ievietošanas darbību.
 8. Videoieraksts ir pietiekami kvalitatīvs, lai novērtētu pārvietoto zilo tunzivju skaitu.
 9. Ja videoieraksts nav pietiekami kvalitatīvs, lai novērtētu pārvietoto zilo tunzivju skaitu, kontroles iestādes pieprasa veikt jaunu ievietošanu sprostos. Veicot jauno ievietošanu sprostos, visas zilās tunzivis, kas ir saņemtajā zivaudzētavas sprostā, pārvieto uz citu zivaudzētavas sprostu, kurš ir tukšs.
-

X PIELIKUMS

Standarti un procedūras, kas attiecas uz 46. panta 2.–7. punktā un 47. panta 1. punktā minētajām programmām un ziņošanas pienākumiem**A. Stereoskopisko kameru sistēmu izmantošana**

Stereoskopisko kameru sistēmu izmantošana saistībā ar sprostos ievietošanas darbībām, kā prasīts šīs regulas 46. pantā, notiek saskaņā ar šādiem noteikumiem:

1. Dzīvu zivju paraugu ņemšanas intensitāte nav mazāka par 20 % no zivju daudzuma, ko ievieto sprostos. Ja tas ir tehniski iespējams, dzīvu zivju paraugu ņemšanu veic secīgi, mērot katru piekto īpatni; šādu paraugu veido zivis, kas izmērītas 2–8 m attālumā no kameras.
2. Pārvietošanas tunelim, kas savieno nododošo sprostu un saņemošo sprostu, nosaka maksimālo platumu 10 m un maksimālo augstumu 10 m.
3. Ja zivju garuma mērījumi uzrāda multimodālu sadalījumu (divas vai vairākas dažādu izmēru kohortas), jābūt iespējai vienā un tajā pašā sprostos ievietošanas darbībā izmantot vairākus pārrēķina algoritmus; lai garumu līdz astes spuras sazarojuma vietai pārrēķinātu kopējā svarā atkarībā no sprostos ievietošanas darbības laikā izmērīto zivju izmēra kategorijas, izmanto visjaunākos algoritmus, ko noteikusi SCRS.
4. Pirms katras sprostos ievietošanas darbības veic stereoskopisko garuma mērījumu validāciju, izmantojot mēroga skalu, kas atrodas 2–8 metru attālumā.
5. Paziņojot stereoskopiskās programmas rezultātus, informācijā norāda, kāda ir stereoskopisko kameru sistēmas tehnisko specifikāciju kļūdas robeža, kas nepārsniedz $\pm 5\%$.
6. Ziņojumā par stereoskopiskās programmas rezultātiem iekļauj ziņas par visām iepriekš minētajām tehniskajām specifikācijām, tostarp par paraugu ņemšanas intensitāti, paraugu ņemšanas metodi, attālumu līdz kameras, pārvietošanas tuneļa izmēriem un algoritmiem (garuma un svara sakarība). SCRS pārskata minētās specifikācijas un vajadzības gadījumā sniedz ieteikumus to grozīšanai.
7. Ja stereoskopisko kameru uzfilmētais materiāls nav pietiekami kvalitatīvs, lai novērtētu sprostos ievietojamo zilo tunzivju svaru, par nozvejotājkuģi, krātiņveida lamatām vai zivaudzētavu atbildīgās dalībvalsts iestādes izdod rīkojumu par jaunu sprostos ievietošanas darbību.

B. Programmu rezultātu noformēšana un izmantošana

1. Attiecībā uz tādām KZD un tādām zivaudzētavai paredzētām krātiņveida lamatu nozvejām, kurās iesaistīta viena Puse un/vai dalībvalsts, lēmumus par nozvejas ziņojuma un stereoskopiskās sistēmas programmas rezultātu atšķirībām pieņem KZD kopējās nozvejas vai krātiņveida lamatu kopējās nozvejas līmenī. Attiecībā uz KZD, kurās iesaistītas vairākas Puses un/vai dalībvalstis, lēmumus par nozvejas ziņojuma un stereoskopiskās sistēmas programmas rezultātu atšķirībām pieņem sprostos ievietošanas darbību līmenī, ja vien visu KZD iesaistīto nozvejotājkuģu karoga Pušu un/vai dalībvalstu iestādes nav vienojušās citādi.
2. Par zivaudzētavu atbildīgā dalībvalsts par nozvejotājkuģi vai krātiņveida lamatām atbildīgajai dalībvalstij vai Pusei un Komisijai sniedz ziņojumu un šādus dokumentus:
 - a) stereoskopiskās sistēmas tehnisko ziņojumu, kurā iekļauta:
 - vispārīga informācija, proti, suga, objekts, sprosts, datums, algoritms,
 - statistiskā izmēra noteikšanas informācija, proti, vidējais svars un garums, minimālais svars un garums, maksimālais svars un garums, paraugā iekļauto zivju skaits, sadalījums pēc svara, sadalījums pēc izmēra;
 - b) detalizētus programmas rezultātus, kuros norādīts katras paraugā iekļautās zivs izmērs un svars;
 - c) ziņojumu par ievietošanu sprostā, kurā iekļauta:
 - vispārīga informācija par darbību, proti, sprostā ievietošanas darbības numurs, zivaudzētavas nosaukums, sprosta numurs, BCD numurs, ITD numurs, nozvejotājkuģa vai krātiņveida lamatu vārds vai nosaukums un karogs, velkoņa vārds un karogs, stereoskopiskās sistēmas izmantošanas datums un videoieraksta datnes nosaukums,

- algoritms, kas izmantots garuma pārrēķināšanai svarā,
 - salīdzinājums starp *BCD* deklarēto un stereoskopiskās sistēmas konstatēto zivju skaitu, vidējo svaru un kopējo svaru (starpību aprēķina pēc šādas formulas: (stereoskopiskā sistēma – *BCD*) / stereoskopiskā sistēma * 100),
 - sistēmas kļūdas robeža,
 - attiecībā uz tiem ziņojumiem par ievietošanu sprostos, kas attiecas uz KZD / krātiņveida lamatām, pēdējā ziņojumā par ievietošanu sprostos iekļauj arī kopsavilkumu par visu informāciju, kura sniegta iepriekšējos ziņojumos par ievietošanu sprostos.
3. Saņēmušas ziņojumu par ievietošanu sprostos, nozvejotājkuģa vai krātiņveida lamatu dalībvalsts iestādes veic visus vajadzīgos pasākumus atkarībā no situācijas:
- a) kopējais svars, kas deklarēts nozvejotājkuģa vai krātiņveida lamatu *BCD*, ietilpst stereoskopiskās sistēmas rezultātu diapazonā:
- rīkojums par atlaišanu ūdenī netiek dots,
 - *BCD* tiek izdarītas izmaiņas attiecībā uz zivju skaitu (aprēķina no zivju skaita, kas konstatēts, izmantojot kontrolkameru vai alternatīvas metodes) un vidējo svaru, savukārt kopējais svars netiek mainīts;
- b) kopējais svars, kas deklarēts nozvejotājkuģa vai krātiņveida lamatu *BCD*, ir mazāks par stereoskopiskās sistēmas rezultātu diapazona zemāko skaitlisko vērtību:
- tiek dots rīkojums par atlaišanu ūdenī, izmantojot stereoskopiskās sistēmas rezultātu diapazona zemāko skaitlisko vērtību,
 - atlaišanu ūdenī veic saskaņā ar 34. panta 2. punktā un XI pielikumā aprakstīto procedūru,
 - pēc tam, kad notikusi atlaišana ūdenī, *BCD* tiek izdarītas izmaiņas attiecībā uz zivju skaitu (aprēķina no zivju skaita, kurš konstatēts, izmantojot kontrolkameru, un no kura atņemts ūdenī atlaisto zivju skaits) un vidējo svaru, savukārt kopējais svars netiek mainīts;
- c) kopējais svars, kas deklarēts nozvejotājkuģa vai krātiņveida lamatu *BCD*, ir lielāks par stereoskopiskās sistēmas rezultātu diapazona augstāko skaitlisko vērtību:
- rīkojums par atlaišanu ūdenī netiek dots,
 - *BCD* attiecīgi tiek izdarītas izmaiņas attiecībā uz kopējo svaru (izmanto stereoskopiskās sistēmas rezultātu diapazona augstāko skaitlisko vērtību), zivju skaitu (izmanto kontrolkameru rezultātus) un vidējo svaru.
4. Kad *BCD* tiek izdarītas attiecīgas izmaiņas, 2. iedaļā ierakstītās skaitliskās vērtības (skaits un svars) ir saskaņīgas ar 6. iedaļā ierakstītajām skaitliskajām vērtībām, un 3., 4. un 6. iedaļā ierakstītās skaitliskās vērtības nav lielākas par 2. iedaļā ierakstītajām skaitliskajām vērtībām.
5. Ja starpība, kas konstatēta atsevišķos ziņojumos par ievietošanu sprostos, tiek kompensēta no visām sprostos ievietošanas darbībām, ko veic no KZD / krātiņveida lamatām, neatkarīgi no tā, vai ir pieprasīta atlaišana ūdenī, visos attiecīgajos *BCD* izdara izmaiņas, pamatojoties uz stereoskopiskās sistēmas rezultātu diapazona zemāko skaitlisko vērtību. Lai atspoguļotu ūdenī atlaisto zivju svaru/skaitu, izmaiņas tiek izdarītas arī *BCD*, kas saistīti ar atlaisto zilo tunzivju daudzumiem. Arī tajos *BCD*, kas saistīti ar zilajām tunzivīm, kuras nav atlaistas ūdenī, bet attiecībā uz kurām rezultāti, kas konstatēti ar stereoskopisko sistēmu vai alternatīvām metodēm, atšķiras no daudzumiem, kas ziņojumā norādīti kā nozvejoti un pārvietoti, tiek izdarītas izmaiņas, lai atspoguļotu minētās atšķirības.
- Lai atspoguļotu ūdenī atlaisto zivju svaru/skaitu, izmaiņas tiek izdarītas arī *BCD*, kas saistīti ar nozvejām, no kurām notikusi atlaišana ūdenī.
-

XI PIELIKUMS

Ūdenī atlaišanas protokols

1. Zilo tunzivju atlaišanu jūrā no audzēšanas sprostiņiem ieraksta ar videokameru un novēro ICCAT reģionālais novērotājs, kurš sagatavo ziņojumu un kopā ar videoierakstiem nosūta ICCAT Sekretariātam.
2. Kad izdots rīkojums par atlaišanu ūdenī, zivaudzētavas operators lūdz ICCAT reģionālā novērotāja norīkošanu.
3. Zilo tunzivju atlaišanu jūrā no pārvadāšanas sprostiņiem vai krātiņveida lamatām novēro tās valsts novērotājs, kura ir atbildīga par velkoni vai krātiņveida lamatām, kurš sagatavo ziņojumu un iesniedz to atbildīgās dalībvalsts kontroles iestādēm.
4. Pirms notiek ūdenī atlaišanas darbība, dalībvalsts kontroles iestādes var izdot rīkojumu par kontrolpārvietošanu, kurā izmanto parastās un/vai stereoskopiskās kameras, lai novērtētu ūdenī atlaižamo zivju skaitu un svaru.
5. Dalībvalstu iestādes var veikt jebkādas papildu pasākumus, kurus tās uzskata par vajadzīgiem, lai nodrošinātu, ka atlaišana ūdenī notiek tādā laikā un vietā, kas ir vispiemērotākie, lai palielinātu iespējamību, ka zivis atgriežas krājumā. Operators ir atbildīgs par zivju izdzīvošanu tik ilgi, līdz atlaišana ūdenī ir pabeigta. Minētā atlaišana ūdenī notiek trīs nedēļu laikā pēc sprostos ievietošanas darbību pabeigšanas.
6. Pēc tam, kad ir pabeigtas ieguves darbības, zivaudzētavā palikušās zivis, uz kurām neattiecas BCD, tiek atlaistas ūdenī saskaņā ar 34. panta 2. punktā un šajā pielikumā izklāstītajām procedūrām.

XII PIELIKUMS

Rīkošanās ar nedzīvām zivīm

Kad kuģi zvejai ar riņķvadu veic zvejas darbības, to zivju daudzumus, kuras riņķvadā tiek atrastas nedzīvas, reģistrē zvejas kuģa žurnālā un attiecīgi atvelk no dalībvalsts kvotas.

Pirmajā pārvietošanā bojāgājušo zivju reģistrēšana un rīkošanās ar tām

1. Velkoņa operatoram nodod *BCD*, kurā ir aizpildīta 2. iedaļa (Informācija par kopējo nozveju), 3. iedaļa (Tirdzniecības informācija par dzīvām zivīm) un 4. iedaļa (Informācija par pārvietošanu, arī par bojāgājušajām zivīm).

Kopējie daudzumi, kas norādīti 3. un 4. iedaļā, ir vienādi ar daudzumiem, kas norādīti 2. iedaļā. Saskaņā ar šīs regulas noteikumiem *BCD* pievieno oriģinālo *ICCAT* pārvietošanas deklarāciju (*ITD*). *ITD* norādītie daudzumi (pārvietotas dzīvas) ir vienādi ar daudzumiem, kas norādīti pievienotā *BCD* 3. iedaļā.

2. *BCD* daļu, kurā ir 8. iedaļa (Informācija par tirdzniecību), aizpilda un nodod tā palīgkuģa operatoram, kurš bojāgājušās zilās tunzivis nogādā krastā (vai arī patur uz nozvejotājkuģa, ja tās izkrauj tieši krastā). Bojāgājušajām zivīm un *BCD* daļai līdzīgi nosūta *ITD* kopiju.
3. Bojāgājušo zivju daudzumus norāda tā nozvejotājkuģa *BCD*, kurš guvis nozveju, vai – KZD gadījumā – nozvejotājkuģu *BCD* vai tāda kuģa *BCD*, kas kuģo ar citu karogu un piedalās KZD.

XIII PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Regula (EK) Nr. 302/2009	Šī regula
1. pants	1. un 2. pants
2. pants	3. pants
3. pants	4. pants
4. panta 1. punkts	5. panta 1. punkts
4. panta 2. punkts	6. panta 1. punkta a) apakšpunkts
4. panta 3. un 5. punkts	7. pants
4. panta 4. punkta otrā daļa	6. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 2. punkts
4. panta 6. punkta a) un b) apakšpunkts un otrā daļa	54. pants
4. panta 6. punkta trešā daļa	20. panta 2. punkts
4. panta 7.–12. punkts	—
4. panta 13. punkts	5. panta 3. punkts
4. panta 15. punkts	17. pants
5. panta 1. punkts	6. panta 1. punkta b) apakšpunkts
5. panta 2.–6. punkts	9. panta 1.–6. punkts
5. panta 7. un 8. punkts un 9. punkta pirmā daļa	—
5. panta 9. punkta otrā daļa	6. panta 2. punkts
6. pants	10. pants
7. pants	11. un 12. pants
8. pants	17. pants
9. panta 1. un 2. punkts	14. panta 1. un 2. punkts
9. panta 3., 4., 5. un 7.–10. punkts	I pielikums
9. panta 6. punkts	—
9. panta 11. punkts	14. panta 3. punkts
9. panta 12.–15. punkts	15. pants
10. pants	—
11. pants	16. panta 2., 3. un 5. punkts
12. panta 1.–4. punkts	19. pants
12. panta 5. punkts	—
13. panta 1., 2. un 3. punkts	19. pants
13. panta 4. punkts	—
14. panta 1., 2., 3. un 5. punkts	20. pants
14. panta 4. punkts	22. panta 1. punkts
15. pants	23. pants
16. pants	29. panta 1., 3. un 4. punkts
17. pants	30. pants

Regula (EK) Nr. 302/2009	Šī regula
18. panta 1. punkts	25. pants
18. panta 2. punkts	II pielikums
19. pants	24. panta 1., 2. un 3. punkts
20. panta 1. un 2. punkts	26. panta 1., 2. un 3. punkts
20. panta 3. un 4. punkts	27. pants
21. pants	31. panta 1.–4. punkts un 6. punkts
22. panta 1. punkts un 2. punkta pirmā daļa	33. panta 1., 3. un 5. punkts
22. panta 2. punkta otrā daļa	34. panta 1. punkts
22. panta 3. punkts	34. panta 2. punkts
22. panta 4. punkts	38. panta 1., 2. un 3. punkts
22. panta 5. punkts	II pielikums
22. panta 6. punkts	33. panta 6. punkts
22. panta 7. punkts	35. panta 1. punkts un IX pielikums
22. panta 8. punkts un 9. punkta pirmā daļa	36. pants
22. panta 9. punkta otrā daļa	—
22. panta 10. punkts	39. pants
23. pants	32. pants
24. panta 1. punkts	47. panta 1. punkts
24. panta 2., 4. un 6. punkts	40. panta 2.–5. punkts
24. panta 3. punkts	41. panta 1. un 2. punkts
24. panta 5. punkts	42. pants
24. panta 7. punkts	44. panta 1. punkts un IX pielikums
24. panta 8. punkta pirmā daļa	45. panta 1. un 2. punkts
24. panta 9. punkts	—
24. panta 10. punkts	48. pants
24.a pants	X pielikums
25. pants	49. pants
26. panta 1. punkts	26. panta 4. punkts
26. panta 2. punkts	27. panta 1. punkts
26. panta 3. punkts	26. panta 5. punkts
27. panta 1. punkts	31. panta 5. punkts
27. panta 2. punkts	41. pants
27. panta 3. punkts	3. panta 24. punkts
28. pants	55. pants
29. pants	52. pants
30. pants	50. pants
31. panta 1. punkts un 2. punkta a), b), c) un h) apakšpunkts	51. panta 2.–6. punkts
31. panta 2. punkta d)– g) apakšpunkts	VII pielikums
31. panta 3. un 4. punkts	VII pielikums

Regula (EK) Nr. 302/2009	Šī regula
32. pants	35. panta 2., 3. un 4. punkts
33. pants	44. panta 2., 3. un 4. punkts
33.a pants	—
34. pants	53. pants
35. pants	56. pants
36. pants	—
37. pants	—
38. pants	57. pants
38.a pants	58. pants
39. pants	59. panta 1. un 2. punkts
40. pants	60. pants
41. pants	—
	61. pants

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2016/1628**(2016. gada 14. septembris)****par prasībām attiecībā uz autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas iekšdedzes motoru gāzveida un daļiņveida piesārņotāju emisiju robežvērtībām un tipa apstiprināšanu, ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1024/2012 un (ES) Nr. 167/2013 un groza un atceļ Direktīvu 97/68/EK****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Iekšējais tirgus aptver teritoriju bez iekšējām robežām, kurā jānodrošina brīva preču, pakalpojumu un kapitāla aprīte un personu pārvietošanās. Tāpēc ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/68/EK ⁽³⁾ tika noteikti pasākumi to motoru radītā gaisa piesārņojuma samazināšanai, kurus paredzēts uzstādīt autoceļiem neparedzētai mobilajai teknikai. Ir lietderīgi turpināt centienus Savienības iekšējā tirgus pilnveidošanas un darbības jomā.
- (2) Iekšējam tirgum būtu jādarbojas, pamatojoties uz pārredzamiem, vienkāršiem un saskaņotiem noteikumiem, kas nodrošinātu juridisko noteiktību un skaidrību, no kā iegūt var gan uzņēmumi, gan patērētāji.
- (3) Ir ieviesta jauna reglamentējošā pieeja attiecībā uz Savienības motoru tipa apstiprinājuma tiesību aktiem ar mērķi vienkāršot un paātrināt šādu tiesību aktu pieņemšanu. Ievērojot minēto pieeju, likumdevējs nosaka pamatnoteikumus un pamatprincipus un pilnvaro Komisiju pieņemt deleģētos aktus un īstenošanas aktus saistībā ar sīkāku tehnisko informāciju. Tādējādi attiecībā uz būtiskajām prasībām šajā regulā būtu jāparedz vienīgi pamata noteikumi par autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas iekšdedzes motoru gāzveida un daļiņveida piesārņotāju emisijām un tipa apstiprināšanu un būtu jāpiesūta pilnvaras Komisijai noteikt tehniskās specifikācijas deleģētajos aktos un īstenošanas aktos.
- (4) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 167/2013 ⁽⁴⁾ noteica reglamentējošos noteikumus lauksaimniecības un mežsaimniecības transportlīdzekļu apstiprināšanai un tirgus uzraudzībai. Ņemot vērā jomu līdzību un pozitīvo pieredzi, kas gūta, piemērojot Regulu (ES) Nr. 167/2013, daudzas ar minēto regulu noteiktās tiesības un pienākumi būtu jāņem vērā attiecībā uz autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku. Tomēr ir būtiski pieņemt atsevišķu noteikumu kopumu, lai pilnībā ņemtu vērā autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas motoru specifiskās prasības.

⁽¹⁾ Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2015. gada 18. februāra atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2016. gada 5. jūlija nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2016. gada 18. jūlija lēmums.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 97/68/EK (1997. gada 16. decembris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pasākumiem pret gāzveida un daļiņveida piesārņotāju emisiju no iekšdedzes motoriem, ko uzstāda visurgājējai teknikai (OV L 59, 27.2.1998., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 167/2013 (2013. gada 5. februāris) par lauksaimniecības un mežsaimniecības transportlīdzekļu apstiprināšanu un tirgus uzraudzību (OV L 60, 2.3.2013., 1. lpp.).

- (5) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/42/EK⁽¹⁾ ir noteiktas būtiskas prasības attiecībā uz veselības aizsardzību un drošību saistībā ar projektēšanu un izgatavošanu, lai uzlabotu tirgū laistās tehnikas drošību. Tomēr minētajā direktīvā nav noteiktas prasības attiecībā uz autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas motoru gāzveida un daļiņveida piesārņotāju emisijām. Tādējādi būtu jānosaka daži specifiski pienākumi autoceļiem neparedzētas tehnikas izgatavotājiem, lai nodrošinātu to, ka motoru uzstādīšanu šādai tehnikai veic tā, ka netiek negatīvi ietekmēti motora darbības rādītāji attiecībā uz tā gāzveida un daļiņveida piesārņotāju emisijām. Ir nepieciešami arī daži pienākumi attiecībā uz tādu gāzveida un daļiņveida piesārņotāju emisiju robežvērtību aspektiem, kas rodas no autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas motoriem, lai nodrošinātu šajā regulā noteikto motoru emisiju robežvērtību efektivitāti.
- (6) Šajā regulā būtu jāietver būtiskas prasības saistībā ar emisiju robežvērtībām un ES tipa apstiprinājuma procedūrām autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas motoriem. Šīs regulas attiecīgo prasību galveno elementu izstrādē izmantots Komisijas 2013. gada 20. novembra ietekmes novērtējums, kurā analizēti dažādi risinājumi, minot potenciālās priekšrocības un trūkumus ekonomikas, vides, drošuma un sociālo aspektu ziņā un veselības ziņā. Minētajā analizē iekļāva gan kvalitatīvus, gan kvantitatīvus aspektus.
- (7) Lai nodrošinātu iekšējā tirgus darbību, ar šo regulu būtu jāparedz saskaņoti noteikumi autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas motoru ES tipa apstiprināšanai. Šajā nolūkā būtu jānosaka un jāpiemēro jaunas emisiju robežvērtības autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas motoriem, kā arī lauksaimniecības un mežsaimniecības tehnikas motoriem, lai atspoguļotu tehnoloģiju progresu un nodrošinātu konvergenci ar Savienības politiku ceļu nozarē. Minētās jaunās emisiju robežvērtības būtu jānosaka, lai sasniegtu Savienības gaisa kvalitātes mērķus un samazinātu emisijas no autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas un lauksaimniecības un mežsaimniecības transportlīdzekļiem, tādējādi samazinot autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas emisiju īpatsvaru attiecībā pret autoceļiem paredzēto transportlīdzekļu emisijām. Attiecīgi Savienības tiesību aktu darbības joma šajā nozarē būtu jāpaplašina nolūkā uzlabot tirgus saskaņošanu Savienības un starptautiskajā līmenī un līdz minimumam samazināt tirgus kropļojumu un nelabvēlīgas ietekmes uz veselību risku.
- (8) Turklāt šīs regulas mērķis ir ne vien paplašināt Savienības tiesību aktu darbības jomu attiecībā uz tirgus saskaņošanu, vienlaikus līdz minimumam samazinot tirgus kropļojumu risku, bet arī vienkāršot pašreizējo tiesisko regulējumu, tostarp paredzot pasākumus administratīvo procedūru vienkāršošanai, un uzlabot šādu tiesību aktu vispārējos izpildes nosacījumus, jo īpaši stiprinot noteikumus par tirgus uzraudzību.
- (9) Komisijas 2011. gada 28. marta Baltajā grāmatā "Ceļvedis uz Eiropas vienoto transporta telpu – virzība uz konkurētspējīgu un resursefektīvu transporta sistēmu" ir uzsvērts, ka klimata mērķu sasniegšanai īpaša nozīme būs dzelzceļam un iekšējiem ūdensceļiem. Ņemot vērā to, ka minēto transporta veidu progress ir nelabvēlīgs salīdzinājumā ar progresu citās nozarēs attiecībā uz gaisa kvalitātes veicināšanu, Komisijas un dalībvalstu iestādēm atbilstīgi savai kompetencei būtu jānodrošina dažādi veidi, kā atbalstīt emisiju tehnoloģijas inovāciju, lai tādu kravu apjoma turpmāks pieaugums, kas novirzīts uz dzelzceļu un iekšējiem ūdensceļiem, vienlaikus uzlabotu arī gaisa kvalitāti Eiropā.
- (10) Prasībām, kas noteiktas attiecībā uz autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas motoriem, būtu jāatbilst principiem, kas paredzēti Komisijas 2002. gada 5. jūnija paziņojumā "Rīcības plāns "Normatīvās vides vienkāršošana un uzlabošana"".
- (11) Septītajā Vispārējā Savienības vides rīcības programmā, ko pieņēma ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1386/2013/ES⁽²⁾, ir atgādināts, ka Savienība ir piekritusi panākt tādas gaisa kvalitātes līmeņus, kas nerada bažas par ievērojamu negatīvu ietekmi uz cilvēku veselību un vidi un nerada riskus cilvēku veselībai un videi. Savienības tiesību aktos ir noteiktas atbilstīgas apkārtējā gaisa kvalitātes emisiju robežvērtības cilvēku veselības

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/42/EK (2006. gada 17. maijs) par mašīnām, un ar kuru groza Direktīvu 95/16/EK (OV L 157, 9.6.2006., 24. lpp.).

(2) Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 1386/2013/ES (2013. gada 20. novembris) par vispārējo Savienības vides rīcības programmu līdz 2020. gadam "Labklājīga dzīve ar pieejamajiem planētas resursiem" (OV L 354, 28.12.2013., 171. lpp.).

aizsardzībai, jo īpaši attiecībā uz jutīgām personām, kā arī valstīm noteikto maksimāli pieļaujamo emisiju robežvērtības⁽¹⁾. Pēc 2001. gada 4. maija paziņojuma, ar ko tika izveidota programma "Tīrs gaiss Eiropai" (CAFE), Komisija 2005. gada 21. septembrī pieņēma vēl vienu paziņojumu "Tematiskā stratēģija par gaisa piesārņojumu". Viens no minētās tematiskās stratēģijas secinājumiem ir tāds, ka jāturpina samazināt emisijas, ko rada transporta nozare (gaisa, jūras un sauszemes transports), mājsaimniecības un enerģētikas, lauksaimniecības un rūpniecības nozare, lai sasniegtu Savienības gaisa kvalitātei izvirzītos mērķus. Šajā kontekstā uzdevums samazināt emisijas no autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas motoriem būtu jārisina kā daļa no vispārējās stratēģijas. Jaunās emisiju robežvērtības, ko apzīmē kā "V posmu", ir viens no pasākumiem, kas izstrādāts, lai samazinātu tādu gaisa piesārņotāju kā daļiņveida piesārņotāji un tādu ozona prekursoru kā slāpekļa oksīdi (NO_x) un ogļūdeņraži eksploataācijas radītās pašreizējās emisijas.

- (12) Pasaules veselības organizācija 2012. gada 12. jūnijā ar savas Starptautiskās Vēža izpētes aģentūras starpniecību pārklasificēja dīzeļmotora izplūdes gāzu emisijas kā "kancerogēnas cilvēkiem" (1. grupa), pamatojoties uz pietiekamiem pierādījumiem, ka to iedarbība ir saistīta ar paaugstinātu plaušu vēža risku.
- (13) Lai panāktu, ka laikposmā līdz 2020. gadam un arī pēc tam tiek panākts uzlabojums Savienības gaisa kvalitātē un ilgtspējīgā veidā sasniegti tās gaisa aizsardzībai noteiktie mērķi, ir pastāvīgi jācenšas samazināt emisijas no dažādu tipu motoriem. Šajā nolūkā iepriekš būtu jāsniedz skaidra un visaptveroša informācija izgatavotājiem par emisiju robežvērtībām nākotnē un jānodrošina pienācīgs sagatavošanās laiks, kurā panākt atbilstību šīm vērtībām un veikt vajadzīgo tehnisko pilnveidošanu.
- (14) Nosakot emisiju robežvērtības, ir svarīgi ņemt vērā ietekmi uz tirgu un izgatavotāju konkurētspēju, tiešās un netiešās izmaksas uzņēmumiem un ieguvumus, kas rodas, sekmējot inovāciju, uzlabojot gaisa kvalitāti, samazinot veselības aprūpes izmaksas un pagarinot paredzamo dzīves ilgumu.
- (15) Lai ilgtspējīgā veidā samazinātu emisijas no motoriem, ir nemitīgi jāveicina intensīvāka tiešā sadarbība starp izgatavotājiem un iesaistītajiem uzņēmumiem, no vienas puses, un vispārārstītam zinātniskās pētniecības iestādēm, no otras puses. Šādi sadarbībai ir būtiska loma, lai izstrādātu jaunus produktus un tehnoloģijas, kas pozitīvi veicina gaisa kvalitātes uzlabošanu.
- (16) Emisijas no autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas motoriem ir ievērojama daļa no kopējām cilvēku radītajām dažu indīgu atmosfēras piesārņotāju emisijām. Motori, kas rada ievērojamu daļu gaisa piesārņojuma, izdalot NO_x un daļiņas, būtu jāpakļauj jaunajām emisiju robežvērtībām.
- (17) Lai garantētu optimālu aizsardzību personām, kas strādā tehnikas tuvumā, un lai kumulatīvā ietekme uz personām, kuras strādā vairāku dažādu mobilās tehnikas un aprīkojuma vienību tuvumā, būtu pēc iespējas mazāka, emisiju samazināšanai līdz minimumam būtu jāizmanto patlaban pieejamā tehnoloģija.
- (18) Komisijai būtu jāuzrauga emisijas, kas pagaidām netiek regulētas un kas rodas jaunu degvielas formulu, motoru tehnoloģiju un emisiju kontroles sistēmu plašākas izmantošanas rezultātā. Komisijai vajadzības gadījumā būtu jāiesniedz priekšlikums Eiropas Parlamentam un Padomei par šādu emisiju regulējumu.
- (19) Ir jāveicina tādu alternatīvās degvielas motoru ieviešana, kas var radīt zemas NO_x un daļiņveida piesārņotāju emisijas. Tādēļ kopējo ogļūdeņražu robežvērtības būtu jāpielāgo, ņemot vērā metānu nesaturošus ogļūdeņražus un metāna emisijas.
- (20) Šī regula neskar dalībvalstu tiesības, ievērojot Līgumus, noteikt tādas prasības, kādas tās uzskata par vajadzīgām, lai nodrošinātu sabiedrības un darba ņēmēju aizsardzību, kad vien tiek izmantota šajā regulā minētā autoceļiem neparedzētā mobilā tehnika, ar noteikumu, ka šādas prasības neietekmē šādas tehnikas motoru laišanu tirgū.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 1600/2002/EK (2002. gada 22. jūlijs), ar ko nosaka Sesto Kopienas vides rīcības programmu (OV L 242, 10.9.2002., 1. lpp.); Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/50/EK (2008. gada 21. maijs) par gaisa kvalitāti un tīrāku gaisu Eiropai (OV L 152, 11.6.2008., 1. lpp.).

- (21) Lai nodrošinātu sīku daļiņveida piesārņotāju (0,1 µm un mazāk) emisiju regulēšanu, Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt tādu pieeju daļiņveida piesārņotāju emisijām, kuras pamatā ir skaits, papildus pašlaik izmantotajai pieejai, kuras pamatā ir masa. Pieejā, kuras pamatā ir skaits, būtu jāizmanto Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisijas (ANO EEK) Daļiņu mērīšanas programmas rezultāti, un tai vajadzētu būt atbilstīgai pašreizējiem vērienīgajiem mērķiem vides jomā.
- (22) Lai sasniegtu minētos vides aizsardzības mērķus, ir lietderīgi, ka šajā regulā noteiktās daļiņu skaita robežvērtības varētu atspoguļot pašlaik sasniegtos daļiņu filtru darbības augstākos līmeņus, izmantojot vislabāko pieejamo tehnoloģiju.
- (23) Autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas ekspluatācijas laiks ir ilgs, tāpēc ir lietderīgi apsvērt iespēju modernizēt ekspluatācijā jau esošus motorus. Šāda modernizācija jo īpaši būtu jāveic blīvi apdzīvotās pilsētu teritorijās, un tas būtu viens no paņēmieniem, kā dalībvalstīm palīdzēt panākt atbilstību Savienības tiesību aktiem par gaisa kvalitāti. Lai modernizācijas līmenis būtu salīdzināms un vērienīgs, dalībvalstīm būtu jāņem vērā principi, kas izklāstīti ANO EEK Noteikumos Nr. 132.
- (24) Attiecīgos gadījumos un ja tehnoloģijas ir savstarpēji saistītas, būtu jācenšas rast sinerģiju starp gāzveida un daļiņveida piesārņotāju emisiju samazināšanu no autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas motoriem, un emisiju robežvērtībām, kuras piemēro smagdarba transportlīdzekļiem. Šāda rīcība varētu palīdzētu nodrošināt vēl lielākus apjomradītus ietaupījumus un vēl labāku gaisa kvalitāti.
- (25) Komisijai būtu jāpieņem pasaules mērogā saskaņoti testa cikli testa procedūrās, kas veido ES tipa apstiprinājuma emisiju regulējuma pamatu. Būtu jāapsver arī pārvietojamo emisijas mērīšanas sistēmu izmantošana nolūkā uzraudzīt ekspluatācijas radītās faktiskās emisijas.
- (26) Lai atrisinātu ekspluatācijas radītās faktiskās emisijas un sagatavotu ekspluatācijas atbilstības procesu, saskaņā ar atbilstīgu laika grafiku būtu jāpieņem testēšanas metodoloģija, lai uzraudzītu atbilstību emisiju raksturlielumu prasībām, izmantojot pārvietojamas emisijas mērīšanas sistēmas.
- (27) Atgāzu pēcapstrādes sistēmas pareiza darbība, īpaši NO_x gadījumā, ir būtiska, lai izpildītu piesārņotāju emisijām noteiktos ierobežojumus. Šajā kontekstā būtu jāievieš pasākumi, lai nodrošinātu, ka atgāzu pēcapstrādes sistēmas, kas ir atkarīgas no jebkura izmantojama vai neatgūstama reaģenta izmantošanas, darbojas pareizi.
- (28) Pārvietojami ugunsdzēšanas sūkņi ir svarīgi konkrētās ārkārtas situācijās, kad pieslēgšanās ūdenspadevei nav iespējama. Tomēr atgāzu pēcapstrādes sistēmu uzstādīšana šādas tehnikas motoros palielinātu to svaru un darbības temperatūras tādā mērā, ka tas kļūtu bīstami ekspluatantam un būtu neiespējami tos pārnēsāt ar rokām. Tādēļ pārvietojami ugunsdzēšanas sūkņi būtu jāizslēdz no šīs regulas darbības jomas.
- (29) Tādas izmaiņas motorā kā atgāzu pēcapstrādes sistēmu dezaktivēšana vai jaudas palielināšana varētu nopietni ietekmēt motora emisiju raksturlielumus un noturību. Juridiskajām personām, kuras veic šādas izmaiņas, tādēļ vajadzētu būt atbildīgām par piemērojamo emisiju robežvērtību ievērošanas nodrošināšanu.
- (30) Motorus, kurus aptver un kas atbilst šajā regulā paredzētajiem jaunajiem noteikumiem par emisiju robežvērtībām un ES tipa apstiprinājuma procedūrām, būtu jāatļauj laist tirgū dalībvalstīs. Uz šādiem motoriem nebūtu jāattiecinā nekādas citas valsts emisiju prasības saistībā ar to laišanu tirgū. Tam nebūtu jāskar dalībvalstu tiesības veicināt vai ierobežot tirgū laisto motoru izmantošanu, ar noteikumu, ka piemērotie kritēriji nav diskriminējoši un ir objektīvi pamatoti. Dalībvalstīm, kas piešķir ES tipa apstiprinājumus, būtu jāveic verifikācijas pasākumi, lai nodrošinātu, ka motorus, kas izgatavoti saskaņā ar ES tipa apstiprinājuma procedūrām, var identificēt.
- (31) Motoriem, kuri paredzēti eksportam un izmantošanai bruņotajos spēkos, nebūtu jāpiemēro šajā regulā noteiktās emisiju robežvērtības. Tomēr, lai šādus motorus nošķirtu no motoriem, kuriem piemēro minētās emisiju robežvērtības, dažos gadījumos būtu jāparedz prasība par marķējumiem.

- (32) Lai ņemtu vērā loģistikas apgādes ierobežojumus un ļautu nodrošināt savlaicīgu ražošanas plūsmu, kā arī lai izvairītos no nevajadzīgām izmaksām un administratīvā sloga, izgatavotājam būtu jāļauj ar oriģinālā aprīkojuma izgatavotāja ("OAI") piekrišanu motoru piegādāt atsevišķi no tā atgāzu pēcapstrādes sistēmas.
- (33) Daži autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas veidi darbojas ekstrēmos apstākļos, kas saistīti ar risku dzīvībai vai veselībai, vai tiem piemēro ļoti sarežģītas tehniskās prasības. Ņemot vērā minētos īpašos apstākļus un salīdzinoši nelielo motoru skaitu šādai autoceļiem neparedzētai mobilajai teknikai, attiecībā uz motoriem, kurus paredzēts izmantot sprādzienbīstamā vidē un glābšanas laivu nolaišanas iekārtās, būtu jāparedz daži izņēmumi attiecībā uz šajā regulā noteiktajām emisiju robežvērtību prasībām.
- (34) Lai izgatavotājiem ļautu veikt pārbaužu uz vietas darbības, kas ir būtiskas motora izstrādes procesā, būtu jāļauj pagaidu kārtā laist tirgū motorus, kam attiecīgajā posmā nav piešķirts ES tipa apstiprinājums. Būtu jāpieļauj arī izņēmumi, ar ko pagaidu kārtā ļauj laist tirgū motorus prototipu pārbaužu uz vietas vajadzībām.
- (35) Lai ņemtu vērā ilgtermiņa projektus dzelzceļa nozarē, kas prasa apjomīgas investīcijas, saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/57/EK ⁽¹⁾ būtu jāparedz izņēmums motoriem, kuri iekļauti projektos, kas bija aizsākti pirms šās regulas piemērošanas dienas un ir izstrādes beigu posmā.
- (36) Ir būtiski, lai ar prasībām, kuras pastāvošajās administratīvajās procedūrās tipa apstiprinājumam pašreiz nav paredzētas, netiktu kavēta tehniskā inovācija, kas saistīta ar autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas motoru emisiju raksturlielumiem. Tāpēc ir jāparedz daži izņēmumi un noteikumi attiecībā uz motoriem, kuri ietver jaunas tehnoloģijas vai jaunas koncepcijas.
- (37) Tie OAI, kuri izgatavo nelielu skaitu vienību gadā, saskaras ar nopietnām grūtībām, pārprojektējot savu tehnikas parku standarta pārejas laikā. Minētie izgatavotāji parasti ir mazie un vidējie uzņēmumi ("MVU"), kuriem ir ierobežota inženierijas kapacitāte, un informāciju par nākotnes posma motoriem tie nereti saņem vēlāk nekā citi OAI. Jo īpaši tas attiecas uz lauksaimniecības tehnikas izgatavotājiem, kuri izgatavo nelielu skaitu vienību gadā un kuri saskartos ar nopietnām strukturālām grūtībām, īstenojot pāreju uz V posma emisiju robežvērtībām. Tāpēc attiecībā uz šādiem gadījumiem ir jāparedz īpaši noteikumi.
- (38) Būtu jāatļauj laist tirgū motorus, kuri paredzēti tam, lai aizstātu motorus, kuri jau ir uzstādīti autoceļiem neparedzētai mobilajai teknikai un kuri atbilst mazāk stingrām emisiju robežvērtībām nekā šajā regulā noteiktās robežvērtības. – lai ļautu izgatavotājiem izpildīt savus garantijas pienākumus un lai nodrošinātu šādu motoru pietiekamu pieejamību tirgū.
- (39) Pašreizējās aplēses liecina, ka laikā no 2016. līdz 2025. gadam būs jānomaina noteikts platsliežu dzelzceļa lokomotīvu skaits. Savienības tirgū nav pieejamas lieljaudas motora lokomotīves, kuras ir piemērotas 1 520 mm dzelzceļa tīklam. Individuāli pielāgoti risinājumi būtiski palielinātu jaunas lokomotīves izmaksas un atturētu dzelzceļa operatorus no sava lokomotīvu parka atjaunošanas. Tehniskie un ekonomiskie ierobežojumi, kas ir saistīti ar 1 520 mm dzelzceļa tīklu, būtu jāņem vērā ES tipa apstiprināšanas procedūrās. Lai atvieglotu un paātrinātu dzelzceļa nozares zaļināšanu skartajās dalībvalstīs un veicinātu vislabākās patlaban tirgū pieejamās tehnoloģijas izmantošanu, minētajām lokomotīvēm dzelzceļa tīklā attiecībā uz dažām prasībām būtu jāpiešķir pagaidu izņēmums. Šāds izņēmums varētu ļaut samazināt dzelzceļa satiksmes ietekmi uz vidi.
- (40) Kokvilna Savienībā tiek ražota tikai pavisam nedaudzās dalībvalstīs. Ņemot vērā, ka kokvilnas novākšanai paredzētas jaunas tehnikas izmaksas ir lielas, un lai neradītu papildu finansiālu slogu kokvilnas ražošanas nozarei, kas varētu vēl vairāk apdraudēt tās ekonomisko dzīvotspēju, būtu jāgādā par to, ka operatoriem ir piekļuve dažādi lietotai kokvilnas novākšanas teknikai. Tādēļ dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai ierobežotā laikposmā šādai teknikai uzstādītiem motoriem piemērot valsts tiesību aktus.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/57/EK (2008. gada 17. jūnijs) par dzelzceļa sistēmas savstarpēju izmantojamību Kopienā (OV L 191, 18.7.2008., 1. lpp.).

- (41) Ar šo regulu būtu jāparedz pienākumi valsts iestādēm attiecībā uz tirgus uzraudzību, kuri ir konkrētāki par attiecīgajiem pienākumiem, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 765/2008 ⁽¹⁾.
- (42) Lai nodrošinātu, ka vienu no ES tipa apstiprinājuma sistēmas stūrakmeņiem – ražošanas atbilstības uzraudzības procedūru – īsteno pareizi un tā pareizi darbojas, norīkotajai kompetentai iestādei vai attiecīgi kvalificētam tehniskam dienestam, kas pilnvarots šajā nolūkā, būtu regulāri jāpārbauda izgatavotāji.
- (43) Savienība ir līgumslēdzēja puse ANO EEK Nolīgumam par vienotu tehnisko prasību pieņemšanu riteņu transportlīdzekļiem, aprīkojumam un detaļām, ko var uzstādīt un/vai lietot riteņu transportlīdzekļos, un par nosacījumiem to apstiprinājumu savstarpējai atzīšanai, kas piešķirti, pamatojoties uz šīm prasībām ("Pārskatītais 1958. gada nolīgums"). Tāpēc apstiprinājumi, kuri piešķirti saskaņā ar ANO EEK noteikumiem un to grozījumiem, par kuriem Savienība ir nobalsojusi vai kuriem Savienība ir pievienojusies, piemērojot Padomes Lēmumu 97/836/EK ⁽²⁾, būtu jāatzīst par līdzvērtīgiem ES tipa apstiprinājumiem, kas piešķirti saskaņā ar šo regulu. Attiecīgi, lai nodrošinātu Savienības un ANO EEK tiesību aktu saskaņotību un atbilstību, Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt deleģētos aktus, lai noteiktu, kuri ANO EEK noteikumi attiecas uz ES tipa apstiprinājumiem.
- (44) Lai papildinātu šo regulu ar papildu tehnisko informāciju, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu attiecībā uz emisiju uzraudzību ekspluatācijā, tehniskajiem testiem un mērījumu procedūrām, ražošanas atbilstību, motora atgāzu pēcapstrādes sistēmas atsevišķu piegādi, motoriem uz vietas veicamu pārbaužu nolūkā, motoriem izmantošanai sprādzienbīstamā vidē, motora ES tipa apstiprinājumu līdzvērtību, informāciju, kas paredzēta OAI un tiešajiem lietotājiem, kā arī standartiem un tehnisko dienestu novērtēšanu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ⁽³⁾. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.
- (45) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai. Šīs pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽⁴⁾.
- (46) Dalībvalstīm būtu jāpieņem noteikumi par sankcijām, kas piemērojamas par šīs regulas pārkāpumiem, un jānodrošina, lai tās tiktu īstenotas. Minētajām sankcijām vajadzētu būt iedarbīgām, samērīgām un atturošām.
- (47) Lai ņemtu vērā notiekošo tehnisko progresu un jaunākos konstatējumus pētniecības un inovācijas jomā, būtu jāapzina iespējas vēl vairāk samazināt piesārņotāju emisijas no motoriem, kas jau uzstādīti autoceļiem neparedzētai mobilajai teknikai. Šādi novērtējumi būtu jākoncentrē uz tām motoru kategorijām, kuras šīs regulas darbības jomā ietilpst pirmo reizi, kā arī uz tām motoru kategorijām, attiecībā uz kurām emisiju robežvērtības saskaņā ar šo regulu paliek nemainīgas.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 765/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību un atceļ Regulu (EEK) Nr. 339/93 (OV L 218, 13.8.2008., 30. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Lēmums 97/836/EK (1997. gada 27. novembris) par Eiropas Kopienas pievienošanas ANO Eiropas Ekonomikas komisijas Nolīgumam vienotu tehnisko prasību apstiprināšanai riteņu transportlīdzekļiem, aprīkojumam un detaļām, ko var uzstādīt un/vai lietot riteņu transportlīdzekļos, un par nosacījumiem to apstiprinājumu savstarpējai atzīšanai, kas piešķirti, pamatojoties uz šīm prasībām ("Pārskatītais 1958. gada Nolīgums") (OV L 346, 17.12.1997., 78. lpp.).

⁽³⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (48) Šajā regulā noteiktās konkrētās robežvērtības, testa procedūras un prasības par piesārņotājām emisijām būtu jāpiemēro arī to lauksaimniecības un mežsaimniecības traktoru motoriem, uz kuriem attiecas Regula (ES) Nr. 167/2013. Ņemot vērā kopīgo ietekmi, ko izraisa IV posma termiņu atlikšana uz vēlāku laiku T2, T4.1 un C2 kategorijas lauksaimniecības traktoriem un V posma piemērošanas datumi, IV posms attiecībā uz 56–130 kW jaudas diapazonu būtu ļoti īss. Lai nepieļautu neefektivitāti un nevajadzīgu slogu, IV posma obligātā ES tipa apstiprinājuma datums būtu jāatliek par vienu gadu un pienācīgi jāpalielina fleksibilitātes apjoms. Turklāt pārejas klauzulas, kas šajā regulā izklāstītas attiecībā uz V posma piemērošanas prasībām, būtu jāpiemēro arī IIIB posma motoriem. Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Regula (ES) Nr. 167/2013 un Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/96⁽¹⁾.
- (49) Lai nodrošinātu skaidrību, prognozējamību, racionalitāti un vienkāršošanu, kā arī lai samazinātu slogu motoru un autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas izgatavotājiem, šajā regulā vajadzētu būt tikai nelielam skaitam īstenošanas posmu attiecībā uz jaunu emisiju līmeņu ieviešanu un ES tipa apstiprinājuma procedūrām. Ļoti būtiski ir laikus noteikt prasības, nodrošinot pietiekami daudz laika izgatavotājiem, lai izstrādātu, pārbaudītu un ieviestu tehniskos risinājumus sērijveida motoriem, kā arī izgatavotājiem un apstiprinātājiestādēm, lai ieviestu nepieciešamās administratīvās sistēmas.
- (50) Direktīva 97/68/EK vairākkārt ir būtiski grozīta. Skaidrības, prognozējamības, racionalitātes un vienkāršošanas nolūkā minētā direktīva būtu jāatceļ un jāaizstāj ar regulu un ierobežotu skaitu deleģēto un īstenošanas aktu. Regulas pieņemšana nodrošina, ka tās noteikumi ir tieši piemērojami, jo īpaši izgatavotājiem, apstiprinātājiestādēm un tehniskajiem dienestiem un ka tos var grozīt daudz ātrāk un efektīvāk, lai labāk ņemtu vērā tehnisko progresu.
- (51) Tāpēc Direktīva 97/68/EK būtu jāatceļ no datuma, kas nozarei dotu pietiekami daudz laika pielāgoties šai regulai un saskaņā ar to pieņemtajos deleģētajos un īstenošanas aktos noteiktajām tehniskajām specifikācijām un administratīvajiem noteikumiem.
- (52) Direktīvā 97/68/EK nav noteikta atkāpe tādiem autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas motoriem, kurus paredzēts izmantot sprādzienbīstamā vidē. Lai ņemtu vērā stingrās tehniskās prasības, kuras ir būtiskas šādu motoru darbības drošumam, Direktīva 97/68/EK būtu jāgroza, lai ļautu piemērot atkāpes šādiem motoriem, līdz minētā direktīva tiek atcelta.
- (53) Ir jāuzlabo datu un informācijas apmaiņa saistībā ar ES tipa apstiprinājumiem, lai šo regulu varētu efektīvi un ātri piemērot. Tāpēc būtu jāparedz, ka valsts iestādēm ir efektīvi jāsadarbojas savā starpā un ar Komisiju un jāapmainās ar datiem un informāciju saistībā ar ES tipa apstiprinājumiem, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu ("IMI"), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2012⁽²⁾. Lai atvieglotu šīs regulas īstenošanu, būtu jāizveido IMI modulis, kurš īpaši pielāgots autoceļiem neparedzētai mobilajai teknikai. Izgatavotājiem un tehniskajiem dienestiem arī vajadzētu būt iespējai izmantot IMI datu un informācijas par autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas motoriem apmaiņai.
- (54) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus – proti, ieviest saskaņotus noteikumus par administratīvām un tehniskām prasībām saistībā ar emisiju robežvērtībām un ES tipa apstiprinājuma procedūrām attiecībā uz autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas motoriem, – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet to mēroga un ietekmes dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai,

⁽¹⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/96 (2014. gada 1. oktobris), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 167/2013 papildina, iekļaujot tajā prasības par lauksaimniecības un mežsaimniecības transportlīdzekļu ekoloģiskajiem un spēkiekārtas veiktspējas raksturlielumiem (OV L 16, 23.1.2015., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1024/2012 (2012. gada 25. oktobris) par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu, un ar ko atceļ Komisijas Lēmumu 2008/49/EK ("IMI regula") (OV L 316, 14.11.2012, 1. lpp.).

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

PRIEKŠMETS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets

1. Šajā regulā visiem motoriem, kas minēti 2. panta 1. punktā, noteiktas gāzveida un daļiņveida piesārņotāju emisiju robežvērtības, kā arī administratīvās un tehniskās prasības attiecībā uz ES tipa apstiprināšanu.

Šajā regulā arī paredz konkrētus pienākumus saistībā ar tādu autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku, kurai tiek uzstādīts vai ir uzstādīts 2. panta 1. punktā minētais motors, attiecībā uz gāzveida un daļiņveida piesārņotāju emisiju robežvērtībām no šādiem motoriem.

2. Šajā regulā noteiktas arī tirgus uzraudzības prasības 2. panta 1. punktā minētiem motoriem, kuri uzstādīti vai kurus paredzēts uzstādīt autoceļiem neparedzētai mobilajai teknikai un uz kuriem attiecas ES tipa apstiprinājums.

2. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro visiem motoriem, kuri ietilpst 4. panta 1. punktā noteiktajās kategorijās, kurus uzstāda vai kurus ir paredzēts uzstādīt autoceļiem neparedzētai mobilajai teknikai, un, ciktāl tas attiecas uz gāzveida un daļiņveida piesārņotāju emisiju robežvērtībām no minētajiem motoriem, – šādai autoceļiem neparedzētai mobilajai teknikai.

2. Šo regulu nepiemēro motoriem, kas paredzēti:

- a) tādu transportlīdzekļu piedziņai, kas minēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2007/46/EK ⁽¹⁾ 2. panta 1. punktā;
- b) tādu lauksaimniecības un mežsaimniecības traktoru piedziņai, kas definēti Regulas (ES) Nr. 167/2013 3. panta 8. punktā;
- c) tādu transportlīdzekļu piedziņai, kas minēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 168/2013 ⁽²⁾ 2. panta 1. punktā;
- d) stacionārai teknikai;
- e) jūras kuģiem, kam nepieciešams spēkā esošs jūras navigācijas vai drošības sertifikāts;
- f) peldlīdzeklim, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2016/1629 ⁽³⁾ un kas nav tās darbības jomā;
- g) tādu iekšējo ūdensceļu kuģu piedziņai vai palīgdarbībām, kuru lietderīgā jauda ir mazāka nekā 19 kW;
- h) peldlīdzekļiem, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/53/ES ⁽⁴⁾ 3. panta 1. punktā;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/46/EK (2007. gada 5. septembris), ar ko izveido sistēmu mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību apstiprināšanai (pamatdirektīva) (OV L 263, 9.10.2007., 1. lpp.)

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 168/2013 (2013. gada 15. janvāris) par divu riteņu vai trīs riteņu transportlīdzekļu un kvadriciklu apstiprināšanu un tirgus uzraudzību (OV L 60, 2.3.2013., 52. lpp.)

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/1629 (2016. gada 14. septembris), ar ko nosaka tehniskās prasības attiecībā uz iekšējo ūdensceļu kuģiem, groza Direktīvu 2009/100/EK un atceļ Direktīvu 2006/87/EK (skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* 118. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/53/ES (2013. gada 20. novembris) par atpūtas kuģiem un ūdens motocikliem un ar ko atceļ Direktīvu 94/25/EK (OV L 354, 28.12.2013., 90. lpp.).

- i) gaisa kuģiem, kā definēts Komisijas Regulas (ES) Nr. 1321/2014 ⁽¹⁾ 2. panta a) punktā;
- j) atpūtas transportlīdzekļiem, izņemot aerokamanas, visurgājējus transportlīdzekļus un blakusvietu transportlīdzekļus;
- k) transportlīdzekļiem un tehnikai, ko izmanto vai ko paredzēts izmantot tikai sacīkstēs;
- l) pārvietojamiem ugunsdzēsības sūkņiem, kā definēts Eiropas standartā par pārvietojamiem ugunsdzēsības sūkņiem ⁽²⁾ un uz kuriem tas attiecas;
- m) transportlīdzekļu vai tehnikas samazināta mēroga modeļiem vai samazināta mēroga kopijām, kas atpūtas nolūkā izgatavotas mazākā mērogā nekā oriģināls un kā lietderīgā jauda ir mazāka nekā 19 kW.

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “autoceļiem neparedzēta mobilā tehnika” ir jebkurš mobils mehānisms, pārvietojama iekārta vai transportlīdzeklis ar virsbūvi vai riteņiem vai bez tiem, kas nav paredzēts pasažieru vai kravu autopārvadājumiem, un tajā ietilpst tehnika, kas uzstādīta uz tādu transportlīdzekļu šasijas, kad paredzēti pasažieru vai kravu autopārvadājumiem;
- 2) “ES tipa apstiprinājums” ir procedūra, ar ko apstiprinātāja iestāde apliecina, ka motora tips vai motoru saime atbilst attiecīgajiem šīs regulas administratīvajiem noteikumiem un tehniskajām prasībām;
- 3) “gāzveida piesārņotāji” ir šādi piesārņotāji to gāzveida stāvoklī, kurus emitē motors: oglekļa monoksīds (CO), kopējie oglekļa oksīdi (HC) un slāpekļa oksīdi (NO_x); ar NO_x saprotot slāpekļa oksīdu (NO) un slāpekļa dioksīdu (NO₂), kuru izsaka kā NO₂ ekvivalentu;
- 4) “daļiņas” jeb “PM” ir jebkāda materiāla masa gāzē, ko emitē motors un kas tiek savākta uz noteiktas filtrējošas vides pēc tam, kad gāze ir atšķaidīta ar tīru filtrētu gaisu tā, lai temperatūra nepārsniegtu 325 K (52 °C);
- 5) “daļiņu skaits” jeb “PN” ir tādu cieto daļiņu skaits, kuras emitē motors un kuru diametrs ir lielāks nekā 23 nm;
- 6) “daļiņveida piesārņotāji” ir jebkādas daļiņas, ko emitē motors un kuru mērvienība ir PM vai PN;
- 7) “iekšdedzes motors” vai “motors” ir enerģijas pārveidotājs (izņemot gāzes turbīnu), kurš projektēts, lai ķīmisko enerģiju (ievade) iekšdedzes procesā pārveidotu par mehānisko enerģiju (izvade); tajā ietilpst – ja tādas ir uzstādītas – emisiju kontroles sistēma un diagnostikas pieslēgvietā (aparātūra un paziņojumi) starp motora elektronisko vadības bloku(-iem) un jebkādu citu jaudas piedziņas ķēdi vai autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas vadības bloku, kas nepieciešams, lai atbilstu II un III nodaļas prasībām;
- 8) “motora tips” ir motoru grupa, kas neatšķiras pēc būtiskiem motora parametriem;
- 9) “motoru saime” ir izgatavotāja tādu motoru tipu grupējums, kuriem to konstrukcijas dēļ ir līdzīgi izplūdes gāzu emisijas raksturlielumi un kuri atbilst piemērojamajām emisiju robežvērtībām;
- 10) “cilmes motors” ir motora tips, kas no motoru saimes atlasīts tā, ka tā emisijas raksturlielumi ir raksturīgi minētās motoru saimes motoriem;
- 11) “aizstājējmotors” ir motors, kas:
 - a) tiek izmantots vienīgi tam, lai aizstātu motoru, kas jau ir laists tirgū un uzstādīts autoceļiem neparedzētai mobilajai tehnikai; un
 - b) atbilst emisiju posmam, kura robežvērtības ir zemākas par motora nomaiņas dienā piemērojamā posma robežvērtībām;

⁽¹⁾ Komisijas Regula (ES) Nr. 1321/2014 (2014. gada 26. novembris) par gaisa kuģu un aeronavigācijas ražojumu, daļu un ierīču lidojumderīguma uzturēšanu un šo uzdevumu izpildē iesaistīto organizāciju un personāla apstiprināšanu (OV L 362, 17.12.2014., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas standarts EN 14466 + A1: 2009 (Ugunsdzēsības sūkņi – Pārvietojami sūkņi – Drošuma un veiktspējas prasības, testi).

- 12) "ekspluatācijā esošs motors" ir motors, kuru autoceļiem neparedzētā mobilajā tehnikā darbina tā normālajā darbības režīmā, apstākļos un lietderīgajās slodzēs un izmanto, lai veiktu 19. pantā minētos emisijas uzraudzības testus;
- 13) "KA motors" ir motors, kura darbības pamatā ir kompresijaizdedzes ("KA") princips;
- 14) "DA motors" ir motors, kura darbības pamatā ir dzirksteļaiždedzes ("DA") princips;
- 15) "pārnēsājams DA motors" ir DA motors, kura standarta jauda ir mazāka nekā 19 kW un kuru izmanto iekārtā, kas atbilst vismaz vienam no šādiem nosacījumiem:
 - a) to nes operators visā tai paredzētās(-o) funkcijas(-u) izpildes laikā;
 - b) tā darbojas dažādos stāvokļos, piemēram, apgriezta otrādi vai pagriezta sānis, lai veiktu tai paredzēto(-ās) funkciju(-as);
 - c) tās masa ar motoru bez degvielas ir mazāka par 20 kg un tā atbilst vismaz vienam no šādiem nosacījumiem:
 - i) tās operators iekārtu fiziski balsta vai arī to nes visā tai paredzētās(-o) funkcijas(-u) izpildes laikā;
 - ii) tās operators iekārtu fiziski balsta vai noteiktā pozīcijā vada visā tai paredzētās(-o) funkcijas(-u) izpildes laikā;
 - iii) to izmanto ģeneratoram vai sūkņim;
- 16) "šķidrā degviela" ir degviela, kas standarta apkārtējās vides apstākļos ir šķidrā stāvoklī (298 K, absolūtais apkārtējā gaisa spiediens 101,3 kPa);
- 17) "gāzveida degviela" ir jebkura degviela, kas standarta apkārtējās vides apstākļos ir pilnībā gāzveida (298 K, absolūtais apkārtējā gaisa spiediens 101,3 kPa);
- 18) "divu degvielu motors" ir motors, kas ir projektēts tā, lai vienlaikus darbotos gan ar šķidro degvielu, gan ar gāzveida degvielu; abu degvielu patēriņš tiek mērīts atsevišķi, turklāt vienas degvielas patēriņš attiecībā pret otru var atšķirties atkarībā no ekspluatācijas apstākļiem;
- 19) "vienas degvielas motors" ir motors, kas nav divu degvielu motors;
- 20) "GER" (gāzes enerģijas koeficients) divu degvielu motora gadījumā ir gāzveida degvielas enerģijas satura attiecība pret abu degvielu enerģijas saturu; vienas degvielas motoru gadījumā GER definēts vai nu kā 1, vai 0 saskaņā ar degvielas tipu;
- 21) "motors ar nemainīgu griešanās ātrumu" ir motors, kura ES tipa apstiprinājums ir ierobežots uz darbību ar nemainīgu griešanās ātrumu, izņemot motorus, kuru nemainīga griešanās ātruma regulēšanas funkcija ir noņemta vai atspējota; tam var paredzēt tukšgaitas griešanās ātrumu, ko var izmantot, uzsākot vai apturot darbību, un to var aprīkot ar regulatoru, kuru var iestatīt alternatīvā griešanās ātrumā, kad motors ir apturēts;
- 22) "motors ar mainīgu griešanās ātrumu" ir motors, kas nav motors ar nemainīgu griešanās ātrumu;
- 23) "darbība ar nemainīgu griešanās ātrumu" ir motora darbība, izmantojot regulatoru, kas automātiski kontrolē operatora pieprasījumu saglabāt motora griešanās ātrumu pat slodzes izmaiņu gadījumā;
- 24) "palīgmotors" ir motors, kas uzstādīts vai ko paredzēts uzstādīt autoceļiem neparedzētai mobilajai tehnikai un kas tieši vai netieši nenodrošina piedziņu;
- 25) "lietderīgā jauda" ir motora jauda, izteikta kW, kas iegūta testa standā kloķvārpstas galā, vai tās ekvivalents, kas izmērīts saskaņā ar metodi iekšdedzes motoru jaudas mērīšanai, kā noteikts ANO EEK noteikumos Nr. 120, izmantojot standartdegvielu vai degvielas kombinācijas, kas norādītas 25. panta 2. punktā;
- 26) "standarta jauda" ir lietderīgā jauda, ko izmanto, lai noteiktu motora piemērojamās emisiju robežvērtības;

- 27) "nominālā lietderīgā jauda" ir lietderīgā jauda, izteikta kW, ko motora izgatavotājs deklarējis pie nominālā griešanās ātruma;
- 28) "maksimālā lietderīgā jauda" ir augstākā lietderīgās jaudas vērtība motora tipa nominālajā pilnas slodzes jaudas līknē;
- 29) "nominālais griešanās ātrums" ir maksimālais motora regulatora atļautais griešanās ātrums ar pilnu slodzi, ko projektējis izgatavotājs, vai, ja regulatora nav, ātrums, kad no motora iegūst maksimālo lietderīgo jaudu saskaņā ar izgatavotāja norādījumiem;
- 30) "motora izgatavošanas datums" ir datums, kas norādīts kā mēnesis un gads, kurā motors izturējis pēdējo pārbaudi pēc noņemšanas no ražošanas līnijas un motors ir gatavs nosūtīšanai vai novietošanai noliktavā;
- 31) "pārejas laiks" ir pirmie 24 mēneši pēc datumiem, kas noteikti III pielikumā V posma motoru laišanai tirgū;
- 32) "pārejas laika motors" ir motors, kura izgatavošanas datums ir pirms datuma, kas noteikts III pielikumā V posma motoru laišanai tirgū, un kurš:
 - a) atbilst jaunākajām piemērojamajām emisiju robežvērtībām, kas definētas attiecīgajos tiesību aktos, kurus piemēro 2016. gada 5. oktobrī; vai
 - b) ietilpst jaudas diapazonā vai tiek lietots jeb to ir paredzēts lietot veidā, uz ko neattiecas piesārņotāju emisiju robežvērtības un tipa apstiprinājums Savienības līmenī 2016. gada 5. oktobrī;
- 33) "autoceļiem neparedzēta mobilā mehānisma izgatavošanas datums" ir mēnesis un gads, kurš norādīts uz mehānisma tiesību aktos noteiktā marķējuma, vai – tiesību aktos noteiktā marķējuma neesamības gadījumā – mēnesis un gads, kurā mehānisms izturējis pēdējo pārbaudi pēc tā noņemšanas no ražošanas līnijas;
- 34) "iekšējo ūdensceļu kuģis" ir kuģis, kas ietilpst Direktīvas (ES) 2016/1629 darbības jomā;
- 35) "ģeneratoru iekārta" ir neatkarīgs autoceļiem neparedzēts mobilais mehānisms, kas nav daļa no piedziņas un kas galvenokārt paredzēta elektroenerģijas ražošanai;
- 36) "stacionāra tehnika" ir tehnika, ko paredzēts pastāvīgi uzstādīt vienā vietā tās pirmajā lietošanas vietā un ko nav paredzēts pārvietot pa ceļu vai citādi, izņemot transportēšanu no izgatavošanas vietas uz pirmās uzstādīšanas vietu;
- 37) "pastāvīgi uzstādīts" ir pieskrūvēts vai citādi efektīvi nostiprināts tā, lai to nevarētu noņemt bez darbarīku vai iekārtu izmantošanas, pie pamata vai alternatīva stiprinājuma, kas paredzēts motora darbības veikšanai vienā atrašanās vietā ēkā, celtnē, iekārtā vai instalācijā;
- 38) "aerokamanas" ir pašgājējs mehānisms, kas paredzēts braukšanai pa bezceļu apvidu galvenokārt pa sniegu, ko darbina ar kāpurķēdēm, tām saskaroties ar sniegu, un ko vada ar slēpi vai slēpēm, tām saskaroties ar sniegu, un tā maksimālā pašmasa darba kārtībā ir 454 kg (ietverot standarta aprīkojumu, dzesētāju, smērvielas, degvielu un instrumentus, taču neietverot papildu aksesuārus un vadītāju);
- 39) "visurgājējs transportlīdzeklis" jeb "ATV" ir motorizēts transportlīdzeklis, kuru uz priekšu virza motors, kurš galvenokārt paredzēts braukšanai pa bezceļu virsmu ar četriem vai vairāk riteņiem ar zemspiediena riepām, kuram ir sēdekļi, kas konstruēti tā, lai uz tā jāteniski sēdētu tikai vadītājs, vai arī sēdekļi, kas konstruēti tā, lai uz tā jāteniski sēdētu vadītājs, un sēdekļi, kas paredzēti ne vairāk kā vienam pasažierim, un stūres stienis stūrēšanai;
- 40) "blakusvietu transportlīdzeklis" jeb "SbS" ir pašgājējs, operatora vadīts transportlīdzeklis bez locīklas, kurš galvenokārt paredzēts braukšanai pa bezceļu virsmu ar četriem vai vairāk riteņiem, kura minimālā pašmasa darba kārtībā ir 300 kg (ietverot standarta aprīkojumu, dzesētāju, smērvielas, degvielu un instrumentus, taču neietverot papildu aksesuārus un vadītāju) un maksimālais projektētais ātrums ir 25 km/h vai vairāk; šāds transportlīdzeklis ir arī paredzēts, lai pārvadātu personas un/vai kravu, un/vai lai vilktu un stumtu aprīkojumu, un to vada ar vadības ierīci, kas nav stūres stienis, tas paredzēts atpūtas vai pakalpojumu sniegšanas nolūkiem, un ar to pārvadā ne vairāk kā 6 personas, ietverot vadītāju, kuras sēž viens otram blakus uz viena vai vairākiem sēdekļiem, kuri nav seglveida sēdekļi;
- 41) "dzelzceļa transportlīdzeklis" ir autoceļiem neparedzēta mobilā tehnika, kas darbojas tikai uz dzelzceļa sliedēm;

- 42) "lokomotīve" ir dzelzceļa transportlīdzeklis, kas paredzēts, lai vai nu tieši ar saviem riteņiem, vai netieši ar citu dzelzceļa transportlīdzekļu riteņiem nodrošinātu dzinējspēku, lai virzītos uz priekšu un lai virzītu uz priekšu citus dzelzceļa transportlīdzekļus, kuri paredzēti kravu, pasažieru un cita aprīkojuma pārvadāšanai, un kas pats nav paredzēts vai konstruēts kravu vai pasažieru (izņemot tos, kas apkalpo lokomotīvi) pārvadāšanai;
- 43) "automotriše" ir dzelzceļa transportlīdzeklis, kas paredzēts, lai vai nu tieši ar saviem riteņiem, vai netieši ar citu dzelzceļa transportlīdzekļu riteņiem nodrošinātu dzinējspēku, lai virzītos uz priekšu, un kas ir īpaši paredzēts preču vai pasažieru vai arī gan preču, gan pasažieru pārvadāšanai un kas nav lokomotīve;
- 44) "dzelzceļa palīgtransportlīdzeklis" ir dzelzceļa transportlīdzeklis, kas nav ne automotriše, ne lokomotīve, tostarp (bet ne tikai) ir dzelzceļa transportlīdzeklis, kas īpaši paredzēts, lai veiktu uzturēšanas darbus vai būvdarbus, vai pacelšanas darbības saistībā ar sliedēm vai citu dzelzceļa infrastruktūru;
- 45) "autoceltnis" ir pašgājējs strēles krāns, kas spēj pārvietoties pa ceļu vai pa bezceļu, vai abiem, un kam stabilitāti nodrošina svars, un kas darbojas uz riteņiem, kāpurķēdēm vai citām mobilām ierīcēm;
- 46) "sniega metējs" ir pašgājējs mehānisms, kas projektēts vienīgi sniega tīrīšanai no bruģētas virsmas un kas to dara, sniega daudzumu savācot un ar spēku izmetot caur tekni;
- 47) "darīt pieejamu tirgū" ir par samaksu vai bez maksas piegādāt kādu motoru vai autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku izplatīšanai vai izmantošanai Savienības tirgū, veicot komercdarbību;
- 48) "laist tirgū" nozīmē motoru vai autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku pirmo reizi darīt pieejamu Savienības tirgū;
- 49) "izgatavotājs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas apstiprinātājiestādei atbild par visiem motora ES tipa apstiprināšanas vai atļaujas izsniegšanas procesa aspektiem un par motora ražošanas atbilstības nodrošināšanu, un kas ir arī atbildīga par izgatavoto motoru tirgus uzraudzības jautājumiem neatkarīgi no tā, vai tā ir vai nav tieši iesaistīta visos tā motora konstruēšanas un izgatavošanas posmos, uz ko attiecas ES tipa apstiprināšanas process;
- 50) "izgatavotāja pārstāvis" jeb "pārstāvis" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā un ko izgatavotājs ar rakstisku pilnvaru ir pienācīgi pilnvarojis to pārstāvēt jautājumos saistībā ar apstiprinātājiestādi vai tirgus uzraudzības iestādi un tā vārdā darboties, risinot jautājumus, uz ko attiecas šī regula;
- 51) "importētājs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā un kas laiž tirgū motoru no trešās valsts neatkarīgi no tā, vai motors jau ir uzstādīts autoceļiem neparedzētai mobilajai teknikai vai nav;
- 52) "izplatītājs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona piegādes ķēdē, kas nav izgatavotājs vai importētājs un kas motoru dara pieejamu tirgū;
- 53) "ekonomikas dalībnieks" ir izgatavotājs, izgatavotāja pārstāvis, importētājs vai izplatītājs;
- 54) "oriģinālā aprīkojuma izgatavotājs" jeb "OAI" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas izgatavo autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku;
- 55) "apstiprinātājiestāde" ir dalībvalsts iestāde, kuru dalībvalsts ir izveidojusi vai norīkojusi un par kuru tā ir paziņojusi Komisijai un kuras kompetencē ir:
- visi motora tipa vai motoru saimes ES tipa apstiprināšanas aspekti;
 - atļauju piešķiršanas process;
 - ES tipa apstiprinājuma piešķiršana un – vajadzības gadījumā – tā atsaukšana vai noraidīšana, un ES tipa apstiprinājuma sertifikātu izsniegšana;
 - kontaktpunkta funkcijas attiecībā ar citu dalībvalstu apstiprinātājiestādēm;

- e) tehnisko dienestu pilnvarošana; un
- f) gādāšana par to, lai izgatavotājs pildītu savus pienākumus attiecībā uz ražošanas atbilstību;
- 56) "tehniskais dienests" ir organizācija vai struktūra, ko apstiprinātājiestāde ir norīkojusi par testu laboratoriju, lai veiktu testus, vai kā atbilstības novērtēšanas struktūru, lai apstiprinātājiestādes uzdevumā veiktu sākotnējo novērtēšanu un citus testus vai pārbaudes, vai apstiprinātājiestāde pati, kad tā veic minētās funkcijas;
- 57) "tirgus uzraudzība" ir valsts iestāžu veiktās darbības un īstenotie pasākumi, lai nodrošinātu, ka motori, kas darīti pieejami tirgū, atbilst attiecīgajiem Savienības saskaņošanas tiesību aktiem;
- 58) "tirgus uzraudzības iestāde" ir dalībvalsts iestāde, kas ir atbildīga par tirgus uzraudzības veikšanu tās teritorijā;
- 59) "valsts iestāde" ir apstiprinātājiestāde vai jebkura cita iestāde, kura dalībvalstī ir iesaistīta tirgus uzraudzības, robežkontroles vai tirgū laišanas darbībās attiecībā uz motoriem, ko paredzēts uzstādīt autoceļiem neparedzētai mobilajai tehnikai, vai attiecībā uz autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku, kurā motori ir uzstādīti, un ir par šīm darbībām atbildīga;
- 60) "tiešais lietotājs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, izņemot izgatavotāju, OAI, importētāju vai izplatītāju, kas atbild par kādai autoceļiem neparedzētai mobilajai tehnikai uzstādīta motora ekspluatāciju;
- 61) "emisiju kontroles stratēģija" ir elements vai konstrukcijas elementu kopums, kas iestrādāts motora kopējā konstrukcijā vai tādas autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas konstrukcijā, kurā motors ir uzstādīts, un tiek izmantots, lai kontrolētu emisijas;
- 62) "emisiju kontroles sistēma" ir jebkura ierīce, sistēma vai konstrukcijas elements, ar kuru kontrolē vai samazina emisijas;
- 63) "izslēgšanas stratēģija" ir emisijas kontroles stratēģija, kas samazina emisijas kontroles sistēmas efektivitāti apkārtējos vai motora darbības apstākļos, kādi pastāv parastā mehānisma ekspluatācijas laikā vai ārpus ES tipa apstiprinājuma testa procedūrām;
- 64) "elektroniskais vadības bloks" ir motora elektroniskā ierīce, kas ir daļa no emisiju kontroles sistēmas un izmanto datus no motora sensoriem, lai kontrolētu motora parametrus;
- 65) "atgāzu recirkulācija" jeb "EGR" ir tehniska ierīce, kas ir daļa no emisiju kontroles sistēmas un samazina emisijas, novirzot izplūdes gāzes, kas ir izspiestas no sadegšanas kameras(-ām), atpakaļ motorā, lai tās sajauktos ar ienākošo gaisu pirms sadegšanas vai tās laikā, izņemot gāzu sadales fāzu izmantošanu, lai sadegšanas kamerā(-ās) palielinātu atlikušās izplūdes gāzes apjomu, kas sajaucas ar ienākošo gaisu pirms sadegšanas vai tās laikā;
- 66) "atgāzu pēcapstrādes sistēma" ir katalizators, cieto daļiņu filtrs, deNO_x sistēma, kombinēts deNO_x cieto daļiņu filtrs vai ikviens cita emisijas samazinoša ierīce (izņemot atgāzu recirkulāciju un turbokompresorus), kas ir daļa no emisiju kontroles sistēmas, bet ir uzstādīta leļpus motora izplūdes kolektoriem;
- 67) "iejaukšanās darbībā" ir emisiju kontroles sistēmas, tostarp jebkādas programmatūras vai citu šādas sistēmas vadības bloku, dezaktivēšana, pielāgošana vai mainīšana, kā rezultātā, ar nolūku vai nejauši, pasliktinās motora emisiju raksturlielumi;
- 68) "testa cikls" ir secīgi testa punkti, katrs ar noteiktu motora griešanās ātrumu un griezes momentu, ko motors veic testa laikā stacionārās fāzes vai pārejas fāzes apstākļos;
- 69) "testa cikls stacionārā fāzē" ir testa cikls, kurā motora griešanās ātrums un griezes moments tiek uzturēts galīgas nosacīti konstantu vērtību kopas satvarā. Testi stacionārā fāzē ir vai nu diskrētā režīma testi, vai pakāpeniski modālie testi;
- 70) "testa cikls pārejas fāzē" ir testa cikls ar secīgām normalizētām motora griešanās ātruma un griezes momenta vērtībām, kas mainās ik sekundi;
- 71) "karteris" ir norobežotas telpas motorā vai ārpus tā, kas savienotas ar eļļas tvertni, izmantojot iekšējus vai ārējus cauruļvadus, caur kuriem var izplūst gāzes un tvaiki;

- 72) "reģenerācija" ir notikums, kura laikā mainās emisiju līmeņi, kamēr tiek atiestatīta atgāzu pēcapstrādes sistēmas darbība, un ko var klasificēt kā nepārtrauktu reģenerāciju vai neregulāru (periodisku) reģenerāciju;
- 73) "emisijas noturības periods" vai "EDP" ir stundu skaits, vai attiecīgā gadījumā attālums, ko izmanto nolietošanas koeficientu noteikšanai;
- 74) "nolietošanas koeficienti" ir koeficientu kopums, kas norāda uz attiecību starp emisijām emisijas noturības perioda sākumā un beigās;
- 75) "virtuāla testēšana" ir datorsimulācijas, tostarp aprēķini, kas veikti, lai uzskatāmi parādītu motora veiktspējas līmeni, kā palīgīdzeklis lēmumu pieņemšanā bez fiziska motora izmantošanas nepieciešamības.

4. pants

Motoru kategorijas

1. Šīs regulas vajadzībām piemēro šādas motoru kategorijas, kas sīkāk iedalītas I pielikumā norādītajās apakškategorijās:
 - 1) "NRE kategorija":
 - a) motori autoceļiem neparedzētai mobilajai tehnikai, kas paredzēti un ir piemēroti virzībai pa ceļu vai citādi, kas nav izslēgti saskaņā ar 2. panta 2. punktu un kas nav ietverti nevienā citā šā punkta 2)–10) apakšpunktā norādītajā kategorijā;
 - b) motori, kuru standarta jauda ir mazāka nekā 560 kW un kurus izmanto V posma IWP, IWA, RLL vai RLR kategorijas motoru vietā;
 - 2) "NRG kategorija": motori, kuru standarta jauda ir lielāka nekā 560 kW, izmantošanai tikai ģeneratoru iekārtās; motorus ģeneratoru iekārtām, izņemot tos, kuru raksturlielumi atbilst minētajiem raksturlielumiem, ietver NRE vai NRS kategorijā atbilstīgi to raksturlielumiem;
 - 3) "NRSh kategorija": pārnēsājami DA motori, kuru standarta jauda ir mazāka nekā 19 kW, izmantošanai tikai pārnēsājamā tehnikā;
 - 4) "NRS kategorija": DA motori, kuru standarta jauda ir mazāka nekā 56 kW un kuri nav iekļauti NRSh kategorijā;
 - 5) "IWP kategorija":
 - a) motori izmantošanai tikai iekšējo ūdensceļu kuģos to tiešai vai netiešai piedziņai vai kas paredzēti to tiešai vai netiešai piedziņai un kuru standarta jauda ir 19 kW vai lielāka;
 - b) motori, kurus izmanto IWA kategorijas motoru vietā, ar noteikumu, ka tie atbilst 24. panta 8. punktam;
 - 6) "IWA kategorija": palīgmotori izmantošanai tikai iekšējo ūdensceļu kuģos un kuru standarta jauda ir 19 kW vai lielāka;
 - 7) "RLL kategorija": motori tikai izmantošanai lokomotīvēs to piedziņai vai kas paredzēti to piedziņai;
 - 8) "RLR kategorija":
 - a) motori izmantošanai tikai automotrisēs to piedziņai vai kas paredzēti to piedziņai;
 - b) motori, ko izmanto V posma RLL kategorijas motoru vietā;
 - 9) "SMB kategorija": DA motori, kas paredzēti tikai izmantošanai aerokamanās; motorus aerokamanām, izņemot DA motorus, ietver NRE kategorijā;
 - 10) "ATS kategorija": DA motori, kas paredzēti tikai izmantošanai ATV un SbS; motorus ATV un SbS, izņemot DA motorus, ietver NRE kategorijā.

2. Konkrētai kategorijai piederošu motoru ar mainīgu griešanās ātrumu var izmantot tai pašai kategorijai piederoša motora ar nemainīgu griešanās ātrumu vietā.

IWP kategorijas motori ar mainīgu griešanās ātrumu, ko izmanto darbībai ar nemainīgu griešanās ātrumu, papildus atbilst attiecīgi 24. panta 7. punktam vai 24. panta 8. punktam.

3. Motorus dzelzceļa palīgtransportlīdzekļiem un automotrišu un lokomotīvu palīgmotorus ietver NRE vai NRS kategorijā atbilstīgi to raksturlielumiem.

II NODAĻA

VISPĀRĪGI PIENĀKUMI

5. pants

Dalībvalstu pienākumi

1. Dalībvalstis izveido vai norīko apstiprinātājiestādes un tirgus uzraudzības iestādes saskaņā ar šo regulu.
2. Dalībvalstis paziņo Komisijai par 1. punktā minēto apstiprinātājiestāžu un tirgus uzraudzības iestāžu izveidi un norīkošanu, tostarp to nosaukumus, pasta un elektroniskā pasta adreses un atbildības jomas. Komisija publicē apstiprinātājiestāžu sarakstu un datus par tām savā tīmekļa vietnē.
3. Dalībvalstis atļauj laist tirgū tikai:
 - a) motorus, uz ko attiecas derīgs ES tipa apstiprinājums, kurš piešķirts saskaņā ar šo regulu, neatkarīgi no tā, vai tie jau ir uzstādīti autoceļiem neparedzētai mobilajai tehnikai vai nav; un
 - b) autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku, kurai ir uzstādīti a) apakšpunktā minētie motori.
4. Dalībvalstis neaizliedz, neierobežo vai netraucē laist tirgū:
 - a) motorus ar pamatojumu, kas saistīts ar uzbūves un darbības aspektiem, uz kuriem attiecas šī regula, ja minētie motori atbilst tajā ietvertajām prasībām;
 - b) autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku ar pamatojumu, kas saistīts ar šādai tehnikai uzstādītu motoru gāzveida un daļiņveida piesārņotāju emisiju aspektiem, ja minētie motori ietilpst šīs regulas darbības jomā un atbilst tajā ietvertajām prasībām.
5. Dalībvalstis organizē un veic tirgū esošo motoru tirgus uzraudzību un kontroli saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 765/2008 III nodaļu.

6. pants

Apstiprinātājiestāžu pienākumi

1. Apstiprinātājiestādes nodrošina, lai izgatavotāji, kas iesniedz pieteikumus ES tipa apstiprināšanai, ievērotu atbilstību šai regulai.
2. Apstiprinātājiestādes piešķir ES tipa apstiprinājumu tikai tiem motoru tipiem vai motoru saimēm, kas atbilst šai regulai.
3. Apstiprinātājiestādes, izmantojot IMI, dara publiski pieejamu visu to motoru tipu un motoru saimju reģistru, kuriem piešķirts, pagarināts vai atsaukts ES tipa apstiprinājums vai attiecībā uz kuriem ES tipa apstiprinājuma pieteikums ir noraidīts.

Minētajā reģistrā ir vismaz šāda informācija:

- a) izgatavotāja vārds un adrese un uzņēmuma nosaukums, ja tas ir atšķirīgs;
- b) izgatavotājam piederošais(-ie) komercnosaukums(-i) vai, attiecīgā gadījumā, preču zīme(-es);
- c) to motoru tipu nosaukums, uz kuriem attiecas motora tipa ES tipa apstiprinājums vai attiecīgā gadījumā motoru saimes ES tipa apstiprinājums;
- d) motoru kategorija;
- e) ES tipa apstiprinājuma numurs, tostarp jebkādu tā pagarinājumu numurus;
- f) ES tipa apstiprinājuma piešķiršanas, pagarināšanas, atteikuma vai atsaukšanas datums; un
- g) 24. panta 12. punktā minētā testa ziņojuma iedaļas "Vispārēja informācija par motoru" un "Emisijas galarezultāts" saturs.

7. pants

Tirgus uzraudzības iestāžu pienākumi

1. Tirgus uzraudzības iestādes pienācīgā mērogā, pamatojoties uz paraugu pienācīgu procentuālo daļu, veic motoru dokumentārās pārbaudes un vajadzības gadījumā – fiziskās un laboratoriskās pārbaudes. Veicot minētās darbības, tās ņem vērā noteiktos riska novērtēšanas principus, jebkādas sūdzības un jebkādu citu saistīto informāciju.
2. Tirgus uzraudzības iestādes var pieprasīt ekonomikas dalībniekiem nodrošināt tādu dokumentu un informācijas pieejamību, kā tās to uzskata par vajadzīgu, lai īstenotu iestāžu darbības.

8. pants

Izgatavotāju vispārīgie pienākumi

1. Izgatavotāji nodrošina, ka, laižot tirgū motorus, tie ir izgatavoti un apstiprināti saskaņā ar šo regulu.
2. Ja izgatavotāji motorā, uz kuru attiecas ES tipa apstiprinājums, izdara izmaiņas, kuru rezultātā tas turpmāk kvalificējas kā citai kategorijai vai apakškategorijai piederošs, viņu pienākums ir nodrošināt, lai motors atbilstu attiecīgās kategorijas vai apakškategorijas prasībām.

Ja juridiska persona motorā izdara izmaiņas, kuru rezultātā tas vairs neatbilst saskaņā ar tā kategoriju vai apakškategoriju piemērojamām emisiju robežvērtībām, minēto personu uzskata par atbildīgu par to, lai tiktu atjaunota atbilstība minētajām emisiju robežvērtībām.

3. Izgatavotāji atbild apstiprinātājiestādei par visiem ES tipa apstiprināšanas procesa aspektiem un ražošanas atbilstības nodrošināšanu neatkarīgi no tā, vai viņi ir tieši iesaistīti visos motora izgatavošanas posmos.
4. Izgatavotāji nodrošina, lai būtu izveidotas procedūras, kas sērijveida ražošanā nodrošina pastāvīgu atbilstību apstiprinātajam tipam, un procedūras ekspluatācijā esošu motoru emisiju uzraudzībai saskaņā ar 19. pantu.

Saskaņā ar VI nodaļu tiek ņemtas vērā motora tipa konstrukcijas vai raksturlielumu izmaiņas, kā arī izmaiņas prasībās, uz kurām atsaucoties deklarēta motora tipa atbilstība.

5. Papildus tiesību aktos noteiktajam marķējumam, kas minēts 32. pantā, izgatavotāji uz motoriem, ko tie izgatavojuši un laiž tirgū, norāda savu nosaukumu, reģistrēto komercnosaukumu vai reģistrēto preču zīmi un adresi Savienībā, kur ar viņiem var sazināties, vai tad, ja tas nav iespējams, to norāda dokumentā, kas pievienots motoram.

6. Pēc pamatota pieprasījuma izgatavotāji OAI iesniedz tiesību aktos noteiktā marķējuma dublikātu, kas minēts 15. panta 4. punktā.
7. Kamēr izgatavotāji ir atbildīgi par motoru, tie nodrošina, ka tā uzglabāšanas vai pārvadāšanas apstākļi negatīvi neietekmē tā atbilstību šai nodaļai un III nodaļai.
8. Izgatavotāji uzglabā 23. panta 1. punktā minēto ES tipa apstiprinājuma sertifikātu un tā pielikumus un attiecīgā gadījumā 31. pantā minēto atbilstības apliecinājuma kopiju, nodrošinot, ka tie pieejami apstiprinātājiestādēm 10 gadu laikposmā pēc motora laišanas tirgū.
9. Izgatavotāji pēc pamatota pieprasījuma ar apstiprinātājiestādes starpniecību valsts iestādēm nodrošina motora ES tipa apstiprinājuma sertifikāta kopiju. Minētā kopija ir valodā, kura pieprasījuma iesniedzējai valsts iestādei ir viegli saprotama.
10. Motoru ES tipa apstiprināšanas nolūkā izgatavotāji, kas veic uzņēmējdarbību ārpus Savienības, ieceļ vienu pārstāvi, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, lai pārstāvētu viņus darījumos ar apstiprinātājiestādi.
11. Tirgus uzraudzības nolūkā izgatavotāji, kas veic uzņēmējdarbību ārpus Savienības, ieceļ vienu pārstāvi, kurš veic uzņēmējdarbību Savienībā un kurš var būt 10. punktā minētais pārstāvis.

9. pants

Izgatavotāju pienākumi attiecībā uz motoriem, kas neatbilst prasībām

1. Izgatavotājs, kuram ir iemesls uzskatīt vai kurš uzskata, ka kāds no tā motoriem, kas ir laisti tirgū, neatbilst šai regulai, nekavējoties veic izmeklēšanu saistībā ar neatbilstības, par kuru radušās aizdomas, veidu un tās iespējamo rašanās pakāpi.

Pamatojoties uz izmeklēšanas rezultātu, izgatavotājs veic korektīvus pasākumus, lai nodrošinātu, ka ražošanā esošajiem motoriem laikus ir panākta atbilstība ar apstiprināto motora tipu vai motoru saimi.

Izgatavotājs par izmeklēšanu nekavējoties informē apstiprinātājiestādi, kura piešķirusi ES tipa apstiprinājumu, sniedzot izsmeļošu informāciju, jo īpaši par neatbilstību un par jebkādiem veiktajiem korektīvajiem pasākumiem.

2. Neatkarīgi no 1. punkta prasībām izgatavotājam nav jāveic korektīvi pasākumi attiecībā uz motoru, kas neatbilst šai regulai tādu pārveidojumu rezultātā, kas veikti pēc motora laišanas tirgū un ko izgatavotājs nebija pilnvarojis veikt.

10. pants

Izgatavotāju pārstāvju tirgus uzraudzības jautājumos pienākumi

Izgatavotāju pārstāvji tirgus uzraudzības jautājumos veic vismaz tādus uzdevumus, kuri noteikti no izgatavotāja saņemtajā rakstiskajā pilnvarojumā:

- a) nodrošina, ka 23. panta 1. punktā minēto ES tipa apstiprinājuma sertifikātu un tā pielikumus un attiecīgā gadījumā, 31. pantā minēto atbilstības apliecinājuma kopiju var darīt pieejamu apstiprinātājiestādēm 10 gadu laikposmā pēc motora laišanas tirgū;
- b) pēc pamatota pieprasījuma sniedz apstiprinātājiestādei visu nepieciešamo informāciju un dokumentāciju, lai pierādītu motora izgatavošanas atbilstību;
- c) pēc apstiprinātājiestāžu un tirgus uzraudzības iestāžu pieprasījuma ar tām sadarbojas attiecībā uz visām darbībām, kas veiktas saskaņā ar pilnvarojumu.

*11. pants***Importētāju vispārīgie pienākumi**

1. Importētāji laiž tirgū tikai atbilstīgus motorus, kas saņēmuši ES tipa apstiprinājumu.
2. Pirms tirgū tiek laists motors, kam piešķirts ES tipa apstiprinājums, importētāji nodrošina, lai:
 - a) būtu pieejams 23. panta 1. punktā minētais ES tipa apstiprinājuma sertifikāts un tā pielikumi;
 - b) motoram būtu 32. pantā minētais tiesību aktā noteiktais marķējums;
 - c) motors atbilstu 8. panta 5. punktam.
3. Importētāji 10 gadu laikposmā pēc motora laišanas tirgū attiecīgā gadījumā glabā 31. pantā minēto atbilstības apliecinājuma kopiju, nodrošinot, ka tā ir pieejama apstiprinātājiestādēm un tirgus uzraudzības iestādēm, un nodrošina, ka 23. panta 1. punktā minētais ES tipa apstiprinājuma sertifikāts un tā pielikumi var būt pieejami minētajām iestādēm pēc pieprasījuma.
4. Importētāji uz motora norāda savu nosaukumu, reģistrēto komercnosaukumu vai reģistrēto preču zīmi un adresi, kurā ar tiem var sazināties, vai, ja tas nav iespējams, to norāda motoram pievienotā dokumentā.
5. Importētāji nodrošina, ka motoram tiek pievienotas 43. pantā minētās instrukcijas un informācija.
6. Kamēr importētāji ir atbildīgi par motoru, tie nodrošina, ka tā uzglabāšanas vai pārvadāšanas apstākļi negatīvi neietekmē tā atbilstību šai nodaļai vai III nodaļai.
7. Pēc pamatota pieprasījuma importētāji pieprasījuma iesniedzējai valsts iestādei sniedz visu informāciju un dokumentāciju, kas nepieciešama, lai pierādītu motora atbilstību. Minētā informācija un dokumentācija ir valodā, kura pieprasījuma iesniedzējai valsts iestādei ir viegli saprotama.

*12. pants***Importētāju pienākumi attiecībā uz motoriem, kas neatbilst prasībām**

1. Importētājs, kuram ir iemesls uzskatīt vai kurš uzskata, ka motors neatbilst šai regulai un jo īpaši ka tas neatbilst tā ES tipa apstiprinājumam, nelaiž motoru tirgū, pirms nav panākta tā atbilstība.

Importētājs bez liekas kavēšanās informē izgatavotāju un tirgus uzraudzības iestādes, kā arī apstiprinātājiestādi, kas piešķir attiecīgo ES tipa apstiprinājumu.

2. Importētājs, kuram ir iemesls uzskatīt vai kurš uzskata, ka motors, ko viņš ir laidis tirgū, neatbilst šai regulai, nekavējoties veic izmeklēšanu saistībā ar neatbilstības, par kuru radušās aizdomas, veidu un tās iespējamo rašanās pakāpi.

Pamatojoties uz izmeklēšanas rezultātu, importētājs veic korektīvus pasākumus un informē par to izgatavotāju, lai nodrošinātu, ka ražošanā esošajiem motoriem laikus ir panākta atbilstība ar apstiprināto motora tipu vai motoru saimi.

*13. pants***Izplatītāju vispārīgie pienākumi**

1. Izplatītāji, darot motoru pieejamu tirgū, pietiekami rūpīgi ievēro šīs regulas prasības.

2. Pirms motoru darīt pieejamu tirgū izplatītāji pārbauda, vai:
 - a) izgatavotājs ir ievērojis 8. panta 5. punktu;
 - b) attiecīgā gadījumā importētājs ir ievērojis 11. panta 2. un 4. punktu;
 - c) motoram ir 32. pantā minētais tiesību aktā noteiktais marķējums;
 - d) 43. pantā minētā informācija un instrukcijas ir pieejamas valodā, kas OAI ir viegli saprotama.
3. Kamēr izplatītāji ir atbildīgi par motoru, tie nodrošina, ka tā uzglabāšanas vai pārvadāšanas apstākļi negatīvi neietekmē tā atbilstību šai nodaļai vai III nodaļai.
4. Pēc pamatota pieprasījuma izplatītāji nodrošina, lai izgatavotājs pieprasījuma iesniedzējai valsts iestādei sniegtu 8. panta 8. punktā norādīto dokumentāciju vai importētājs pieprasījuma iesniedzējai valsts iestādei sniegtu 11. panta 3. punktā norādīto dokumentāciju.

14. pants

Izplatītāju pienākumi attiecībā uz motoriem, kas neatbilst prasībām

1. Izplatītājs, kuram ir iemesls uzskatīt vai kurš uzskata, ka motors neatbilst šai regulai, motoru nedara pieejamu tirgū, pirms nav panākta tā atbilstība.
2. Izplatītājs informē izgatavotāju vai izgatavotāja pārstāvi, ja viņam ir iemesls uzskatīt vai viņš uzskata, ka motors, ko viņš ir darījis pieejamu tirgū, neatbilst šai regulai, lai nodrošinātu, ka tiek veikti korektīvi pasākumi, kas nepieciešami, lai nodrošinātu ražošanā esošo motoru atbilstību apstiprinātajam motora tipam vai motoru saimei, saskaņā ar 9. vai 12. pantu.

15. pants

OAI pienākumi attiecībā uz motoru uzstādīšanu

1. OAI uzstāda motorus ar ES tipa apstiprinājumu autoceļiem neparedzētai mobilajai tehnikai saskaņā ar instrukcijām, ko izgatavotājs nodrošina saskaņā ar 43. panta 2. punktu un tā, ka netiek negatīvi ietekmēti motora darbības rādītāji attiecībā uz tā gāzveida un daļiņveida piesārņotāju emisijām.
2. Ja kāds OAI neievēro šā panta 1. punktā minētās instrukcijas, vai, uzstādot motoru autoceļiem neparedzētai mobilajai tehnikai, motorā izdara tādas izmaiņas, kuru rezultātā tiek negatīvi ietekmēti motora darbības rādītāji attiecībā uz tā gāzveida un daļiņveida piesārņotāju emisijām, OAI uzskata par izgatavotāju šīs regulas nolūkos un uz to jo īpaši attiecas 8. un 9. pantā noteiktie pienākumi.
3. OAI uzstāda motorus ar ES tipa apstiprinājumu autoceļiem neparedzētai mobilajai tehnikai vienīgi tādiem lietošanas veidiem, kas paredzēti 4. pantā.
4. Ja 32. pantā minētais tiesību akts noteiktais marķējums nav redzams, nenoņemot tehnikas sastāvdaļas, OAI autoceļiem neparedzētai mobilajai tehnikai redzamā veidā piestiprina marķējuma dublikātu, kas noteikts minētajā pantā un attiecīgajā īstenošanas aktā un kuru nodrošina izgatavotājs.
5. Ja saskaņā ar 58. panta 5. punktu tirgū tiek laista autoceļiem neparedzēta mobilā tehnika ar uzstādītu pārejas laika motoru, OAI mehānisma marķējumā norāda autoceļiem neparedzēta mobilā mehānisma izgatavošanas datumu.
6. Ja izgatavotājs motoru piegādā OAI atsevišķi no tā atgāzu pēcapstrādes sistēmas saskaņā ar 34. panta 3. punktu, OAI attiecīgā gadījumā sniedz izgatavotājam informāciju saistībā ar motora un tā atgāzu pēcapstrādes sistēmas montāžu.

16. pants

Izgatavotāju pienākumu piemērošana importētājiem un izplatītājiem

Importētājs vai izplatītājs, kurš dara pieejamu tirgū motoru ar savu nosaukumu vai preču zīmi vai kurš šādu motoru pārveido tā, ka var tikt ietekmēta tā atbilstība piemērojamajām prasībām, šīs regulas nolūkos tiek uzskatīts par izgatavotāju un viņam jo īpaši nosaka 8. un 9. pantā paredzētos pienākumus.

17. pants

Ekonomikas dalībnieku un OAI paziņošanas pienākums

Ekonomikas dalībnieki un OAI piecu gadu laikposmā pēc tirgū laišanas dienas pēc pieprasījuma paziņo apstiprinātājiestādēm un tirgus uzraudzības iestādēm informāciju par:

- a) jebkuru ekonomikas dalībnieku, kas tiem piegādājis motoru;
- b) jebkuru ekonomikas dalībnieku vai – kad to iespējams identificēt – jebkuru OAI, kam tie piegādājuši motoru.

III NODAĻA

PAMATPRASĪBAS

18. pants

Izplūdes gāzu emisiju prasības ES tipa apstiprinājuma nolūkā

1. Izgatavotāji nodrošina, ka motora tipi un motoru saimes ir konstruēti, izgatavoti un montēti tā, lai tie atbilstu II nodaļā un šajā nodaļā noteiktajām prasībām.
2. Motoru tipi un motoru saimes, sākot no dienām, kad tirgū laiž III pielikumā norādītos motorus, nepārsniedz izplūdes gāzu emisiju robežvērtības, ko apzīmē kā V posmu un kas noteiktas II pielikumā.

Ja saskaņā ar rādītājiem, kas definē motoru saimi un kas noteikti attiecīgajā īstenošanas aktā, kāda motoru saime aptver vairāk nekā vienu jaudas diapazonu, cilmes motors (ES tipa apstiprinājuma nolūkā) un visi tās pašas saimes motoru tipi (ražošanas atbilstības nolūkā) attiecībā uz piemērojamiem jaudas diapazoniem:

- a) atbilst visstingrākajām emisiju robežvērtībām;
- b) tiek testēti, izmantojot testa ciklus, kas atbilst visstingrākajām emisiju robežvērtībām;
- c) tiek saistīti ar agrākajiem piemērojamiem ES tipa apstiprinājuma un tirgū laišanas datumiem, kā norādīts III pielikumā.
3. Motoru tipu un motoru saimju izplūdes gāzu emisijas mēra, pamatojoties uz 24. pantā norādītajiem testa cikliem un saskaņā ar 25. pantu.
4. Motoru tipus un motoru saimes konstruē un aprīko ar emisiju kontroles stratēģijām tā, lai pēc iespējas novērstu iejaukšanos tajos. Izslēgšanas stratēģiju izmantošana ir aizliegta.
5. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka sīku informāciju attiecībā uz rādītājiem, kas jāizmanto motoru tipu un motoru saimju definēšanai, tostarp to darbības režīmu definēšanai, un sīku tehnisku informāciju iejaukšanās novēršanai, kā minēts šā panta 4. punktā. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 56. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru līdz 2016. gada 31. decembrim.

19. pants

Ekspluatācijā esošu motoru emisiju uzraudzība

1. Gāzveida piesārņotāju emisijas no motoriem, kas pieder pie V posma emisiju motoru tipiem vai motoru saimēm, kam piešķirts tipa apstiprinājums saskaņā ar šo regulu, uzrauga, testējot ekspluatācijā esošus motorus, kas uzstādīti autoceļiem neparedzētai mobilajai tehnikai un kurus darbina to normālajos darbības ciklos. Šādu testēšanu, par kuru ir atbildīgs izgatavotājs un ko veic saskaņā ar apstiprinātājiestādes prasībām, veic motoriem, kas ir pareizi uzturēti, un tā atbilst noteikumiem par motoru atlasī, testa procedūrām un rezultātu paziņošanu dažādām motoru kategorijām.

Komisija veic izmēģinājuma programmas nolūkā izstrādāt atbilstīgas testa procedūras tām motoru kategorijām un apakškategorijām, attiecībā uz kurām šādas testa procedūras nav ieviestas.

Komisija īsteno uzraudzības programmas katrai motoru kategorijai, lai noteiktu, kādā mērā emisijas, ko mēra testa ciklā, atbilst emisijām, ko mēra reālajā darbībā. Ar minētajām programmām un to rezultātiem ik gadu iepazīstina dalībvalstis un pēc tam paziņo sabiedrībai.

2. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 55. pantu, lai šo regulu papildinātu ar sīki izstrādātu kārtību attiecībā uz motoru atlasī, testa procedūrām un rezultātu paziņošanu, kā norādīts šā panta 1. punktā. Minētos deleģētos aktus pieņem līdz 2016. gada 31. decembrim.

IV NODAĻA

ES TIPA APSTIPRINĀJUMA PROCEDŪRAS

20. pants

ES tipa apstiprinājuma pieteikums

1. Izgatavotāji iesniedz atsevišķu pieteikumu par katru motora tipa vai motoru saimes ES tipa apstiprinājuma saņemšanu dalībvalsts apstiprinātājiestādei un katram pieteikumam pievieno 21. pantā norādīto informācijas mapi. Par konkrēta motora tipu vai attiecīgā gadījumā motoru saimi iesniedz tikai vienu pieteikumu, un to iesniedz tikai vienā apstiprinātājiestādē.

2. Izgatavotāji tehniskajam dienestam, kas atbild par ES tipa apstiprinājuma testu veikšanu, dara pieejamu motoru, kurš atbilst motora tipam vai, motoru saimes gadījumā, cilmes motora raksturlielumiem, kas aprakstīti 21. pantā minētajā informācijas mapē.

3. Iesniedzot motoru saimes ES tipa apstiprinājuma pieteikumu, ja apstiprinātājiestāde nosaka, ka attiecībā uz izvēlēto cilmes motoru, kas minēts šā panta 2. punktā, iesniegtais pieteikums pilnībā nepārstāv 21. pantā minētajā informācijas mapē aprakstīto motoru saimi, izgatavotāji dara pieejamu citu cilmes motoru un vajadzības gadījumā papildu cilmes motoru, ko apstiprinātājiestāde uzskata par motoru saimi pārstāvošu motoru.

4. Vienā mēnesī no brīža, kad sāk izgatavot apstiprināto motora tipu vai motoru saimi, izgatavotāji apstiprinātājiestādei, kas piešķir minētā motora tipa vai attiecīgā gadījumā motoru saimes ES tipa apstiprinājumu, iesniedz sākotnējo plānu ekspluatācijā esošu motoru uzraudzībai.

21. pants

Informācijas mape

1. Pieteikuma iesniedzējs iesniedz apstiprinātājiestādei informācijas mapi, kurā iekļauts:

a) informācijas dokuments, kurā ietverts etalondegvielu saraksts un, kad to pieprasījis izgatavotājs, jebkuras citas konkrētas degvielas, degvielas maisījumi vai degvielas emulsijas, kas minētas 25. panta 2. punktā un aprakstītas saskaņā ar 25. panta 4. punktā minētajiem deleģētajiem aktiem ("informācijas dokuments");

- b) visi attiecīgie dati, rasējumi, fotoattēli un cita informācija saistībā ar motora tipu un attiecīgā gadījumā cilmes motoru;
 - c) jebkāda papildinformācija, ko apstiprinātājiestāde pieprasa saistībā ar pieteikuma procedūru ES tipa apstiprinājumam.
2. Informācijas mapi var iesniegt papīra formā vai elektroniskā formātā atkarībā no tā, kā to pieņem tehniskais dienests un apstiprinātājiestāde.
3. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka informācijas dokumenta un informācijas mapes paraugus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 56. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru līdz 2016. gada 31. decembrim.

V NODAĻA

ES TIPA APSTIPRINĀJUMA PROCEDŪRU NORISE

22. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Apstiprinātājiestāde, saņemot pieteikumu, piešķir ES tipa apstiprinājumu visiem motoru tipiem vai motoru saimēm, kas atbilst katram no šādiem nosacījumiem:
- a) informācijas mapē norādītajiem datiem;
 - b) šīs regulas prasībām, un jo īpaši 26. pantā minētajai ražošanas atbilstībai.
2. Ja motors atbilst šajā regulā noteiktajām prasībām, apstiprinātājiestādes nenosaka nekādas citas ES tipa apstiprinājuma prasības attiecībā uz izplūdes gāzu emisijām autoceļiem neparedzētai mobilajai tehnikai, kurai ir uzstādīts šāds motors.
3. Pēc datumiem, kuri III pielikumā izklāstīti motoru ES tipa apstiprinājumam attiecībā uz katru motora apakškategoriju, apstiprinātājiestādes nepiešķir ES tipa apstiprinājumu motora tipam vai motoru saimei, kas neatbilst šajā regulā noteiktajām prasībām.
4. ES tipa apstiprinājuma sertifikātus numurē saskaņā ar harmonizētu sistēmu, kas jānosaka Komisijai.
5. Apstiprinātājiestāde, izmantojot *IMI*:
- a) pārējo dalībvalstu apstiprinātājiestādēm vienā mēnesī no atbilstīga ES tipa apstiprinājuma sertifikāta izdošanas dara pieejamu sarakstu ar ES tipa apstiprinājumiem, ko tā piešķirusi vai attiecīgā gadījumā pagarinājusi;
 - b) bez kavēšanās dara pieejamu pārējo dalībvalstu apstiprinātājiestādēm sarakstu ar ES tipa apstiprinājumiem, kurus tā atteikusi piešķirt vai atsaukusi, kā arī sava lēmuma pamatojumu;
 - c) vienā mēnesī pēc tam, kad saņemts pieprasījums no citas dalībvalsts apstiprinātājiestādes, nosūta tai motora tipa vai motoru saimes ES tipa apstiprinājuma sertifikāta (ja tāds ir) kopiju, kā arī 6. punktā minēto informācijas paketi attiecībā uz katru motora tipu vai motoru saimi, ko tā apstiprinājusi, atteikusies apstiprināt vai kura ES tipa apstiprinājumu tā atsaukusi;
6. Apstiprinātājiestāde sagatavo informācijas paketi, kurā ietilpst informācijas mape ar testa ziņojumu un visa pārējā dokumentācija, ko tehniskais dienests vai apstiprinātājiestāde pievieno informācijas mapei savu pienākumu veikšanas gaitā ("informācijas pakete").

Informācijas paketē ir satura rādītājs, kurā uzskaitīts tās saturs, kas atbilstīgi numurēts vai citādi apzīmēts, lai skaidri identificētu visas lapas un katra dokumenta formātu, lai nodrošinātu pārskatu par ES tipa apstiprinājuma pārvaldības secīgajām darbībām, jo īpaši par pārskatīšanas un atjaunināšanas datumiem.

Apstiprinātājiestāde nodrošina, ka informācijas paketē iekļautā informācija ir pieejama vismaz 25 gadu laikposmā pēc attiecīgā ES tipa apstiprinājuma derīguma termiņa beigām.

7. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka:

- a) metodi 4. punktā minētās saskaņotās numerācijas sistēmas noteikšanai;
- b) 5. punktā minētos paraugus un datu struktūru datu apmaiņai.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 56. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru līdz 2016. gada 31. decembrim.

23. pants

Konkrēti noteikumi attiecībā uz ES tipa apstiprinājuma sertifikātu

1. ES tipa apstiprinājuma sertifikātam pievieno šādus pielikumus:

- a) informācijas paketi;
- b) attiecīgā gadījumā – personu, kas ir pilnvarotas parakstīt 31. pantā minētos atbilstības apliecinājumus, vārdus, uzvārdus un parakstu paraugus, kā arī norādi par personu amatu uzņēmumā.

2. Komisija nosaka ES tipa apstiprinājuma sertifikāta paraugu.

3. Attiecībā uz katru apstiprināto motora tipu vai motoru saimi apstiprinātājiestāde:

- a) aizpilda visas attiecīgās ES tipa apstiprinājuma sertifikāta iedaļas un pievieno testa ziņojumu;
- b) sagatavo informācijas paketes satura rādītāju;
- c) aizpildīto sertifikātu kopā ar pielikumiem bez kavēšanās izsniedz pieteikuma iesniedzējam.

4. Ja ES tipa apstiprinājumam saskaņā ar 35. pantu ir noteikti kādi derīguma termiņa ierobežojumi vai ja motora tipam vai motoru saimei ir piešķirti atbrīvojumi no dažām šīs regulas prasībām, minētos ierobežojumus vai atbrīvojumus norāda ES tipa apstiprinājuma sertifikātā.

5. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka šā panta 2. punktā minēto ES tipa apstiprinājuma sertifikāta paraugu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 56. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru līdz 2016. gada 31. decembrim.

24. pants

ES tipa apstiprinājumiem nepieciešamie testi

1. Atbilstību šajā regulā paredzētajām tehniskajām prasībām pierāda ar pilnvarotu tehnisko dienestu veiktiem attiecīgiem testiem. Mērījumu un testa procedūras un konkrētais aprīkojums un līdzekļi minēto testu veikšanai, ir noteikti 25. pantā.

2. Izgatavotājs apstiprinātājiestādei dara pieejamu tādu motoru daudzumu, kāds vajadzīgs saskaņā ar attiecīgajiem deleģētajiem aktiem, lai veiktu vajadzīgos testus.

3. Vajadzīgos testus veic ar motoriem, kas precīzi atbilst apstiprināmajam motora tipam vai attiecīgā gadījumā motoru saimes cilmes motoram.

Neatkarīgi no pirmās daļas izgatavotājs, vienojoties ar apstiprinātājiestādi, var izvēlēties motoru, kas, lai gan precīzi neatbilst apstiprināmajam motora tipam vai attiecīgā gadījumā motoru saimes cilmes motoram, tomēr apvieno vairākas visnelabvēlīgākās iezīmes attiecībā uz vajadzīgo veiktspējas līmeni. Var izmantot virtuālas testēšanas metodes, lai palīdzētu pieņemt lēmumu atlases procesā.

4. Testa cikli, ko piemēro nolūkā veikt ES tipa apstiprinājuma testus, ir norādīti IV pielikumā. Testa ciklus, ko piemēro katram motora tipam, kas iekļauts ES tipa apstiprinājumā, norāda informācijas dokumentā.
5. Motoru, kas precīzi atbilst motora tipam vai attiecīgā gadījumā motoru saimes cilmes motoram, vai motoru, kas izvēlēts saskaņā ar 3. punkta otro daļu, testē ar dinamometru, izmantojot piemērojamo autoceļiem neparedzētas tehnikas motora testa ciklu stacionārā fāzē, kas norādīts IV pielikuma IV-1.–IV-10. tabulā. Izgatavotājs var izvēlēties, vai minēto testu veikt, izmantojot diskrētā režīma vai pakāpeniska modālā testa metodi. Izņemot 7. un 8. punktā minētos gadījumus, konkrētas kategorijas motors ar mainīgu griešanās ātrumu, ko izmanto darbībai ar nemainīgu griešanās ātrumu tajā pašā kategorijā, nav jātestē, izmantojot piemērojamo testa ciklu stacionārā fāzē ar nemainīgu griešanās ātrumu.
6. Ja ir motors ar nemainīgu griešanās ātrumu, kam ir regulators, kuru var iestatīt alternatīvā griešanās ātrumā, 5. punkta prasības izpilda katrā piemērojamā nemainīgajā griešanās ātrumā, un informācijas dokumentā norāda griešanās ātrumus, kurus piemēro katram motora tipam.
7. Ja ir IWP kategorijas motors, kuru paredzēts izmantot darbībai gan ar mainīgu griešanās ātrumu, gan ar nemainīgu griešanās ātrumu, 5. punkta prasības izpilda katrā piemērojamā testa ciklā stacionārā fāzē atsevišķi, un informācijas dokumentā norāda katru testa ciklu stacionārā fāzē, attiecībā uz kuru minētās prasības ir izpildītas.
8. Ja ir IWP kategorijas motors, kuru paredzēts izmantot IWA kategorijas motora vietā saskaņā ar 4. panta 2. punktu, 5. punkta prasības izpilda atsevišķi katrā piemērojamā testa ciklā stacionārā fāzē, kā norādīts IV pielikuma IV-5. un IV-6. tabulā, un informācijas dokumentā norāda katru testa ciklu stacionārā fāzē, attiecībā uz kuru minētās prasības ir izpildītas.
9. Izņemot motorus, kuru tips apstiprināts, ievērojot 34. panta 5. un 6. punktu, NRE kategorijas motorus ar mainīgu griešanās ātrumu, kuru lietderīgā jauda ir 19 kW vai lielāka, taču nepārsniedz 560 kW, papildus šā panta 5. punkta prasību izpildei testē arī ar dinamometru, izmantojot testa ciklu pārejas fāzē, kā norādīts IV pielikuma IV-11. tabulā.
10. NRS-v-2b un NRS-v-3 apakškategorijas motorus, kuru maksimālais griešanās ātrums ir 3 400 apgriezienu minūtē vai mazāk, papildus 5. punkta prasību izpildei testē arī ar dinamometru, izmantojot testa ciklu pārejas fāzē, kā norādīts IV pielikuma IV-12. tabulā.
11. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 55. pantu, ar kuriem papildina šo regulu, nosakot sīki izstrādātas tehniskās specifikācijas un raksturlielumus šajā pantā minētajiem testa cikliem stacionārā un pārejas fāzē, ietverot atbilstīgo metodi motora slodzes un ātruma iestatījumu noteikšanai. Minētos deleģētos aktus pieņem līdz 2016. gada 31. decembrim.
12. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka vienotu testa ziņojuma formātu, kas nepieciešams ES tipa apstiprinājumam. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 56. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru līdz 2016. gada 31. decembrim.

25. pants

ES tipa apstiprinājuma mērījumu un testu veikšana

1. Izplūdes gāzu emisijas testu galarezultātus motoriem, uz kuriem attiecas šī regula, aprēķina, laboratorijas testa rezultātiem piemērojot visu turpmāk minēto:
 - a) kartera gāzu emisijas, ja tas prasīts 3. punktā un ja nav jau iekļauts laboratorijas mērījumā;
 - b) jebkādu vajadzīgo korekcijas koeficientu, ja tas prasīts 3. punktā un ja motorā ir ietverta reģenerējoša atgāzu pēcapstrādes sistēma;
 - c) visiem motoriem – nolietošanas koeficientus, kas atbilst V pielikumā precizētajiem emisiju noturības periodiem.

2. Motora tipa vai motoru saimes testēšana, lai noteiktu, vai tā atbilst šajā regulā norādītajām emisiju robežvērtībām, jāveic, attiecīgā gadījumā izmantojot šādas etalondegvielas vai degvielas kombinācijas:

- a) dīzeļdegviela,
- b) benzīns,
- c) benzīna/eļļas maisījums divtaktu DA motoriem,
- d) dabasgāze/biometāns,
- e) sašķidrīnātā naftas gāze (SNG),
- f) etanols.

Motora tipam vai motoru saimei ir jāatbilst arī izplūdes gāzu emisiju robežvērtībām, kas šajā regulā noteiktas attiecībā uz jebkādam citām konkrētām degvielām, degvielas maisījumiem vai degvielas emulsijām, kuras izgatavotājs iekļāvis ES tipa apstiprinājuma pieteikumā un aprakstījis informācijas mapē.

3. Veicot mērījumus un testus, ievēro tehniskās prasības attiecībā uz:

- a) aparāturu un procedūrām testu veikšanai;
- b) aparāturu un procedūrām emisiju mērīšanai un paraugošanai;
- c) metodēm datu novērtēšanai un aprēķiniem;
- d) metodēm nolietošanas koeficientu noteikšanai;
- e) *NRE*, *NRG*, *IWP*, *IWA*, *RLR*, *NRS*, *NRS_h*, *SMB* un *ATS* kategoriju motoriem, kas atbilst V posma emisiju robežvērtībām, kā noteikts II pielikumā:
 - i) metodes kartera gāzu emisiju ņemšanai vērā;
 - ii) metodes atgāzu pēcapstrādes sistēmu nepārtrauktās vai neregulārās reģenerācijas noteikšanai un ņemšanai vērā;
- f) elektroniski vadāmiem *NRE*, *NRG*, *IWP*, *IWA*, *RLL* un *RLR* kategorijas motoriem, kuri atbilst V posma emisiju robežvērtībām, kā noteikts II pielikumā, un kuros izmanto elektronisko vadību, lai noteiktu gan degvielas iesmidzināšanas daudzumu, gan brīdi, vai kuros izmanto elektronisko vadību, lai aktivizētu, deaktivizētu vai regulētu NO_x samazināšanai izmantoto emisiju kontroles sistēmu:
 - i) emisijas kontroles stratēģijas, un iekļauj dokumentāciju, kas nepieciešama, lai pierādītu minētās stratēģijas;
 - ii) NO_x kontroles pasākumi, un iekļauj izmantoto metodi minēto kontroles pasākumu pierādīšanai;
 - iii) joma, kas saistīta ar attiecīgo autoceļiem neparedzētas tehnikas motora testa ciklu stacionārā fāzē, kurā tiek kontrolēts daudzums, par kādu emisijas drīkst pārsniegt II pielikumā noteiktās emisiju robežvērtības;
 - iv) tehniskā dienesta izvēlēti papildu mērījumu punkti no kontroles jomas emisiju stenda testa laikā.

4. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 55. pantu, ar kuriem papildina šo regulu, izklāstot:

- a) emisiju laboratorijas testa rezultātu pielāgošanas metodoloģiju, lai iekļautu 1. punkta c) apakšpunktā minētos nolietošanas koeficientus;
- b) 2. punktā minēto etalondegvielu tehniskos raksturlielumus un attiecīgā gadījumā prasības jebkādu citu konkrētu degvielu, degvielas maisījumu vai degvielas emulsiju aprakstam, kas aprakstītas informācijas mapē;
- c) sīki izstrādātas tehniskās prasības un raksturlielumus mērījumu un testu veikšanai, kā minēts 3. punktā;

- d) PN mērījumiem izmantoto metodi, ņemot vērā specifikācijas, kas norādītas ANO EEK Noteikumu Nr. 49 06. sērijā;
- e) sīki izstrādātas tehniskās prasības, ko piemēro divu degvielu motoru vai ar gāzi darbināmu vienas degvielas motoru testēšanai, kā minēts II pielikumā.

Minētos deleģētos aktus pieņem līdz 2016. gada 31. decembrim.

26. pants

Ražošanas atbilstības pasākumi

1. Apstiprinātājiestāde, kas piešķirusi ES tipa apstiprinājumu, veic visus vajadzīgos pasākumus attiecībā uz minēto ES tipa apstiprinājumu, lai – vajadzības gadījumā sadarbojoties ar pārējo dalībvalstu apstiprinātājiestādēm – pārliecinātos, ka ir veikti atbilstīgi pasākumi, kas nodrošina to, ka ražošanā esošie motori būs atbilstīgi apstiprinātajam tipam attiecībā uz šīs regulas prasībām.
2. Apstiprinātājiestāde, kas piešķirusi ES tipa apstiprinājumu, veic nepieciešamos pasākumus attiecībā uz minēto ES tipa apstiprinājumu, lai pārliecinātos, ka izgatavotāja izdotie atbilstības apliecinājumi atbilst 31. pantam.
3. Apstiprinātājiestāde, kas piešķirusi ES tipa apstiprinājumu, veic vajadzīgos pasākumus attiecībā uz minēto ES tipa apstiprinājumu, lai – vajadzības gadījumā sadarbojoties ar pārējo dalībvalstu apstiprinātājiestādēm – pārliecinātos, ka šā panta 1. punktā minētie pasākumi joprojām ir piemēroti, lai ražošanā esošie motori joprojām atbilstu apstiprinātajam tipam un lai, attiecīgā gadījumā, atbilstības apliecinājumi joprojām atbilstu 31. pantam.
4. Lai apliecinātu motora atbilstību apstiprinātajam tipam, apstiprinātājiestāde, kas ir piešķirusi ES tipa apstiprinājumu, ar izgatavotāja telpās, tostarp izgatavotāja ražošanas iekārtās, ņemtiem paraugiem var veikt jebkādas pārbaudes vai testus, kas vajadzīgi ES tipa apstiprināšanai.
5. Ja apstiprinātājiestāde, kas ir piešķirusi ES tipa apstiprinājumu, konstatē, ka netiek veikti 1. punktā minētie pasākumi, ka tie būtiski atšķiras no 1. punktā minētās saskaņotās kārtības, ka tos vairs neveic vai ka tie vairs nav uzskatāmi par piemērotiem, pat ja ražošana tiek turpināta, tā vai nu veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu pareizu ražošanas atbilstības procedūras norisi, vai atsauc ES tipa apstiprinājumu.
6. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 55. pantu, ar kuriem papildina šo regulu, nosakot sīki izstrādātus veicamos pasākumus un procedūras, kas jāīsteno apstiprinātājiestādēm, lai nodrošinātu, ka ražošanā esošie motori atbilst apstiprinātajam tipam. Minētos deleģētos aktus pieņem līdz 2016. gada 31. decembrim.

VI NODAĻA

ES TIPĀ APSTIPRINĀJUMA GROZĪJUMI UN DERĪGUMS

27. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Izgatavotājs nekavējoties informē apstiprinātājiestādi, kas piešķirusi ES tipa apstiprinājumu, par jebkuru izmaiņu informācijas paketē norādītajos datos.

Šādas izmaiņas gadījumā minētā apstiprinātājiestāde pieņem lēmumu par to, kuras no 28. pantā minētajām procedūrām veikt.

Vajadzības gadījumā apstiprinātājiestāde pēc apspriešanās ar izgatavotāju var pieņemt lēmumu, ka ir jāznsniedz jauns ES tipa apstiprinājums.

2. Pieteikumu ES tipa apstiprinājumu grozījumiem iesniedz tikai tai apstiprinātājiestādei, kas piešķirusi sākotnējo ES tipa apstiprinājumu.

3. Ja apstiprinātājiestāde konstatē, ka grozījuma veikšanai pārbaudes vai testi jāveic atkārtoti, tā attiecīgi informē izgatavotāju.

Regulas 28. pantā noteiktās procedūras piemēro vien tad, ja, pamatojoties uz minētajām pārbaudēm vai testiem, apstiprinātājiestāde secina, ka ES tipa apstiprinājuma prasības joprojām ir izpildītas.

28. pants

ES tipa apstiprinājumu pārskatīšana un pagarināšana

1. Ja informācijas paketē norādītie dati ir mainījušies un nav jāatkārto pārbaudes vai testi, šādu grozījumu apzīmē ar terminu "pārskatīšana".

Šādas pārskatīšanas gadījumā apstiprinātājiestāde bez liekas kavēšanās vajadzības gadījumā pārskata informācijas paketes attiecīgās lapas, katrā lapā skaidri norādot grozījuma būtību, un tā arī norāda pārskatīšanas datumu un iekļauj pārskatīto informācijas paketes satura rādītāju. Par atbilstīgu šā punkta prasībai uzskata konsolidētu un atjauninātu informācijas paketes versiju, kam pievienots sīks grozījumu apraksts.

2. Šā panta 1. punktā minēto grozījumu apzīmē ar terminu "pagarināšana", ja ir mainījušies informācijas paketē norādītie dati un ir kāds no šādiem gadījumiem:

a) ir vajadzīgas papildu pārbaudes vai testi;

b) ir mainījusies informācija, kas iekļauta ES tipa apstiprinājuma sertifikātā, bet ne tā pielikumos;

c) attiecībā uz apstiprināto motora tipu vai motoru saimi sāk piemērot jaunu prasību, kas izklāstīta šajā regulā vai deleģētajos vai īstenošanas aktos, kuri pieņemti, ievērojot šo regulu.

Pagarinājuma gadījumā apstiprinātājiestāde nosaka atjauninātu ES tipa apstiprinājuma sertifikātu, kurā norādīts pagarinājuma numurs, kas papildināts atbilstīgi iepriekš piešķirto secīgo pagarinājumu skaitam. Minētajā ES tipa apstiprinājuma sertifikātā skaidri norāda pagarināšanas iemeslu un pagarināšanas dienu.

3. Grozot informācijas paketes lapas vai nosakot konsolidētu un atjauninātu versiju, attiecīgi groza ES tipa apstiprinājuma sertifikātam pievienoto informācijas paketes satura rādītāju, lai norādītu jaunākā pagarinājuma vai pārskatīšanas datumu vai atjauninātās versijas jaunākās konsolidētās redakcijas datumu.

4. Motora tipa vai motoru saimes ES tipa apstiprinājumā nav jāveic grozījumi, ja 2. punkta c) apakšpunktā minētā jaunā prasība no tehniskā viedokļa neattiecas uz minēto motora tipu vai motoru saimi saistībā ar tā emisiju raksturlielumiem.

29. pants

Grozījumu izsniegšana un paziņošana

1. ES tipa apstiprinājuma pārskatīšanas gadījumā, apstiprinātājiestāde bez liekas kavēšanās pieteikuma iesniedzējam izsniedz pārskatītos dokumentus vai attiecīgā gadījumā konsolidēto un atjaunināto versiju, tostarp pārskatīto informācijas paketes satura rādītāju, kā minēts 28. panta 1. punkta otrajā daļā.

2. ES tipa apstiprinājuma pagarināšanas gadījumā, apstiprinātājiestāde bez liekas kavēšanās pieteikuma iesniedzējam izsniedz atjauninātu ES tipa apstiprinājuma sertifikātu, kas minēts 28. panta 2. punktā, tostarp tā pielikumus un informācijas paketes satura rādītāju.

3. Apstiprinātājiestāde, izmantojot IMI, paziņo pārējo dalībvalstu apstiprinātājiestādēm par jebkuru ES tipa apstiprinājumu grozījumu saskaņā ar 22. panta 5. punktu.

30. pants

ES tipa apstiprinājuma derīgums

1. ES tipa apstiprinājumus izsniedz uz nenoteiktu laiku.
2. Motora ES tipa apstiprinājums kļūst nederīgs ikvienā šādā gadījumā:
 - a) ja kļūst obligātas jaunas prasības, ko piemēro apstiprinātam motora tipam vai attiecīgā gadījumā motoru saimei, lai tos laistu tirgū, un ES tipa apstiprinājumu nav iespējams attiecīgi pagarināt vai pārskatīt;
 - b) ja apstiprināto motora tipu vai motoru saimi izbeidz ražot pilnīgi un brīvprātīgi;
 - c) ja ES tipa apstiprinājuma derīgums beidzas, piemērojot ierobežojumu saskaņā ar 35. panta 3. punktu;
 - d) ja ES tipa apstiprinājums ir atsaukts saskaņā ar 26. panta 5. punktu, 39. panta 1. punktu vai 40. panta 3. punktu.
3. Ja motoru saimes ES tipa apstiprinājuma derīguma nosacījumi vairs netiek izpildīti attiecībā uz tikai vienu kādas motoru saimes motora tipu, tad attiecīgās motoru saimes ES tipa apstiprinājums kļūst nederīgs vienīgi attiecībā uz minēto konkrēto motora tipu.
4. Ja pilnīgi izbeidz ražot kāda tipa motoru vai attiecīgā gadījumā motoru saimi, izgatavotājs par minēto izbeigšanu paziņo apstiprinātājiestādei, kas piešķirusi attiecīgo ES tipa apstiprinājumu.

Vienā mēnesī no minētā paziņojuma saņemšanas apstiprinātājiestāde, kas piešķirusi motora tipa vai motoru saimes ES tipa apstiprinājumu, attiecīgi informē pārējo dalībvalstu apstiprinātājiestādes.

5. Neskarot 4. punktu, ja motora tipa vai attiecīgā gadījumā motoru saimes ES tipa apstiprinājuma derīgums tuvojas beigām, izgatavotājs par minēto faktu paziņo apstiprinātājiestādei, kas piešķirusi attiecīgo ES tipa apstiprinājumu.

Šādos gadījumos apstiprinātājiestāde, kas piešķirusi ES tipa apstiprinājumu, nekavējoties dara zināmu visu attiecīgo informāciju pārējo dalībvalstu apstiprinātājiestādēm.

Minētajā informācijā jo īpaši norāda pēdējā izgatavotā motora izgatavošanas datumu un motora identifikācijas numuru.

6. Šā panta 4. un 5. punktā minētās paziņošanas prasības uzskata par izpildītām, ja attiecīgā informācija ir augšupielādēta IMI.

VII NODAĻA

ATBILSTĪBAS APLIECINĀJUMS UN MARKĒJUMS

31. pants

Atbilstības apliecinājums

1. Izgatavotājs kā motora tipa vai motoru saimes ES tipa apstiprinājuma turētājs izsniedz atbilstības apliecinājumu ("atbilstības apliecinājums"), ko pievieno motoriem, kurus laiž tirgū, pamatojoties uz:
 - a) kādu no atbrīvojumiem, kas minēti 34. panta 2., 4., 5., 6., 7. vai 8. punktā, 35. panta 4. punktā; vai
 - b) 58. panta 9., 10. vai 11. punktā minēto pārejas noteikumu.

Atbilstības apliecinājumā sniedz ziņas par motora konkrētām iezīmēm un tam piemērojamajiem ierobežojumiem, to izsniedz bez maksas kopā ar motoru, un attiecīgā gadījumā to pievieno autoceļiem neparedzētam mobilajam mehānismam, kuram šis motors ir uzstādīts. To izsniedz neatkarīgi no tā, vai ir bijis konkrēts pieprasījums un vai izgatavotājam ir iesniegta papildinformācija. Atbilstības apliecinājumu var izsniegt arī drošas elektroniskās datnes veidā.

Izgatavotājs 10 gadu laikposmā pēc motora izgatavošanas datuma pēc tiešā lietotāja pieprasījuma izsniedz atbilstības apliecinājuma dublikātu par atlīdzību, kuras summa nepārsniedz tā izsniegšanas izmaksas. Uz jebkura šāda atbilstības apliecinājuma dublikāta ir skaidri salasāms vārds "dublikāts".

2. Atbilstības apliecinājumu sagatavo vismaz vienā no Savienības iestāžu oficiālajām valodām.

Jebkura dalībvalsts var izgatavotājam pieprasīt atbilstības apliecinājumu iztulkot tās oficiālajā valodā vai valodās.

3. Persona(-as), kura(-as) ir pilnvarota(-as) parakstīt atbilstības apliecinājumus, pieder pie izgatavotāja organizācijas, un minētās organizācijas vadība to/tās ir pienācīgi pilnvarojusi pilnībā uzņemties izgatavotāja juridisko atbildību attiecībā uz motora projektēšanu un izgatavošanu vai attiecībā uz motora ražošanas atbildību.

4. Atbilstības apliecinājumu aizpilda pilnībā, un tajā nav nekādu ierobežojumu attiecībā uz motora izmantošanu kā vien tie, kas paredzēti šajā regulā.

5. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka atbilstības apliecinājuma paraugu, tostarp elementus, kas paredzēti viltojumu novēršanai un kas ļauj pārbaudīt drošo elektronisko datni. Šajā nolūkā īstenošanas aktos paredz aizsardzības elementus, ko izmanto, lai aizsargātu atbilstības apliecinājumu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 56. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru līdz 2016. gada 31. decembrim.

32. pants

Tiesību aktos noteiktā motoru marķēšana

1. Izgatavotājs piestiprina marķējumu katram motoram, kas izgatavots saskaņā ar apstiprināto tipu ("tiesību aktos noteiktais marķējums").

2. Attiecībā uz turpmāk uzskaitītajiem motoriem tiesību aktos noteiktajā marķējumā ietver papildinformāciju, kurā norāda, ka minētajam motoram piemēro attiecīgo izņēmumu vai pārejas noteikumu:

- a) motori, kas paredzēti eksportēšanai uz trešām valstīm saskaņā ar 34. panta 1. punktu un kas ir izgatavoti vai nu Savienībā, vai ārpus Savienības un pēc tam Savienībā uzstādīti autoceļiem neparedzētai mobilajai tehnikai;
- b) motori, kas tirgū laisti saskaņā ar 34. panta 2., 5., 6. vai 8. punktu;
- c) motori, kas tirgū laisti pagaidu kārtā saskaņā ar 34. panta 4. punktu;
- d) pārejas laika motori, kas tirgū laisti saskaņā ar 58. panta 5. punktu;
- e) aizstājēmotori, kas tirgū laisti saskaņā ar 34. panta 7. punktu, 58. panta 10. vai 11. punktu.

3. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka tiesību aktos noteiktā marķējuma paraugu, tostarp obligāto pamatinformāciju, kas jāsniedz, motoram atstājot ražošanas līniju, obligāto pamatinformāciju, kas jāsniedz, pirms motors tiek laists tirgū, un attiecīgā gadījumā šā panta 2. punktā minēto papildinformāciju. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 56. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru līdz 2016. gada 31. decembrim.

33. pants

Motoru pagaidu marķēšana

1. Izgatavotājs piestiprina pagaidu marķējumu katram motoram, kurš izgatavots atbilstīgi apstiprinātajam tipam un kurš ir laists tirgū, pamatojoties uz 34. panta 3. punktu.
2. Motoram, kas vēl neatbilst apstiprinātajam tipam un kas tiek piegādāts minētā motora izgatavotājam, ir tikai pagaidu marķējums.
3. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka šā panta 1. un 2. punktā minēto pagaidu marķējumu paraugu, tostarp marķējumos norādāmo obligāto pamatinformāciju. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 56. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru līdz 2016. gada 31. decembrim.

VIII NODAĻA

ATBRĪVOJUMI

34. pants

Vispārīgi atbrīvojumi

1. Izņemot 32. panta 2. punkta a) apakšpunktu, šo regulu nepiemēro motoriem, kas paredzēti eksportēšanai uz trešām valstīm.
2. Izņemot 32. panta 2. punkta b) apakšpunktu, šo regulu nepiemēro motoriem, ko paredzēts izmantot bruņotajos spēkos.

Šā punkta nolūkos ugunsdrošības dienestus, civilās aizsardzības dienestus, par sabiedriskās kārtības uzturēšanu atbildīgos dienestus un ārkārtas medicīniskās palīdzības dienestus neuzskata par bruņoto spēku daļu.

3. Neskarot 32. pantu un ar OAI piekrišanu, izgatavotājs minētajam OAI motoru var piegādāt atsevišķi no tā atgāzu pēcapstrādes sistēmas.
4. Neatkarīgi no 5. panta 3. punkta dalībvalstis atļauj tādu motoru pagaidu laišanu tirgū (nolūkā veikt pārbaudes uz vietas), kam nav piešķirts ES tipa apstiprinājums saskaņā ar šo regulu.
5. Neatkarīgi no 18. panta 2. punkta un 22. panta 3. punkta dalībvalstis piešķir ES tipa apstiprinājumu tādiem motoriem un atļauj laist tirgū tādus motorus, kuri atbilst gāzveida un daļiņveida piesārņotāju emisiju robežvērtībām, kas īpašiem nolūkiem paredzētiem motoriem noteiktas VI pielikumā, ar nosacījumu, ka šos motorus paredzēts uzstādīt autoceļiem neparedzētai mobilajai tehnikai, kuru paredzēts lietot sprādzienbīstamā vidē, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/34/ES 2. panta 5. punktā ⁽¹⁾.
6. Neatkarīgi no 18. panta 2. punkta un 22. panta 3. punkta dalībvalstis var pēc pieprasījuma piešķirt tādu motoru ES tipa apstiprinājumu un atļaut to laišanu tirgū, kuri atbilst gāzveida un daļiņveida piesārņotāju emisiju robežvērtībām, kas īpašiem nolūkiem paredzētiem motoriem noteiktas VI pielikumā, ar nosacījumu, ka šos motorus paredzēts uzstādīt autoceļiem neparedzētai mobilajai tehnikai, kuru iecerēts lietot tikai tam, lai glābšanas laivas, ko izmanto valstu glābšanas dienesti, nolaistu ūdenī un izceltu no tā.
7. Neatkarīgi no 5. panta 3. punkta un 18. panta 2. punkta attiecībā uz RLL vai RLR kategoriju motoriem, kas Savienības tirgū laisti 2011. gada 31. decembrī vai pirms tam, dalībvalstis var atļaut laist tirgū aizstājēmotorus, ja apstiprinātājiestāde pēc pārbaudes atzīst un secina, ka tāda motora uzstādīšana, kas atbilst piemērojamām emisiju robežvērtībām, kuras izklāstītas II pielikuma II-7. un II-8. tabulā, būs saistīta ar būtiskām tehniskām grūtībām. Šādā gadījumā aizstājēmotori vai nu atbilst emisiju robežvērtībām, kurām tiem būtu bijis jāatbilst, lai motoru laistu Savienības tirgū 2011. gada 31. decembrī, vai arī atbilst stingrākām emisiju robežvērtībām.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/34/ES (2014. gada 26. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz iekārtām un aizsardzības sistēmām, kas paredzētas lietošanai sprādzienbīstamā vidē (OV L 96, 29.3.2014., 309. lpp.)

Attiecībā uz RLL vai RLR kategoriju motoriem, kas Savienības tirgū laisti pēc 2011. gada 31. decembra, dalībvalstis var atļaut laist tirgū aizstājēmotorus, kuri atbilst tādām emisiju robežvērtībām, kuras bija jāievēro attiecībā uz aizstājamiem motoriem, kad tos sākotnēji laida Savienības tirgū.

8. Attiecībā uz RLL vai RLR kategoriju motoriem dalībvalstis var atļaut laist tirgū motorus, kas atbilst jaunākajām piemērojamajām emisiju robežvērtībām, kuras noteiktas attiecīgajos tiesību aktos, kas piemērojami 2016. gada 5. oktobrī, ar noteikumu, ka:

- a) minētie motori ir tāda projekta daļa, kas 2016. gada 6. oktobrī ir izstrādes beigu posmā, kā definēts Direktīvā 2008/57/EK; un
- b) tādu motoru izmantošana, kas atbilst piemērojamām emisiju robežvērtībām, kuras izklāstītas II pielikuma II.7 vai II.8 tabulā, radīs nesamērīgas izmaksas.

Līdz 2017. gada 17. septembrim katra dalībvalsts Komisijai dara zināmu šādu projektu sarakstu.

9. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 55. pantu, lai šo regulu papildinātu ar sīki izstrādātām tehniskajām specifikācijām un nosacījumiem attiecībā uz:

- a) motoru un tā atgāzu pēcapstrādes sistēmu atsevišķu piegādi, ko izgatavotājs piegādā OAI, kā minēts 3. punktā;
- b) tādu motoru pagaidu laišanu tirgū (nolūkā veikt pārbaudes uz vietas), kam nav piešķirts ES tipa apstiprinājums saskaņā ar šo regulu, kā norādīts 4. punktā;
- c) ES tipa apstiprinājuma piešķiršanu tādiem motoriem un atļaujām tādu motoru laišanai tirgū, kuri atbilst gāzveida un daļiņveida piesārņotāju emisiju robežvērtībām, kas īpašiem nolūkiem paredzētiem motoriem noteiktas VI pielikumā, kā norādīts 5. un 6. punktā.

Minētos deleģētos aktus pieņem līdz 2016. gada 31. decembrim.

35. pants

Atbrīvojumi jaunām tehnoloģijām vai jaunām koncepcijām

1. Izgatavotājs var pieteikties ES tipa apstiprinājumam attiecībā uz motora tipu vai motoru saimi, kurā iekļautas jaunas tehnoloģijas vai jaunas koncepcijas, kas minēto jauno tehnoloģiju vai jauno koncepciju rezultātā neatbilst vienai vai vairākām šīs regulas prasībām.

2. Apstiprinātājiestāde piešķir 1. punktā minēto ES tipa apstiprinājumu, ja ir izpildīti visi šie nosacījumi:

- a) pieteikumā norādīti iemesli, kāpēc attiecīgās jaunās tehnoloģijas vai jaunās koncepcijas dēļ motora tips vai motoru saime neatbilst vienai vai vairākām šīs regulas prasībām;
- b) pieteikumā aprakstīta jauno tehnoloģiju vai jauno koncepciju ietekme uz vidi un pasākumi, kas veikti, lai nodrošinātu tādu vides aizsardzības līmeni, kas ir vismaz līdzvērtīgs tam, ko paredz šīs regulas prasības, no kurām prasīts atbrīvojums;
- c) ir iesniegti testu apraksti un rezultāti, kuri pierāda, ka ir izpildīts b) apakšpunkta nosacījums.

3. Šā panta 1. punktā minētā ES tipa apstiprinājuma piešķiršanai ir jāsaņem Komisijas atļauja.

Vajadzības gadījumā Komisijas piešķirtajā atļaujā norāda, vai uz to attiecinā kādus ierobežojumus.

Šo atļauju piešķir ar īstenošanas aktu.

4. Kamēr nav saņemts Komisijas lēmums par atļauju saskaņā ar 3. punktu, apstiprinātājiestāde var izdot provizorisku ES tipa apstiprinājumu, kas ir derīgs:

- a) tikai attiecīgās dalībvalsts teritorijā;
- b) tikai attiecībā uz to motora tipu vai motoru saimi, uz kuru attiecas prasītais atbrīvojums; un
- c) vismaz uz 36 mēnešiem.

Ja tiek izsniegts šāds provizorisks ES tipa apstiprinājums, apstiprinātājiestāde par to nekavējoties informē Komisiju un pārējās dalībvalstis, nosūtot datni ar 2. punktā minēto informāciju.

Šāda provizoriska ES tipa apstiprinājuma provizoriskums un ierobežotais teritoriālais derīgums ir norādīts ES tipa apstiprinājuma virsrakstā un attiecīgā atbilstības apliecinājuma virsrakstā.

5. Ja apstiprinātājiestāde pieņem lēmumu savā teritorijā atzīt 4. punktā minēto provizorisko ES tipa apstiprinājumu, tā par to rakstiski informē attiecīgo apstiprinātājiestādi un Komisiju.

6. Ja Komisija nolēmj nepiešķirt 3. punktā minēto atļauju, apstiprinātājiestāde nekavējoties paziņo 4. punktā minētā provizoriskā ES tipa apstiprinājuma turētājam, ka provizoriskais ES tipa apstiprinājums tiks atsaukts sešus mēnešus pēc Komisijas atteikuma dienas.

Neatkarīgi no Komisijas lēmuma nepiešķirt 3. punktā minēto atļauju motorus, kas izgatavoti atbilstīgi provizoriskajam ES tipa apstiprinājumam, kad tas vēl bijis spēkā, var laist tirgū jebkurā dalībvalstī, kuras apstiprinātājiestādes ir atzinušas provizorisko ES tipa apstiprinājumu.

7. Šā panta 4. punkta otrajā daļā un 5. punktā minētās prasības uzskata par izpildītām, ja attiecīgā informācija ir augšupielādēta IMI.

8. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka šā panta 3. punktā minēto atļauju. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 56. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

9. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka šā panta 4. punktā minētā ES tipa apstiprinājuma un atbilstības apliecinājuma saskaņotos paraugus, tostarp to obligāto pamatinformāciju. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 56. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru līdz 2016. gada 31. decembrim.

36. pants

Turpmāka deleģēto un īstenošanas aktu pielāgošana

1. Ja Komisija atļauj piešķirt atbrīvojumu, ievērojot 35. pantu, tā nekavējoties veic vajadzīgos pasākumus, lai attiecīgos deleģētos vai īstenošanas aktus pielāgotu tehnoloģiju attīstībai.

Ja saskaņā ar 35. pantu piešķirtais atbrīvojums attiecas uz jomu, kas reglamentēta ANO EEK noteikumos, Komisija saskaņā ar procedūru, ko piemēro atbilstīgi pārskatītajam 1958. gada nolīgumam, ierosina minēto noteikumu grozījumu.

2. Tiklīdz attiecīgie 1. punktā minētie deleģētie vai īstenošanas akti ir grozīti, Komisija atceļ visus ierobežojumus, kas noteikti ar lēmumu par atbrīvojuma atļaušanu.

Ja nav veikti vajadzīgie pasākumi, lai pielāgotu deleģētos vai īstenošanas aktus, Komisija pēc tās dalībvalsts lūguma, kura piešķirusi provizorisko ES tipa apstiprinājumu, var ar lēmumu īstenošanas akta formā, kas pieņemts saskaņā ar 56. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru, atļaut minētajai dalībvalstij pagarināt ES tipa apstiprinājumu.

IX NODAĻA

ZIŅOJUMI PAR RAŽOŠANU UN PĀRBAUDES

37. pants

Izgatavotāju pienākumi attiecībā uz ziņojumiem par ražošanu

1. Izgatavotājs apstiprinātājiestādei, kas piešķirusi ES tipa apstiprinājumu, iesniedz sarakstu, kurā attiecībā uz katru motora tipu un motora apakškategoriju ietverts to motoru skaits, kuri izgatavoti saskaņā ar šo regulu un saskaņā ar ES tipa apstiprinājumu kopš pēdējā ziņojuma par ražošanu iesniegšanas vai kopš šīs regulas prasības kļūva piemērojamas pirmo reizi.

Minēto sarakstu iesniedz:

- a) 45 dienās pēc katra kalendārā gada beigām;
- b) uzreiz pēc katra no III pielikumā minētajiem motoru laišanas tirgū datumiem; un
- c) līdz jebkuram citam datumam, ko var noteikt apstiprinātājiestāde.

2. Šā panta 1. punktā minētajā sarakstā norāda, kā identifikācijas numuri korelē ar attiecīgiem motoru tipiem un attiecīgā gadījumā motoru saimēm un ar ES tipa apstiprinājumu numuriem, ja minētās korelācijas nav noteiktas motoru kodēšanas sistēmā.

3. Šā panta 1. punktā minētajā sarakstā skaidri norāda ikvienu gadījumu, kad izgatavotājs pārtrauc ražot apstiprinātu motora tipu vai motoru saimi.

4. Izgatavotājs saglabā 1. punktā minētā saraksta kopiju vismaz 20 gadus pēc attiecīgā ES tipa apstiprinājuma derīguma termiņa beigām.

5. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka šā panta 1. punktā minētā saraksta formātu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 56. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru līdz 2016. gada 31. decembrim.

38. pants

Pārbaudes pasākumi

1. Dalībvalsts apstiprinātājiestāde, kas piešķir ES tipa apstiprinājumu, veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu – attiecīgā gadījumā sadarbībā ar pārējo dalībvalstu apstiprinātājiestādēm –, ka izgatavotājiem tiek pareizi piešķirti identifikācijas numuri attiecībā uz minēto ES tipa apstiprinājumu un ka tie to pareizi izmanto, pirms tirgū tiek laists vai darīts pieejams motors, kam piešķirts ES tipa apstiprinājums.

2. Identifikācijas numuru papildu pārbaude var tikt veikta saistībā ar ražošanas atbilstības kontroli, kas noteikta 26. pantā.

3. Attiecībā uz identifikācijas numuru pārbaudi izgatavotājs vai izgatavotāja pārstāvis pēc pieprasījuma bez kavēšanās sniedz atbildīgajai apstiprinātājiestādei vajadzīgo informāciju par izgatavotāja pircējiem, kā arī to motoru identifikācijas numurus, kas deklarēti kā ražoti saskaņā ar 37. pantu. Ja motorus dara pieejamus OAI, papildu informācija no izgatavotāja nav vajadzīga.

4. Ja pēc apstiprinātājiestādes pieprasījuma izgatavotājs nevar uzskatāmi parādīt atbilstību tiesību aktos noteiktās marķēšanas prasībām, apstiprinātājiestāde var atsaukt ES tipa apstiprinājumu, kas piešķirts attiecīgajam motora tipam vai motoru saimei. Apstiprinātājiestādes vienā mēnesī informē cita citu par visiem atsauktajiem ES tipa apstiprinājumiem un par minētās atsaukšanas iemesliem saskaņā ar 22. panta 5. punktu.

X NODAĻA

DROŠĪBAS KLAUZULAS

39. pants

Motori, kas neatbilst apstiprinātajam tipam

1. Ja motori ar tiesību aktos noteikto marķējumu, kuriem attiecīgos gadījumos ir pievienots atbilstības apliecinājums, neatbilst apstiprinātajam motora tipam vai motoru saimei, apstiprinātājiestāde, kas piešķirusi ES tipa apstiprinājumu, veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka ražošanā esošie motori atbilst apstiprinātajam motora tipam vai motoru saimei. Šādi pasākumi var ietvert ES tipa apstiprinājuma atsaukšanu, ja izgatavotāja veiktā novēršanas darbība ir neatbilstīga.

Attiecīgā apstiprinātājiestāde informē pārējo dalībvalstu apstiprinātājiestādes par veiktajiem pasākumiem.

2. Saistībā ar 1. punktu novirzes no datiem, kas norādīti ES tipa apstiprinājuma sertifikātā vai informācijas paketē, ja minētās novirzes nav atļautas saskaņā ar VI nodaļu, uzskata par neatbilstību apstiprinātajam motora tipam vai motoru saimei.

3. Ja apstiprinātājiestāde konstatē, ka motori, kam attiecīgā gadījumā pievienots citā dalībvalstī izsniegts atbilstības apliecinājums vai uz kā ir tipa apstiprinājuma marķējums, neatbilst apstiprinātajam motora tipam vai motoru saimei, tā var pieprasīt, lai apstiprinātājiestāde, kas piešķirusi ES tipa apstiprinājumu, pārbaudītu, vai ražošanā esošie motori joprojām atbilst apstiprinātajam motora tipam vai motoru saimei. Saņemot šādu pieprasījumu, apstiprinātājiestāde, kas piešķirusi ES tipa apstiprinājumu, pēc iespējas drīz un vēlākais trīs mēnešos pēc pieprasījuma dienas veic 1. punktā minētās darbības.

4. Kompetentās iestādes vienā mēnesī informē cita citu par visiem atsauktajiem ES tipa apstiprinājumiem un par minētās atsaukšanas iemesliem saskaņā ar 22. panta 5. punktu.

5. Ja apstiprinātājiestāde, kas piešķirusi ES tipa apstiprinājumu, apstrīd neatbilstību, par ko tai ir paziņots, attiecīgās dalībvalstis cenšas strīdu noregulēt.

Apstiprinātājiestāde par to informē Komisiju un vajadzības gadījumā Komisija rīko attiecīgas apspriedes, lai strīdu noregulētu.

40. pants

Motoru atsaukšana

1. Ja izgatavotājam, kam piešķirts ES tipa apstiprinājums, ievērojot Regulas (EK) Nr. 765/2008 20. panta 1. punktu, ir jāatsauc tirgū laistie motori, neatkarīgi no tā, vai tie ir uzstādīti autoceļiem neparedzētai mobilajai tehnikai, pamatojoties uz to, ka motori rada nopietnu risku attiecībā uz vides aizsardzību vai sabiedrības veselību, minētais izgatavotājs:

- a) nekavējoties informē apstiprinātājiestādi, kas piešķirusi ES tipa apstiprinājumu; un
- b) ierosina minētajai apstiprinātājiestādei atbilstīgu novēršanas pasākumu kopumu, lai novērstu nopietno risku.

2. Apstiprinātājiestāde pārējo dalībvalstu iestādēm un Komisijai nekavējoties dara zināmu informāciju par ierosinātajiem novēršanas pasākumiem.

Apstiprinātājiestādes nodrošina novēršanas pasākumu efektīvu īstenošanu savās attiecīgajās dalībvalstīs.

3. Ja apstiprinātājiestāde uzskata, ka novēršanas pasākumi nav pietiekami vai ka tie nav tikuši īstenoti pietiekami ātri, tā bez kavēšanās par to informē apstiprinātājiestādi, kas piešķirusi ES tipa apstiprinājumu.

Ja izgatavotājs pēc tam neierosina un neīsteno iedarbīgus korektīvus pasākumus, apstiprinātājiestāde, kas izsniegusi ES tipa apstiprinājumu, veic visus vajadzīgos aizsardzības pasākumus, tostarp atsauc ES tipa apstiprinājumu.

ES tipa apstiprinājuma atsaukšanas gadījumā apstiprinātājiestāde vienā mēnesī pēc minētā atsaukuma ar ierakstītu vēstuli vai līdzvērtīgiem elektroniskiem līdzekļiem par to paziņo izgatavotājam, pārējo dalībvalstu apstiprinātājiestādēm un Komisijai.

41. pants

Lēmumu paziņošana un pieejamie tiesiskās aizsardzības līdzekļi

1. Šāda veida vai šāda nolūka lēmumos izklāsta to pamatā esošos iemeslus:
 - a) pieņemts saskaņā ar šo regulu;
 - b) noraida vai atsauc ES tipa apstiprinājumu;
 - c) prasa motora atsaukšanu no tirgus;
 - d) aizliedz, ierobežo vai traucē motora laišanu tirgū; vai
 - e) aizliedz, ierobežo vai traucē tādas autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas laišanu tirgū, kurai ir uzstādīts motors, uz kuru attiecas šī regula.
2. Apstiprinātājiestādes paziņo attiecīgajai personai par:
 - a) jebkuru šādu 1. punktā minēto lēmumu;
 - b) tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, kurus tā var izmantot saskaņā ar attiecīgajā dalībvalstī spēkā esošajiem tiesību aktiem, un par termiņiem, kas piemērojami minētajiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem.

XI NODAĻA

STARPTAUTISKIE NOTEIKUMI UN TEHNISKĀS INFORMĀCIJAS SNIEGŠANA

42. pants

Līdzvērtīgu motora tipa apstiprinājumu akceptēšana

1. Savienība saskaņā ar daudzpusējiem vai divpusējiem nolīgumiem starp Savienību un trešām valstīm var atzīt šajā regulā noteikto motoru ES tipa apstiprinājumu nosacījumu un noteikumu līdzvērtību procedūrām, kas noteiktas starptautiskajos noteikumos vai trešo valstu noteikumos.
2. Piešķirtos tipa apstiprinājumus un tiesību aktos noteiktos marķējumus, kas atbilst ANO EEK noteikumiem vai to grozījumiem, par kuriem Savienība ir nobalsojusi vai kuriem Savienība ir pievienojusies, kā norādīts deleģētajos aktos, kas minēti 4. punkta a) apakšpunktā, atzīst par līdzvērtīgiem saskaņā ar šo regulu piešķirtajiem ES tipa apstiprinājumiem un prasītajiem tiesību aktos noteiktajiem marķējumiem.
3. ES tipa apstiprinājumus, kas piešķirti, pamatojoties uz Savienības tiesību aktiem, kas uzskaitīti 4. punkta b) apakšpunktā minētajā deleģētajā aktā, atzīst par līdzvērtīgiem saskaņā ar šo regulu piešķirtajiem ES tipa apstiprinājumiem.
4. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 55. pantu, ar kuriem papildina šo regulu, izklāstot:
 - a) ANO EEK noteikumu vai to grozījumu sarakstu (tostarp jebkuras tajos izklāstītās prasības, kas attiecas uz to piemērošanu), par kuriem Savienība ir nobalsojusi vai kuriem Savienība ir pievienojusies, un kuri ir jāpiemēro tādu motoru tipu un motoru saimju ES tipa apstiprinājumam, kurus uzstāda autoceļiem neparedzētai mobilajai teknikai;
 - b) tādu Savienības tiesību aktu sarakstu, kurus ievērojot piešķir ES tipa apstiprinājumus, tostarp jebkuras tajos izklāstītās prasības, kas attiecas uz to piemērošanu.

Minētos deleģētos aktus pieņem līdz 2016. gada 31. decembrim.

43. pants

OAI un tiešajiem lietotājiem paredzētā informācija un instrukcijas

1. Izgatavotājs nesniedz OAI vai tiešajiem lietotājiem nekādu tehnisko informāciju par sīki izklāstītajiem datiem, kas paredzēti šajā regulā un kas atšķiras no apstiprinātājiestādes apstiprinātajiem sīki izklāstītajiem datiem.
2. Izgatavotājs dara pieejamu OAI visu attiecīgo informāciju un instrukcijas, kas ir vajadzīgas, lai pareizi uzstādītu motoru autoceļiem neparedzētai mobilajai tehnikai, tostarp aprakstu par jebkādiem īpašiem nosacījumiem vai ierobežojumiem, kas saistīti ar motora uzstādīšanu vai izmantošanu.
3. Izgatavotājs dara pieejamu OAI visu attiecīgo informāciju un nepieciešamās instrukcijas, kas paredzētas tiešajam lietotājam, tostarp aprakstu par jebkādiem īpašiem nosacījumiem vai ierobežojumiem saistībā ar motora izmantošanu.
4. Izgatavotāji dara pieejamu OAI oglekļa dioksīda (CO₂) emisiju vērtību, kas noteikta ES tipa apstiprinājuma procesa laikā, un instruē OAI paziņot minēto informāciju – kā arī paskaidrojošu informāciju par testa apstākļiem – tās autoceļiem neparedzētās mobilās tehnikas tiešajam lietotājam, kurai motoru paredzēts uzstādīt.
5. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 55. pantu, ar kuriem papildina šo regulu, nosakot sīki izstrādātu informāciju un instrukcijas, kas minētas šā panta 2., 3. un 4. punktā. Minētos deleģētos aktus pieņem līdz 2016. gada 31. decembrim.

44. pants

Datu un informācijas apmaiņa, izmantojot IMI

1. Saistībā ar šo regulu starp valstu iestādēm vai starp valstu iestādēm un Komisiju veiktā apmaiņa ar datiem un informāciju par ES tipa apstiprinājumiem notiek elektroniskā formātā, izmantojot IMI.
2. Visu attiecīgo informāciju saistībā ar ES tipa apstiprinājumiem, kas piešķirti saskaņā ar šo regulu, apkopo centralizēti un dara pieejamu valstu apstiprinātājiestādēm un Komisijai, izmantojot IMI.
3. Komisija nodrošina, ka IMI arī:
 - a) dod iespēju apmainīties ar datiem un informāciju starp izgatavotājiem vai tehniskiem dienestiem, no vienas puses, un valstu iestādēm vai Komisiju, no otras puses;
 - b) sniedz publisku piekļuvi konkrētiem datiem un informācijai, kas attiecas uz tipa apstiprinājumu rezultātiem un ekspluatācijā esošu motoru uzraudzības rezultātiem;
 - c) vajadzības gadījumā un ja tas ir tehniski un ekonomiski lietderīgi, saskaņojot ar attiecīgajām dalībvalstīm, nodrošina automātiskas datu pārsūtīšanas mehānismus starp esošajām valstu datubāzēm un IMI.
4. Šā panta 3. punktā minētā IMI izmantošana ir fakultatīva.
5. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka sīki izstrādātas tehniskās prasības un procedūras, kas nepieciešamas, lai izveidotu IMI starpsavienojumus ar esošajām valstu datubāzēm, kā minēts šā panta 3. punkta c) apakšpunktā. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 56. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru līdz 2016. gada 31. decembrim.

XII NODAĻA

TEHNISKO DIENESTU NORĪKOŠANA UN PAZIŅOŠANA

45. pants

Prasības attiecībā uz tehniskajiem dienestiem

1. Tehnisko dienestu norīko apstiprinātājiestāde saskaņā ar 47. pantu norīko un tas izpilda šā panta 2. līdz 9. punktā noteiktās prasības.
2. Tehnisko dienestu izveido saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, un tiem ir juridiskas personas statuss.
3. Tehniskais dienests ir trešā persona, kas ir neatkarīga no tā novērtēšanā esošu motoru projektēšanas, izgatavošanas, piegādes vai apkopes procesa.

Par pirmās daļas prasībām atbilstīgu var uzskatīt struktūru, kas pieder pie uzņēmēju asociācijas vai profesionālas federācijas, kura pārstāv uzņēmumus, kas iesaistīti tās novērtējamā, testējamā vai pārbaudāmo motoru konstruēšanā, izgatavošanā, piegādē, montāžā, uzstādīšanā, izmantošanā vai tehniskajā apkopē, ar noteikumu, ka tiek pierādīts, ka tā ir neatkarīga un nepastāv interešu konflikts.

4. Tehniskais dienests, tostarp tā augstākā līmeņa vadība un darbinieki, kas atbildīgi par tādu kategoriju darbību veikšanu, kurām tehniskais dienests ir norīkots saskaņā ar 47. panta 1. punktu, nav tādu motoru konstruktors, izgatavotājs, piegādātājs, uzstādītājs vai uzturētājs, kurus tas novērtē, un nepārstāv minētajās darbībās iesaistītās puses. Šis ierobežojums neliedz izmantot novērtētos motorus, kas minēti šā panta 3. punktā un kas vajadzīgi tehniskā dienesta darbībai, vai izmantot šādus motorus personīgām vajadzībām.

Tehniskais dienests nodrošina, ka tā meitasuzņēmumu vai apakšuzņēmēju darbības neietekmē tā konfidencialitāti, objektivitāti vai taisnīgumu attiecībā uz tām darbību kategorijām, kuru veikšanai tas ir norīkots.

5. Tehniskais dienests veic tās darbību kategorijas, kuru veikšanai tas ir norīkots, ievērojot visaugstāko profesionālās integritātes līmeni un nodrošinot vajadzīgo tehnisko kompetenci konkrētajā jomā, un tā darbinieki nav pakļauti nekādam spiedienam vai ietekmēšanai, īpaši finansiālai, kas varētu ietekmēt tā spriedumu vai tā novērtēšanas darbību rezultātus, jo īpaši tādu spiedienu vai ietekmēšanu, kuru īsteno personas vai personu grupas, kas ir ieinteresētas minēto darbību rezultātos.

6. Tehniskais dienests apstiprinātājiestādei, kas to norīkojusi, uzskatāmi parāda, ka tas spēj veikt visas tās darbību kategorijas, kurām tas vēlas tikt norīkots saskaņā ar 47. panta 1. punktu, nodrošinot, ka tam ir:

- a) darbinieki ar attiecīgām prasmēm, speciālajām tehniskajām zināšanām un profesionālo apmācību, kā arī pietiekamu un atbilstīgu pieredzi, lai paveiktu uzdevumu;
- b) attiecīgo darbību kategoriju procedūru apraksti, kuru veikšanai tas vēlas tikt norīkots, tādējādi nodrošinot minēto procedūru pārredzamību un reproducējamību;
- c) procedūras to darbību kategoriju veikšanai, kurām tas vēlas tikt norīkots un kurās pienācīgi ņem vērā attiecīgā motora tehnoloģijas sarežģītības pakāpi, kā arī to, vai motors ir izgatavots saskaņā ar masveida vai sērijveida ražošanas procesu; un
- d) nepieciešamie līdzekļi, lai pienācīgi veiktu uzdevumus saistībā ar tām darbību kategorijām, kuru veikšanai tas vēlas tikt norīkots, un piekļuve nepieciešamajam aprīkojumam vai iekārtām.

7. Tehniskais dienests, tostarp tā augstākā vadība un novērtēšanas darbinieki ir objektīvi un neiesaistās nekādās darbībās, kuras varētu būt pretrunā ar viņu sprieduma neatkarību vai integritāti attiecībā uz tām darbību kategorijām, kuru veikšanai tehniskais dienests ir norīkots.

8. Tehniskais dienests veic civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu attiecībā uz savām darbībām, izņemot gadījumus, kad saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem atbildību uzņemas dalībvalsts vai kad dalībvalsts pati ir tieši atbildīga par novērtēšanu.

9. Uz tehniskā dienesta darbiniekiem attiecas dienesta noslēpums attiecībā uz visu informāciju, kas iegūta, veicot to uzdevumus saskaņā ar šo regulu vai jebkuru valsts tiesību akta noteikumu, ar kuru šo regulu īsteno.

Uz tehniskā dienesta darbiniekiem neattiecas pirmajā daļā minētais pienākums attiecībā uz informācijas apmaiņu ar norīkojošām apstiprinātājiestādēm vai ja šādu apmaiņu prasa Savienības vai valsts tiesību akti.

Īpašumtiesības ir aizsargātas.

46. pants

Tehnisko dienestu meitasuzņēmumi un apakšuzņēmēji

1. Pieņemot apakšuzņēmējus, lai veiktu īpašus uzdevumus, kas saistīti ar darbību kategorijām, kurām tehniskais dienests ir norīkots saskaņā ar 47. panta 1. punktu, vai arī uzticēt minēto darbību veikšanu meitasuzņēmumam tehniskais dienests var tikai ar norīkojošās apstiprinātājiestādes piekrišanu.

Šādos gadījumos tehniskais dienests nodrošina, ka apakšuzņēmējs vai meitasuzņēmums atbilst 45. pantā izklāstītajām prasībām, un attiecīgi informē norīkojošo apstiprinātājiestādi.

2. Tehniskais dienests uzņemas pilnu atbildību par savu apakšuzņēmēju vai meitasuzņēmumu veiktajiem uzdevumiem neatkarīgi no to uzņēmējdarbības veikšanas vietas.

3. Tehniskais dienests norīkojošajai apstiprinātājiestādei pieejamus saglabā attiecīgos dokumentus par apakšuzņēmēja vai meitasuzņēmuma kvalifikāciju novērtējumu un uzdevumiem, ko tie veikuši.

47. pants

Tehnisko dienestu norīkošana

1. Apstiprinātājiestādes norīko tehniskos dienestus veikt vienu vai vairākas no šādām darbību kategorijām saskaņā ar to kompetences jomām:

- a) A kategorija – šajā regulā minēto testu veikšana konkrētajiem tehniskajiem dienestiem piederošās telpās;
- b) B kategorija – šajā regulā minēto testu pārraudzība, ja šādus testus veic izgatavotāja vai kādas trešās personas telpās;
- c) C kategorija – tādu procedūru regulāra izvērtēšana un uzraudzība, ar ko izgatavotājs nodrošina ražošanas atbilstību;
- d) D kategorija – testu vai pārbauzu, lai nodrošinātu ražošanas atbilstību, pārraudzība vai veikšana.

2. Apstiprinātājiestāde var darboties kā tehniskais dienests, lai veiktu vienu vai vairākas 1. punktā minēto darbību kategorijas.

3. Trešās valsts tehniskajiem dienestiem, kas nav norīkoti saskaņā ar šo pantu, var paziņot, ievērojot 50. pantu, ja šāda tehnisko dienestu atzīšana ir paredzēta divpusējā nolīgumā, ko Savienība noslēgusi ar attiecīgo trešo valsti.

Tomēr tehniskais dienests, kas izveidots saskaņā ar 45. panta 2. punktu, var izveidot meitasuzņēmumus trešās valstīs ar noteikumu, ka meitasuzņēmumus tieši pārvalda un kontrolē minētais tehniskais dienests.

48. pants

Tehnisko dienestu izpildes standartu un novērtēšanas procedūras

Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 55. pantu, ar kuriem šo regulu papildina, nosakot:

- a) standartus, kādiem ir jāatbilst tehniskajiem dienestiem; un
- b) procedūru tehnisko dienestu, tostarp attiecīgo ziņojumu, novērtēšanai saskaņā ar 49. pantu.

49. pants

Tehnisko dienestu prasmju novērtēšana

1. Norīkojošā apstiprinātājiestāde sagatavo novērtējuma ziņojumu, kurā parāda, ka ir novērtēta kandidējošā tehniskā dienesta atbilstība šai regulai un deleģētajiem aktiem, kas pieņemti, ievērojot šo regulu. Novērtējuma ziņojumā var ietvert valsts akreditācijas struktūras izdotu akreditācijas sertifikātu, kurš apliecina, ka tehniskais dienests atbilst šīs regulas prasībām.

Novērtējumu, kas ir novērtējuma ziņojuma pamatā, veic saskaņā ar noteikumiem, kas izklāstīti deleģētajā aktā, kurš minēts 48. pantā.

2. Norīkojošā apstiprinātājiestāde novērtējuma ziņojumu pārskata vismaz reizi trīs gados.

3. Norīkojošā apstiprinātājiestāde pēc Komisijas pieprasījuma dara tai zināmu novērtējuma ziņojumu. Šādos gadījumos, ja novērtējums nebalstās uz valsts akreditācijas struktūras izdotu akreditācijas sertifikātu, norīkojošā apstiprinātājiestāde Komisijai sniedz dokumentārus pierādījumus par:

- a) tehniskā dienesta kompetenci;
- b) pasākumiem, kas nodrošina, ka norīkojošā apstiprinātājiestāde regulāri uzrauga tehnisko dienestu; un
- c) ka tehniskais dienests atbilst šīs regulas un saskaņā ar to pieņemto deleģēto aktu prasībām.

4. Apstiprinātājiestāde, kas saskaņā ar 47. panta 2. punktu vēlas darboties kā tehniskais dienests, dokumentē atbilstību, izmantojot tādu revidentu novērtējumu, kuri ir neatkarīgi no novērtējamās darbības. Šādi revidenti var būt no tās pašas organizācijas ar noteikumu, ka viņiem un personālam, kas veic vērtējamās darbības, nav viena un tā pati vadība.

50. pants

Paziņošanas procedūra

1. Attiecībā uz katru tehnisko dienestu, ko tās norīkojušas, dalībvalstis Komisijai paziņo:

- a) tehniskā dienesta nosaukumu;

- b) adresi, tostarp elektronisko adresi;
 - c) atbildīgās personas;
 - d) darbības kategoriju; un
 - e) visas izmaiņas attiecībā uz 47. pantā minēto norīkošanu.
2. Tehniskais dienests var veikt 47. panta 1. punktā minētās darbības norīkojošās apstiprinātājiestādes vārdā vienīgi tad, ja minētais tehniskais dienests iepriekš ir paziņots Komisijai saskaņā ar šā panta 1. punktu.
3. Vienu un to pašu tehnisko dienestu var norīkot vairākas norīkojošās apstiprinātājiestādes un minēto norīkojošo apstiprinātājiestāžu dalībvalstis paziņot neatkarīgi no darbību kategorijas vai kategorijām, kas tam jāveic saskaņā ar 47. panta 1. punktu.
4. Ja, piemērojot deleģētu aktu, ir jānorīko kāda konkrēta organizācija vai kompetentā struktūra, kas veic darbību, kura nav ietverta 47. panta 1. punktā, attiecīgās dalībvalstis informē Komisiju saskaņā ar šo pantu.
5. Komisija savā tīmekļa vietnē publicē saskaņā ar šo pantu paziņoto tehnisko dienestu sarakstu un informāciju par tiem.

51. pants

Norīkojumu izmaiņas

1. Ja norīkojošā apstiprinātājiestāde ir noskaidrojusi vai ir informēta, ka tās norīkotais tehniskais dienests vai nu vairs neatbilst šajā regulā noteiktajām prasībām, vai nepilda savus pienākumus, norīkojošā apstiprinātājiestāde atkarībā no atbilstības minētajām prasībām vai minēto pienākumu izpildes pārkāpuma smaguma attiecīgi ierobežo, aptur vai atsauk tā norīkošanu.

Dalībvalsts, kura Komisijai ir paziņojusi par minēto tehnisko dienestu saskaņā ar 50. panta 1. punktu, nekavējoties informē Komisiju par jebkādu šādu ierobežojumu, apturēšanu vai atsaukšanu.

Komisija attiecīgi groza 50. panta 5. punktā minēto publicēto informāciju.

2. Ja 1. punktā minētajam norīkojumam nosaka ierobežojumus vai ja tas tiek apturēts vai atsaukts, vai ja tehniskais dienests ir pārtraucis savu darbību, norīkojošā apstiprinātājiestāde veic atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka minētā tehniskā dienesta dokumentāciju pārņem vai nu cits tehniskais dienests, vai arī tā pēc pieprasījuma ir pieejama norīkojošajai apstiprinātājiestādei vai tirgus uzraudzības iestādēm.

52. pants

Tehnisko dienestu kompetences pārbaudes

1. Komisija izmeklē visus gadījumus, kad tai ir šaubas vai kad tā ir informēta par šaubām attiecībā uz tehniskā dienesta kompetenci vai tā turpmāku atbilstību prasībām un pienākumiem, kas uz to attiecas.

2. Norīkojošās apstiprinātājiestādes dalībvalsts pēc pieprasījuma sniedz Komisijai visu informāciju saistībā ar attiecīgā tehniskā dienesta norīkošanas vai norīkošanas saglabāšanas pamatojumu.

3. Komisija nodrošina, lai visa sensitīvā informācija, kas saņemta izmeklēšanas gaitā, tiktu apstrādāta kā konfidenciāla informācija.

4. Ja Komisija konstatē, ka tehniskais dienests neizpilda vai vairs neizpilda tā norīkošanas prasības, tā attiecīgi informē norīkojošās apstiprinātājiestādes dalībvalsti, lai sadarbībā ar minēto dalībvalsti paredzētu nepieciešamos korektīvos pasākumus, un pieprasa, lai minētā dalībvalsts veic minētos korektīvos pasākumus, tostarp norīkojuma atsaukšanu, ja tas nepieciešams.

53. pants

Tehnisko dienestu operatīvie pienākumi

1. Tehniskie dienesti veic tās darbību kategorijas, kuru veikšanai tos ir norīkojusi norīkojošā apstiprinātājiestāde, saskaņā ar novērtējuma un testa procedūrām, kas paredzētas šajā regulā un tās deleģētajos un īstenošanas aktos.

Tehniskie dienesti uzrauga vai paši veic ES tipa apstiprinājuma saņemšanai vajadzīgos testus vai pārbaudes, kā noteikts šajā regulā vai kādā no tās deleģētajiem vai īstenošanas aktiem, ja vien nav atļautas alternatīvas procedūras.

Tehniskie dienesti neveic testus, novērtējumus vai pārbaudes, kuru veikšanai tie nav norīkoti.

2. Tehniskie dienesti jebkurā laikā:

- a) atļauj savai norīkojošajai apstiprinātājiestādei novērot tos laikā, kad tie veic novērtējumu, ja minētā iestāde to uzskata par vajadzīgu; un
- b) neskarot 45. panta 9. punktu un 54. pantu, sniedz norīkojošajai apstiprinātājiestādei šādu informāciju, kas var tikt pieprasīta, par tām darbību kategorijām, ko tie veic un kas ir šīs regulas darbības jomā.

3. Ja tehniskais dienests konstatē, ka izgatavotājs nav izpildījis šajā regulā noteiktās prasības, tas par to ziņo norīkojošajai apstiprinātājiestādei, kas savukārt pieprasa izgatavotājam veikt atbilstīgus korektīvos pasākumus.

Norīkojošā apstiprinātājiestāde neizsniedz ES tipa apstiprinājuma sertifikātu, kamēr izgatavotājs nav veicis atbilstīgus korektīvos pasākumus minētajai apstiprinātājiestādei pieņemamā veidā.

4. Ja pēc ES tipa apstiprinājuma sertifikāta izsniegšanas, uzraugot ražošanas atbilstību, tehniskais dienests, rīkojoties norīkojošās apstiprinātājiestādes vārdā, konstatē, ka motora tips vai motoru saime vairs neatbilst šai regulai, tas ziņo par to norīkojošajai apstiprinātājiestādei.

Apstiprinātājiestāde veic atbilstīgus pasākumus, kā paredzēts 26. pantā.

54. pants

Tehnisko dienestu pienākumi sniegt informāciju

1. Tehniskie dienesti savu norīkojošo apstiprinātājiestādi informē par jebkādām(-iem):

- a) neatbilstībām, kas var būt par iemeslu ES tipa apstiprinājuma atteikumam, ierobežojumam, apturēšanai vai atsaukšanai;
- b) apstākļiem, kas ietekmē norīkojuma darbības jomu vai nosacījumus;
- c) informācijas pieprasījumiem no tirgus uzraudzības iestādēm saistībā ar savām darbībām.

2. Pēc savas norīkojošās apstiprinātājiestādes pieprasījuma tehniskie dienesti sniedz informāciju par darbībām sava norīkojuma darbības jomā un par jebkurām citām veiktajām darbībām, tostarp pārrobežu darbībām un apakšligumiem.

XIII NODAĻA

DELEĢĒTIE AKTI UN ĪSTENOŠANAS AKTI

55. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 19. panta 2. punktā, 24. panta 11. punktā, 25. panta 4. punktā, 26. panta 6. punktā, 34. panta 9. punktā, 42. panta 4. punktā, 43. panta 5. punktā un 48. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2016. gada 6. oktobra.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 19. panta 2. punktā, 24. panta 11. punktā, 25. panta 4. punktā, 26. panta 6. punktā, 34. panta 9. punktā, 42. panta 4. punktā, 43. panta 5. punktā un 48. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā minēto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai arī vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.
5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
6. Saskaņā ar 19. panta 2. punktu, 24. panta 11. punktu, 25. panta 4. punktu, 26. panta 6. punktu, 34. panta 9. punktu, 42. panta 4. punktu, 43. panta 5. punktu un 48. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

56. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Tehniskā komiteja mehānisko transportlīdzekļu jautājumos (TCMV), kas izveidota ar Direktīvas 2007/46/EK 40. panta 1. punktu. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.
3. Ja komiteja nesniedz atzinumu, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu, un piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešo daļu.

XIV NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

57. pants

Sankcijas

1. Dalībvalstis paredz sankcijas, ko piemēro ekonomikas dalībniekiem vai OAI par šīs regulas pārkāpumiem un to deleģēto un īstenošanas aktu pārkāpumiem, kuri pieņemti, ievērojot šo regulu. Paredzētās sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas.

Dalībvalstis minētos noteikumus paziņo Komisijai līdz 2018. gada 7. oktobrim un nekavējoties paziņo Komisijai par jebkuriem turpmākiem grozījumiem, kas tos ietekmē.

Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu šo sankciju īstenošanu.

2. Pārkāpumos, par kuriem piemēro sankcijas, ietilpst:
 - a) nepatiesu ziņu sniegšana deklarācijās, jo īpaši ES tipa apstiprinājuma procedūrās, procedūrās, kuru rezultātā notiek atsaukšana, vai procedūrās saistībā ar atbrīvojumiem;
 - b) ES tipa apstiprinājuma testu vai ekspluatācijā esošo motoru uzraudzības rezultātu viltošana;
 - c) tādu datu vai tehnisko specifikāciju neizpaušana, kas varētu būt iemesls motoru atsaukšanai vai ES tipa apstiprinājuma atteikšanai vai atsaukšanai;
 - d) izslēgšanas stratēģiju izmantošana;
 - e) atteikšanās nodrošināt piekļuvi informācijai;
 - f) tādu motoru laišana tirgū, uz kuriem attiecas ES tipa apstiprinājums, bez ES tipa apstiprinājuma vai šajā nolūkā viltojot dokumentus vai tiesību aktos noteiktos marķējumus;
 - g) tādu pārejas laika motoru un autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas laišana tirgū, kurai šādi motori uzstādīti, pārkāpjot atbrīvojuma noteikumus;
 - h) 35. panta 3. un 4. punktā izklāstīto lietošanas ierobežojumu pārkāpums;
 - i) tāda motora laišana tirgū, kas pārveidots tā, ka tas vairs neatbilst tā ES tipa apstiprinājuma specifikācijām;
 - j) motora uzstādīšana autoceļiem neparedzētai mobilajai teknikai, lai izmantotu veidā, kas nav 4. pantā paredzētais vienīgais izmantošanas veids;
 - k) īpašiem nolūkiem paredzēta motora laišana tirgū atbilstīgi 34. panta 5. vai 6. punktam, lai to izmantotu tādā autoceļiem neparedzētā mobilajā tehnikā, kas nav paredzēta minētajos punktos;
 - l) motora laišana tirgū atbilstīgi 34. panta 7. vai 8. punktam un 58. panta 9., 10. vai 11. punktam, lai to izmantotu tehnikā, kas nav paredzēta minētajos punktos;
 - m) tādas autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas laišana tirgū, kurai uzstādīti motori bez ES tipa apstiprinājuma, kaut arī uz tiem saskaņā ar šo regulu attiecas šāds apstiprinājums;
 - n) tādas autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas laišana tirgū, ar ko tiek pārkāpts ierobežojums attiecībā uz autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku, kas izklāstīts 34. panta 8. punktā.

58. pants

Pārejas noteikumi

1. Neskarot II un III nodaļu, šī regula pirms datumiem, kuros III pielikumā izklāstītos motorus laiž tirgū, neanulē neviena ES tipa apstiprinājuma vai atbrīvojuma derīgumu.
2. Apstiprinātājiestādes saskaņā ar attiecīgajiem tiesību aktiem, kas piemērojami 2016. gada 5. oktobrī, var turpināt piešķirt ES tipa apstiprinājumus līdz motoru ES tipa apstiprinājuma obligātajiem datumiem, kas izklāstīti III pielikumā, un turpināt piešķirt atbrīvojumus saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem līdz motoru laišanas tirgū obligātajiem datumiem, kas izklāstīti III pielikumā.

Apstiprinātājiestādes saskaņā ar attiecīgajiem tiesību aktiem, kas piemērojami 2016. gada 5. oktobrī, var turpināt atļaut laist tirgū motorus līdz motoru laišanas tirgū obligātajiem datumiem, kas izklāstīti III pielikumā.

3. Atkāpjoties no šīs regulas, motorus, kas ir saņēmuši ES tipa apstiprinājumu saskaņā ar attiecīgajiem tiesību aktiem, kuri piemērojami 2016. gada 5. oktobrī, vai kas atbilst Reinas Kuģniecības centrālās komisijas (CCNR) noteiktajām prasībām un pieņemti kā CCNR II posma motori atbilstīgi Pārskatītās konvencijas par kuģošanu Reinā satvarā, var turpināt laist tirgū līdz III pielikumā izklāstītajiem datumiem motoru laišanai tirgū.

Šādā gadījumā valstu iestādes neaizliedz, neierobežo vai netraucē tādu motoru laišanu tirgū, kas atbilst apstiprinātajam tipam.

4. Motorus, kas 2016. gada 5. oktobrī neatradās Direktīvas 97/68/EK darbības jomā, var turpināt laist tirgū, pamatojoties uz spēkā esošajiem valstu noteikumiem, ja tādi ir, līdz III pielikumā izklāstītajiem datumiem motoru laišanai tirgū.

5. Neskarot 5. panta 3. punktu, 18. panta 2. punktu un attiecīgā gadījumā Direktīvu 2008/57/EK un Komisijas Regulu (ES) Nr. 1302/2014 (¹), pārejas laika motorus un attiecīgā gadījumā autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku, kurai minētie pārejas laika motori ir uzstādīti, var turpināt laist tirgū pārejas laikā ar noteikumu, ka tehnikai, kurai ir uzstādīts pārejas laika motors, izgatavošanas datums ir ne vēlāks kā 18 mēneši pēc pārejas laika sākšanās.

Attiecībā uz NRE kategorijas motoriem dalībvalstis atļauj pagarināt pārejas laiku un 18 mēnešu laikposmu, kas minēts pirmajā daļā, par papildu 12 mēnešiem tiem OAI, kuru kopējais ražošanas apjoms gadā ir mazāks nekā 100 autoceļiem neparedzētu mobilās tehnikas vienību, kas aprīkotas ar iekšdedzes motoriem. Minētā kopējā gada ražošanas apjoma aprēķina nolūkā visus OAI, kas ir vienas un tās pašas fiziskās vai juridiskās personas kontrolē, uzskata par vienu OAI.

Attiecībā uz NRE kategorijas motoriem, ko izmanto autoceltņos, pirmajā daļā minēto pārejas laiku un 18 mēnešu laikposmu pagarina par 12 mēnešiem.

Attiecībā uz NRE kategorijas motoriem, kuru motora jauda ir mazāka nekā 19 kW un kurus izmanto sniega metējos, pirmajā daļā minēto pārejas laiku un 18 mēnešu laikposmu pagarina par 24 mēnešiem.

6. Ņemot vērā šā panta 5. punktu, pārejas laika motori izpilda vismaz vienu no šādām prasībām:

- a) atbilst motora tipiem vai motoru saimēm, kuru ES tipa apstiprinājumi vairs nav spēkā saskaņā ar 30. panta 2. punkta a) apakšpunktu, un motora izgatavošanas dienā uz tiem attiecas derīgs ES tipa apstiprinājums, kas atbilst jaunākajām piemērojamajām emisiju robežvērtībām, kas definētas attiecīgajos tiesību aktos, kurus piemēroja 2016. gada 5. oktobrī;
- b) ir jaudas diapazonā, uz ko 2016. gada 5. oktobrī Savienības līmenī neattiecas piesārņotāju emisijas tipa apstiprinājums; vai
- c) tos lieto vai paredzēts lietot pielietojumā, uz ko 2016. gada 5. oktobrī Savienības līmenī neattiecas piesārņotāju emisijas tipa apstiprinājums.

7. Pārejas laika motoru tirgū laišanas laikposms ir:

- a) 24 mēneši no III pielikumā norādītās piemērojamās dienas motoru laišanai tirgū gadījumā, kas norādīts 5. punkta pirmajā daļā;
- b) 36 mēneši no III pielikumā norādītās piemērojamās dienas motoru laišanai tirgū gadījumā, kas norādīts 5. punkta otrajā un trešajā daļā;
- c) 48 mēneši no III pielikumā norādītās piemērojamās motoru tirgū laišanas dienas gadījumā, kas norādīts 5. punkta ceturtajā daļā.

8. Izgatavotāji nodrošina, ka pārejas laika motori, kas laisti tirgū pārejas laikā, atbilst 32. panta 2. punkta d) apakšpunktā minētajam marķējumam.

(¹) Komisijas Regula (ES) Nr. 1302/2014 (2014. gada 18. novembris) par savstarpējas izmantojamības tehnisko specifikāciju attiecībā uz Eiropas Savienības dzelzceļu sistēmas ritošā sastāva apakšsistēmu "Lokomotīves un pasažieru ritošais sastāvs" (OV L 356, 12.12.2014, 228. lpp.).

9. Neatkarīgi no 5. panta 3. punkta, 18. panta 2. punkta un 22. panta dalībvalstis uz laikposmu, kas beidzas ne vēlāk kā 2026. gada 17. septembrī, var atļaut laist tirgū RLL kategorijas motorus, kuru maksimālā lietderīgā jauda ir lielāka nekā 2 000 kW un kuri neatbilst II pielikumā izklāstītajām emisiju robežvērtībām, ja tos paredzēts uzstādīt lokomotīvē, ko ekspluatē tikai tehniski izolētā 1 520 mm dzelzceļa tīklā. Minētajā laikposmā motori, kas laisti tirgū, atbilst vismaz tām emisiju robežvērtībām, kurām motoriem būtu vajadzējis atbilst, lai tos laistu tirgū 2011. gada 31. decembrī. Dalībvalstu apstiprinātājiestādes šādiem motoriem piešķir ES tipa apstiprinājumu un ļauj tos laist tirgū.

10. Neatkarīgi no 5. panta 3. punkta un 18. panta 2. punkta dalībvalstis uz laikposmu, kas nav ilgāks par 15 gadiem, sākot no V posma motoru tirgū laišanai piemērojamajiem datumiem, kā norādīts III pielikumā, atļauj laist tirgū aizstājēmotorus, ar noteikumu, ka minētie motori pieder pie kategorijas, kas ir līdzvērtīga NRS, un to standarta jauda nav mazāka par 19 kW, vai ka tie pieder pie kategorijas, kas ir līdzvērtīga NRG, ja aizstājēmotors un oriģinālais motors pieder pie tādas motoru kategorijas vai tiem ir tāds jaudas diapazons, uz ko 2016. gada 31. decembrī neattiecas tipa apstiprinājums Savienības līmenī;

11. Neatkarīgi no 5. panta 3. punkta un 18. panta 2. punkta dalībvalstis atļauj laist tirgū aizstājēmotoru uz laikposmu, kas nav ilgāks par 20 gadiem, sākot no V posma motoru tirgū laišanai piemērojamajiem datumiem, kā minēts III pielikumā, ar noteikumu, ka motori:

- a) pieder pie NRE kategorijas ar standarta jaudu ne mazāku par 19 kW un ne lielāku par 560 kW un atbilst emisiju posmam, kas beidzas ne vairāk kā 20 gadus pirms minēto motoru laišanas tirgū un kura emisiju robežvērtības ir vismaz tikpat stingras kā tās, kurām aizstājamajam motoram bija jāatbilst, kad tas sākotnēji tika laists tirgū;
- b) pieder pie NRE kategorijai līdzvērtīgas kategorijas un to standarta jauda ir lielāka par 560 kW, ja aizstājēmotors un oriģinālais motors pieder pie tādas motoru kategorijas vai tiem ir tāds jaudas diapazons, uz ko 2016. gada 31. decembrī neattiecas tipa apstiprinājums Savienības līmenī.

12. Dalībvalstis var nolemt, ka laikposmā, kas beidzas ne vēlāk kā 2026. gada 17. septembrī, šo regulu nepiemēro motoriem, kas uzstādīti kokvilnas novākšanai paredzētai tehnikai.

13. Izgatavotāji nodrošina, ka aizstājēmotori atbilst 32. panta 2. punkta e) apakšpunktā minētajam marķējumam.

59. pants

Ziņošana

1. Dalībvalstis līdz 2021. gada 31. decembrim informē Komisiju par šajā regulā izklāstīto ES tipa apstiprināšanas procedūru piemērošanu.

2. Komisija, pamatojoties uz informāciju, kas darīta zināma saskaņā ar 1. punktu, līdz 2022. gada 31. decembrim iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs regulas piemērošanu.

60. pants

Pārskatīšana

1. Komisija līdz 2018. gada 31. decembrim Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu par novērtējumu, kurā vērtēta iespēja noteikt saskaņotus pasākumus modernizēto emisijas kontroles iekārtu uzstādīšanai motoriem tādā autoceļiem neparedzētā mobilajā tehnikā, kas jau ir laista Savienības tirgū. Minētajā ziņojumā pievēršas arī tehniskiem pasākumiem un finanšu stimulu shēmām, kas būtu paņēmieni, ar kuriem dalībvalstīm palīdzēt panākt atbilstību Savienības gaisa kvalitātes tiesību aktiem, izvērtējot iespējamu vēršanos pret gaisa piesārņojumu bieži apdzīvotās vietās un pienācīgi ņemot vērā Savienības noteikumus par valsts atbalstu.

2. Komisija līdz 2020. gada 31. decembrim Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu par:

- a) turpmāku piesārņotāju emisiju samazināšanas potenciāla novērtējumu, pamatojoties uz pieejamajām tehnoloģijām un izmaksu un ieguvumu analīzi.

Jo īpaši IWP un IWA kategoriju motoriem – novērtējumu par to, vai tehnoloģiski un ekonomiski ir lietderīgi:

- i) veikt turpmāku samazinājumu attiecībā uz PN un NO_x emisiju robežvērtību;
 - ii) veikt turpmāku samazinājumu attiecībā uz pilnībā un daļēji ar gāzi darbināmu motoru A koeficientu ekspluatācijas režīmā, kas, salīdzinot ar motoriem, kurus darbina ar dīzeļdegvielu, neietekmē klimatu; un
 - iii) pievienot PN robežvērtības tām motoru kategorijām, kurām šādas robežvērtības nav noteiktas šīs regulas II pielikumā;
- b) tādu iespējamo saistīto piesārņotāju veidu noteikšanu, kas neietilpst šīs regulas darbības jomā.

3. Komisija līdz 2025. gada 31. decembrim Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu par 34. panta 4. un 5. punktā minēto izņēmuma noteikumu izmantošanu un emisiju testu rezultātu uzraudzību, kā norādīts 19. pantā, un saistītajiem secinājumiem.

Turklāt ziņojumā izvērtē ES tipa apstiprinājuma saņemšanai vajadzīgos testus, kas noteikti 24. un 25. pantā, īpašu uzmanību pievēršot tam, cik lielā mērā minētie testi atbilst faktiskajiem motora darbības apstākļiem, un izvērtē arī to, vai ir lietderīgi ieviest daļiņveida piesārņotāju emisiju testus kā daļu no ekspluatācijā esošu motoru testēšanas, kas noteikta 19. pantā.

4. Šā panta 2. un 3. punktā minētos ziņojumus izstrādā:

- a) pamatojoties uz apspriešanos ar attiecīgām ieinteresētajām personām;
- b) ņemot vērā spēkā esošos Savienības un starptautiskos standartus; un
- c) attiecīgā gadījumā pievienojot tiesību aktu priekšlikumus.

61. pants

Grozījumi Direktīvā 97/68/EK

Direktīvu 97/68/EK groza šādi:

1) direktīvas 9. panta 4.a punktā pievieno šādas daļas:

“Atkāpjoties no pirmās daļas, dalībvalstis pēc OAI pieprasījuma var atļaut laist tirgū motorus, kuri atbilst IIIA posma emisiju robežvērtībām, ar noteikumu, ka minētos motorus paredzēts uzstādīt visurgājējai tehnikai lietošanai iespējami sprādzienbīstamā vidē, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/34/ES 2. panta 5. punktā (*).

Ražotāji apstiprinātājai iestādei sniedz pietiekamus pierādījumus, ka motori ir uzstādīti tikai visurgājējai tehnikai, kura ir sertificēta kā minētajām prasībām atbilstīga. Šādiem motoriem blakus tiesību aktos noteiktajam motoru marķējumam, kas aprakstīts I pielikuma 3. iedaļā, piestiprināts marķējums ar tekstu “Motors tikai ierobežotam lietojumam tehnikā, ko izgatavojis ...”, kuram seko OAI nosaukums un attiecīgās atkāpes unikālā atsauce.

Atkāpjoties no pirmās daļas, dalībvalstis var piešķirt ES tipa apstiprinājumu un atļaut laist tirgū RLL kategorijas motorus, kuru maksimālā lietderīgā jauda ir lielāka nekā 2 000 kW un kuri neatbilst II pielikumā izklāstītajām emisiju robežvērtībām, kurus paredzēts uzstādīt lokomotīvēm, ko ekspluatē tikai tehniski izolētā 1 520 mm dzelzceļa tīklā. Minētie motori atbilst vismaz tām emisiju robežvērtībām, kurām motoriem bija jāatbilst, lai tos laistu tirgū 2011. gada 31. decembrī.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/34/ES (2014. gada 26. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz iekārtām un aizsardzības sistēmām, kas paredzētas lietošanai sprādzienbīstamā vidē (OV L 96, 29.3.2014., 309. lpp.);”;

2) direktīvas 10. pantā pievieno šādu daļu:

“8. Dalībvalstis var nolemt šo direktīvu nepiemērot motoriem, kas uzstādīti kokvilnas novākšanai paredzētai tehnikai.”

62. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 1024/2012

Regulas (ES) Nr. 1024/2012 pielikumā pievieno šādu punktu:

“9. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1628 (2016. gada 14. septembris) par prasībām attiecībā uz autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas iekšdedzes motoru gāzveida un daļiņveida piesārņotāju emisiju robežvērtībām un tipa apstiprināšanu, ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1024/2012 un (ES) Nr. 167/2013 un groza un atceļ Direktīvu 97/68/EK (*): 44. pants.

(*) OV L 252, 16.9.2016., 53. lpp.”

63. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 167/2013

Regulas (ES) Nr. 167/2013 19. pantu groza šādi:

1) regulas 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Piemēro noteikumus par motoru kategorijām, izplūdes gāzu emisiju robežvērtībām, testa cikliem, emisiju noturības periodiem, izplūdes gāzu emisiju prasībām, ekspluatācijā esošu motoru emisiju uzraudzību un par mērījumu un testu veikšanu, kā arī pārejas noteikumus un noteikumus, ar ko atļauj agrīni piešķirt ES tipa apstiprinājumu V posma motoriem un laist tos tirgū, kas attiecībā uz autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku ir noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2016/1628 (*) un ievērojot to pieņemtajos deleģētajos un īstenošanas aktos.

Lai laistu tirgū, reģistrētu vai nodotu ekspluatācijā T2, T4.1 un C2 kategoriju traktoros, IIIB posma prasībām atbilstīgus motorus, kuru jaudas diapazons ir 56–130 kW, uzskata par pārejas laika motoriem, kā noteikts Regulas (ES) 2016/1628 3. panta 32. punktā.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1628 (2016. gada 14. septembris) par prasībām attiecībā uz autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas iekšdedzes motoru gāzveida un daļiņveida piesārņotāju emisiju robežvērtībām un tipa apstiprināšanu, ar ko groza regulas (ES) Nr. 1024/2012 un (ES) Nr. 167/2013 un groza un atceļ Direktīvu 97/68/EK (OV L 252, 16.9.2016., 53. lpp.).”;

2) panta 6. punktā pievieno šādu daļu:

“Atkāpjoties no otrajā daļā izklāstītā principa, Komisija tiek pilnvarota līdz 2016. gada 31. decembrim grozīt Komisijas Deleģēto regulu (ES) 2015/96 (*) tā, lai:

- a) saistībā ar ES tipa apstiprinājuma piešķiršanu T2, T4.1 un C2 kategoriju traktoriem Deleģētās regulas (ES) 2015/96 11. panta 4. punktā noteiktais atlikšanas periods būtu četri gadi; un
- b) saskaņā ar elastīguma sistēmu, kas minēta Deleģētās regulas (ES) 2015/96 14. pantā, elastīgums, kas atļauts, ievērojot minētās deleģētās regulas V pielikuma 1.1.1. punktu, tiktu palielināts līdz 150 % T2, T4.1 un C2 kategoriju traktoriem.

(*) Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/96 (2014. gada 1. oktobris), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 167/2013 papildina, iekļaujot tajā prasības par lauksaimniecības un mežsaimniecības transportlīdzekļu ekoloģiskajiem un spēkiekārtas veikspējas raksturlielumiem (OV L 16, 23.1.2015., 1. lpp.).”

64. pants

Atcelšana

1. Neskarot šīs regulas 58. panta 1.līdz 4. punktu, Direktīvu 97/68/EK atceļ no 2017. gada 1. janvāra.
2. Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo regulu.

65. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

1. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
2. Šo regulu piemēro no 2017. gada 1. janvāra, izņemot 61. pantu, kuru piemēro no 2016. gada 6. oktobra.

No 2016. gada 6. oktobra apstiprinātājiestādes neatsaka piešķirt ES tipa apstiprinājumu jaunam motora tipam vai motoru saimei vai neaizliedz to laišanu tirgū, ja attiecīgais motora tips vai motoru saime atbilst II, III, IV un VIII nodaļai un saskaņā ar šo regulu pieņemtajiem deleģētajiem un īstenošanas aktiem.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2016. gada 14. septembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
I. KORČOK

PIELIKUMS

Regulas 4. pantā minēto motoru apakškategoriju definēšana

I-1. tabula. Regulas 4. panta 1. punkta 1) apakšpunktā definētās NRE kategorijas motoru apakškategorijas

Kategorija	Aizdedzes tips	Griešanās ātruma darbība	Jaudas diapazons (P) (kW)	Apakškategorija	Standarta jauda
NRE	KA	mainīga	$0 < P < 8$	NRE-v-1	maksimālā lietderīgā jauda
	KA		$8 \leq P < 19$	NRE-v-2	
	KA		$19 \leq P < 37$	NRE-v-3	
	KA		$37 \leq P < 56$	NRE-v-4	
	visi		$56 \leq P < 130$	NRE-v-5	
			$130 \leq P \leq 560$	NRE-v-6	
			$P > 560$	NRE-v-7	
	KA	nemainīga	$0 < P < 8$	NRE-c-1	nominālā lietderīgā jauda
	KA		$8 \leq P < 19$	NRE-c-2	
	KA		$19 \leq P < 37$	NRE-c-3	
	KA		$37 \leq P < 56$	NRE-c-4	
	visi		$56 \leq P < 130$	NRE-c-5	
			$130 \leq P \leq 560$	NRE-c-6	
			$P > 560$	NRE-c-7	

I-2. tabula. Regulas 4. panta 1. punkta 2) apakšpunktā definētās NRG kategorijas motoru apakškategorijas

Kategorija	Aizdedzes tips	Griešanās ātruma darbība	Jaudas diapazons (P) (kW)	Apakškategorija	Standarta jauda
NRG	visi	mainīga	$P > 560$	NRG-v-1	maksimālā lietderīgā jauda
		nemainīga	$P > 560$	NRG-c-1	nominālā lietderīgā jauda

I-3. tabula. Regulas 4. panta 1. punkta 3) apakšpunktā definētās NRSh kategorijas motoru apakškategorijas

Kategorija	Aizdedzes tips	Griešanās ātruma darbība	Jaudas diapazons (P) (kW)	Darba tilpums (SV) (cm ³)	Apakškategorija	Standarta jauda
NRSh	DA	mainīga vai nemainīga	$0 < P < 19$	$SV < 50$	NRSh-v-1a	maksimālā lietderīgā jauda
				$SV \geq 50$	NRSh-v-1b	

I-4. tabula. Regulas 4. panta 1. punkta 4) apakšpunktā definētās NRS kategorijas motoru apakškategorijas

Kategorija	Aizdedzes tips	Griešanās ātruma darbība	Jaudas diapazons (P) (kW)	Darba tilpums (SV) (cm ³)	Apakškategorija	Standarta jauda
NRS	DA	mainīga, $\geq 3\ 600$ apgr. min.; vai nemainīga	$0 < P < 19$	$80 \leq SV < 225$	NRS-vr-1a	maksimālā lietderīgā jauda
				$SV \geq 225$	NRS-vr-1b	
		mainīga, $< 3\ 600$ apgr. min.		$80 \leq SV < 225$	NRS-vi-1a	
				$SV \geq 225$	NRS-vi-1b	
		mainīga vai nemainīga	$19 \leq P < 30$	$SV \leq 1\ 000$	NRS-v-2a	maksimālā lietderīgā jauda
				$SV > 1\ 000$	NRS-v-2b	
$30 \leq P < 56$	jebkurš		NRS-v-3	maksimālā lietderīgā jauda		

Attiecībā uz motoriem, kuru jauda ir mazāka nekā 19 kW un darba tilpums ir mazāks nekā 80 cm³, tehnikā, kas nav pārnēsājamā tehnika, izmanto NRS_h kategorijas motorus.

I-5. tabula. Regulas 4. panta 1. punkta 5) apakšpunktā definētās IWP kategorijas motoru apakškategorijas

Kategorija	Aizdedzes tips	Griešanās ātruma darbība	Jaudas diapazons (P) (kW)	Apakškategorija	Standarta jauda
IWP	visi	mainīga	$19 \leq P < 75$	IWP-v-1	maksimālā lietderīgā jauda
			$75 \leq P < 130$	IWP-v-2	
			$130 \leq P < 300$	IWP-v-3	
			$P \geq 300$	IWP-v-4	
		nemainīga	$19 \leq P < 75$	IWP-c-1	nominālā lietderīgā jauda
			$75 \leq P < 130$	IWP-c-2	
			$130 \leq P < 300$	IWP-c-3	
			$P \geq 300$	IWP-c-4	

I-6. tabula. Regulas 4. panta 1. punkta 6) apakšpunktā definētās IWA kategorijas motoru apakškategorijas

Kategorija	Aizdedzes tips	Griešanās ātruma darbība	Jaudas diapazons (P) (kW)	Apakškategorija	Standarta jauda
IWA	visi	mainīga	$19 \leq P < 75$	IWA-v-1	maksimālā lietderīgā jauda
			$75 \leq P < 130$	IWA-v-2	
			$130 \leq P < 300$	IWA-v-3	
			$P \geq 300$	IWA-v-4	

Kategorija	Aizdedzes tips	Griešanās ātruma darbība	Jaudas diapazons (P) (kW)	Apakškategorija	Standarta jauda
		nemainīga	$19 \leq P < 75$	IWA-c-1	nominālā lietderīgā jauda
			$75 \leq P < 130$	IWA-c-2	
			$130 \leq P < 300$	IWA-c-3	
			$P \geq 300$	IWA-c-4	

I-7. tabula. Regulas 4. panta 1. punkta 7) apakšpunktā definētās RLL kategorijas motoru apakškategorijas

Kategorija	Aizdedzes tips	Griešanās ātruma darbība	Jaudas diapazons (P) (kW)	Apakškategorija	Standarta jauda
RLL	visi	mainīga	$P > 0$	RLL-v-1	maksimālā lietderīgā jauda
		nemainīga	$P > 0$	RLL-c-1	nominālā lietderīgā jauda

I-8. tabula. Regulas 4. panta 1. punkta 8) apakšpunktā definētās RLR kategorijas motoru apakškategorijas

Kategorija	Aizdedzes tips	Griešanās ātruma darbība	Jaudas diapazons (P) (kW)	Apakškategorija	Standarta jauda
RLR	visi	mainīga	$P > 0$	RLR-v-1	maksimālā lietderīgā jauda
		nemainīga	$P > 0$	RLR-c-1	nominālā lietderīgā jauda

I-9. tabula. Regulas 4. panta 1. punkta 9) apakšpunktā definētās SMB kategorijas motoru apakškategorijas

Kategorija	Aizdedzes tips	Griešanās ātruma darbība	Jaudas diapazons (P) (kW)	Apakškategorija	Standarta jauda
SMB	DA	mainīga vai nemainīga	$P > 0$	SMB-v-1	maksimālā lietderīgā jauda

I-10. tabula. Regulas 4. panta 1. punkta 10) apakšpunktā definētās ATS kategorijas motoru apakškategorijas

Kategorija	Aizdedzes tips	Griešanās ātruma darbība	Jaudas diapazons (P) (kW)	Apakškategorija	Standarta jauda
ATS	DA	mainīga vai nemainīga	$P > 0$	ATS-v-1	maksimālā lietderīgā jauda

II PIELIKUMS

Regulas 18. panta 2. punktā minētās izplūdes gāzu emisiju robežvērtības

II-1. tabula. Regulas 4. panta 1. punkta 1) apakšpunktā definētās NRE kategorijas motoru V posma emisiju robežvērtības

Emisijas posms	Motoru apakškategorija	Jaudas diapazons	Aizdedzes tips	CO	HC	NO _x	PM masa	PN	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	#/kWh	
V posms	NRE-v-1 NRE-c-1	0 < P < 8	KA	8,00	(HC + NO _x ≤ 7,50)		0,40 ⁽¹⁾	—	1,10
V posms	NRE-v-2 NRE-c-2	8 ≤ P < 19	KA	6,60	(HC + NO _x ≤ 7,50)		0,40	—	1,10
V posms	NRE-v-3 NRE-c-3	19 ≤ P < 37	KA	5,00	(HC + NO _x ≤ 4,70)		0,015	1 × 10 ¹²	1,10
V posms	NRE-v-4 NRE-c-4	37 ≤ P < 56	KA	5,00	(HC + NO _x ≤ 4,70)		0,015	1 × 10 ¹²	1,10
V posms	NRE-v-5 NRE-c-5	56 ≤ P < 130	visi	5,00	0,19	0,40	0,015	1 × 10 ¹²	1,10
V posms	NRE-v-6 NRE-c-6	130 ≤ P ≤ 560	visi	3,50	0,19	0,40	0,015	1 × 10 ¹²	1,10
V posms	NRE-v-7 NRE-c-7	P > 560	visi	3,50	0,19	3,50	0,045	—	6,00

⁽¹⁾ 0,60 ar roku iedarbināmiem gaisdedzes tiešās iesmidzināšanas motoriem.

II-2. tabula. Regulas 4. panta 1. punkta 2) apakšpunktā definētās NRG kategorijas motoru V posma emisiju robežvērtības

Emisijas posms	Motoru apakškategorija	Jaudas diapazons	Aizdedzes tips	CO	HC	NO _x	PM masa	PN	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	#/kWh	
V posms	NRG-v-1 NRG-c-1	P > 560	visi	3,50	0,19	0,67	0,035	—	6,00

II-3. tabula. Regulas 4. panta 1. punkta 3) apakšpunktā definētās NRSh kategorijas motoru V posma emisiju robežvērtības

Emisijas posms	Motoru apakškategorija	Jaudas diapazons	Aizdedzes tips	CO	HC + NO _x
		kW		g/kWh	g/kWh
V posms	NRSh-v-1a	0 < P < 19	DA	805	50
V posms	NRSh-v-1b			603	72

II-4. tabula. Regulas 4. panta 1. punkta 4) apakšpunktā definētās NRS kategorijas motoru V posma emisiju robežvērtības

Emisijas posms	Motoru apakškategorija	Jaudas diapazons	Aizdedzes tips	CO	HC + NO _x
		kW		g/kWh	g/kWh
V posms	NRS-vr-1a NRS-vi-1a	0 < P < 19	DA	610	10
V posms	NRS-vr-1b NRS-vi-1b			610	8
V posms	NRS-v-2a	19 ≤ P ≤ 30		610	8
V posms	NRS-v-2b NRS-v-3	19 ≤ P < 56		4,40 (*)	2,70 (*)

(*) Fakultatīvi, kā alternatīva, jebkāda vērtību kombinācija, kas atbilst vienādojumam $(HC + NO_x) \times CO^{0,784} \leq 8,57$, kā arī šādiem nosacījumiem: $CO \leq 20,6$ g/kWh un $(HC + NO_x) \leq 2,7$ g/kWh.

II-5. tabula. Regulas 4. panta 1. punkta 5) apakšpunktā definētās IWP kategorijas motoru V posma emisiju robežvērtības

Emisijas posms	Motoru apakškategorija	Jaudas diapazons	Aizdedzes tips	CO	HC	NO _x	PM masa	PN	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	#/kWh	
V posms	IWP-v-1 IWP-c-1	19 ≤ P < 75	visi	5,00	(HC + NO _x ≤ 4,70)		0,30	—	6,00
V posms	IWP-v-2 IWP-c-2	75 ≤ P < 130	visi	5,00	(HC + NO _x ≤ 5,40)		0,14	—	6,00
V posms	IWP-v-3 IWP-c-3	130 ≤ P < 300	visi	3,50	1,00	2,10	0,10	—	6,00
V posms	IWP-v-4 IWP-c-4	P ≥ 300	visi	3,50	0,19	1,80	0,015	1 × 10 ¹²	6,00

II-6. tabula. Regulas 4. panta 1. punkta 6) apakšpunktā definētās IWA kategorijas motoru V posma emisiju robežvērtības

Emisijas posms	Motoru apakškategorija	Jaudas diapazons	Aizdedzes tips	CO	HC	NO _x	PM masa	PN	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	#/kWh	
V posms	IWA-v-1 IWA-c-1	19 ≤ P < 75	visi	5,00	(HC + NO _x ≤ 4,70)		0,30	—	6,00
V posms	IWA-v-2 IWA-c-2	75 ≤ P < 130	visi	5,00	(HC + NO _x ≤ 5,40)		0,14	—	6,00

Emisijas posms	Motoru apakškategorija	Jaudas diapazons	Aizdedzes tips	CO	HC	NO _x	PM masa	PN	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	#/kWh	
V posms	IWA-v-3 IWA-c-3	$130 \leq P < 300$	visi	3,50	1,00	2,10	0,10	—	6,00
V posms	IWA-v-4 IWA-c-4	$P \geq 300$	visi	3,50	0,19	1,80	0,015	1×10^{12}	6,00

II-7. tabula. Regulas 4. panta 1. punkta 7) apakšpunktā definētās RLL kategorijas motoru V posma emisiju robežvērtības

Emisijas posms	Motoru apakškategorija	Jaudas diapazons	Aizdedzes tips	CO	HC	NO _x	PM masa	PN	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	#/kWh	
V posms	RLL-c-1 RLL-v-1	$P > 0$	visi	3,50	$(HC + NO_x \leq 4,00)$		0,025	—	6,00

II-8. tabula. Regulas 4. panta 1. punkta 8) apakšpunktā definētās RLR kategorijas motoru V posma emisiju robežvērtības

Emisijas posms	Motoru apakškategorija	Jaudas diapazons	Aizdedzes tips	CO	HC	NO _x	PM masa	PN	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	#/kWh	
V posms	RLR-c-1 RLR-v-1	$P > 0$	visi	3,50	0,19	2,00	0,015	1×10^{12}	6,00

II-9. tabula. Regulas 4. panta 1. punkta 9) apakšpunktā definētās SMB kategorijas motoru V posma emisiju robežvērtības

Emisijas posms	Motoru apakškategorija	Jaudas diapazons	Aizdedzes tips	CO	NO _x	HC
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh
V posms	SMB-v-1	$P > 0$	DA	275	—	75

II-10. tabula. Regulas 4. panta 1. punkta 10) apakšpunktā definētās ATS kategorijas motoru V posma emisiju robežvērtības

Emisijas posms	Motoru apakškategorija	Jaudas diapazons	Aizdedzes tips	CO	HC + NO _x
		kW		g/kWh	g/kWh
V posms	ATS-v-1	$P > 0$	DA	400	8

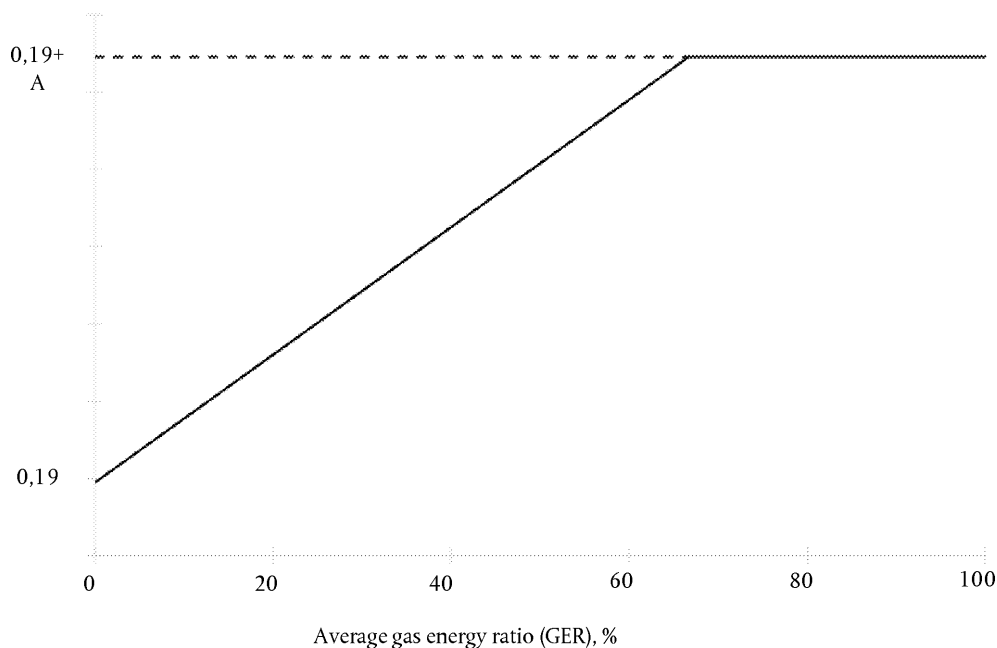
Konkrēti noteikumi par kopējo oglekļa dioksīda (HC) robežvērtībām pilnībā un daļēji ar gāzi darbināmiem motoriem

1. Tajās apakškategorijās, kurās definēts A koeficients, HC robežvērtību pilnībā un daļēji ar gāzi darbināmiem motoriem, kas norādīti tabulās II-1 līdz II-10, aizstāj ar robežvērtību, ko aprēķina, izmantojot šādu formulu:

$$HC = 0,19 + (1,5 \times A \times GER)$$

kur GER ir vidējais gāzes enerģijas koeficients atbilstīgajā testa ciklā. Ja piemēro gan testa ciklu stacionārā fāzē, gan testa ciklu pārejas fāzē, GER nosaka testa ciklā pārejas fāzē, izmantojot karsto palaidi. Ja izmanto vairāk nekā vienu testa ciklu stacionārā fāzē, vidējo GER nosaka katram testa ciklam atsevišķi.

Ja aprēķinātā HC robežvērtība pārsniedz vērtību $0,19 + A$, norāda HC robežvērtību $0,19 + A$.

1. attēls. Diagramma, kurā parādīta HC emisijas robežvērtība kā vidējā GER funkcija.
2. Apakškategorijās ar kombinētu HC un NO_x ierobežojumu, kombinēto HC un NO_x robežvērtību samazina par $0,19 \text{ g/kWh}$ un attiecina tikai uz NO_x .
3. Motoriem, ko nedarbina ar gāzi, šo formulu nepiemēro.

III PIELIKUMS

Termiņi šīs regulas piemērošanai attiecībā uz ES tipa apstiprinājumiem un laišanu tirgū

III-1. tabula. Šīs regulas piemērošanas datumi attiecībā uz NRE kategorijas motoriem

Kategorija	Aizdedzes tips	Jaudas diapazons (P) (kW)	Apakškategorija	Šīs regulas obligātas piemērošanas datums attiecībā uz	
				motoru ES tipa apstiprinājumiem	motoru laišanu tirgū
NRE	KA	$0 < P < 8$	NRE-v-1 NRE-c-1	2018. gada 1. janvāris	2019. gada 1. janvāris
	KA	$8 \leq P < 19$	NRE-v-2 NRE-c-2		
	KA	$19 \leq P < 37$	NRE-v-3 NRE-c-3	2018. gada 1. janvāris	2019. gada 1. janvāris
		$37 \leq P < 56$	NRE-v-4 NRE-c-4		
	visi	$56 \leq P < 130$	NRE-v-5 NRE-c-5	2019. gada 1. janvāris	2020. gada 1. janvāris
		$130 \leq P \leq 560$	NRE-v-6 NRE-c-6	2018. gada 1. janvāris	2019. gada 1. janvāris
		$P > 560$	NRE-v-7 NRE-c-7	2018. gada 1. janvāris	2019. gada 1. janvāris

III-2. tabula. Šīs regulas piemērošanas datumi attiecībā uz NRG kategorijas motoriem

Kategorija	Aizdedzes tips	Jaudas diapazons (P) (kW)	Apakškategorija	Šīs regulas obligātas piemērošanas datums attiecībā uz	
				motoru ES tipa apstiprinājumiem	motoru laišanu tirgū
NRG	visi	$P > 560$	NRG-v-1 NRG-c-1	2018. gada 1. janvāris	2019. gada 1. janvāris

III-3. tabula. Šīs regulas piemērošanas datumi attiecībā uz NRSh kategorijas motoriem

Kategorija	Aizdedzes tips	Jaudas diapazons (P) (kW)	Apakškategorija	Šīs regulas obligātas piemērošanas datums attiecībā uz	
				motoru ES tipa apstiprinājumiem	motoru laišanu tirgū
NRSh	DA	$0 < P < 19$	NRSh-v-1a NRSh-v-1b	2018. gada 1. janvāris	2019. gada 1. janvāris

III-4. tabula. Šīs regulas piemērošanas datumi attiecībā uz NRS kategorijas motoriem

Kategorija	Aizdedzes tips	Jaudas diapazons (P) (kW)	Apakškategorija	Šīs regulas obligātas piemērošanas datums attiecībā uz	
				motoru ES tipa apstiprinājumiem	motoru laišanu tirgū
NRS	DA	$0 < P < 56$	NRS-vr-1a NRS-vi-1a NRS-vr-1b NRS-vi-1b NRS-v-2a NRS-v-2b NRS-v-3	2018. gada 1. janvāris	2019. gada 1. janvāris

III-5. tabula. Šīs regulas piemērošanas datumi attiecībā uz IWP kategorijas motoriem

Kategorija	Aizdedzes tips	Jaudas diapazons (P) (kW)	Apakškategorija	Šīs regulas obligātas piemērošanas datums attiecībā uz	
				motoru ES tipa apstiprinājumiem	motoru laišanu tirgū
IWP	visi	$19 \leq P < 300$	IWP-v-1 IWP-c-1 IWP-v-2 IWP-c-2 IWP-v-3 IWP-c-3	2018. gada 1. janvāris	2019. gada 1. janvāris
		$P \geq 300$	IWP-v-4 IWP-c-4	2019. gada 1. janvāris	2020. gada 1. janvāris

III-6. tabula. Šīs regulas piemērošanas datumi attiecībā uz IWA kategorijas motoriem

Kategorija	Aizdedzes tips	Jaudas diapazons (P) (kW)	Apakškategorija	Šīs regulas obligātas piemērošanas datums attiecībā uz	
				motoru ES tipa apstiprinājumiem	motoru laišanu tirgū
IWA	visi	$19 \leq P < 300$	IWA-v-1 IWA-c-1 IWA-v-2 IWA-c-2 IWA-v-3 IWA-c-3	2018. gada 1. janvāris	2019. gada 1. janvāris
		$P \geq 300$	IWA-v-4 IWA-c-4	2019. gada 1. janvāris	2020. gada 1. janvāris

III-7. tabula. Šīs regulas piemērošanas datumi attiecībā uz RLL kategorijas motoriem

Kategorija	Aizdedzes tips	Jaudas diapazons (P) (kW)	Apakškategorija	Šīs regulas obligātas piemērošanas datums attiecībā uz	
				motoru ES tipa apstiprinājumiem	motoru laišanu tirgū
RLL	visi	$P > 0$	RLL-v-1 RLL-c-1	2020. gada 1. janvāris	2021. gada 1. janvāris

III-8. tabula. Šīs regulas piemērošanas datumi attiecībā uz RLR kategorijas motoriem

Kategorija	Aizdedzes tips	Jaudas diapazons (P) (kW)	Apakškategorija	Šīs regulas obligātas piemērošanas datums attiecībā uz	
				motoru ES tipa apstiprinājumiem	motoru laišanu tirgū
RLR	visi	$P > 0$	RLR-v-1 RLR-c-1	2020. gada 1. janvāris	2021. gada 1. janvāris

III-9. tabula. Šīs regulas piemērošanas datumi attiecībā uz SMB kategorijas motoriem

Kategorija	Aizdedzes tips	Jaudas diapazons (P) (kW)	Apakškategorija	Šīs regulas obligātas piemērošanas datums attiecībā uz	
				motoru ES tipa apstiprinājumiem	motoru laišanu tirgū
SMB	DA	$P > 0$	SMB-v-1	2018. gada 1. janvāris	2019. gada 1. janvāris

III-10. tabula. Šīs regulas piemērošanas datumi attiecībā uz ATS kategorijas motoriem

Kategorija	Aizdedzes tips	Jaudas diapazons (P) (kW)	Apakškategorija	Šīs regulas obligātas piemērošanas datums attiecībā uz	
				motoru ES tipa apstiprinājumiem	motoru laišanu tirgū
ATS	DA	$P > 0$	ATS-v-1	2018. gada 1. janvāris	2019. gada 1. janvāris

IV PIELIKUMS

Autoceļiem neparedzētas tehnikas motora testa cikli stacionārā fāzē (NRSC)

IV-1. tabula. NRSC testa cikli NRE kategorijas motoriem

Kategorija	Griešanās ātruma darbība	Nolūks	Apakškategorija	NRSC
NRE	mainīga	Motors ar mainīgu griešanās ātrumu, kura standarta jauda ir mazāka nekā 19 kW	NRE-v-1 NRE-v-2	G2 vai C1
		Motors ar mainīgu griešanās ātrumu, kura standarta jauda ir 19 kW vai lielāka, taču ne lielāka par 560 kW	NRE-v-3 NRE-v-4 NRE-v-5 NRE-v-6	C1
		Motors ar mainīgu griešanās ātrumu, kura standarta jauda ir lielāka nekā 560 kW	NRE-v-7	C1
	nemainīga	Motors ar nemainīgu griešanās ātrumu	NRE-c-1 NRE-c-2 NRE-c-3 NRE-c-4 NRE-c-5 NRE-c-6 NRE-c-7	D2

IV-2. tabula. NRSC testa cikli NRG kategorijas motoriem

Kategorija	Griešanās ātruma darbība	Nolūks	Apakškategorija	NRSC
NRG	mainīga	Motors ar mainīgu griešanās ātrumu ģeneratoru iekārtai	NRG-v-1	C1
	nemainīga	Motors ar nemainīgu griešanās ātrumu ģeneratoru iekārtai	NRG-c-1	D2

IV-3. tabula. NRSC testa cikli NRSh kategorijas motoriem

Kategorija	Griešanās ātruma darbība	Nolūks	Apakškategorija	NRSC
NRSh	mainīga vai nemainīga	Motors, kura standarta jauda nepārsniedz 19 kW, izmantošanai pārnēsājamā tehnikā	NRSh-v-1a NRSh-v-1b	G3

IV-4. tabula. NRSC testa cikli NRS kategorijas motoriem

Kategorija	Griešanās ātruma darbība	Nolūks	Apakškategorija	NRSC
NRS	mainīga < 3 600 apgr. min.	Motors ar mainīgu griešanās ātrumu, kura standarta jauda nepārsniedz 19 kW, paredzēts darbībai ar < 3 600 apgr. min.	NRS-vi-1a NRS-vi-1b	G1

Kategorija	Griešanās ātruma darbība	Nolūks	Apakškategorija	NRSC
	mainīga, $\geq 3\ 600$ apgr. min., vai nemainīga	Motors ar mainīgu griešanās ātrumu, kura standarta jauda nepārsniedz 19 kW, paredzēts darbībai ar $\geq 3\ 600$ apgr. min.; motors ar nemainīgu griešanās ātrumu, kura standarta jauda nepārsniedz 19 kW	NRS-vr-1a NRS-vr-1b	G2
	mainīga vai nemainīga	Motors, kuram ir gan standarta jauda 19–30 kW, gan kopējais darba tilpums, kas mazāks par 1 litru	NRS-v-2a	G2
		Motors, kura standarta jauda ir lielāka nekā 19 kW, izņemot motoru, kuram ir gan standarta jauda 19–30 kW, gan kopējais darba tilpums, kas mazāks par 1 litru	NRS-v-2b NRS-v-3	C2

IV-5. tabula. NRSC testa cikli IWP kategorijas motoriem

Kategorija	Griešanās ātruma darbība	Nolūks	Apakškategorija	NRSC
IWP	mainīga	Motors ar mainīgu griešanās ātrumu, kas paredzēts piedziņai un kas darbojas atbilstīgi fiksēta soļa dzenskrūves līknei	IWP-v-1 IWP-v-2 IWP-v-3 IWP-v-4	E3
	nemainīga	Motors ar nemainīgu griešanās ātrumu, kas paredzēts piedziņai un kas darbojas ar regulējamu soli vai elektriski savienotām dzenskrūvēm	IWP-c-1 IWP-c-2 IWP-c-3 IWP-c-4	E2

IV-6. tabula. NRSC testa cikli IWA kategorijas motoriem

Kategorija	Griešanās ātruma darbība	Nolūks	Apakškategorija	NRSC
IWA	mainīga	Motors ar mainīgu griešanās ātrumu, kurš paredzēts palīgdarbībām uz iekšējo ūdensceļu kuģiem	IWA-v-1 IWA-v-2 IWA-v-3 IWA-v-4	C1
	nemainīga	Motors ar nemainīgu griešanās ātrumu, kurš paredzēts palīgdarbībām uz iekšējo ūdensceļu kuģiem	IWA-c-1 IWA-c-2 IWA-c-3 IWA-c-4	D2

IV-7. tabula. NRSC testa cikli RLL kategorijas motoriem

Kategorija	Griešanās ātruma darbība	Nolūks	Apakškategorija	NRSC
RLL	mainīga	Motors ar mainīgu griešanās ātrumu lokomotīvu piedziņai	RLL-v-1	F
	nemainīga	Motors ar nemainīgu griešanās ātrumu lokomotīvu piedziņai	RLL-c-1	D2

IV-8. tabula. NRSC testa cikli RLR kategorijas motoriem

Kategorija	Griešanās ātruma darbība	Nolūks	Apakškategorija	NRSC
RLR	mainīga	Motors ar mainīgu griešanās ātrumu automotrišu piedziņai	RLR-v-1	C1
	nemainīga	Motors ar nemainīgu griešanās ātrumu automotrišu piedziņai	RLR-c-1	D2

IV-9. tabula. NRSC testa cikli SMB kategorijas motoriem

Kategorija	Griešanās ātruma darbība	Nolūks	Apakškategorija	NRSC
SMB	mainīga vai nemainīga	Motori aerokamanu piedziņai	SMB-v-1	H

IV-10. tabula. NRSC testa cikls ATS kategorijas motoriem

Kategorija	Griešanās ātruma darbība	Nolūks	Apakškategorija	NRSC
ATS	mainīga vai nemainīga	Motori ATV vai SbS piedziņai	ATS-v-1	G1

Autoceļiem neparedzētas tehnikas motora testa cikli pārejas fāzē

IV-11. tabula. Autoceļiem neparedzētas tehnikas motora testa cikls pārejas fāzē NRE kategorijas motoriem

Kategorija	Griešanās ātruma darbība	Nolūks	Apakškategorija	
NRE	mainīga	Motors ar mainīgu griešanās ātrumu, kura standarta jauda ir 19 kW vai lielāka, taču ne lielāka par 560 kW	NRE-v-3 NRE-v-4 NRE-v-5 NRE-v-6	NRTC

IV-12. tabula. Autoceļiem neparedzētas tehnikas motora testa cikls pārejas fāzē NRS⁽¹⁾ kategorijas motoriem

Kategorija	Griešanās ātruma darbība	Nolūks	Apakškategorija	
NRS	mainīga vai nemainīga	Motors, kura standarta jauda ir lielāka nekā 19 kW, izņemot motoru, kuram ir gan standarta jauda 19–30 kW, gan kopējais darba tilpums, kas mazāks par 1 litru	NRS-v-2b NRS-v-3	LSI-NRTC

⁽¹⁾ Attiecas tikai uz motoriem, kuru maksimālais testa ātrums ir 3 400 vai mazāk apgriezienu minūtē.

V PIELIKUMS

Emisiju noturības periodi (EDP), kas minēti 25. panta 1. punktā

V-1. tabula. EDP NRE motoru kategorijai

Kategorija	Aizdedzes tips	Griešanās ātruma darbība	Jaudas diapazons (P) (kW)	Apakškategorija	EDP (stundas)
NRE	KA	mainīga	$0 < P < 8$	NRE-v-1	3 000
	KA		$8 \leq P < 19$	NRE-v-2	
	KA		$19 \leq P < 37$	NRE-v-3	
	KA		$37 \leq P < 56$	NRE-v-4	8 000
	visi		$56 \leq P < 130$	NRE-v-5	
			$130 \leq P \leq 560$	NRE-v-6	
			$P > 560$	NRE-v-7	
	KA	nemainīga	$0 < P < 8$	NRE-c-1	3 000
	KA		$8 \leq P < 19$	NRE-c-2	
	KA		$19 \leq P < 37$	NRE-c-3	
	KA		$37 \leq P < 56$	NRE-c-4	8 000
	visi		$56 \leq P < 130$	NRE-c-5	
			$130 \leq P \leq 560$	NRE-c-6	
			$P > 560$	NRE-c-7	

V-2. tabula. EDP NRE motoru kategorijai

Kategorija	Aizdedzes tips	Griešanās ātruma darbība	Jaudas diapazons (P) (kW)	Apakškategorija	EDP (stundas)
NRG	visi	nemainīga	$P > 560$	NRG-v-1	8 000
		mainīga		NRG-c-1	

V-3. tabula. EDP NRSh kategorijas motoriem

Kategorija	Aizdedzes tips	Griešanās ātruma darbība	Jaudas diapazons (P) (kW)	Darba tilpums (SV) (cm ³)	Apakškategorija	EDP (stundas)
NRSh	DA	mainīga vai nemainīga	$0 < P < 19$	$SV < 50$	NRSh-v-1a	50/125/300 ⁽¹⁾
				$SV \geq 50$	NRSh-v-1b	

⁽¹⁾ EDP stundas atbilst EDP 1., 2., 3. kategorijai, kā definēts deleģētajos aktos, kas pieņemti, ievērojot šo regulu.

V-4. tabula. EDP NRS motoru kategorijai

Kategorija	Aizdedzes tips	Griešanās ātruma darbība	Jaudas diapazons (P) (kW)	Darba tilpums (SV) (cm ³)	Apakškategorija	EDP (stundas)
NRS	DA	mainīga, $\geq 3\ 600$ apgr. min., vai nemainīga	$0 < P < 19$	$80 \leq SV < 225$	NRS-vr-1a	125/250/500 ⁽¹⁾
		mainīga $< 3\ 600$ apgr. min.			NRS-vi-1a	
		mainīga, $\geq 3\ 600$ apgr. min., vai nemainīga		$SV \geq 225$	NRS-vr-1b	250/500/1 000 ⁽¹⁾
		mainīga $< 3\ 600$ apgr. min.			NRS-vi-1b	
		mainīga vai nemainīga	$19 \leq P < 30$	$SV \leq 1\ 000$	NRS-v-2a	1 000
				$SV > 1\ 000$	NRS-v-2b	5 000
			$30 \leq P < 56$	jebkurš	NRS-v-3	5 000

⁽¹⁾ EDP stundas atbilst EDP 1., 2., 3. kategorijai, kā definēts deleģētajos aktos, kas pieņemti, ievērojot šo regulu.

V-5. tabula. EDP IWP kategorijas motoriem

Kategorija	Aizdedzes tips	Griešanās ātruma darbība	Jaudas diapazons (P) (kW)	Apakškategorija	EDP (stundas)
IWP	visi	mainīga	$19 \leq P < 75$	IWP-v-1	10 000
			$75 \leq P < 130$	IWP -v-2	
			$130 \leq P < 300$	IWP -v-3	
			$P \geq 300$	IWP -v-4	
		nemainīga	$19 \leq P < 75$	IWP -c-1	10 000
			$75 \leq P < 130$	IWP -c-2	
			$130 \leq P < 300$	IWP -c-3	
			$P \geq 300$	IWP -c-4	

V-6. tabula. EDP IWA kategorijas motoriem

Kategorija	Aizdedzes tips	Griešanās ātruma darbība	Jaudas diapazons (P) (kW)	Apakškategorija	EDP (stundas)
IWA	visi	mainīga	$19 \leq P < 75$	IWA-v-1	10 000
			$75 \leq P < 130$	IWA -v-2	
			$130 \leq P < 300$	IWA -v-3	
			$P \geq 300$	IWA -v-4	

Kategorija	Aizdedzes tips	Griešanās ātruma darbība	Jaudas diapazons (P) (kW)	Apakškategorija	EDP (stundas)
		nemainīga	$19 \leq P < 75$	IWA -c-1	10 000
			$75 \leq P < 130$	IWA -c-2	
			$130 \leq P < 300$	IWA -c-3	
			$P \geq 300$	IWA -c-4	

V-7. tabula. EDP RLL kategorijas motoriem

Kategorija	Aizdedzes tips	Griešanās ātruma darbība	Jaudas diapazons (P) (kW)	Apakškategorija	EDP (stundas)
RLL	visi	mainīga	$P > 0$	RLL-v-1	10 000
		nemainīga	$P > 0$	RLL-c-1	

V-8. tabula. EDP RLR kategorijas motoriem

Kategorija	Aizdedzes tips	Griešanās ātruma darbība	Jaudas diapazons (P) (kW)	Apakškategorija	EDP (stundas)
RLR	visi	mainīga	$P > 0$	RLR-v-1	10 000
		nemainīga	$P > 0$	RLR-c-1	

V-9. tabula. EDP SMB kategorijas motoriem

Kategorija	Aizdedzes tips	Griešanās ātruma darbība	Jaudas diapazons (P) (kW)	Apakškategorija	EDP (stundas)
SMB	DA	mainīga vai nemainīga	$P > 0$	SMB-v-1	400 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ vai arī ir atļauts 8 000 km emisiju noturības periods

V-10. tabula. EDP ATS kategorijas motoriem

Kategorija	Aizdedzes tips	Griešanās ātruma darbība	Jaudas diapazons (P) (kW)	Apakškategorija	EDP (stundas)
ATS	DA	mainīga vai nemainīga	$P > 0$	ATS-v-1	500/1 000 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ EDP stundas atbilst motoriem ar šādu kopējo motora darba tilpumu: $< 100 \text{ cm}^3 / \geq 100 \text{ cm}^3$.

VI PIELIKUMS

Īpašiem nolūkiem paredzētu motoru (SPE) emisiju robežvērtības, kas minētas 34. panta 5. punktā

VI-1 tabula. SPE emisiju robežvērtības NRE kategorijas motoriem

Emisijas posms	Motoru apakškategorija	Jaudas diapazons	Aizdedzes tips	CO	HC	NO _x	PM masa	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	
SPE	NRE-v-1 NRE-c-1	0 < P < 8	KA	8	7,5		0,4	6,0
SPE	NRE-v-2 NRE-c-2	8 ≤ P < 19	KA	6,6	7,5		0,4	6,0
SPE	NRE-v-3 NRE-c-3	19 ≤ P < 37	KA	5,5	7,5		0,6	6,0
SPE	NRE-v-4 NRE-c-4	37 ≤ P < 56	KA	5,0	4,7		0,4	6,0
SPE	NRE-v-5 NRE-c-5	56 ≤ P < 130	visi	5,0	4,0		0,3	6,0
SPE	NRE-v-6 NRE-c-6	130 ≤ P ≤ 560	visi	3,5	4,0		0,2	6,0
SPE	NRE-v-7 NRE-c-7	P > 560	visi	3,5	6,4		0,2	6,0

VI-2 tabula. SPE emisiju robežvērtības NRG kategorijas motoriem

Emisijas posms	Motoru apakškategorija	Jaudas diapazons	Aizdedzes tips	CO	HC	NO _x	PM masa	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	
SPE	NRG-c-1	P > 560	visi	3,5	6,4		0,2	6,0
	NRG-v-1							

VI-3 tabula. SPE emisiju robežvērtības RLL kategorijas motoriem

Emisijas posms	Motoru apakškategorija	Jaudas diapazons	Aizdedzes tips	CO	HC	NO _x	PM masa	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	
SPE	RLL-v-1 RLL-c-1	P ≤ 560	visi	3,5	(HC + NO _x ≤ 4,0)		0,2	6,0
SPE	RLL-v-1 RLL-c-1	P > 560 kW	visi	3,5	0,5	6,0	0,2	6,0
SPE	RLL-v-1 RLL-c-1	P > 2 000 kW un SVC ⁽¹⁾ > 5 litri	visi	3,5	0,4	7,4	0,2	6,0

⁽¹⁾ Darba tilpums uz vienu cilindru.

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2016/1629

(2016. gada 14. septembris),

ar ko nosaka tehniskās prasības attiecībā uz iekšzemes ūdensceļu kuģiem, groza Direktīvu 2009/100/EK un atceļ Direktīvu 2006/87/EK

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 91. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc legīslatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/87/EK ⁽⁴⁾ paredz saskaņotus nosacījumus attiecībā uz tehnisko apliecību izdošanu iekšzemes ūdensceļu kuģiem visos Savienības iekšzemes ūdensceļos.
- (2) Tehniskās prasības kuģiem, kas kuģo Reinas upē, nosaka Reinas Kuģniecības centrālā komisija (CCNR).
- (3) Direktīvas 2006/87/EK pielikumos noteiktās tehniskās prasības lielākoties ietver noteikumus, kas izklāstīti Reinas Kuģu inspekcijas noteikumu redakcijā, ko CCNR apstiprināja 2004. gadā. Noteikumi un tehniskās prasības iekšzemes kuģošanas apliecību izdošanai saskaņā ar Pārskatītās konvencijas par kuģošanu Reinā 22. pantu tiek regulāri atjaunināti, un ir atzīts, ka tie atspoguļo pašreizējo tehnoloģiju attīstību.
- (4) Ņemot vērā atšķirīgo tiesisko regulējumu un termiņus lēmumu pieņemšanas procedūrām, ir grūti saglabāt ekvivalentumu starp Savienības iekšzemes kuģošanas apliecībām, kas izdotas saskaņā ar Direktīvu 2006/87/EK, un apliecībām, kas izdotas saskaņā ar Pārskatītās konvencijas par kuģošanu Reinā 22. pantu. Tā rezultātā trūkst juridiskās noteiktības, un tas var nelabvēlīgi ietekmēt kuģošanas drošību.
- (5) Lai panāktu saskaņošanu Savienības līmenī un novērstu konkurences izkropļojumus un dažādus drošības līmeņus, būtu jāpieņem vienādas tehniskās prasības attiecībā uz visiem Savienības iekšzemes ūdensceļiem un tās būtu regulāri jāatjaunina.

⁽¹⁾ OV C 177, 11.6.2014., 58. lpp.

⁽²⁾ OV C 126, 26.4.2014., 48. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 15. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2016. gada 16. jūnija nostāja pirmajā lasījumā (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta). Eiropas Parlamenta 2016. gada 14. septembra nostāja.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/87/EK (2006. gada 12. decembris), ar ko nosaka tehniskās prasības attiecībā uz iekšējo ūdensceļu kuģiem un atceļ Padomes Direktīvu 82/714/EEK (OV L 389, 30.12.2006., 1. lpp.).

- (6) Tā kā CCNR ir uzkrājusi ievērojamu pieredzi iekšzemes kuģošanas kuģu tehnisko prasību izstrādes un atjaunināšanas jomā, minētā pieredze būtu pilnībā jāizmanto, lai uzlabotu Savienības iekšzemes ūdensceļus. Iekšzemes kuģošanas standartu izstrādes Eiropas komiteja (CESNI), kas darbojas CCNR aizbildniecībā un ir pieejama ekspertiem no visām dalībvalstīm, atbild par tehnisko standartu iekšzemes kuģošanas jomā izstrādi, uz kuriem Savienībai būtu jāatsaucas.
- (7) Savienības iekšzemes kuģošanas apliecībām, kas apliecina, ka peldlīdzeklis pilnībā atbilst tehniskajām prasībām, vajadzētu būt derīgām visos Savienības iekšzemes ūdensceļos.
- (8) Būtu vairāk jāaskaņo izdošanas nosacījumi dalībvalstīs papildu Savienības iekšzemes kuģošanas apliecībām darbībām 1. un 2. zonas ūdensceļos (ietekās), kā arī darbībām 4. zonas ūdensceļos.
- (9) Drošības interesēs standarti būtu jāaskaņo augstā līmenī un tā, lai netiktu pazemināti drošības standarti Savienības iekšzemes ūdensceļos. Tomēr dalībvalstīm būtu jāļauj pēc apspriešanās ar Komisiju paredzēt īpašus noteikumus par papildu vai zemākām tehniskajām prasībām attiecībā uz konkrētām zonām ar noteikumu, ka šādi pasākumi attiecas tikai uz III un IV pielikumā noteiktajiem īpašajiem jautājumiem.
- (10) Dalībvalstīm, nodrošinot pienācīgu drošības līmeni, vajadzētu būt iespējai atkāpties no šīs direktīvas konkrētos gadījumos, kas saistīti ar kuģojamiem ūdensceļiem, kuri nav savienoti ar citas dalībvalsts iekšzemes ūdensceļiem, vai konkrētiem peldlīdzekļiem, kuri darbojas tikai valsts ūdensceļos. Ja šādi izņēmumi aptver visus kādā dalībvalstī kuģojošus peldlīdzekļus, pienākums minētajai dalībvalstij transponēt visus šajā direktīvā izklāstītos pienākumus būtu nesamērīgs un nevajadzīgs. Dalībvalstis nevar izdot Savienības iekšzemes kuģošanas apliecības, ja vien tās nav transponējušas attiecīgos pienākumus, kas paredzēti šajā direktīvā.
- (11) Izņēmumiem no šīs direktīvas un ekvivalentuma atzīšanai konkrētiem peldlīdzekļiem vajadzētu būt iespējamiem, lai pavērtu iespēju alternatīvām pieejām vai veicinātu inovāciju, vai novērstu pārmērīgas izmaksas, ar noteikumu, ka tiek nodrošināta līdzvērtīga vai atbilstīga drošība. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs direktīvas īstenošanai, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai attiecībā uz šādiem izņēmumiem un ekvivalentu atzīšanām. Komisijai vajadzētu būt iespējai atsaukties uz CESNI ieteikumiem par šādiem izņēmumiem un ekvivalentumu. Minētās pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁽¹⁾.
- (12) Administratīvās, tehniskās un ekonomiskās efektivitātes labad dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai norīkot kompetentās iestādes, kas būs atbildīgas par to, lai nodrošinātu atbilstību šai direktīvai un tās pareizu piemērošanu saskaņā ar šo dalībvalstu praksi.
- (13) Savienības iekšzemes kuģošanas apliecība būtu jāizdod peldlīdzeklim, kas iztur tehnisko pārbaudi, kuru veic pirms minētā kuģa nodošanas ekspluatācijā. Šī tehniskā pārbaude būtu jāizmanto, lai pārbaudītu, vai peldlīdzeklis atbilst šajā direktīvā noteiktajām tehniskajām prasībām. Dalībvalstu kompetentajām iestādēm vajadzētu būt pilnvarotām jebkurā laikā pārbaudīt šādu atbilstību un to, vai uz peldlīdzekļa atrodas derīga iekšzemes kuģošanas apliecība.
- (14) Ir atbilstīgi konkrētos laikposmos un atkarībā no attiecīgā peldlīdzekļa kategorijas noteikt Savienības iekšzemes kuģošanas apliecību derīguma termiņu, izskatot katru gadījumu atsevišķi.
- (15) Lai iekšzemes kuģošanā uzturētu augstu drošības līmeni, ir jāparedz sīki izstrādāti noteikumi par Savienības iekšzemes kuģošanas apliecību maiņu, atjaunošanu, derīguma termiņa pagarināšanu un jaunu iekšzemes kuģošanas apliecību izdošanu.
- (16) Lai nodrošinātu, ka šī direktīva tiek īstenota efektīvi, Eiropas korpusu datubāzē (EHDB) būtu jāievada informācija par iekšzemes ūdensceļu peldlīdzekli kompetento iestāžu izmantošanas vajadzībām. EHDB jo īpaši būtu jānodrošina iespēja pārbaudīt visu to vēl neizskatīto pieteikumu vēsturi, kas iesniegti apliecības saņemšanai, un informācija par visām derīgajām apliecībām, kas jau izdotas konkrētajam peldlīdzeklim. Komisijai būtu jāuztur un jāpielāgo EHDB tā, lai to varētu pilnībā izmantot šīs direktīvas piemērošanai.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (17) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/100/EK⁽¹⁾ noteiktajiem pasākumiem ir jāpaliek spēkā attiecībā uz kuģiem, uz kuriem neattiecas šī direktīva.
- (18) Lai uzlabotu Savienības tiesību aktu skaidrību, Direktīvas 2009/100/EK darbības joma būtu jāpielāgo, lai ņemtu vērā, ka tās direktīvas darbības joma papildina šīs direktīvas darbības jomu, un lai ņemtu vērā norises saistībā ar starptautiskajiem nolīgumiem. Tādēļ Direktīva 2009/100/EK būtu jāgroza.
- (19) Būtu jāpiemēro pārejas režīms ekspluatācijā esošiem peldlīdzekļiem, kam nav Savienības iekšzemes kuģošanas apliecības brīdī, kad notiek pirmā tehniskā pārbaude saskaņā ar pārskatītajām tehniskajām prasībām, kuras noteiktas šajā direktīvā.
- (20) Labāka regulējuma un vienkāršošanas nolūkā būtu jādod iespēja šajā direktīvā atsaukties uz starptautiskiem standartiem, tos nedublējot Savienības tiesiskajā regulējumā.
- (21) CESNI ir izveidota nolūkā atvieglot to tehnisko standartu saskaņošanu, kurus Eiropā piemēro iekšzemes ūdensceļu nozarē. Lai iekšzemes kuģošanas jomā nodrošinātu augsta līmeņa drošību un efektivitāti, saglabātu iekšzemes kuģošanas apliecību ekvivalentumu un ņemtu vērā zinātnes un tehnikas attīstību un citas norises attiecīgajā nozarē, šajā direktīvā būtu pastāvīgi jāsniedz aktuālākā atsauce uz piemērojamo Eiropas standartu, ar ko nosaka tehniskās prasības iekšzemes kuģošanas kuģiem (*ES-TRIN* standarta versija). Tāpēc būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 290. pantu attiecībā uz to, lai atjauninātu atsauci uz jaunāko *ES-TRIN* standarta versiju un noteiktu tā piemērošanas dienu.
- (22) Ja tas ir pienācīgi pamatots ar attiecīgu analīzi un ja nav piemērotu un aktuālu starptautisku standartu, lai nodrošinātu kuģošanas drošību, vai ja izmaiņas CESNI lēmumu pieņemšanas procesā kaitētu Savienības interesēm, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz to, lai Savienības interešu aizsardzības nolūkā grozītu šīs direktīvas II pielikumu, sniedzot atbilstīgas tehniskās prasības.
- (23) Lai grozītu vai papildinātu dažus nebūtiskus šīs direktīvas elementus, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz grozījumiem ūdensceļu klasifikācijā; *EHDB* ievadāmo datu papildu precizēšanu; piekļuves veidiem šai datubāzei, kā arī norādījumiem saistībā ar minētās datubāzes izmantošanu un darbību; iekšzemes ūdensceļu peldlīdzekļu minimālo tehnisko prasību atjaunināšanu un grozījumiem III un IV pielikumā, lai ņemtu vērā zinātnes un tehnikas attīstību, V pielikumā, lai atjauninātu un racionalizētu tā procedūras noteikumus, un VI pielikumā, lai grozītu kritērijus klasifikācijas sabiedrību atzīšanai nolūkā nodrošināt kuģošanas drošību, kā arī jebkādu šajā direktīvā sniegto atsauci uz II un V pielikumu grozīšanu, kas nepieciešama deleģēto aktu pieņemšanas rezultātā.
- (24) Pieņemot deleģētos aktus, ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽²⁾. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienlīdzīgu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.
- (25) Lai pavērtu iespēju alternatīvām pieejām, veicinātu inovāciju, novērstu pārmērīgas izmaksas, nodrošinātu apliecību izdošanas efektīvu procesu vai lai ņemtu vērā reģionālos apstākļus, istenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai konkrētu izņēmumu atļaušanai saistībā ar tehniskajām prasībām konkrētam peldlīdzeklim, klasifikācijas sabiedrību atzīšanai un papildu vai samazinātu tehnisko prasību apstiprināšanai kuģiem, kas darbojas konkrētās zonās, kuras nav savienotas ar citas dalībvalsts kuģojamiem iekšzemes ūdensceļiem. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 182/2011.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/100/EK (2009. gada 16. septembris) par iekšējo ūdensceļu kuģu kuģošanas licenču savstarpēju atzīšanu (OV L 259, 2.10.2009., 8. lpp.).

⁽²⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

- (26) Lai nodrošinātu pienācīgu sistēmu koordinācijai un sadarbībai ar starptautiskajām organizācijām, kuru kompetencē ir kuģošana pa iekšzemes ūdensceļiem, jo īpaši CCNR, un lai tiktu izstrādāti vienoti tehniskie standarti iekšzemes kuģošanai, uz kuriem Savienība un starptautiskās organizācijas varētu atsaukties, šī direktīva būtu jāpārskata, jo īpaši attiecībā uz to pasākumu efektivitāti, kurus tā ievieš, kā arī attiecībā uz mehānismiem sadarbībai ar starptautiskajām organizācijām, kuru kompetencē ir iekšzemes kuģošana, lai tādējādi panāktu viena un vienota tehnisko standartu kopuma izveidi.
- (27) Dānijā, Igaunijā, Īrijā, Grieķijā, Spānijā, Kiprā, Latvijā, Maltā, Portugālē, Slovēnijā un Somijā nav iekšzemes ūdensceļu vai iekšzemes kuģošana netiek izmantota būtiskā apjomā. Tāpēc minēto dalībvalstu pienākums transponēt un īstenot šo direktīvu būtu nesamērīgs un nevajadzīgs.
- (28) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi – proti, ieviest tehniskās prasības, kuras ir vajadzīgas, lai nodrošinātu Savienības iekšzemes ūdensceļos kuģojošo peldlīdzekļu drošību, – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet tās mēroga un ietekmes dēļ to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (29) Tādēļ Direktīva 2006/87/EK būtu jāatceļ,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. NODAĻA

DARBĪBAS JOMA, DEFINĪCIJAS UN ŪDENSCEĻU ZONAS

1. pants

Priekšmets

Ar šo direktīvu nosaka:

- a) tehniskās prasības, kuras ir vajadzīgas, lai nodrošinātu 4. pantā minētajos iekšzemes ūdensceļos kuģojošo peldlīdzekļu drošību; un
- b) minēto iekšzemes ūdensceļu klasifikāciju.

2. pants

Piemērošanas joma

1. Šo direktīvu piemēro šādiem peldlīdzekļiem:
 - a) kuģiem, kuru garums (L) ir 20 metri vai vairāk;
 - b) kuģiem, kuru garuma (L), platuma (B) un iegrimes (T) reizinājuma tilpums ir 100 kubikmetri vai vairāk;
 - c) velkoņiem un stūmējvelkoņiem, kas paredzēti, lai vilktu vai stumtu vai nu peldlīdzekļus, kuri minēti a) un b) apakšpunktā, vai peldošās iekārtas, vai kas paredzēti, lai pārvietotu ar bortiem satauvotus šādus peldlīdzekļus vai peldošās iekārtas;
 - d) pasažieru kuģiem;
 - e) peldošām iekārtām.

2. Šo direktīvu nepiemēro:
- a) prāmjiem;
 - b) karakuģiem;
 - c) jūras kuģiem, ietverot jūras velkoņus un stūmējvelkoņus, kas:
 - i) darbojas vai ir bāzēti paisuma un bēguma ūdeņos; vai
 - ii) uz laiku darbojas iekšzemes ūdensceļos,

ar noteikumu, ka tiem ir vismaz:

- apliecība, kas apliecina atbilstību 1974. gada Starptautiskajai konvencijai par cilvēku dzīvības aizsardzību uz jūras (SOLAS), vai ekvivalentuma apliecība; apliecība, kas apliecina atbilstību 1966. gada Starptautiskajai konvencijai par kravas zīmi, vai tai līdzvērtīga apliecība, un Starptautiskā naftas piesārņojuma novēršanas apliecība (IOPP), kas apliecina atbilstību 1973./1978. gada Starptautiskajai konvencijai par kuģu izraisīta piesārņojuma novēršanu (MARPOL),
- jūras kuģiem, uz kuriem neattiecas SOLAS, 1966. gada Starptautiskā konvencija par kravas zīmi vai MARPOL, attiecīgas apliecības un brīvsānu atzīmes, kas vajadzīgi saskaņā ar to karoga valsts tiesību aktiem,
- pasažieru kuģiem, uz kuriem neattiecas neviena no pirmajā ievilkumā minētajām konvencijām, apliecība par pasažieru kuģu drošības noteikumiem un standartiem, kas izdota saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/45/EK ⁽¹⁾, vai
- atpūtas peldlīdzekļiem, uz kuriem neattiecas neviena no pirmajā ievilkumā minētajām konvencijām, tās valsts apliecība, ar kuras karogu tie kuģo, kas apliecina pienācīgu drošības līmeni.

3. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- a) “peldlīdzeklis” – kuģis vai atsevišķa peldoša iekārta;
- b) “kuģis” – iekšzemes ūdensceļu kuģis vai jūras kuģis;
- c) “iekšzemes ūdensceļu kuģis” – kuģis, kas paredzēts tikai vai arī galvenokārt kuģošanai iekšzemes ūdensceļos;
- d) “velkonis” – kuģis, kas īpaši būvēts tauvošanai;
- e) “stūmējvelkonis” – kuģis, kas īpaši būvēts, lai stumtu stumjamo karavānu;
- f) “pasažieru kuģis” – vienas dienas brauciena vai kajīšu kuģis, kas būvēts un aprīkots tā, lai tas varētu pārvadāt vairāk nekā 12 pasažieru;
- g) “peldoša iekārta” – peldoša konstrukcija, uz kuras ir tādas darba ierīces kā celtņi, bagarēšanas iekārtas, pāļu dzinēji vai lifti;
- h) “peldošs veidojums” ir jebkura peldoša konstrukcija, kas parasti nav paredzēta pārvietošanai, tāda kā peldbaseins, doks, mulinš vai laivu māja;
- i) “peldošs objekts” ir plosts vai cita konstrukcija, priekšmets vai agregāts, kas var kuģot, nebūdam kuģis vai peldoša iekārta vai veidojums;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/45/EK (2009. gada 6. maijs) par pasažieru kuģu drošības noteikumiem un standartiem (OV L 163, 25.6.2009., 1. lpp.).

- j) "atpūtas peldlīdzeklis" – kuģis, kas nav pasažieru kuģis un ir paredzēts sportam vai atpūtai;
- k) "ātrgaitas kuģis" – motorizēts peldlīdzeklis, kas attiecībā pret ūdeni spēj attīstīt ātrumu, kurš lielāks par 40 km/h;
- l) "ūdensizspāids" – iegremdētais kuģa apjoms kubikmetros;
- m) "garums (L)" – korpusa maksimālais garums metros, izņemot stūri un bugspritu;
- n) "platums (B)" – korpusa maksimālais platums metros, ko mēra līdz ārējai apvalka apšuvuma malai (izņemot dzenratus, aiztures margas un tamlīdzīgas ietaises);
- o) "iegrime (T)" – vertikālais attālums metros starp korpusa zemāko punktu, neņemot vērā ķīli vai citu piestiprinātu aprīkojumu, un maksimālās ieegrimes līniju;
- p) "savienoti iekšzemes ūdensceļi" – tādi dalībvalsts ūdensceļi, kas ar iekšzemes ūdensceļiem, kuros saskaņā ar valsts vai starptautiskajiem tiesību aktiem var kuģot tādi peldlīdzekļi, kas ietilpst šīs direktīvas darbības jomā, savienoti ar citas dalībvalsts iekšzemes ūdensceļiem.

4. pants

Iekšzemes ūdensceļu klasifikācija

1. Piemērojot šo direktīvu, Savienības iekšzemes ūdensceļus klasificē šādi:
 - a) 1., 2., 3. un 4. zona:
 - i) 1. un 2. zona: I pielikuma 1. nodaļā uzskaitītie ūdensceļi;
 - ii) 3. zona: I pielikuma 2. nodaļā uzskaitītie ūdensceļi;
 - iii) 4. zona: visi citi iekšzemes ūdensceļi, kuros saskaņā ar valsts tiesību aktiem var kuģot tādi peldlīdzekļi, kas ietilpst šīs direktīvas darbības jomā;
 - b) R zona: tie a) apakšpunktā minētie ūdensceļi, kam apliecības jāizdod saskaņā ar Pārskatītās konvencijas par kuģošanu Reinā 22. pantu tādā redakcijā, kādā minētais pants izteikts 2016. gada 6. oktobrī.
2. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 32. pantu attiecībā uz grozījumiem I pielikumā, lai mainītu ūdensceļu klasifikāciju, tostarp pievienotu un svītrotu ūdensceļus. Šādus grozījumus I pielikumā var izdarīt tikai pēc attiecīgās dalībvalsts lūguma – attiecībā uz ūdensceļiem tās teritorijā.

2. NODAĻA

KUĢOŠANAS APLIECĪBAS

5. pants

Atbilstība tehniskajām un drošības prasībām

1. Dalībvalstis nodrošina, ka 2. panta 1. punktā minētie peldlīdzekļi, kas darbojas 4. pantā minētajos Savienības iekšzemes ūdensceļos, tiek būvēti un uzturēti saskaņā ar šajā direktīvā izklāstītajām prasībām.
2. Peldlīdzekļa atbilstību 1. punktam apliecina ar apliecību, kas izdota saskaņā ar šo direktīvu.

6. pants

Savienības iekšzemes kuģošanas apliecības

1. Savienības iekšzemes kuģošanas apliecības izdod dalībvalstu kompetentās iestādes saskaņā ar šo direktīvu. Izdodot Savienības iekšzemes kuģošanas apliecību, dalībvalstis pārbauda, vai attiecīgajam peldlīdzeklim jau nav izdota derīga apliecība, kas minēta 7. pantā.
2. Savienības iekšzemes kuģošanas apliecību sagatavo saskaņā ar II pielikumā sniegto paraugu.
3. Katra dalībvalsts sastāda sarakstu, kurā norādītas iestādes, kas ir kompetentas izdot Savienības iekšzemes kuģošanas apliecības, un paziņo Komisijai par to, tostarp par visām izmaiņām sarakstā. Komisija atbilstīgā tīmekļa vietnē uztur kompetento iestāžu atjauninātu sarakstu.
4. Savienības iekšzemes kuģošanas apliecību izsniedz peldlīdzeklim pēc tehniskajām pārbaudēm, kuras veiktas pirms peldlīdzekļa nodošanas ekspluatācijā un kurās paredzēts pārbaudīt, vai peldlīdzeklis atbilst II un V pielikumā minētajām tehniskajām prasībām.
5. Peldlīdzekļa atbilstību papildu prasībām, kas minētas 23. panta 1. un 2. punktā, vajadzības gadījumā pārbauda šā panta 4. punktā un 29. pantā noteikto tehnisko pārbauciņu laikā vai tādas tehniskās pārbaudes laikā, kura veikta pēc peldlīdzekļa īpašnieka vai tā pārstāvja pieprasījuma.
6. Procedūras, ar kurām tiek pieprasīta pārbaude un noteikta minētās pārbaudes vieta un laiks, ir pilnvarotas noteikt kompetentās iestādes, kas izdod Savienības iekšzemes kuģošanas apliecību. Kompetentā iestāde nosaka, kādi dokumenti jāiesniedz. Šī procedūra ir tāda, lai nodrošinātu, ka pārbaude var notikt pienācīgā laikposmā pēc pieteikuma iesniegšanas.
7. Dalībvalstu kompetentās iestādes pēc peldlīdzekļa īpašnieka vai tā pārstāvja pieprasījuma izdod Savienības iekšzemes kuģošanas apliecību peldlīdzeklim, uz ko šī direktīva neattiecas, ja minētais peldlīdzeklis atbilst šīs direktīvas prasībām.

7. pants

Apliecības turēšanas pienākums

Peldlīdzekļiem, kas darbojas 4. pantā minētajos Savienības iekšzemes ūdensceļos, ir jābūt šādiem oriģināliem dokumentiem:

a) darbojoties R zonas ūdensceļos, vai nu:

- apliecībai, kas izsniegta saskaņā ar Pārskatītās konvencijas par kuģošanu Reinā 22. pantu, vai
- Savienības iekšzemes kuģošanas apliecībai, kas apliecina, ka peldlīdzeklis – attiecīgā gadījumā saskaņā ar šīs direktīvas II pielikuma pārejas noteikumiem attiecībā uz peldlīdzekli, kas kuģo pa Reinu (R zona), – pilnībā atbilst šīs direktīvas II un V pielikumā minētajām tehniskajām prasībām, kuru ekvivalents Pārskatītās konvencijas par kuģošanu Reinā piemērošanas procesā noteiktajām tehniskajām prasībām ir konstatēts saskaņā ar piemērojamiem noteikumiem un procedūrām;

b) darbojoties citos ūdensceļos, Savienības iekšzemes kuģošanas apliecībai vai apliecībai, kas izdota saskaņā ar Pārskatītās konvencijas par kuģošanu Reinā 22. pantu, tostarp – attiecīgā gadījumā – jebkurai no Savienības iekšzemes kuģošanas papildu apliecībām saskaņā šīs direktīvas ar 8. pantu.

8. pants

Savienības iekšzemes kuģošanas papildu apliecības

1. Peldlīdzekļiem, kuriem ir derīga Savienības iekšzemes kuģošanas apliecība vai apliecība, kas izdota saskaņā ar Pārskatītās konvencijas par kuģošanu Reinā 22. pantu, nodrošina arī Savienības iekšzemes kuģošanas papildu apliecību saskaņā ar šīs direktīvas 23. pantu.
2. Savienības iekšzemes kuģošanas papildu apliecību sagatavo saskaņā ar II pielikumā sniegto paraugu, un to izdod kompetentās iestādes saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti attiecīgajiem ūdensceļiem.

9. pants

Savienības iekšzemes kuģošanas pagaidu apliecības

1. Dalībvalstu kompetentās iestādes var izdot Savienības iekšzemes kuģošanas pagaidu apliecību:
 - a) peldlīdzekļiem, ar ko paredzēts kuģot uz konkrētu vietu ar kompetentās iestādes atļauju, lai iegūtu Savienības iekšzemes kuģošanas apliecību;
 - b) kādā no 13. un 15. pantā vai II un V pielikumā minētajiem gadījumiem – peldlīdzekļiem, kuru Savienības iekšzemes kuģošanas apliecība ir pazaudēta, bojāta vai uz laiku atsaukta;
 - c) peldlīdzekļiem, kuru Savienības iekšzemes kuģošanas apliecība tiek sagatavota pēc sekmīgas pārbaudes;
 - d) peldlīdzekļiem, kas neatbilst visiem Savienības iekšzemes kuģošanas apliecības saņemšanai vajadzīgajiem nosacījumiem saskaņā ar II un V pielikumu;
 - e) peldlīdzekļiem, kas ir tik bojāti, ka tie vairs neatbilst to Savienības iekšzemes kuģošanas apliecībai;
 - f) peldošajiem veidojumiem vai peldošajiem objektiem gadījumos, kad iestādes, kas atbild par speciāliem transporta pakalpojumiem, ir sniegušas pilnvarojumu veikt īpašu pārvadājuma pakalpojumu, ja ir saņemta šāda Savienības iekšzemes kuģošanas pagaidu apliecība, kā tas paredzēts dalībvalstu piemērojamos kuģniecības iestādes noteikumos;
 - g) peldlīdzekļiem, uz kuriem attiecas izņēmums no II un V pielikuma saskaņā ar šīs direktīvas 25. un 26. pantu, kamēr tiek pieņemti attiecīgie īstenošanas akti.
2. Savienības iekšzemes kuģošanas pagaidu apliecību izdod tikai tad, ja uzskatāms, ka peldlīdzekļa, peldoša veidojuma vai peldoša objekta peldspēja ir pietiekami nodrošināta. To sagatavo, izmantojot paraugu, kas sniegts II pielikumā.
3. Savienības iekšzemes kuģošanas pagaidu apliecība ietver nosacījumus, ko kompetentā iestāde uzskata par nepieciešamiem, un ir spēkā:
 - a) panta 1. punkta a), d), e) un f) apakšpunktā minētajos gadījumos attiecībā uz vienreizēju konkrētu braucienu, kas tiek veikts atbilstīgā laikposmā un nepārsniedz vienu mēnesi;
 - b) panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā minētajos gadījumos uz atbilstīgu laikposmu;
 - c) panta 1. punkta g) apakšpunktā minētajos gadījumos uz sešiem mēnešiem; Savienības iekšzemes kuģošanas pagaidu apliecību iespējams vienā reizē pagarināt par sešiem mēnešiem līdz brīdim, kad ir pieņemts attiecīgais īstenošanas akts.

*10. pants***Savienības iekšzemes kuģošanas apliecību derīgums**

1. Jaunbūvētiem peldlīdzekļiem izdotu Savienības iekšzemes kuģošanas apliecību derīguma termiņu nosaka kompetentā iestāde, un tas nepārsniedz:

- a) piecus gadus pasažieru un ātrgaitas kuģu gadījumā;
- b) desmit gadus visu citu peldlīdzekļu gadījumā.

Derīguma termiņu norāda Savienības iekšzemes kuģošanas apliecībā.

2. To peldlīdzekļu gadījumā, kas pirms tehniskās pārbaudes jau bijuši ekspluatācijā, kompetentā iestāde nosaka Savienības iekšzemes kuģošanas apliecības derīguma termiņu katrā gadījumā atsevišķi, ņemot vērā pārbaudes rezultātus. Tomēr derīguma termiņš nepārsniedz 1. punktā norādītos laikposmus.

*11. pants***Savienības iekšzemes kuģošanas apliecību derīguma pagarināšana izņēmuma kārtā**

Kompetentā iestāde, kas izdevusi vai atjaunojusi Savienības iekšzemes kuģošanas apliecību, izņēmuma kārtā var bez tehniskās pārbaudes pagarināt tās derīgumu ne vairāk kā par sešiem mēnešiem saskaņā ar II un V pielikumu. Šādu pagarinājumu norāda minētajā apliecībā.

*12. pants***Savienības iekšzemes kuģošanas apliecību atjaunošana**

1. Savienības iekšzemes kuģošanas apliecību atjauno pēc tās derīguma termiņa beigām saskaņā ar 6. pantā iekļautajiem nosacījumiem pēc tam, kad veikta tehniskā pārbaude, lai pārbaudītu, vai peldlīdzeklis atbilst II un V pielikumā minētajām tehniskajām prasībām. Savienības iekšzemes kuģošanas apliecības var atjaunot visas kompetentās iestādes, par kurām paziņots Komisijai saskaņā ar 6. panta 3. punktu.

2. Ja Savienības iekšzemes kuģošanas apliecības ir atjaunotas, peldlīdzeklim piemēro II pielikumā paredzētos pārejas noteikumus saskaņā ar minētajā pielikumā konkrētizētajiem nosacījumiem.

*13. pants***Savienības iekšzemes kuģošanas apliecību aizstāšana**

Katra dalībvalsts paredz nosacījumus, saskaņā ar kuriem var aizstāt spēkā esošu Savienības iekšzemes kuģošanas apliecību, kas ir pazaudēta vai sabojāta. Saskaņā ar minētajiem nosacījumiem peldlīdzeklim, kas pieprasa apliecības aizstāšanu, pazaudēšanas gadījumā jāiesniedz deklarācija par apliecības pazaudēšanu vai sabojāšanas gadījumā – jāatgriež sabojātā apliecība. Uz aizstājējas apliecības norāda, ka tā ir dublikāts.

*14. pants***Būtiskas peldlīdzekļa izmaiņas vai remonts**

Būtisku izmaiņu vai būtiska remonta gadījumā, kas ietekmē peldlīdzekļa atbilstību II un V pielikumā minētajām tehniskajām prasībām attiecībā uz tā korpusa drošību, kuģošanu, manevrēšanu vai īpašajiem raksturlielumiem, minētajam peldlīdzeklim pirms turpmākiem reisiem veic 6. pantā paredzēto tehnisko pārbaudi.

Pēc minētās pārbaudes esošo Savienības iekšzemes kuģošanas apliecību groza, lai atspoguļotu mainītos peldlīdzekļa tehniskos raksturlielumus, vai minēto apliecību atsauc un izdod jaunu apliecību. Ja jauno apliecību izdod dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kura izdevusi vai atjaunojusi sākotnējo apliecību, par to 30 dienu laikā no jaunās apliecības izdošanas dienas informē kompetento iestādi, kas izdevusi vai atjaunojusi apliecību.

*15. pants***Atteikums izdot vai atjaunot Savienības iekšzemes kuģošanas apliecības un to atsaukšana**

1. Jebkurā lēmumā par atteikumu izdot vai atjaunot Savienības iekšzemes kuģošanas apliecību norāda iemeslus, ar kuriem šis atteikums pamatots. Peldlīdzekļa īpašniekam vai tā pārstāvim par to paziņo, un viņu informē par pārsūdzības procedūru un piemērojamiem laika ierobežojumiem attiecīgajā dalībvalstī.
2. Jebkuru spēkā esošu Savienības iekšzemes kuģošanas apliecību var atsaukt kompetentā iestāde, kas to izdevusi vai atjaunojusi, ja peldlīdzeklis vairs neatbilst tā apliecībā izklāstītajām tehniskajām prasībām.

*16. pants***Trešo valstu peldlīdzekļu kuģošanas apliecību atzīšana**

Kamēr nav stājušies spēkā nolīgumi par kuģošanas apliecību savstarpēju atzīšanu starp Savienību un trešām valstīm, dalībvalsts kompetentās iestādes var atzīt trešo valstu peldlīdzekļu kuģošanas apliecības kuģošanai minētās dalībvalsts teritorijā.

*17. pants***Apliecību reģistri**

Dalībvalstis nodrošina, ka to kompetentās iestādes uztur visu to apliecību reģistru, ko tās izdevušas vai atjaunojušas saskaņā ar 6., 8., 9. un 12. pantu. Minētajā reģistrā ietver informāciju, kas norādīta II pielikumā sniegtajā paraugā.

3. NODAĻA

KUĢA IDENTIFIKĀCIJA, PĀRBAUDES UN MAINĪTAS TEHNISKĀS PRASĪBAS

18. pants

Unikāls Eiropas kuģa identifikācijas numurs

1. Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar II un V pielikumu katram peldlīdzeklim piešķir unikālu Eiropas kuģa identifikācijas numuru (*ENI*).
2. Katram peldlīdzeklim ir tikai viens *ENI*, kurš nemainās visā peldlīdzekļa izmantošanas laikā.
3. Izdodot Savienības iekšzemes kuģošanas apliecību, kompetentā iestāde tajā ieraksta *ENI*.
4. Katra dalībvalsts sastāda sarakstu, kurā norādītas kompetentās iestādes, kas ir atbildīgas par *ENI* piešķiršanu, un paziņo Komisijai par to, kā arī par visām izmaiņām sarakstā. Komisija atbilstīgā tīmekļa vietnē uztur kompetento iestāžu atjauninātu sarakstu.

19. pants

Eiropas kuģu korpusu datubāze

1. Komisija uztur *EHDB*, lai atbalstītu administratīvus pasākumus nolūkā uzturēt kuģošanas drošību un ērtumu un nodrošinātu šīs direktīvas piemērošanu.

Jebkāda personas datu apstrāde, ko veic dalībvalstis, tiek īstenota saskaņā ar Savienības tiesību aktiem par personas datu aizsardzību, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/679 ⁽¹⁾.

Jebkāda personas datu apstrāde, ko veic Komisija, tiek īstenota saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 45/2001 ⁽²⁾.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes par katru peldlīdzekli nekavējoties *EHDB* ievada:
 - a) peldlīdzekļa identifikācijas un apraksta datus saskaņā ar šo direktīvu;
 - b) datus saistībā ar izdotām, atjaunotām, aizstātām un atsauktām apliecībām, kā arī saistībā ar kompetento iestādi, kas izdevusi apliecību saskaņā ar šo direktīvu;
 - c) visu to apliecību digitālās kopijas, kuras kompetentās iestādes izsniegušas saskaņā ar šo direktīvu;
 - d) datus par visiem noraidītiem vai vēl neizskatītiem apliecību pieteikumiem saskaņā ar šo direktīvu; un
 - e) visas izmaiņas a) līdz d) apakšpunktā minētajos datos.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

3. Dalībvalstu kompetentās iestādes, Pārskatītās konvencijas par kuģošanu Reinā līgumslēdzējas puses un trešās valstis, kam uzticēti uzdevumi saistībā ar šīs direktīvas un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2005/44/EK ⁽¹⁾ piemērošanu, datus, kas minēti 2. punktā, var apstrādāt šādos nolūkos:

- a) šīs direktīvas un Direktīvas 2005/44/EK piemērošana;
- b) ūdensceļu satiksmes un infrastruktūras pārvaldības nodrošināšana;
- c) kuģošanas drošības uzturēšana vai īstenošana;
- d) statistikas datu apkopošana.

4. Dalībvalsts kompetentā iestāde var nodot personas datus trešai valstij vai starptautiskai organizācijai ar noteikumu, ka tā to dara, vienīgi izskatot katru gadījumu atsevišķi, un ka tiek izpildītas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 prasības, un jo īpaši tās, kas minētas regulas V nodaļā. Dalībvalstis nodrošina, ka datu nodošana ir nepieciešama šā panta 3. punktā minētajos nolūkos. Dalībvalstis nodrošina, ka trešā valsts vai starptautiskā organizācija šos datus nenodod citai trešai valstij vai starptautiskai organizācijai, izņemot gadījumus, kad tai ir sniegta nepārprotama rakstiska atļauja tā darīt un tā ievēro dalībvalsts kompetentās iestādes norādītos noteikumus.

5. Komisija atsevišķos gadījumos var nodot personas datus trešās valsts iestādei vai starptautiskai organizācijai vai sniegt tai piekļuvi EHDB ar noteikumu, ka nodošana vai piekļuve ir nepieciešama šā panta 3. punktā minētajos nolūkos, un ar noteikumu, ka tiek izpildītas Regulas (EK) Nr. 45/2001 9. panta prasības. Komisija nodrošina, ka nodošana vai piekļuve ir nepieciešama šā panta 3. punktā minētajos nolūkos. Komisija nodrošina, ka trešā valsts vai starptautiskā organizācija šos datus nenodod citai trešai valstij vai starptautiskai organizācijai, izņemot gadījumus, kad tai ir sniegta nepārprotama rakstiska atļauja un tā ievēro Komisijas norādītos noteikumus.

6. Kompetentā iestāde nodrošina, ka tad, kad peldlīdzeklis ir nodots metāllūžņos, ar to saistītie dati tiek dzēsti no 1. punktā minētās datubāzes.

7. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 32. pantu, papildus precizējot:

- a) datus, kuri dalībvalstīm ir jāievada datubāzē;
- b) atļautos piekļuves veidus, ņemot vērā datu saņēmēju kategorijas un šā panta 3. punktā minētos nolūkus, kuriem šādi dati tiek apstrādāti;
- c) norādījumus saistībā ar datubāzes izmantošanu un darbību, jo īpaši attiecībā uz datu drošības pasākumiem, datu kodēšanu un apstrādi un datubāzes starpsavienojumu ar 17. pantā minētajiem reģistriem.

20. pants

Tehnisko pārbaūžu veikšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka 3. punktā minētās kompetentās iestādes veic sākotnējās, periodiskās, īpašās un brīvprātīgās pārbaudes, kas minētas šajā direktīvā.

2. Minētās kompetentās iestādes var pilnībā vai daļēji neveikt peldlīdzeklim tehnisko pārbaudi, ja ir spēkā esošs apliecinājums, kuru izsniegusi saskaņā ar 21. pantu atzīta klasifikācijas sabiedrība un kurš apliecina, ka šis peldlīdzeklis pilnībā vai daļēji atbilst tehniskajām prasībām, kas minētas II un V pielikumā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/44/EK (2005. gada 7. septembris) par saskaņotiem upju informācijas pakalpojumiem (RIS) attiecībā uz Kopienas iekšējiem ūdensceļiem (OV L 255, 30.9.2005., 152. lpp.).

3. Katra dalībvalsts sastāda sarakstu, kurā norādītas tās kompetentās iestādes, kas ir atbildīgas par tehnisko pārbaucēju veikšanu, un paziņo Komisijai par to, tostarp par visām izmaiņām sarakstā. Komisija atbilstīgā tīmekļa vietnē uztur kompetento iestāžu un pārbaudes iestāžu atjauninātu sarakstu.

4. Katra dalībvalsts ievēro II un V pielikumā noteiktās īpašās prasības attiecībā uz pārbaudes iestādēm un pārbaudes pieprasījumu.

21. pants

Klasifikācijas sabiedrību atzīšana

1. Komisija pieņem īstenošanas aktus, lai atzītu klasifikācijas sabiedrību, kas atbilst VI pielikumā uzskaitītajiem kritērijiem, vai lai atsauktu atzīšanu saskaņā ar šā panta 2. un 3. punktā izklāstīto procedūru. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 33. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

2. Atzīšanas pieteikumu Komisijai iesniedz dalībvalsts, kurā atrodas galvenais birojs vai filiāle klasifikācijas sabiedrībai, kas pilnvarota izdot apliecinājumus, ka peldlīdzeklis atbilst II un V pielikumā minētajām prasībām saskaņā ar šo direktīvu. Šim pieteikumam pievieno visu informāciju un dokumentāciju, kas nepieciešama, lai pārbaudītu, vai ir ievēroti visi atzīšanas kritēriji.

3. Jebkura dalībvalsts var Komisijai iesniegt pieprasījumu atsaukt atzīšanu, ja tā uzskata, ka klasifikācijas sabiedrība vairs neatbilst VI pielikumā izklāstītajiem kritērijiem. Atsaukuma pieprasījumam pievieno dokumentārus pierādījumus.

4. Klasifikācijas sabiedrības, kuras līdz 2016. gada 6. oktobrim ir atzītas saskaņā ar Direktīvu 2006/87/EK, saglabā atzīto statusu.

5. Komisija pirmo reizi līdz 2017. gada 7. oktobrim atbilstīgā tīmekļa vietnē publicē un pēc tam atjaunina to klasifikācijas sabiedrību sarakstu, kuras atzītas saskaņā ar šo pantu. Dalībvalstis paziņo Komisijai par visām izmaiņām attiecībā uz to klasifikācijas sabiedrību nosaukumiem vai adresēm, kuras tās ir lūgušas atzīt.

22. pants

Atbilstības pārbaude

1. Dalībvalstis nodrošina, ka to kompetentās iestādes jebkurā laikā var pārbaudīt, vai peldlīdzeklī ir saskaņā ar 7. pantu derīga apliecība un vai peldlīdzeklis atbilst prasībām šādas apliecības izdošanai.

Ja prasības nav izpildītas, kompetentās iestādes veic atbilstīgus pasākumus saskaņā ar šā panta 2. līdz 5. punktu. Tās arī prasa peldlīdzekļa īpašniekam vai tā pārstāvim kompetento iestāžu noteiktā termiņā īstenot visus vajadzīgos pasākumus, lai situāciju labotu.

Kompetento iestādi, kas izdevusi peldlīdzekļa apliecību, par šādiem trūkumiem informē septiņu dienu laikā pēc pārbaudes.

2. Ja peldlīdzeklī nav derīgas apliecības, tam var liegt turpināt reisu.

3. Ja pārbaudē kompetentās iestādes atklāj, ka peldlīdzeklis rada būtisku apdraudējumu personām uz kuģa, videi vai kuģošanas drošībai, tās var neļaut peldlīdzeklim turpināt reisu, līdz ir īstenoti vajadzīgie pasākumi, lai situāciju labotu.

Kompetentās iestādes var arī paredzēt samērīgus pasākumus, kas nodrošinās peldlīdzekļa reisa drošu turpināšanu līdz vietai, kur to pārbaudīs vai saremontēs, nepieciešamības gadījumā pārtraucot tā pārvadāšanas darbības.

4. Dalībvalsts, kas nav ļāvusi peldlīdzeklim turpināt reisu vai ir paziņojusi peldlīdzekļa īpašniekam vai tā pārstāvim par savu nodomu to liegt, ja atklātās nepilnības netiks novērstas, septiņu dienu laikā par savu pieņemto vai paredzēto lēmumu informē tās dalībvalsts iestādi, kas izdevusi vai pēdējo reizi atjaunojusi peldlīdzekļa apliecību.

5. Jebkurā lēmumā par peldlīdzekļa turpmāka brauciena pārtraukšanu, kas pieņemts, īstenojot šo direktīvu, sīki apraksta iemeslus, kas ir tā pamatā. Šādu lēmumu bez kavēšanās dara zināmu attiecīgajai personai, kuru vienlaikus informē par pieejamajām pārsūdzības procedūrām saskaņā ar attiecīgajā dalībvalstī spēkā esošajiem tiesību aktiem, kā arī par šādu pārsūdzības procedūru termiņiem.

23. pants

Mainītas tehniskās prasības konkrētām zonām

1. Dalībvalstis attiecīgā gadījumā, ievērojot Pārskatītās konvencijas par kuģošanu Reinā prasības, var pieņemt tehniskās prasības papildus II un V pielikumā minētajām prasībām attiecībā uz peldlīdzekļiem, kas kuģo 1. un 2. zonas ūdensceļos to teritorijā. Šādas papildu prasības aptver tikai III pielikumā uzskaitītos elementus.

2. Attiecībā uz pasažieru kuģiem, kas darbojas 3. zonas nesavienotajos iekšzemes ūdensceļos, katra dalībvalsts var saglabāt tehniskās prasības papildus prasībām, kas minētas II un V pielikumā. Šādas papildu prasības aptver tikai III pielikumā uzskaitītos elementus.

3. Ja II pielikumā minēto pārejas noteikumu piemērošanas rezultātā pazeminātos esošie valsts drošības standarti, dalībvalsts var minētos pārejas noteikumus nepiemērot pasažieru kuģiem, kas darbojas tās nesavienotajos iekšzemes ūdensceļos. Šādos apstākļos attiecīgā dalībvalsts var pieprasīt, lai no 2008. gada 30. decembra šādi pasažieru kuģi, kas darbojas tās nesavienotajos iekšzemes ūdensceļos, pilnībā atbilstu II un V pielikumā minētajām tehniskajām prasībām.

4. Dalībvalstis var atļaut tehnisko prasību daļēju piemērošanu vai noteikt mazāk stingras tehniskās prasības nekā tās, kas minētas II un V pielikumā attiecībā uz peldlīdzekļiem, kas darbojas vienīgi 3. un 4. zonas ūdensceļos tās teritorijā. Mazāk stingrās tehniskās prasības vai tehnisko prasību daļēja piemērošana aptver tikai IV pielikumā uzskaitītos elementus.

5. Ja dalībvalsts piemēro 1., 2., 3. vai 4. punktu, tā par to paziņo Komisijai vismaz sešus mēnešus pirms paredzētās piemērošanas dienas. Komisija attiecīgi informē pārējās dalībvalstis.

Gadījumos, kas minēti šā panta 1. un 2. punktā, Komisija pieņem īstenošanas aktus, lai apstiprinātu papildu tehniskās prasības. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 33. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

6. Atbilstību saskaņā ar 1., 2., 3. un 4. punktu mainītajām tehniskajām prasībām norāda Savienības iekšzemes kuģošanas apliecībā vai Savienības iekšzemes kuģošanas papildu apliecībā.

24. pants

Izņēmumi konkrētām peldlīdzekļu kategorijām

1. Saglabājot pienācīgu drošības līmeni, dalībvalstis var atļaut izņēmumus attiecībā uz visu šo direktīvu vai tās daļu:
 - a) peldlīdzekļiem, kas darbojas nesavienotajos iekšzemes ūdensceļos;
 - b) peldlīdzekļiem, kuru pašsvars nepārsniedz 350 tonnas vai kuri nav paredzēti preču pārvadāšanai un kuru ūdensizspāids ir mazāks par 100 kubikmetriem, kā arī kuri nolaisti ūdenī pirms 1950. gada 1. janvāra un kuri darbojas tikai to teritorijā.
2. Neskarot Pārskatīto konvenciju par kuģošanu Reinā, dalībvalstis attiecībā uz kuģošanu savā teritorijā var atļaut izņēmumus no šīs direktīvas peldlīdzekļiem, kas darbojas ierobežotos vietējās nozīmes braucienos vai ostu zonās. Šos izņēmumus un braucienus vai zonas, uz kurām tie attiecas, norāda peldlīdzekļa apliecībā.
3. Dalībvalsts paziņo Komisijai par izņēmumiem, kas ir atļauti saskaņā ar 1. un 2. punktu. Komisija attiecīgi informē pārējās dalībvalstis.

25. pants

Jauno tehnoloģiju izmantošana un izņēmumi konkrētiem peldlīdzekļiem

1. Lai veicinātu inovāciju un jauno tehnoloģiju izmantošanu iekšzemes kuģošanā, Komisija tiek pilnvarota pieņemt īstenošanas aktus, kas atļautu izņēmumus vai atzītu tehnisko specifikāciju ekvivalentumu konkrētiem peldlīdzekļiem attiecībā uz:
 - a) Savienības iekšzemes kuģošanas apliecības izdošanu, ar ko atzīst tādu citu materiālu, iekārtu vai aprīkojuma daļu izmantošanu vai atrašanos uz peldlīdzekļa klāja vai tādu citu pasākumu vai citu konstrukcijas aspektu pieņemšanu, kas nav ietverti II un V pielikumā, ar noteikumu, ka tiek nodrošināts līdzvērtīgs drošības līmenis;
 - b) Savienības iekšzemes kuģošanas apliecības izdošanu izmēģinājuma nolūkā uz ierobežotu laikposmu, ietverot jaunas tehniskās specifikācijas, kas paredz izņēmumus no II un V pielikuma prasībām, ar noteikumu, ka tiek nodrošināts atbilstīgs drošības līmenis.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 33. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

2. Dalībvalsts kompetentās iestādes jebkuru piemērojamo izņēmumu un ekvivalentuma atzīšanu, kas minēta 1. punktā, norāda Savienības iekšzemes kuģošanas apliecībā.

26. pants

Grūtības

1. Pēc II pielikumā noteikto tehnisko prasību pārejas noteikumu spēkā esības izbeigšanās Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, kas atļauj izņēmumus no tehniskajām prasībām, kuras noteiktas minētajā pielikumā un uz kurām attiecas minētie pārejas noteikumi, ja minētās prasības ir tehniski grūti piemērojamas vai ja to piemērošana varētu radīt nesamērīgas izmaksas.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 33. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

2. Dalībvalsts kompetentās iestādes jebkurus piemērojamos izņēmumus, kas minēti 1. punktā, norāda Savienības iekšzemes kuģošanas apliecībā.

27. pants

Aprīkojuma tipa apstiprinājuma reģistrs

Komisija atbilstīgā tīmekļa vietnē publicē tā aprīkojuma reģistru, kam ir tipveida apstiprinājums saskaņā ar II un V pielikumu.

4. NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

28. pants

Pārejas noteikumi attiecībā uz dokumentu izmantošanu

Dokumenti, kas ir šīs direktīvas darbības jomā un ko izdevušas dalībvalstu kompetentās iestādes saskaņā ar Direktīvu 2006/87/EK pirms 2016. gada 6. oktobra, ir spēkā līdz to spēkā esības beigām.

29. pants

Peldlīdzekļi, kas ir izslēgti no Direktīvas 82/714/EEK darbības jomas

1. Peldlīdzeklī, kas izslēgts no Padomes Direktīvas 82/714/EEK⁽¹⁾ darbības jomas, bet uz ko attiecas šī direktīva saskaņā ar šīs direktīvas 2. panta 1. punktu, Savienības iekšzemes kuģošanas apliecību izdod pēc tehniskās pārbaudes, kuru veic, lai pārbaudītu, vai peldlīdzeklis atbilst šīs direktīvas II un V pielikumā minētajām tehniskajām prasībām. Minēto tehnisko pārbaudi veic pēc peldlīdzekļa pašreizējās apliecības derīguma beigām un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā 2018. gada 30. decembrī.

2. Jebkuru neatbilstību II un V pielikumā minētajām tehniskajām prasībām ieraksta Savienības iekšzemes kuģošanas apliecībā. Ja kompetentās iestādes uzskata, ka šīs nepilnības nerada būtisku apdraudējumu, šā panta 1. punktā minētie peldlīdzekļi var turpināt darboties līdz peldlīdzekļa komponentus vai zonas, kas apliecībā norādītas kā neatbilstīgas prasībām, aizstāj vai izmaina, pēc kā minētie komponenti vai zonas atbilst II un V pielikumā minētajām tehniskajām prasībām.

3. Par aizstāšanu vai izmaiņšanu 2. punkta izpratnē neuzskata esošu daļu nomaiņu ar identiskām vai līdzvērtīgas tehnoloģijas un konstrukcijas daļām regulāro apkopes darbu un remontdarbu laikā.

4. Par būtisku apdraudējumu šā panta 2. punkta izpratnē uzskata situāciju, kad ir skartas prasības, kas attiecas uz strukturālo drošību, kuģošanu vai manevrēšanu, vai peldlīdzekļa īpašajiem raksturlielumiem saskaņā ar II un V pielikumā minētajām tehniskajām prasībām. Izņēmumus, kas paredzēti attiecībā uz II un V pielikumā minētajām tehniskajām prasībām, nenorāda kā nepilnības, kuras rada būtisku apdraudējumu.

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 82/714/EEK (1982. gada 4. oktobris), ar ko nosaka tehniskās prasības attiecībā uz iekšējo ūdensceļu kuģiem (OV L 301, 28.10.1982., 1. lpp.).

30. pants

Pārejas noteikumi attiecībā uz pagaidu prasībām, ievērojot Direktīvu 2006/87/EK

Pagaidu prasības, kas pieņemtas saskaņā ar Direktīvas 2006/87/EK II pielikuma 1.06. pantu, ir spēkā līdz to spēkā esības beigām.

31. pants

Pielikumu pielāgošana

1. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 32. pantu nolūkā pielāgot II pielikumu, lai bez nepamatotas kavēšanās atjauninātu atsauci uz jaunāko *ES-TRIN* standarta versiju un noteiktu tā piemērošanas dienu.
2. Atkāpjoties no 1. punkta, ja tas ir pienācīgi pamatots ar attiecīgu analīzi un ja nav izstrādāti piemēroti un atjaunināti starptautiski standarti, lai nodrošinātu kuģošanas drošību, vai ja izmaiņas CESNI lēmumu pieņemšanas procesā apdraudētu Savienības intereses, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 32. pantu, lai grozītu II pielikumu nolūkā nodrošināt atbilstīgas tehniskās prasības.
3. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 32. pantu attiecībā uz III un IV pielikuma pielāgošanu zinātnes un tehnikas attīstībai.
4. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 32. pantu attiecībā uz V pielikuma pielāgojumiem, lai atjauninātu un racionalizētu administratīvās prasības.
5. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 32. pantu attiecībā uz VI pielikuma pielāgojumiem, lai grozītu kritērijus klasifikācijas sabiedrību atzīšanai nolūkā nodrošināt kuģošanas drošību.
6. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 32. pantu, lai atjauninātu šajā direktīvā ietvertās atsaucē uz konkrētiem II un V pielikuma noteikumiem nolūkā ņemt vērā šajos pielikumos ieviestos grozījumus.

32. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 4., 19. un 31. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2016. gada 6. oktobra. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 4., 19. un 31. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Pirms deleģēta akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.
5. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
6. Saskaņā ar 4., 19. un 31. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

33. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota saskaņā ar Padomes Direktīvas 91/672/EEK ⁽¹⁾ 7. pantu (turpmāk "komiteja"). Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.

Ja ir jāsaņem komitejas atzinums ar rakstiskas procedūras starpniecību, minētā procedūra tiek izbeigta bez rezultāta, ja atzinuma sniegšanas termiņā tādu lēmumu pieņem priekšsēdētājs.

34. pants

Pārskatīšana

Komisija līdz 2021. gada 7. oktobrim iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, kurā pārskata ar šo direktīvu ieviesto pasākumu efektivitāti, jo īpaši attiecībā uz tehnisko prasību saskaņošanu un iekšzemes ūdensceļu kuģošanas tehnisko standartu izstrādi. Ziņojumā pārskata arī mehānismus sadarbībai ar starptautiskajām organizācijām, kuru kompetencē ir iekšzemes ūdensceļu kuģošana. Nepieciešamības gadījumā ziņojumam pievieno tiesību akta priekšlikumu, lai vēl vairāk uzlabotu sadarbību un koordināciju to standartu izveidē, uz kuriem var atsaukties Savienības tiesību aktos. Līdzīgu ziņojumu Komisija iesniedz pēc visiem būtiskiem notikumiem iekšzemes ūdensceļu transporta jomā.

35. pants

Sankcijas

Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas gadījumos, kad ir pārkāpti valsts noteikumi, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, un veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka sankcijas tiek īstenotas. Paredzētās sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas.

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 91/672/EEK (1991. gada 16. decembris) par savstarpēju atzīšanu attiecībā uz valstu izdotām kuģu vadīšanas apliecībām kravu un pasažieru pārvadājumiem pa iekšējiem ūdensceļiem (OV L 373, 31.12.1991., 29. lpp.).

36. pants

Grozījumi Direktīvā 2009/100/EK

Direktīvu 2009/100/EK groza šādi:

1) direktīvas 1. pantu aizstāj ar šādu:

“1. pants

Šo direktīvu piemēro kuģiem, kurus izmanto preču pārvadāšanai iekšzemes ūdensceļos un kuru pilnā kravnesība ir 20 tonnas vai vairāk, ja:

- a) to garums ir mazāks par 20 metriem; un
- b) to garuma (L), platuma (B) un iegrimes (T) reizinājums ir mazāks par 100 kubikmetriem.

Šī direktīva neskar Reinas Kuģu inspekcijas noteikumus un Eiropas valstu nolīgumu par bīstamo kravu starptautiskajiem pārvadājumiem pa iekšzemes ūdensceļiem (ADN).”;

2) direktīvas 3. pantu groza šādi:

a) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Dalībvalstis var prasīt, lai kuģi, kas ved bīstamas kravas, kā definēts ADN, atbilstu minētajā nolīgumā noteiktajām prasībām. Lai to pierādītu, tās var prasīt, lai tiktu uzrādīta minētajā nolīgumā paredzētā atļauja.”;

b) panta 5. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Īpašus nosacījumus bīstamo kravu pārvadājumiem uzskata par izpildītiem visos Kopienas ūdensceļos, ja kuģi atbilst ADN prasībām. Attiecīgus pierādījumus var sniegt, uzrādot 4. punktā minēto atļauju.”

37. pants

Transponēšana

1. Neskarot 40. pantu, dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības vēlākais līdz 2018. gada 7. oktobrim, un ko piemēro no šā datuma. Dalībvalstis par tiem nekavējoties informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem šādus pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis paziņo Komisijai to valsts tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. Dalībvalstij, kurai saskaņā ar 24. panta 1. un 2. punktu atļauto izņēmumu dēļ nav peldlīdzekļu, uz ko attiecas šīs direktīvas noteikumi un kas darbojas tās ūdensceļos, netiek prasīts transponēt 2. nodaļu, 18. panta 3. punktu un 20. un 21. pantu.

38. pants

Atcelšana

Direktīvu 2006/87/EK atceļ no 2018. gada 7. oktobra.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu, kas sniegta VII pielikumā.

39. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

40. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm, izņemot Dāniju, Igauniju, Īriju, Grieķiju, Spāniju, Kipru, Latviju, Maltu, Portugāli, Slovēniju un Somiju.

Strasbūrā, 2016. gada 14. septembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
I. KORČOK

—

PIELIKUMU SARAKSTS

- I pielikums. Ģeogrāfiski 1., 2. un 3. zonā sadalītu Savienības iekšzemes ūdensceļu saraksts
- II pielikums. Minimālās tehniskās prasības, ko piemēro peldlīdzekļiem 1., 2., 3. un 4. zonas iekšzemes ūdensceļos
- III pielikums. Iespējamu papildu tehnisko prasību aspekti, ko piemēro peldlīdzekļiem 1. un 2. zonas un nesavienotajos 3. zonas iekšzemes ūdensceļos
- IV pielikums. Iespējamu to tehnisko prasību pazeminājumu aspekti, ko piemēro peldlīdzekļiem 3. un 4. zonas iekšzemes ūdensceļos
- V pielikums. Sīki izstrādāti procedūras noteikumi
- VI pielikums. Klasifikācijas sabiedrības
- VII pielikums. Atbilstības tabula
-

I PIELIKUMS

ĢEOGRĀFISKI 1., 2. UN 3. ZONĀ SADALĪTU SAVIENĪBAS IEKŠZEMES ŪDENSCEĻU SARAKSTS

1. NODAĻA

1. zona

Vācija

Emsa	No līnijas, kas savieno bijušo <i>Greetsiel</i> bāku un ostas ieejas rietumu molu pie <i>Eemshaven</i> jūras virzienā 53° 30' ziemeļu platumā un 6° 45' austrumu garumā, t. i., nedaudz jūras virzienā no sauso kravu pārvadātājiem paredzētās lihterēšanas zonas Vecajā Emsā ⁽¹⁾
------	--

(¹) Attiecībā uz kuģiem, kuru piederības osta ir citur, jāņem vērā 1960. gada 8. aprīļa Emsas–Dollarta līguma 32. pants (BGBl. 1963 II, 602. lpp.).

Polija

Pomožes līča daļa dienvidu virzienā no līnijas, kas savieno *Nord Perd* Rīgenes salā un bāku *Niechorze*.

Gdaņskas līča daļa dienvidu virzienā no līnijas, kas savieno Helas bāku un ieejas boju Baltijas ostā.

Zviedrija

Vēnerna ezers, kuru dienvidos norobežo ģeogrāfiskā platuma paralēle cauri *Bastugrunds* bācai.

Jeta un *Rivöfjorden*, ko austrumos norobežo *Ålvsborg* tilts, rietumos – ģeogrāfiskā garuma paralēle cauri *Gäveskär* bācai un dienvidos – ģeogrāfiskā platuma paralēle cauri *Smörbådan* bācai.

Apvienotā Karaliste

SKOTIJA	
Blue Mull Sound	Starp <i>Gutcher</i> un <i>Belmontu</i>
Jellas šaurums	Starp <i>Tofts Voe</i> un <i>Ulsta</i>
Sullom Voe	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Gluss</i> salas ziemeļaustrumu punktu ar <i>Calback Ness</i> ziemeļu punktu
Dales Voe	Ziemā: tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Kebister Ness</i> ziemeļu punktu ar <i>Breivick</i> krastu 1° 10,8' rietumu garumā
Dales Voe	Vasarā: tāpat kā attiecībā uz Lēriku
Lērika	Ziemā: tās zonas iekšpusē, ko ziemeļu virzienā norobežo līnija no <i>Scottle Holm</i> līdz <i>Scarfi Taing Bresejā</i> un dienvidu virzienā – līnija no <i>Twageos Point</i> bākas līdz <i>Whalpa Taing Bresejā</i>
Lērika	Vasarā: tās zonas iekšpusē, ko ziemeļu virzienā norobežo līnija no <i>Brim Ness</i> līdz <i>Inner Score</i> ziemeļaustrumu stūrim un dienvidu virzienā – līnija no <i>Ness of Sound</i> dienvidu gala līdz <i>Kirkabisterness</i>

Kērkvola	Starp Kērkvolu un Rouzi ne austrumu pusē no līnijas starp <i>Point of Graand (Egilsay)</i> un <i>Galt Ness</i> (Šeipinseja) vai starp <i>Head of Work</i> (Meinlenda) cauri <i>Helliar Holm</i> bācai līdz Šeipinsejas krastam; ne ziemeļrietumu pusē no <i>Eynhallow Island</i> dienvidaustrumu gala, ne jūras virzienā un līnijā starp krastu pie Rouzi 59° 10,5 N 002° 57,1' W un krastu pie <i>Egilsay</i> 59° 10' N 002° 56,4' W
Stromnesa	Līdz <i>Scapa</i> , taču ne ārpus <i>Scapa Flow</i>
Scapa Flow	Zonā, ko ierobežo līnijas, kas novilkas no <i>Point of Cletts</i> Hojas salā līdz <i>Thomson's Hill</i> triangulācijas punktam <i>Fara</i> salā un no turienes līdz Gibraltāra molam <i>Flotta</i> salā; no Sv. Vinsenta mola <i>Flotta</i> salā līdz <i>Calf of Flotta</i> tālākajam rietumu punktam; no <i>Calf of Flotta</i> tālākā austrumu punkta līdz <i>Needle Point South Ronaldsay</i> salā un no <i>Nesas</i> cietzemē līdz <i>Point of Oxan</i> bācai <i>Graemsay</i> salā, un no turienes līdz <i>Bu Point</i> Hojas salā; un jūras virzienā no 2. zonas ūdeņiem
Balnakiel Bay	Starp <i>Eilean Dubh</i> un <i>A'Chleit</i>
Cromarty Firth	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>North Sutor</i> ar Nērnas viļņlauzi, un jūras virzienā no 2. zonas ūdeņiem
Invernesa	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>North Sutor</i> ar Nērnas viļņlauzi, un jūras virzienā no 2. zonas ūdeņiem
Tejas upe – Dandī	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Broughty</i> pili ar <i>Tayport</i> , un jūras virzienā no 2. zonas ūdeņiem
Fērtoforts un Fortas upe	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Kirkcaldy</i> ar <i>Portobello</i> upi, un jūras virzienā no 2. zonas ūdeņiem
Solvefjērts	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Southernness Point</i> ar <i>Silloth</i>
Loch Ryan	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Finnart's Point</i> ar Miljūrpointu, un jūras virzienā no 2. zonas ūdeņiem
Klaida	<p>Ārējā robeža:</p> <p>līnija no <i>Skipness</i> līdz pozīcijai vienas jūdzes attālumā uz dienvidiem no <i>Garroch Head</i>, no turienes līdz <i>Farland Head</i></p> <p>Iekšējā robeža ziemā:</p> <p>līnija no <i>Cloch</i> bākas līdz <i>Danūnas</i> molam</p> <p>Iekšējā robeža vasarā:</p> <p>līnija no <i>Bogany Point</i>, <i>Bute</i> sala, līdz <i>Skelmorlie</i> pilij un līnija no <i>Ardlamont Point</i> līdz <i>Ettrick</i> līča galējai dienvidu robežai <i>Kyles of Bute</i> iekšpusē</p> <p>Piezīme. Iepriekš minētā iekšējā vasaras robeža laikā no 5. jūnija līdz 5. septembrim (abus datumus ietverot) ir pagarināta ar līniju no punkta, kas atrodas divas jūdzes no <i>Ayrshire</i> krasta pie <i>Skelmorlie</i> pils līdz <i>Tomont End</i>, <i>Cumbræ</i>, un ar līniju no <i>Portachur Point</i>, <i>Cumbræ</i>, līdz <i>Inner Brigurd Point</i>, <i>Ayrshire</i></p>

Obana	Tās zonas iekšpusē, ko ziemeļos norobežo līnija no <i>Dunollie Point</i> bākas līdz <i>Ard na Chruidh</i> un dienvidos – līnija no <i>Rudha Seanach</i> līdz <i>Ard na Cuile</i>
Kailoflohalša	Cauri Lohalšai līdz <i>Loch Duich</i> zemesragam
Gērlohas jūras līcis	Ziemā: nav Vasarā: dienvidos no līnijas, kas sniedzas uz austrumiem no <i>Rubha na Moine</i> līdz <i>Eilan Horrisdale</i> , un no turienes līdz <i>Rubha nan Eanntag</i>
ZIEMEĻĪRIJA	
Belfāstas līcis	Ziemā: nav Vasarā: tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Carrickfergus</i> ar <i>Bangor</i> , un jūras virzienā no 2. zonas ūdeņiem
Neja ezers	Par divām jūdzēm lielākā attālumā no krasta
ANGLIJAS AUSTRUMU KRASTS	
Humber upe	Ziemā: tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>New Holland</i> ar <i>Paull</i> Vasarā: tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Cleethorpes</i> molu ar <i>Patrington</i> baznīcu, un jūras virzienā no 2. zonas ūdeņiem
VELSA UN ANGLIJAS RIETUMU KRASTS	
Sevērnas upe	Ziemā: tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Blacknore Point</i> ar <i>Caldicot Pill</i> , <i>Porstkewett</i> Vasarā: tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Barry Dock</i> molu ar <i>Steeppholm</i> , un no turienes līdz <i>Brean Down</i> , un jūras virzienā no 2. zonas ūdeņiem
Vajas upe	Ziemā: tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Blackmore Point</i> ar <i>Caldicot Pill</i> , <i>Portskewett</i> Vasarā: tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Barry Dock</i> molu ar <i>Steeppholm</i> , un no turienes līdz <i>Brean Down</i> , un jūras virzienā no 2. zonas ūdeņiem
Ņūporta	Ziemā: nav Vasarā: tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Barry Dock</i> molu ar <i>Steeppholm</i> , un no turienes līdz <i>Brean Down</i> , un jūras virzienā no 2. zonas ūdeņiem

Kārdifa	Ziemā: nav Vasarā: tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Barry Dock</i> molu ar <i>Steepholm</i> , un no turienes līdz <i>Brean Down</i> , un jūras virzienā no 2. zonas ūdeņiem
Beri	Ziemā: nav Vasarā: tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Barry Dock</i> molu ar <i>Steepholm</i> , un no turienes līdz <i>Brean Down</i> , un jūras virzienā no 2. zonas ūdeņiem
Svonzi	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno viļņlaužu galus jūras virzienā
Menai Straits	<i>Menai Straits</i> iekšpusē no līnijas, kas savieno <i>Llanddwyn Island</i> bāku <i>Dinas Dinlleu</i> , un līnijām, kas savieno <i>Puffin Island</i> dienvidu galu ar <i>Trwyn DuPoint</i> un <i>Llanfairfechan</i> dzelzceļa staciju, un jūras virzienā no 2. zonas ūdeņiem
Dī upe	Ziemā: tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Hilbre Point</i> ar <i>Point of Air</i> Vasarā: tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Formby Point</i> ar <i>Point of Air</i> , un jūras virzienā no 2. zonas ūdeņiem
Mersey upe	Ziemā: nav Vasarā: tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Formby Point</i> ar <i>Point of Air</i> , un jūras virzienā no 2. zonas ūdeņiem
Prestona un Sautporta	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno Sautportu ar Blekpūlas krastu iekšpusi, un jūras virzienā no 2. zonas ūdeņiem
Flītvuda	Ziemā: nav Vasarā: tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Rossal Point</i> ar Hamfrisa zemesragu, un jūras virzienā no 2. zonas ūdeņiem
Lune upe	Ziemā: nav Vasarā: tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Rossal Point</i> ar Hamfrisa zemesragu, un jūras virzienā no 2. zonas ūdeņiem

Heysham	Ziemā: nav Vasarā: tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Rossal Point</i> ar Hamfrisa zemesragu
Morkama	Ziemā: nav Vasarā: tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Rossal Point</i> ar Hamfrisa zemesragu
Vērkingtona	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Southernness Point</i> ar <i>Silloth</i> , un jūras virzienā no 2. zonas ūdeņiem
ANGLIJAS DIENVIDI	
Colne upe – Kolčestera	Ziemā: tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Colne Point</i> ar Vitstablu Vasarā: tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Clacton</i> molu ar <i>Reculvers</i>
Blekvoteras upe	Ziemā: tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Colne Point</i> ar Vitstablu Vasarā: tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Clacton</i> molu ar <i>Reculvers</i> , un jūras virzienā no 2. zonas ūdeņiem
Crouch upe un Roach upe	Ziemā: tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Colne Point</i> ar Vitstablu Vasarā: tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Clacton</i> molu ar <i>Reculvers</i> , un jūras virzienā no 2. zonas ūdeņiem
Temza un tās pietekas	Ziemā: tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Colne Point</i> ar Vitstablu Vasarā: tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Clacton</i> molu ar <i>Reculvers</i> , un jūras virzienā no 2. zonas ūdeņiem
Medvejas upe un Sveila	Ziemā: tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Colne Point</i> ar Vitstablu Vasarā: tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Clacton</i> molu ar <i>Reculvers</i> , un jūras virzienā no 2. zonas ūdeņiem
Čičēstera	Vaitas salas iekšienē tās zonas iekšpusē, ko norobežo līnijas, kas novilkta no baznīcas smails <i>West Wittering</i> līdz Trīsvienības baznīcai <i>Bembridžā</i> austrumu virzienā un no <i>Nīdlsas</i> un <i>Hurst Point</i> rietumu virzienā, un jūras virzienā no 2. zonas ūdeņiem

Langstone osta	Vaitas salas iekšienē tās zonas iekšpusē, ko norobežo līnijas, kas novilkta no baznīcas smailes <i>West Wittering</i> līdz Trīsvienības baznīcai Bembridžā austrumu virzienā un no Nīdlsas un <i>Hurst Point</i> rietumu virzienā, un jūras virzienā no 2. zonas ūdeņiem
Portsmuta	Vaitas salas iekšienē tās zonas iekšpusē, ko norobežo līnijas, kas novilkta no baznīcas smailes <i>West Wittering</i> līdz Trīsvienības baznīcai Bembridžā austrumu virzienā un no Nīdlsas un <i>Hurst Point</i> rietumu virzienā, un jūras virzienā no 2. zonas ūdeņiem
Bembridža, Vaita sala	Vaitas salas iekšienē tās zonas iekšpusē, ko norobežo līnijas, kas novilkta no baznīcas smailes <i>West Wittering</i> līdz Trīsvienības baznīcai Bembridžā austrumu virzienā un no Nīdlsas un <i>Hurst Point</i> rietumu virzienā, un jūras virzienā no 2. zonas ūdeņiem
Kausa, Vaita sala	Vaitas salas iekšienē tās zonas iekšpusē, ko norobežo līnijas, kas novilkta no baznīcas smailes <i>West Wittering</i> līdz Trīsvienības baznīcai Bembridžā austrumu virzienā un no Nīdlsas un <i>Hurst Point</i> rietumu virzienā, un jūras virzienā no 2. zonas ūdeņiem
Sauthemptona	Vaitas salas iekšienē tās zonas iekšpusē, ko norobežo līnijas, kas novilkta no baznīcas smailes <i>West Wittering</i> līdz Trīsvienības baznīcai Bembridžā austrumu virzienā un no Nīdlsas un <i>Hurst Point</i> rietumu virzienā, un jūras virzienā no 2. zonas ūdeņiem
Beaulieu upe	Vaitas salas iekšienē tās zonas iekšpusē, ko norobežo līnijas, kas novilkta no baznīcas smailes <i>West Wittering</i> līdz Trīsvienības baznīcai Bembridžā austrumu virzienā un no Nīdlsas un <i>Hurst Point</i> rietumu virzienā, un jūras virzienā no 2. zonas ūdeņiem
Keyhaven ezers	Vaitas salas iekšienē tās zonas iekšpusē, ko norobežo līnijas, kas novilkta no baznīcas smailes <i>West Wittering</i> līdz Trīsvienības baznīcai Bembridžā austrumu virzienā un no Nīdlsas un <i>Hurst Point</i> rietumu virzienā, un jūras virzienā no 2. zonas ūdeņiem
Veimuta	Portlendā ostas iekšpusē un starp <i>Wey</i> upi un Portlendā ostu
Plimuta	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Cawsand</i> ar viļņlauzi un ar <i>Staddon</i> , un jūras virzienā no 2. zonas ūdeņiem
Felmuta	Ziemā: tās līnijas iekšpusē, kas savieno Sv. Antonija zemesragu ar <i>Rosemullion</i> Vasarā: tās līnijas iekšpusē, kas savieno Sv. Antonija zemesragu ar <i>Nare Point</i> , un jūras virzienā no 2. zonas ūdeņiem
Camel upe	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Stepper Point</i> ar <i>Trebetherick Point</i> , un jūras virzienā no 2. zonas ūdeņiem
Bridžvotera	Sēkļa iekšpusē un jūras virzienā no 2. zonas ūdeņiem

Eivonas (Avon) upe	Ziemā: tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Blackmore Point</i> ar <i>Caldicot Pill</i> , <i>Portskewett</i> Vasarā: tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Barry Dock</i> molu ar <i>Steepholm</i> , un no turienes līdz <i>Brean Down</i> , un jūras virzienā no 2. zonas ūdeņiem
--------------------	---

2. zona

Čehijas Republika

Lipno ezera aizdambējuma ūdeņi

Vācija

Emsa	No līnijas, kas stiepjas no ieejas ostā Pāpenburgas virzienā, šķērsojot Emsu, un kas savieno bijušo Dīmas sūkņu staciju un dambja caurteku pie Haltes, līdz līnijai, kas savieno bijušo <i>Greetsiel</i> bāku un ostas ieejas rietumu molu pie <i>Eemshaven</i>
Jāde	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Schillig</i> augstāko bāku un <i>Langwarden</i> baznīcas torni
Vēzere	No dzelzceļa tilta ziemeļrietumu malas Brēmenē līdz pat līnijai, kas savieno <i>Langwarden</i> un <i>Cappel</i> baznīcas torņus, ietverot <i>Westergate</i> , <i>Rekumer Loch</i> , <i>Rechter Nebenarm</i> un <i>Schweiburg</i> sekundārās attekas
Elba ar <i>Bützflether Süderelbe</i> (no 0,69. km līdz ietekai Elbā), <i>Ruthenstrom</i> (no 3,75. km līdz ietekai Elbā), <i>Wischhafener Süderelbe</i> (no 8,03. km līdz ietekai Elbā)	No Hamburgas ostas apakšējās robežas līdz līnijai, kas savieno <i>Döse</i> bāku un <i>Friedrichskoog</i> aizsprosta (<i>Dieksand</i>) rietumu malu, ietverot <i>Nebenelbe</i> un <i>Este</i> , <i>Lühe</i> , <i>Schwinge</i> , <i>Oste</i> , <i>Pinnau</i> , <i>Krückau</i> un <i>Stör</i> pietekas (visos gadījumos no ietekas līdz dambim)
Meldorfas līcis	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Friedrichskoog</i> dambja (<i>Dieksand</i>) rietumu malu un rietumu mola galu pie <i>Büsum</i>
Eidera	No <i>Gieselau</i> kanāla ietekas (22,64. km) līdz līnijai no cietokšņa (<i>Tränke</i>) vidus līdz <i>Vollerwiek</i> baznīcas tornim
<i>Gieselau</i> kanāls	No ietekas Eiderā līdz ietekai <i>Nord-Ostsee</i> kanālā
Flensburgas līcis	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Kegnäs</i> bāku ar <i>Birknack</i> un uz ziemeļiem no Vācijas – Dānijas robežas Flensburgas līcī
Šleija	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Schleimünde</i> mola galus
Ekenfērdes līcis	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Bocknis-Eck</i> ar cietzemes ziemeļaustrumu galu pie <i>Dänisch Nienhof</i>
Ķīles līcis	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Bülk</i> bāku un <i>Laboe</i> jūras memoriālu

Nord-Ostsee kanāls, ietverot <i>Audorfer See</i> un <i>Schirnauder See</i>	No līnijas, kas savieno mola galus pie <i>Brunsbüttel</i> , līdz pat līnijai, kas savieno ieejas apgaisojumu pie <i>Kiel-Holtenau</i> , ietverot <i>Obereidersee</i> un <i>Enge</i> , <i>Audorfer See</i> , <i>Borgstedter See</i> un <i>Enge</i> , <i>Schirnauder See</i> , <i>Flemhuder See</i> un <i>Achterwehrer</i> kanālu
Trāve	No dzelzceļa gaisa tilta ziemeļrietumu malas <i>Libekā</i> līdz <i>Pötenitzer Wiek</i> un <i>Dassower See</i> līdz pat līnijai, kas savieno mola dienvidu iekšējo un ziemeļu ārējo galu pie <i>Trävemindes</i>
Leda	No <i>Lēres</i> jūras slūžu ieejas ārējā ostā līdz ietekai <i>Emsā</i>
Hunte	No <i>Oldenburgas</i> ostas un no 140 m uz leju pa <i>Amalienbrücke</i> <i>Oldenburgā</i> līdz ietekai <i>Vēzerē</i>
Lēzuma	No <i>Hammes</i> un <i>Vimmes</i> saplūšanas vietas (0,00. km) līdz ietekai <i>Vēzerē</i>
Este	No <i>Bukstehūdes</i> slūžu atūdens (0,25. km) līdz ietekai <i>Elbā</i>
Līe	No <i>Au-Mühle</i> atūdens <i>Horneburgā</i> (0,00. km) līdz ietekai <i>Elbā</i>
Švinga	No <i>Salztor</i> slūžu ziemeļu malas <i>Štādē</i> līdz ietekai <i>Elbā</i>
Oste	No 210 m augšpus satiksmes tilta viduslīnijai pār <i>Ostes</i> aizsprostu (69,360. km) līdz ietekai <i>Elbā</i>
Pinnau	No <i>Pinnebergas</i> dzelzceļa tilta dienvidrietumu malas līdz ietekai <i>Elbā</i>
Krückau	No tilta, kas ved uz/no <i>Wedenkamp</i> , dienvidrietumu malas <i>Elmshornā</i> līdz ietekai <i>Elbā</i>
Štēra	No <i>Rensing</i> mareogrāfa līdz ietekai <i>Elbā</i>
Freiburgas ostas caurtece	No <i>Freiburg an der Elbe</i> slūžu austrumu malas līdz pat ietekai <i>Elbā</i>
<i>Wismarbucht</i> , <i>Kirchsee</i> , <i>Breitling</i> , <i>Salzhaff</i> un <i>Vismāras</i> ostas zona	Jūras virzienā līdz pat līnijai no <i>Hoher Wieschendorf Huk</i> līdz <i>Timmendorf</i> apgaisojumam un līnijai, kas savieno <i>Gollwitz</i> apgaisojumu <i>Poel</i> salā un <i>Wustrow</i> pussalas dienvidu punktu
Varnova, ietverot <i>Breitling</i> un sekundārās pietekas	Lejup pa straumi no <i>Mühlendamm</i> no <i>Geinitzbrücke</i> ziemeļu malas <i>Rostokā</i> jūras virzienā līdz pat līnijai, kas savieno rietumu un austrumu mola ziemeļu punktus <i>Varnemindē</i>
Ūdeņi, ko ieskauj cietzeme un <i>Darsas</i> un <i>Zingst</i> pussalas, kā arī <i>Hidenzē</i> un <i>Rīgenes</i> salas (ietverot <i>Štrālundes</i> ostas zonu)	<i>Sniedzas</i> jūras virzienā starp: <i>Zingst</i> pussalu un <i>Bock</i> salu: līdz pat 54° 26' 42" ziemeļu platumā, <i>Bock</i> salu un <i>Hidenzē</i> salu: līdz pat līnijai, kas savieno <i>Bock</i> salas ziemeļu punktu ar <i>Hidenzē</i> salas dienvidu punktu, <i>Hidenzē</i> salu un <i>Rīgenes</i> salu (<i>Buga</i>): līdz pat līnijai, kas savieno <i>Neubessin</i> dienvidaustrumu punktu ar <i>Buger Haken</i>

Mazais Jasmundes līcis	
Greifswaldes līcis	Līcī jūras virzienā līdz pat līnijai no <i>Thiessower Haken (Südperd)</i> austrumu punkta līdz <i>Ruden</i> salas austrumu punktam un sniedzas līdz Ūzedomas salas ziemeļu punktam (54° 10' 37" N, 13° 47' 51" E)
Ryck	Uz austrumiem no <i>Steinbecker</i> tilta Greifswaldē līdz savienojuma līnijai pāri mola galiem
Ūdeņi, ko ieskauj cietzeme un Ūzedomas sala (<i>Peenestrom</i> , ietverot <i>Volgastes</i> ostas zonu un <i>Achterwasser</i> , un <i>Oderas</i> līci)	Austrumu virzienā līdz pat Polijas Republikas robežai Ščecinas līcī
Ikere	No <i>Ikermindes</i> satiksmes tilta dienvidrietumu malas līdz savienojuma līnijai pāri mola galiem

Piezīme. Attiecībā uz kuģiem, kuru piederības osta ir citā valstī, jāņem vērā 1960. gada 8. aprīļa Emsas–Dollarta līguma 32. pants (BGBl. 1963 II, 602. lpp.).

Francija

Žironda no kilometra atzīmes (KA 48,50) līdz *Ile de Patiras* zemesraga lejteces daļai, līdz jūras transversālajai robežai, ko nosaka līnija, kas savieno *Pointe de Grave* ar *Pointe de Suzac*;

Luāra no *Cordemais* (KA 25) līdz jūras transversālajai robežai, ko nosaka līnija, kas savieno *Pointe de Mindin* ar *Pointe de Penhoët*;

Sēna no *Tancarville* kanāla sākuma līdz jūras transversālajai robežai, ko nosaka līnija, kas vilkta no *Cape Hode* labajā krastā līdz punktam kreisajā krastā, kur ieplānotais dambis tiek savienots ar krastu lejup *Bervilai*;

Vilēna no *Arzal* dambja līdz jūras transversālajai robežai, ko nosaka līnija, kas savieno *Pointe du Scal* ar *Pointe du Moustoir*;

Ženēvas ezers.

Ungārija

Balatona ezers

Nīderlande

Dollarda

Emsa

Vadenzē: ietverot savienojumus ar Ziemeļjūru

Eiselmērs: ietverot *Markermēru* un *Ijmeer*, taču neietverot *Gouwzee*

Nieuwe ūdensceļš un *Scheur*

Caland kanāls rietumu virzienā no Beneluksa ostas

Hollands Diep

Breeddiep, *Beerkanaal* un ar tiem saistītās ostas

Haringvliet un *Vuile Gat*: ietverot ūdensceļus starp Gūri-Overflaki, no vienas puses, un *Voorne-Putten* un *Hoekse Waard*, no otras puses

Hellegats

Folkeraks

Krāmera

Grevelingenmeer un *Brouwershavensche Gat*: ietverot visus ūdensceļus starp *Schouwen-Duiveland* un Gūri-Overflaki

Keten, *Mastgat*, *Zijpe*, *Krabbenkreek*, *Eastern Scheldt* un *Roompot*: ietverot ūdensceļus starp *Walcheren*, *Noord-Beveland* un *Zuid-Beveland* no vienas puses un *Schouwen-Duiveland* un *Tholen* no otras puses, neietverot *Scheldt-Rhine* kanālu

Scheldt un *Western Scheldt* un tās ieteka jūrā: ietverot ūdensceļus starp *Zeeland Flanders* no vienas puses un *Walcheren* un *Zuid-Beveland* no otras puses, neietverot *Scheldt-Rhine* kanālu

Polija

Ščecinas līcis

Kamjeņa līcis

Vislas līcis

Pucka līcis

Vloclavekas ūdenskrātuve

Sņardvija ezers

Negocina ezers

Mamrija ezers

Zviedrija

Jeta, ko austrumos norobežo Jetas tilts un rietumos – *Älvsborg* tilts

Apvienotā Karaliste

SKOTIJA	
Scapa Flow	Zonas iekšpusē, ko norobežo līnijas, kas novilkas no <i>Wharh Flotta</i> salā līdz <i>Martello</i> tornim <i>South Walls</i> un no <i>Point Cletts</i> , kas atrodas Hojas salā, līdz <i>Thomson's Hill</i> triangulācijas punktam <i>Fara</i> salā, un no turienes līdz Gibraltāra molam <i>Flotta</i> salā
Kyle of Durness	Dienvidu virziens no <i>Eilean Dubh</i>

Cromarty Firth	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>North Sutor</i> un <i>South Sutor</i>
Invernesa	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Fort George</i> ar <i>Chanonry Point</i>
Findhornas līcis	Zemesstrēles iekšpusē
Aberdīna	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>South Jetty</i> ar <i>Abercromby Jetty</i>
Montrozas baseins	Uz rietumiem no līnijas, kas sniedzas ziemeļu–dienvidu virzienā pāri ostas ieejai pie <i>Scurdie Ness</i> bākas
Tejas upe – Dandī	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno paisuma un bēguma baseinu (zivju doku) Dandī ar <i>Craig Head, East Newport</i>
Fērtoforts un Fortas upe	Fērtoforta iekšpusē, taču ne austrumu pusē no Fortas dzelzceļa tilta
Damfrīsa	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Airds Point</i> ar <i>Scar Point</i>
Loch Ryan	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Cairn Point</i> ar <i>Kircolm Point</i>
Ēras osta	Sēkļa iekšpusē
Klaida	Augšpus 1. zonas ūdeņiem
Kyles of Bute	Starp <i>Colintraive</i> un <i>Rhubodach</i>
Kempbeltaunas osta	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Macringan's Point</i> ar <i>Ottercharach Point</i>
Etīve ezers	Etīve ezera iekšpusē augšpus Lora ūdenskrituma
Leven ezers	Augšpus tilta pie <i>Ballachulish</i>
Linhes līcis	Uz ziemeļiem no <i>Corran Point</i> apgaismojuma
Eil ezers	Viss ezers
Kaledonijas kanāls	<i>Lochy, Oich</i> un <i>Nesa</i> ezers
Kailoflohalša	<i>Kyle Akin</i> iekšpusē, bet ne rietumu virzienā no <i>Eilean Ban</i> apgaismojuma vai austrumu virzienā no <i>Eileanan Dubha</i>
Carron līcis	Starp <i>Stromemore</i> un <i>Strome Ferry</i>
Broom līcis, Alapūla	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno Alapūla punkta apgaismojumu ar <i>Aultnaharrie</i>
Kylesku	Pāri <i>Cairnbawn</i> ezeram zonā starp galējo <i>GarbhEilean</i> austrumu punktu un galējo <i>Eilean na Rainich</i> rietumu punktu
Stornovejas osta	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Arnish Point</i> ar Sendvičas līča bāku ziemeļrietumu pusē

The Sound of Scalpay	Nedz austrumu virzienā no <i>Berry</i> līča (<i>Scalpay</i>), nedz arī rietumu virzienā no <i>Croc a Loin</i> (Herisa)
Ziemeļu osta, <i>Scalpay</i> , un Tārbertas osta	Vienas jūdzes robežās no Herisas salas krasta
O ezers	Viss ezers
<i>Katrine</i> ezers	Viss ezers
Lomonda ezers	Viss ezers
Teja ezers	Viss ezers
<i>Loyal</i> ezers	Viss ezers
<i>Hope</i> ezers	Viss ezers
<i>Shin</i> ezers	Viss ezers
<i>Assynt</i> ezers	Viss ezers
<i>Glascarnoch</i> ezers	Viss ezers
<i>Fannich</i> ezers	Viss ezers
Marī ezers	Viss ezers
Gērlohas līcis	Viss līcis
Monara ezers	Viss ezers
<i>Mullardach</i> ezers	Viss ezers
Kluanī ezers	Viss ezers
<i>Loyne</i> ezers	Viss ezers
Gari ezers	Viss ezers
Kvoiča ezers	Viss ezers
<i>Arkaig</i> ezers	Viss ezers
Morara ezers	Viss ezers
Šīla ezers	Viss ezers
Ērna ezers	Viss ezers
Renoka ezers	Viss ezers

Tummel ezers	Viss ezers
Erihta ezers	Viss ezers
Fionn ezers	Viss ezers
Glass ezers	Viss ezers
Rimsdale/nan Clar ezers	Viss ezers
ZIEMEĻĪRIJA	
Strangfordas līcis	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Cloghy Point</i> un <i>Dogtail Point</i>
Belfāstas līcis	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Holywood</i> un <i>Macedon Point</i>
Lārna	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno Lārnas molu ar prāmju piestātņi Magī salā
Bennas upe	No viļņlaužu galiem jūras virzienā līdz <i>Toome</i> tiltam
Ērna ezers	Augšējais un apakšējais Ērna ezers
Neja ezers	Divu jūdžu robežās no krasta
ANGLIJAS AUSTRUMU KRASTS	
Berwick	Viļņlaužu iekšpusē
Vorkvērta	Viļņlaužu iekšpusē
Blaita	Ārējo mola galu iekšpusē
Tainas upe	No <i>Dunston Staithes</i> līdz Tainas mola galiem
Vīras upe	No <i>Fatfield</i> līdz <i>Sanderlendas</i> mola galiem
Sīema	Viļņlaužu iekšpusē
Hārtlpūla	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Middleton</i> molu ar Vecā mola galu Tās līnijas iekšpusē, kas savieno Ziemeļu mola galu ar Dienvidu mola galu
Tīsas upe	Tās līnijas iekšpusē, kas stiepjas rietumu virzienā no <i>Government</i> mola līdz Tīsas aizsprostam
Vitbi	Vitbi mola galu iekšpusē
Humber upe	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>North Ferriby</i> ar <i>South Ferriby</i>
Grimsbi doks	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno paisuma un bēguma baseina rietumu molu ar Zivju doku austrumu molu, <i>North Quay</i>

Bostona	<i>New Cut</i> iekšpusē
<i>Dutch</i> upe	Viss kanāls
<i>Hull</i> upe	No <i>Beverley Beck</i> līdz <i>Humber</i> upei
Kildervotera ezers	Viss ezers
Ūzas upe	Lejpus <i>Naburn</i> slūžām
Trentas upe	Lejpus Kromvela slūžām
Vorfas upe	No savienojuma ar Ūzas upi līdz <i>Tadcaster</i> tiltam
Skārboro	Skārboro mola galu iekšpusē
VELSA UN ANGLIJAS RIETUMU KRASTS	
Sevērnas upe	Ziemeļu virzienā no līnijas, kas stiepjas uz rietumiem no <i>Sharpness Point</i> (51° 43,4' N) līdz <i>Llanthony</i> un <i>Maisemore Weirs</i> , un jūras virzienā no 3. zonas ūdeņiem
Vajas upe	Pie <i>Chepstow</i> , ziemeļu garumā (51° 38,0' N) līdz <i>Monmouth</i>
Ņūporta	Ziemeļu virzienā no gaisa elektrības vadiem, tos šķērsojot pie <i>Fifoots Points</i>
Kārdifa	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>South Jetty</i> ar <i>Penarth Head</i> , un slēgtie ūdeņi rietumos no Kārdifas līča aizsprosta
Beri	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno viļņlaužu galus jūras virzienā
Talbotas osta	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Afran</i> upes viļņlaužu galus jūras virzienā ārpus slēgtajiem dokiem
Nīta	Tās līnijas iekšpusē, kas stiepjas uz ziemeļiem no <i>Baglan</i> līča <i>Tanker Jetty</i> gala jūras virzienā (51° 37,2' N, 3° 50,5' W)
Leneli un <i>Burry</i> osta	Tās zonas iekšpusē, ko norobežo līnija, kas novilkta no <i>Burry</i> ostas rietumu mola līdz <i>Whiteford Point</i>
Milfordheivena	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>South Hook Point</i> ar <i>Thorn Point</i>
Fišgārda	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno ziemeļu un austrumu viļņlaužu galus jūras virzienā
Kārdigana	<i>Narrows</i> iekšpusē pie <i>Pen-Yr-Ergyd</i>
Eberistvita	Viļņlaužu galu, kas vērsti jūras virzienā, iekšpusē

Aberdyfi	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Aberdyfi</i> dzelzceļa staciju ar <i>Twyni Bach</i> bāku
Bārmuta	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno Bārmutas dzelzceļa staciju ar <i>Penrhyn Point</i>
Portmadoc	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Harlech Point</i> ar <i>Graig Ddu</i>
Holihedā	Tās zonas iekšpusē, ko norobežo galvenais viļņlauzis un līnija, kas novilkta no viļņlauža gala līdz <i>Brynglas Point</i> , Tavinā līcis
Menai Straits	<i>Menai Straits</i> iekšpusē starp līniju, kas savieno <i>Aber Menai Point</i> ar <i>Belan Point</i> , un līniju, kas savieno <i>Beaumaris</i> molu ar <i>Pen-y-Coed Point</i>
Konvi	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Mussel Hill</i> ar <i>Tremlyd Point</i>
Llandudno	Viļņlauža iekšpusē
Rila	Viļņlauža iekšpusē
Dī upe	Augšpus <i>Connah's Quay</i> līdz <i>Barrelwell Hill</i> ūdens ieguves punktam
Mersey upe	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Rock</i> bāku un ziemeļrietumu jūras līča doku, taču izņemot pārējos dokus
Prestona un Sautporta	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Lytham</i> ar Sautportu, un Prestonas doku iekšpusē
Flītveda	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Low</i> apgaismojumu ar <i>Knott</i>
Lune upe	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Sunderland Point</i> ar <i>Chapel Hill</i> līdz pat un ietverot <i>Glasson</i> doku
Berova	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Haws Point</i> , Volni sala, ar Roa salas ellīņu
Vaitheivena	Viļņlauža iekšpusē
Vērkingtona	Viļņlauža iekšpusē
Mēriporta	Viļņlauža iekšpusē
Kārlaila	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Point Carlisle</i> ar <i>Torduff</i>
Coniston ezers	Viss ezers
Dērventa ezers	Viss ezers
Ullswater	Viss ezers
Vindermīra	Viss ezers

ANGLIJAS DIENVIDI	
<i>Blakeney</i> un <i>Morston</i> osta un pieejas	Austrumu virzienā no līnijas, kas stiepjas uz dienvidiem no <i>Blakeney Point</i> līdz ieejai <i>Stiffkey</i> upē
<i>Orwell</i> upe un <i>Storas</i> upe	<i>Orwell</i> upe tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Blackmanshead</i> viļņlauzi ar <i>Landguard Point</i> , un jūras virzienā no 3. zonas ūdeņiem
Blekvoterā upe	Visi ūdensceļi tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Mersea</i> salas dienvidrietumu tālāko punktu ar <i>Sales Point</i>
<i>Crouch</i> upe un <i>Roach</i> upe	<i>Crouch</i> upe tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Holliwell Point</i> ar <i>Foulness Point</i> , ietverot <i>Roach</i> upi
Temza un tās pietekas	Temza augšpus līnijai, kas novilkta no ziemeļiem/dienvidiem cauri <i>Denton</i> kuģu piestātnes mola galējam austrumu punktam, <i>Gravesend</i> , līdz <i>Teddington</i> slūžām
Medvejas upe un Sveila	Medvejas upe no līnijas, kas novilkta no <i>Garrison Point</i> līdz <i>Grain</i> tornim, līdz <i>Allington</i> slūžām; un Sveila no <i>Vitstables</i> līdz <i>Medvejai</i>
<i>Storas</i> upe (Kenta)	<i>Storas</i> upe augšpus ietekai līdz kuģu piestātnei pie <i>Flagstaff Reach</i>
Duvras osta	To līniju iekšpusē, kas novilkta pāri austrumu un rietumu ieejām ostā
<i>Rother</i> upe	<i>Rother</i> upe augšpus paisuma un bēguma signālstacijas pie <i>Camber</i> līdz <i>Scots Float</i> slūžām un ieejas slūžām <i>Brede</i> upē
<i>Adur</i> upe un <i>Southwick</i> kanāls	Tās līnijas iekšpusē, kas novilkta pāri <i>Shoreham</i> ostas ieejai līdz <i>Southwick</i> kanāla slūžu ieejai un <i>Tarmac</i> kuģu piestātnes rietumu galam
<i>Arunas</i> upe	<i>Arunas</i> upe augšpus <i>Litlhemptonas</i> molam līdz <i>Litlhemptonas</i> jahtu piestātnei
Ūzas upe (Saseksa) Nūheivena	Ūzas upe no līnijas, kas novilkta pāri Nūheivenas ostas ieejas piestātnēm līdz <i>North Quay</i> ziemeļu galam
Braitona	<i>Brighton Marina</i> ārējā osta tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>West Quay</i> dienvidu galu ar <i>South Quay</i> ziemeļu galu
Čičestera	Tās līnijas iekšpusē, kas novilkta starp <i>Eastoke</i> punktu un baznīcas torni, <i>West Wittering</i> , un jūras virzienā no 3. zonas ūdeņiem
<i>Langstone</i> osta	Tās līnijas iekšpusē, kas novilkta starp <i>Eastney Point</i> un <i>Gunner Point</i>
Portsmuta	Tās līnijas iekšpusē, kas novilkta pāri ostas ieejai no <i>Port Blockhouse</i> līdz <i>Round Tower</i>
Bembridža, Vaita sala	<i>Brading</i> ostas iekšpusē
Kausa, Vaita sala	Medinas upe tās līnijas iekšpusē, kas savieno viļņlauža apgaismojumu austrumu krastā ar mājas apgaismojumu rietumu krastā

Sauthemptona	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Calshot</i> pili ar <i>Hook</i> bāku
<i>Beaulieu</i> upe	<i>Beaulieu</i> upes iekšpusē, bet ne austrumu virzienā no ziemeļu–dienvidu līnijas cauri <i>Inchmery</i> mājai
<i>Keyhaven</i> ezers	Tās līnijas iekšpusē, kas novilkta ziemeļu virzienā no <i>Hurst Point Low</i> apgaismojuma līdz <i>Keyhaven</i> purviem
Kraistcērča	The Run
Pūla	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Chain Ferry</i> starp <i>Sandbanks</i> un <i>South Haven Point</i>
Eksetera	Austrumu–rietumu līnijas iekšpusē no <i>Vorenpointas</i> līdz piekrastes glābšanas laivu stacijai iepretim <i>Checkstone Ledge</i>
Tinmuta	Ostas iekšpusē
<i>Dart</i> upe	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Kettle Point</i> ar <i>Battery Point</i>
<i>Salcombe</i> upe	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Splat Point</i> ar <i>Limebury Point</i>
Plimuta	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Mount Batten</i> molu ar <i>Raveness Point</i> cauri <i>Drake</i> salai; <i>Yealm</i> upe tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Vorenpointu</i> ar <i>Misery Point</i>
Fowey	Ostas iekšpusē
Falmuta	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno Sv. Antonija zemesragu ar <i>Pendennis Point</i>
<i>Camel</i> upe	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Gun Point</i> ar <i>Brea Hill</i>
To upe un Toridžas upe	Tās līnijas iekšpusē, kas atrodas 200° no bākas <i>Crow Point</i> , līdz krastam pie <i>Skern Point</i>
Bridžvotera	Dienvidu virzienā no līnijas, kas stiepjas uz austrumiem no <i>Stert Point</i> (51° 13,0' N)
Eivonas (<i>Avon</i>) upe	Tās līnijas iekšpusē, kas savieno <i>Avonmouth</i> molu ar kuģu piestātnes punktu, līdz <i>Netham</i> dambim

2. NODAĻA

3. zona

Beļģija

Jūras Šelda (leļpus Antverpenes atklātās enkurvietas)

Bulgārija

Donava: no 845,650. km līdz 374,100. km

Čehijas Republika

Ezeri ar dambjiem: *Brněnská (Kníničky)*, *Jesenice*, *Nechranice*, *Orlík*, *Rozkoš*, *Slapy*, *Těrlícko*, *Žermanice* un *Nové Mlýny III*

Smilts un grants ieguves ezeri: *Ostrožná Nová Ves* un *Tovačov*

Vācija

Donava:	No Kelheimas (2 414,72. km) līdz Vācijas–Austrijas robežai pie <i>Jochenstein</i>
<i>Rhine</i> ar <i>Lampertheimer Altrhein</i> (no 4,75. km līdz <i>Rijn</i>), <i>Altrhein</i> <i>Stockstadt-Erfelden</i> (no 9,80. km līdz <i>Rijn</i>)	No Vācijas–Šveices robežas līdz Vācijas–Nīderlandes robežai
<i>Elba</i> (<i>Norderelbe</i>), ietverot <i>Süderelbe</i> en <i>Köhlbrand</i>	No <i>Elbe-Seiten</i> kanāla ietekas līdz Hamburgas ostas apakšējai robežai
Mīrics	

Francija

Adūra no *Bec du Gave* līdz jūrai;

Ona no slūžām pie Šatolēnas līdz jūras transversālajai robežai, ko nosaka *Passage de Rosnoën*;

Blavē no Pontivī līdz *Pont du Bonhomme*;

Kalē kanāls;

Šaranta no tilta pie *Tonnay-Charente* līdz jūras transversālajai robežai, ko nosaka ar līniju, kas iet cauri lejasposma apgaismojuma centram kreisajā krastā un cauri *Fort de la Pointe* centram;

Dordoņa no saplūšanas vietas ar *Lidoire* līdz *Bec d'Ambès*;

Garona no tilta pie *Castet en Dorthe* līdz *Bec d'Ambès*;

Žironda no *Bec d'Ambès* līdz transversālajai robežai pie kilometra atzīmes 48,50 un cauri *Île de Patiras* lejasposma punktam;

Ēro no *Bessan* ostas līdz jūrai, līdz pat augstākajai paisuma un bēguma piekrastes joslas robežai;

Ila no saplūšanas vietas ar *Dronu* līdz saplūšanas vietai ar *Dordoņu*;

Luāra no saplūšanas vietas ar *Mēnu* līdz *Cordemais* (KA 25);

Marna no tilta pie *Bonneuil* (KA 169bis900) un slūžām pie *St Maur* līdz saplūšanas vietai ar *Sēnu*;

Reina

Niva no *Haitze* dambja pie *Ustaritz* līdz saplūšanas vietai ar *Adūru*;

Uāza no *Janville* slūžām līdz saplūšanas vietai ar *Sēnu*;

Orba no Serinānas līdz jūrai, līdz pat augstākajai paisuma un bēguma piekrastes joslas robežai;

Rona no robežas ar Šveici līdz jūrai, izņemot Mazo Ronu;

Sona no *Pont de Bourgogne* tilta Šalonā pie Sonas līdz saplūšanas vietai ar Ronu;

Sēna no Nožānas pie Sēnas slūžām līdz *Tancarville* kanāla sākumam;

Nioras Sevra no *Marans* slūžām līdz jūras transversālajai robežai, pretī sardzes mājai ietekā;

Somma lejup pa straumi no *Pont de la Portelette* tilta pie *Abbeville* līdz *Noyelles* viaduktam, *Saint-Valéry-sur-Somme* dzelzceļam;

Vilēna no Redonas (KA 89,345) līdz *Arzal* dambim;

Amance ezers;

Ansī ezers;

Biskarosas ezers;

Buržē ezers;

Carcans ezers;

Kazo ezers;

Deršantkoka ezers;

Guerlédan ezers;

Urtēna ezers;

Lakano ezers;

Orient ezers;

Pareloup ezers;

Parentis ezers;

Sanguinet ezers;

Serre-Ponçon ezers;

Templa ezers.

Horvātija

Donava: no 1 295. km + 500 līdz 1 433. km + 100

Dravas upe: no 0. km līdz 198. km + 600

Savas upe: no 210. km + 800 līdz 594. km + 000

Kupas upe: no 0. km līdz 5. km + 900

Unas upe: no 0. km līdz 15. km

Ungārija

Donava: no 1 812. km līdz 1 433. km

Danube Moson: no 14. km līdz 0. km

Danube Szentendre: no 32. km līdz 0. km

Danube Ráckeve: no 58. km līdz 0. km

Tisas upe: no 685. km līdz 160. km

Dravas upe: no 198. km līdz 70. km

Bodrogas upe: no 51. km līdz 0. km

Kettős-Körös upe: no 23. km līdz 0. km

Hármas-Körös upe: no 91. km līdz 0. km

Šio kanāls: no 23. km līdz 0. km

*Velence ezers**Fertő ezers**Nīderlande**Reina*

Sneekmeer, Koevordermeer, Heegermeer, Fluessen, Slotermeer, Tjeukemeer, Beulakkerwijde, Belterwijde, Ramsdiep, Ketelmeer, Zwartemeer, Veluwemeer, Eemmeer, Alkmaardermeer, Gouwzee, Buiten IJ, Afsesloten IJ, Noordzeekanaal, IJmuiden osta, Roterdamas ostas zona, Nieuwe Maas, Noord, Oude Maas, Beneden Merwede, Nieuwe Merwede, Dordische Kil, Boven Merwede, Waal, Bijlandsch kanāls, Boven Rijn, Pannersdensch kanāls, Geldersche IJssel, Neder Rijn, Lek, Amsterdamas-Reinas kanāls, Veerse Meer, Šeldas-Reinas kanāls līdz pat Folkeraka grīvai, Amer, Bergsche Maas, Meuse lejpus Venlo, Gooimeer, Europort, Calandkanaal (austrumu virzienā no Beneluksa ostas), *Hartelkanaal*

Austrija

Donava: no robežas ar Vāciju līdz robežai ar Slovākiju

Inna: no grīvas līdz *Passau-Ingling* spēkstacijai

Trauna: no ietekas līdz 1,80. km

Ensa: no ietekas līdz 2,70. km

Marke: līdz 6. km

Polija

— *Biebrza* upe no *Augustowski* kanāla līdz *Narwia* estuāram

— *Brda* upe no savienojuma ar *Bydgoski* kanālu *Bidgošče* līdz *Vislas* estuāram

- Bug upe no Muchawiec estuāram līdz Narwia upes estuāram
- Dąbie ezers līdz robežai ar iekšējās jūras ūdeņiem
- Augustowski kanāls no savienojuma ar Biebrza upi līdz valsts robežai kopā ar ezeriem, kas atrodas gar šā kanāla krastiem
- Bartnicki kanāls no Ruda Woda ezera līdz Bartężek ezeram kopā ar Bartężek ezeru
- Bydgoski kanāls
- Elblongas kanāls no Druzno ezera līdz Jezjoraka ezeram un Szeląg Wielki ezeram kopā ar šiem ezeriem un ezeriem, kas atrodas gar kanālu, un blakus ūdensceļš Zalevo virzienā no Jezjoraka ezera līdz Ewingi ezeram, to ietverot
- Glivices kanāls kopā ar Kędzierzyński kanālu
- Jagielloński kanāls no savienojuma ar Elblongas upi līdz Nogatas upei
- Łaczański kanāls
- Ślesiński kanāls ar ezeriem, kas atrodas gar šo kanālu, un Gopło ezers
- Żerański kanāls
- Martwa Wisła upe no Vislas Pšegalinā līdz robežai ar iekšējās jūras ūdeņiem
- Narew upe no Biebrza estuāra līdz Vislas upes estuāram kopā ar Zegrzyński ezeru
- Nogat upe no Vislas upes līdz Vislas līča estuāram
- Noteć upe (augšējā) no Gopło ezera līdz savienojumam ar Górnonotecki kanālu un Górnonotecki kanāls un Noteć upe (apakšējā) no savienojuma ar Bydgoski kanālu līdz Vartas upes estuāram
- Nysa Łużycka upe no Gubin līdz Odras upes estuāram
- Odras upe no Racibórz pilsētas līdz savienojumam ar Austrumodru, kas ietek Regalica upē no Piercing Klucz-Ustowo, kopā ar šo upi un tās sekundārajām pietekām līdz Dąbie ezeram, kā arī Odras blakus ūdensceļš no Opatowice slūžām līdz slūžām Wrocław
- Rietumodra no aizsprosta Widuchowa (704,1 km no Odras upes) līdz robežai ar iekšējās jūras ūdeņiem kopā ar sekundārajām pietekām, kā arī Piercing Klucz-Ustowo, kas savieno Austrumodru ar Rietumodru
- Parnica upe un Piercing Parnicki no Rietumodras līdz robežai ar iekšējās jūras ūdeņiem
- Pisas upe no Rosja ezera līdz Narevas upes estuāram
- Szkarpa upe no Vislas upes līdz Vislas līča estuāram
- Vartas upe no Ślesiński ezera līdz Odras upes estuāram
- Wielkie Jeziora Mazurskie sistēma, kas ietver ezerus, ko savieno upes un kanāli, un kas veido galveno ūdensceļu no Roś ezera (to ietverot) Piśa līdz Węgorzewski kanālam (ietverot) Węgorzewo, kopā ar šādiem ezeriem: Seksty, Mikołajskie, Tałty, Tałtowisko, Kotek, Szymon, Szymoneckie, Jagodne, Boczne, Tajty, Kisajno, Dargin, Łabap, Kirsajty un Świecajty, kopā ar Giżycki kanālu un Niegociński kanālu, un Piękna Góra kanālu, Ryńskie ezera (to ietverot) blakus ūdensceļš Ryn līdz Nidzkie ezeram (līdz pat 3 km, kas veido robežu ar "Nidzkie ezera" dabas rezervātu) kopā ar šādiem ezeriem: Beldany, Guzianka Mała un Guzianka Wielka
- Vislas upe no Przemsza upes estuāra līdz savienojumam ar Łaczański kanālu, kā arī no šā kanāla estuāra Skavinā līdz Vislas upes estuāram Gdaņskas līcī, izņemot Vloclavekas ūdenskrātuvi

Rumānija

Donava: no Serbijas un Rumānijas robežas (1 075. km) līdz Melnajai jūrai pie Sulina kanāla atzarojuma

Donavas–Melnās jūras kanāls (64,410 km garš): no vietas, kur tas savienojas ar Donavas upi, Donavas 299,300. km pie Černavodes (attiecīgi kanāla 64,410. km), līdz *Constanta South–Agigea* ostai (kanāla "0." km)

Poarta Albă–Midia Năvodari kanāls (34,600 km garš): no vietas, kur tas savienojas ar Donavas un Melnās jūras kanālu 29,410. km *Poarta Albă* (attiecīgi kanāla 27,500. km), līdz *Midia* ostai (kanāla "0." km)

Slovākija

Donava: no 1 880,26. km līdz 1 708,20. km

Donavas kanāls: no 1 851,75. km līdz 1 811,00. km

Vāha upe: no 0,00. km līdz 70,00. km

Morāvijas upe: no 0,00. km līdz 6,00. km

Bodrogas upe: no 49,68. km līdz 64,85. km

Ezeri ar dambjiem: *Oravská Priehrada, Liptovská Mara, Zemplínska Šírava*

Zviedrija

Trolhetas kanāls un Jeta, no ģeogrāfiskā platuma paralēles cauri *Bastugrunds* bākai līdz Jetas tiltam

Mēlarena ezers

Stokholmas ostas, ko ziemeļrietumos norobežo *Lidingö* tilts, ziemeļaustrumos līnija, kas vilkta cauri *Elfviksgrund* bākai, peilējot 135–315 grādu virzienā, un dienvidos – *Skuru* tilts

Sēderteljes kanāls un Sēderteljes ostas, ko ziemeļos norobežo Sēderteljes slūžas un dienvidos – platuma paralēle N 59° 09' 00"

Apvienotā Karaliste

SKOTIJA	
<i>Leith</i> (Edinburga)	Viņņlaužu iekšpusē
Glāzgova	<i>Strathclyde</i> ezers
<i>Crinan</i> kanāls	No <i>Crinan</i> līdz <i>Ardrishaig</i>
Kaledonijas kanāls	Kanāla daļas
ZIEMEĻĪRIJA	
Lāgasanas upe	No <i>Lagan Weir</i> līdz <i>Stranmillis</i>
ANGLIJAS AUSTRUMI	
Vīras upe (bez paisuma un bēguma)	Vecais dzelzceļa tilts, <i>Darema</i> , līdz <i>Prebends</i> tiltam, <i>Darema</i>
Tīsas upe	Upes augštece no Tīsas aizsprosta

Grimsbi doks	Slūžu iekšpuse
Imingemas doks	Slūžu iekšpuse
Hull doki	Slūžu iekšpuse
Boston doks	Slūžu vārtu iekšpusē
Aire un Calder navigācija	Goole doki līdz Lidsai; savienojums ar Lidsas un Liverpūles kanālu; Bank Dole savienojums ar Selby (Ūzas upes slūžas); Castleford savienojums ar Veikfildu (Falling slūžas)
Ancholme upe	No Ferriby slūžām līdz Brigg
Calder un Hebble kanāls	No Veikfildas (Falling slūžas) līdz Broadcut Top slūžām
Foss upe	No (Blue Bridge) savienojuma ar Ūzas upi līdz Monk tiltam
Fossdyke kanāls	Savienojums ar Trentu līdz Brayford dīķim
Goole doks	Slūžu vārtu iekšpusē
Hornzi dīķis	Viss kanāls
Hull upe	No Struncheon Hill slūžām līdz Beverley Beck
Market Weighton kanāls	No Humber upes slūžām līdz Sod Houses slūžām
New Junction kanāls	Viss kanāls
Ūzas upe	No Naburn slūžām līdz Nun Monkton
Šefildas un Dienvidu Jorkšīras kanāls	No Keadby slūžām līdz Tinsley slūžām
Trentas upe	No Kromvela slūžām līdz Shardlow
Witham upe	No Boston slūžām līdz Brayford dīķim (Linkolna)
VELSA UN ANGLIJAS RIETUMI	
Sevērnas upe	Augšpus Llanthony un Maisemore Weirs
Vajas upe	Augšpus Monmouth
Kārdifa	Roath Park ezers
Talbotas osta	Slēgto doku iekšpusē

Svonzi	Slēgto doku iekšpusē
Dī upe	Augšpus <i>Barrelwell Hill</i> ūdens ieguves punktam
Mersey upe	Doki (izņemot <i>Seaforth</i> doku)
Lune upe	Augšpus <i>Glasson</i> doka
Eivona (Midlenda)	No <i>Tewkesbury</i> slūžām līdz <i>Evesham</i>
Glostera	Glosteras pilsētas doki, Glosteras/Šārpnesa kanāls
<i>Hollingworth</i> ezers	Viss ezers
Mančēstras kuģu kanāls	Viss kanāls un <i>Salford</i> doki, ietverot <i>Irwell</i> upi
<i>Pickmere</i> ezers	Viss ezers
Tawe upe	Starp jūras slūžām / jahtu piestātņi un <i>Morfa Athletics</i> stadionu
Radjārdas ezers	Viss ezers
<i>Weaver</i> upe	Lejpus <i>Noričas</i>
ANGLIJAS DIENVIDI	
Nīnes upe	No <i>Wisbech Cut</i> un Nīnes upes līdz <i>Dog-in a-Doublet</i> slūžām
<i>Great Ouse</i> upe	<i>Kings Lynn Cut</i> un <i>Great Ouse</i> upe lejpus <i>West Lynn</i> ceļu tilta
Jārmuta	Jāras upes estuārs no līnijas, kas novilkta pāri ziemeļu un dienvidu ieejas piestātnēm, ietverot <i>Breydon Water</i>
Loustofta	Loustoftas osta lejpus <i>Mutford</i> slūžām līdz līnijai, kas novilkta pāri ārējām ostas ieejas piestātnēm
<i>Alde</i> un <i>Ore</i> upe	Augšpus ieejai <i>Ore</i> upē līdz <i>Westrow Point</i>
<i>Deben</i> upe	Augšpus <i>Deben</i> upes ieejai līdz <i>Felixstowe Ferry</i>
<i>Orwell</i> upe un <i>Storas</i> upe	No līnijas, kas novilkta no <i>Fagbury</i> punkta līdz <i>Shotley</i> punktam <i>Orwell</i> upē līdz Ipsvičas dokam, un no līnijas, kas novilkta ziemeļu/dienvidu virzienā cauri <i>Erwarton Ness</i> <i>Storas</i> upē līdz <i>Manningtree</i>
<i>Chelmer</i> un <i>Blackwater</i> kanāls	Austrumu virzienā no <i>Beeleigh</i> slūžām
Temza un tās pietekas	Temza augšpus <i>Teddington</i> slūžām līdz Oksfordai

<i>Adur</i> upe un <i>Southwick</i> kanāls	<i>Adur</i> upe augšpus <i>Tarmac</i> kuģu piestātnes rietumu galam un <i>Southwick</i> kanāla iekšpusē
<i>Arunas</i> upe	<i>Arunas</i> upe augšpus <i>Litlhemptonas</i> jahtu piestātnei
Ūzas upe (Saseksa), <i>Nūheivena</i>	Ūzas upe augšpus <i>North Quay</i> ziemeļu galam
<i>Bewl Water</i>	Viss ezers
<i>Grafham Water</i>	Viss ezers
<i>Ratlendas</i> ezers	Viss ezers
<i>Thorpe Park</i> ezers	Viss ezers
Čičestera	Austrumu pusē no līnijas, kas savieno <i>Cobnor Point</i> un <i>Chalkdock Point</i>
Kraistčērča	Kraistčērčas ostas iekšienē, izņemot <i>Run</i> upi
Ekseteras kanāls	Viss kanāls
Eivonas (<i>Avon</i>) upe	Bristoles pilsētas doki No <i>Netham</i> dambja līdz <i>Pulteney</i> aizsprostam

II PIELIKUMS

MINIMĀLĀS TEHNISKĀS PRASĪBAS, KO PIEMĒRO PELDLĪDZEKĻIEM 1., 2., 3. UN 4. ZONAS IEKŠZEMES
ŪDENSCEĻOS

Peldlīdzekļiem piemērojamas tehniskās prasības ir tās pašas, kas izklāstītas *ES-TRIN* standartā 2015/1.

III PIELIKUMS

IESPĒJAMU PAPILDU TEHNISKO PRASĪBU ASPEKTI, KO PIEMĒRO PELDLĪDZEKĻIEM 1. UN 2. ZONAS UN NESAVIENOTAJOS 3. ZONAS IEKŠZEMES ŪDENSCEĻOS

Visas papildu tehniskās prasības, ko dalībvalsts pieņem saskaņā ar šīs direktīvas 23. panta 1. un 2. punktu attiecībā uz peldlīdzekļiem, kas darbojas minētās dalībvalsts teritorijā, attiecas vienīgi uz šādām jomām:

1. Definīcijas

- Nepieciešamas, lai izprastu papildu prasības

2. Stabilitāte

- Konstruktijas armatūra
- Atzītas klasifikācijas sabiedrības sertifikāts/apliecinājums

3. Drošības attālums un brīvsāni

- Brīvsāni
- Drošības attālums

4. Kuģa korpusa atvērumu un virsbūvju ūdensnecauraidība

- Virsbūves
- Durvis
- Logi un gaismas lūkas
- Kravas telpas lūkas
- Citi atvērumi (ventilācijas caurules, izplūdes caurules u. tml.)

5. Aprīkojums

- Enkuri un enkuru ķēdes
- Navigācijas gaismas
- Skaņu signāli
- Kompass
- Radars
- Raidīšanas un uztveršanas iekārtas
- Dzīvības glābšanas aprīkojums
- Kuģošanas karšu pieejamība

6. Papildu noteikumi attiecībā uz pasažieru kuģiem

- Stabilitāte (izturība pret vēju, kritēriji)
- Dzīvības glābšanas aprīkojums
- Brīvsāni
- Drošības attālums
- Stūres mājas redzamība

-
7. Karavānu un konteineru pārvadāšana
- Savienojums stūmējkuģis-lihteris
 - Konteinerus pārvadājošo peldlīdzekļu vai lihteru stabilitāte
-

IV PIELIKUMS

IESPĒJAMU TO TEHNISKO PRASĪBU PAZEMINĀJUMU ASPEKTI, KO PIEMĒRO PELDLĪDZEKĻIEM 3. UN 4. ZONAS
IEKŠZEMES ŪDENSCEĻOS

Visas pazeminātas tehniskās prasības, ko pieļauj dalībvalsts saskaņā ar šīs direktīvas 23. panta 4. punktu, attiecībā uz kuģiem, kas darbojas tikai un vienīgi minētās dalībvalsts teritorijas 3. zonas vai 4. zonas ūdensceļos, attiecas vienīgi uz šādām jomām:

3. zona

- Enkuru iekārta, ietverot enkuru ķēžu garumu
- Ātrums (uz priekšu)
- Kopīgas dzīvības glābšanas ierīces
- Divu nodalījumu statuss
- Stūres mājas redzamība

4. zona

- Enkuru iekārta, ietverot enkuru ķēžu garumu
 - Ātrums (uz priekšu)
 - Dzīvības glābšanas ierīces
 - Divu nodalījumu statuss
 - Stūres mājas redzamība
 - Sekundārā neatkarīgā dzinēju sistēma
-

V PIELIKUMS

SĪKI IZSTRĀDĀTI PROCEDŪRAS NOTEIKUMI

2.01. pants

Pārbaudes iestādes

1. Dalībvalstis izveido pārbaudes iestādes.
2. Pārbaudes iestādes sastāvā ir priekšsēdētājs un eksperti.

Katrā iestādē kā eksperti ir vismaz šādas personas:
 - a) ierēdnis no tās pārvaldes, kas atbild par iekšzemes kuģošanu;
 - b) eksperts iekšzemes ūdensceļu kuģu un to dzinēju konstrukcijas jautājumos;
 - c) kuģniecības eksperts ar iekšzemes ūdensceļu kuģa kapteiņa licenci, kas dod tiesības vadīt pārbaudāmo kuģi.
3. Priekšsēdētāju un ekspertus katrā iestādē ieceļ tās valsts iestādes, kurā šī iestāde ir izveidota. Uzsākot pildīt savus pienākumus, priekšsēdētājs un eksperti iesniedz rakstisku deklarāciju par to, ka viņi šos pienākumus veiks pilnīgi neatkarīgi. No ierēdņiem deklarācija netiek prasīta.
4. Pārbaudes iestādēm palīdzību var sniegt speciālisti—eksperti saskaņā ar piemērojamajiem valsts noteikumiem.

2.02. pants

(atstāts tukšs)

2.03. pants

Peldlīdzekļa uzrādīšana pārbaudei

1. Īpašnieks vai tā pārstāvis pārbaudei uzrāda peldlīdzekli bez kravas, tīru un ar pilnu aprīkojumu. Viņš sniedz jebkuru palīdzību, kas nepieciešama pārbaudei, piemēram, nodrošinot piemērotu laivu un personālu un atsedzot korpusa daļas vai aprīkojumu, kas nav tieši pieejams vai redzams.
2. Pārbaudes iestāde pirmajā reizē pieprasa sauso pārbaudi. No šādas sausās pārbaudes var atbrīvot, ja tiek uzrādīta klasifikācijas apliecība vai kādas atzītas klasifikācijas sabiedrības apliecība, kas apliecina, ka kuģa konstrukcija atbilst tās prasībām, vai arī ja tiek uzrādīta apliecība, kas apliecina, ka kompetenta iestāde jau veikusi sauso pārbaudi kādā citā nolūkā. Ja pārbaudes notiek regulāri vai ir notikusi pārbaude, kā paredzēts šīs direktīvas 14. pantā, pārbaudes iestāde var pieprasīt pārbaudi ārpus ūdens.

Pārbaudes iestāde sākotnējās motorkuģu vai karavānu pārbaudes laikā vai arī gadījumos, kad dzinēju vai stūrēšanas iekārtās izdarītas nozīmīgas izmaiņas, veic izmēģinājuma reisu.

3. Pārbaudes iestāde var pieprasīt turpmākus darbības testus un citus pavaddokumentus. Minēto noteikumu piemēro arī peldlīdzekļa būves laikā.

*2.04. pants**(atstāts tukšs)**2.05. pants**(atstāts tukšs)**2.06. pants**(atstāts tukšs)**2.07. pants***Precizējumi un grozījumi Savienības iekšzemes kuģošanas apliecībā**

1. Peldlīdzekļa īpašnieks vai tā pārstāvis kompetentajai iestādei paziņo par jebkādam izmaiņām peldlīdzekļa nosaukumā vai īpašuma tiesībās, jebkādiem pārmērījumiem un jebkādam izmaiņām attiecībā uz reģistrāciju vai piederības ostu un minētajai iestādei nosūta Savienības iekšzemes kuģošanas apliecību, lai tajā veiktu attiecīgos grozījumus.
2. Visas kompetentās iestādes var papildināt informāciju Savienības iekšzemes kuģošanas apliecībā vai to izmainīt.
3. Ja kāda kompetentā iestāde veic grozījumus vai papildina informāciju Savienības iekšzemes kuģošanas apliecībā, tā informē to kompetento iestādi, kas ir izdevusi attiecīgo Savienības iekšzemes kuģošanas apliecību.

*2.08. pants**(atstāts tukšs)**2.09. pants***Periodiskas pārbaudes**

1. Pirms Savienības iekšzemes kuģošanas apliecības termiņa beigām peldlīdzeklī veic periodisku pārbaudi.
2. Saskaņā ar minētās pārbaudes rezultātiem kompetentā iestāde atkārtoti nosaka Savienības iekšzemes kuģošanas apliecības derīguma termiņu.
3. Derīguma termiņu ieraksta Savienības iekšzemes kuģošanas apliecībā un dara zināmu tai iestādei, kura ir izdevusi minēto Savienības iekšzemes kuģošanas apliecību.
4. Ja tā vietā, lai pagarinātu derīguma termiņu, Savienības iekšzemes kuģošanas apliecību aizstāj ar jaunu, iepriekšējo Savienības iekšzemes kuģošanas apliecību nodod atpakaļ tai kompetentajai iestādei, kura to izdevusi.

*2.10. pants***Brīvprātīga pārbaude**

Peldlīdzekļa īpašnieks vai tā pārstāvis jebkurā laikā var brīvprātīgi lūgt veikt pārbaudi.

Uz minēto lūgumu par pārbaudes veikšanu atbild.

2.11. pants

(atstāts tukšs)

2.12. pants

(atstāts tukšs)

2.13. pants

(atstāts tukšs)

2.14. pants

(atstāts tukšs)

*2.15. pants***Izdevumi**

Peldlīdzekļa īpašnieks vai tā pārstāvis sedz visas izmaksas, kas rodas saistībā ar peldlīdzekļa pārbaudi un Savienības iekšzemes kuģošanas apliecības izdošanu, saskaņā ar īpašu maksu sarakstu, ko noteikusi katra dalībvalsts.

*2.16. pants***Informēšana**

Kompetentā iestāde var atļaut personām, kas var labi pamatot savu interesi, iepazīties ar Savienības iekšzemes kuģošanas apliecības saturu un var izsniegt minētajām personām Savienības iekšzemes kuģošanas apliecību izrakstus vai to kopijas, kas ir attiecīgi apstiprināti kā patiesi un norādīti kā izraksti vai kopijas.

*2.17. pants***Savienības iekšzemes kuģošanas apliecību reģistrs**

1. Kompetentās iestādes patur visu savu izdoto Savienības iekšzemes kuģošanas apliecību oriģinālus vai kopijas un ieraksta tajos jebkuru informāciju un grozījumus līdztekus datiem par Savienības iekšzemes kuģošanas apliecību atcelšanu vai aizstāšanu. Tās attiecīgi atjaunina šīs direktīvas 17. pantā minēto reģistru.

2. Lai veiktu administratīvos pasākumus kuģošanas drošības un ērtuma uzturēšanai un lai īstenotu šā pielikuma 2.02. līdz 2.15. pantu, kā arī šīs direktīvas 6., 9., 10., 13., 14., 15., 20., 21. un 22. pantu, citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm, Manheimas konvencijas līgumslēdzējām valstīm un (ja tiek nodrošināts līdzvērtīgs privātuma līmenis) trešām valstīm, pamatojoties uz administratīviem nolīgumiem, tiks piešķirta tikai lasīšanas piekļuve reģistram saskaņā ar II pielikumā iekļauto paraugu.

2.18. pants

Unikāls Eiropas kuģa identifikācijas numurs

1. Unikālo Eiropas kuģa identifikācijas numuru (*ENI*) saskaņā ar šīs direktīvas II pielikumu veido astoņi arābu cipari.
2. Ja Savienības iekšzemes kuģošanas apliecības izsniegšanas brīdī peldlīdzeklim nav *ENI*, tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā peldlīdzeklis reģistrēts vai kurā atrodas tā piederības osta, to minētajam peldlīdzeklim piešķir.

Attiecībā uz to valstu peldlīdzekļiem, kuras nevar piešķirt *ENI*, Savienības iekšzemes kuģošanas apliecībā ierakstāmo *ENI* piešķir kompetentā iestāde, kas izdod Savienības iekšzemes kuģošanas apliecību.

3. Peldlīdzekļa īpašnieks vai tā pārstāvis vērsas kompetentajā iestādē, lai tā peldlīdzeklim piešķirtu *ENI*. Īpašnieks vai tā pārstāvis ir atbildīgs arī par tā *ENI* piešķiršanu peldlīdzeklim, kuru ieraksta Savienības iekšzemes kuģošanas apliecībā.

2.19. pants

(atstāts tukšs)

2.20. pants

Paziņojumi

Katra dalībvalsts vai tās kompetentās iestādes Komisijai un pārējām dalībvalstīm vai citām kompetentajām iestādēm paziņo:

- a) to tehnisko dienestu nosaukumus un adreses, kuri kopā ar to valsts kompetentajām iestādēm ir atbildīgi par II pielikuma piemērošanu;
- b) II pielikumā iekļauto datu lapu par kuģa notekūdeņu attīrīšanas iekārtu tipiem, kuriem kopš pēdējās paziņošanas ir izsniegts apstiprinājums;
- c) atzītos kuģa notekūdeņu attīrīšanas sistēmu tipa apstiprinājumus, kuri balstīti uz standartiem, kas ir atšķirīgi no II pielikumā izklāstītajiem standartiem, izmantošanai dalībvalstu ūdensceļos;
- d) mēneša laikā – par visiem tipa apstiprinājuma atsaukšanas gadījumiem un par šādas kuģa notekūdeņu attīrīšanas sistēmu atsaukšanas iemesliem;
- e) par visiem apstiprinātiem speciālajiem enkuriem saskaņā ar pieteikumu enkura masas samazināšanai, norādot tā tipa apzīmējumu un atļauto enkura masas samazinājumu. Kompetentā iestāde agrākais trīs mēnešus pēc Komisijas informēšanas pieteikuma iesniedzējam izsniedz atļauju – ar noteikumu, ka Komisijai nav iebildumu;

- f) par radara navigācijas iekārtām un pagrieziena ātruma indikatoriem, kuriem ir izsniegti tipa apstiprinājumi. Attiecīgajā paziņojumā norāda piešķirto tipa apstiprinājuma numuru, kā arī tipa apzīmējumu, ražotāja nosaukumu, tipa apstiprinājuma turētāja nosaukumu un tipa apstiprinājuma datumu;
- g) par kompetentajām iestādēm, kas atbild tādu specializēto uzņēmumu apstiprināšanu, kuri var veikt radara navigācijas iekārtu un pagrieziena ātruma indikatoru uzstādīšanu, nomaiņu, remontu vai tehnisko apkopi.
-

VI PIELIKUMS

KLASIFIKĀCIJAS SABIEDRĪBAS

Klasifikācijas sabiedrību atzīšanas kritēriji

Klasifikācijas sabiedrības, kam nepieciešama atzīšana saskaņā ar šīs direktīvas 21. pantu, atbilst visiem turpmāk norādītajiem kritērijiem:

- 1) klasifikācijas sabiedrība var dokumentāri pierādīt plašu pieredzi iekšzemes ūdensceļu kuģu konstrukcijas un uzbūves novērtēšanā. Klasifikācijas sabiedrībai ir visaptverošas normas un noteikumi attiecībā uz iekšzemes ūdensceļu kuģu konstrukciju, uzbūvi un periodiskajām pārbaudēm, jo īpaši attiecībā uz stabilitātes aprēķināšanu saskaņā ar to noteikumu 9. daļu, kas pievienoti ADN, kā minēts II pielikumā. Minētās normas un noteikumi ir jāpublicē vismaz angļu, franču, nīderlandiešu vai vācu valodā, un tos pastāvīgi atjaunina un pilnveido, izmantojot zinātniskās izpētes un izstrādes programmas. Normām un noteikumiem nav jābūt pretrunā ar spēkā esošo Savienības tiesību aktu vai starptautisko nolīgumu noteikumiem;
- 2) klasifikācijas sabiedrība katru gadu publicē savu kuģu reģistru;
- 3) klasifikācijas sabiedrību nekontrolē kuģu īpašnieki vai kuģu būvētāji, vai citi, kas komerciāli iesaistīti kuģu konstruēšanā, ražošanā, aprikošanā, remontā, darbībā vai apdrošināšanā. Klasifikācijas sabiedrība attiecībā uz saviem ieņēmumiem nav atkarīga no kāda viena komercuzņēmuma;
- 4) klasifikācijas sabiedrības, kas pilnvarota pieņemt lēmumus un rīkoties visās tai saistošajās jomās saskaņā ar noteikumiem, kuri nosaka iekšzemes ūdensceļu transportu, galvenais birojs vai meitasuzņēmums atrodas vienā no dalībvalstīm;
- 5) klasifikācijas sabiedrībai un tās ekspertiem ir laba reputācija iekšzemes ūdensceļu transporta jomā; eksperti spēj apliecināt savas profesionālās spējas. Par ekspertu rīcību atbild klasifikācijas sabiedrība;
- 6) klasifikācijas sabiedrības rīcībā ir ievērojams tehniskais, pārvaldes, atbalsta, pārbaužu un zinātniskās izpētes personāls, kas atbilst uzdevumiem un klasificētajiem kuģiem un kas gādā par spēju attīstīšanu un noteikumu atjaunināšanu. Klasifikācijas sabiedrībai ir inspektori vismaz vienā dalībvalstī;
- 7) klasifikācijas sabiedrības rīcību nosaka ētikas kodekss;
- 8) klasifikācijas sabiedrību pārvalda un vada tā, lai nodrošinātu dalībvalsts prasīto informācijas konfidencialitāti;
- 9) klasifikācijas sabiedrība ir gatava sniegt dalībvalstij atbilstīgu informāciju;
- 10) klasifikācijas sabiedrības vadība definē un dokumentē savu politiku un mērķus, un saistības attiecībā uz kvalitāti un nodrošina, ka šī politika ir izprasta, ieviesta un uzturēta visos klasifikācijas sabiedrības līmeņos;
- 11) klasifikācijas sabiedrība sagatavo un īsteno, un uztur efektīvu iekšējo kvalitātes sistēmu, kas balstīta uz attiecīgajām starptautiski atzītu kvalitātes standartu daļām un atbilst EN ISO/IEC 17020:2004 standartam, kā to skaidro IACS Kvalitātes sistēmas sertificēšanas plāna prasībās. Kvalitātes sistēma ir jāsertificē neatkarīgai auditoru iestādei, ko atzinusi tās valsts administrācija, kurā atrodas klasifikācijas sabiedrības galvenais birojs vai filiāle, kā paredzēts 4. punktā, un kvalitātes sistēma, *inter alia*, nodrošina, ka:
 - a) klasifikācijas sabiedrības noteikumi tiek sistemātiski noteikti un uzturēti;
 - b) klasifikācijas sabiedrības noteikumi tiek ievēroti;
 - c) tiek apmierinātas tāda tiesību aktos noteiktā darba prasības, kādam klasifikācijas sabiedrība ir pilnvarota;
 - d) tiek noteikti un dokumentēti tāda personāla pienākumi, pilnvaras un savstarpējās attiecības, kura darbs ietekmē klasifikācijas sabiedrības pakalpojumu kvalitāti;

- e) viss darbs tiek veikts kontrolētos apstākļos;
 - f) darbojas uzraudzības sistēma, kas uzrauga klasifikācijas sabiedrības tieši nodarbināto apsekotāju un tehniskā un administratīvā personāla rīcību un veikto darbu;
 - g) galveno tiesību aktos noteikto darbu, kādam klasifikācijas sabiedrība ir pilnvarota, prasības izpilda vai tieši uzrauga tikai tās labākie apsekotāji vai arī to veic citu atzītu klasifikācijas sabiedrību labākie apsekotāji;
 - h) ir ieviesta apsekotāju kvalificēšanas sistēma un tiek īstenota viņu zināšanu pastāvīga atjaunināšana;
 - i) tiek veikta uzskaitē, kas atspoguļo prasīto standartu panākšanu tajās pozīcijās, kuras aptver sniegtie pakalpojumi, kā arī efektīvu kvalitātes sistēmas darbību; un
 - j) visās vietās pastāv visaptveroša plānoto un dokumentēto iekšējo auditu sistēma, kas pārbauda ar kvalitāti saistīto darbību;
- 12) kvalitātes sistēma ir jāsertificē neatkarīgai auditoru iestādei, ko atzinusi tās dalībvalsts administrācija, kurā atrodas klasifikācijas sabiedrības galvenais birojs vai filiāle, kā paredzēts 4. punktā;
- 13) klasifikācijas sabiedrība apņemas saskaņot savas prasības ar attiecīgajām Savienības direktīvām un savlaicīgi sniegt visu atbilstīgo informāciju Komisijai;
- 14) klasifikācijas sabiedrība apņemas periodiski apspriesties ar jau atzītām klasifikācijas sabiedrībām, lai garantētu savu tehnisko standartu ekvivalentumu un to ieviešanu un ļautu tās noteikumu izstrādē piedalīties dalībvalsts pārstāvjiem un citām ieinteresētajām personām.
-

VII PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Direktīva 2006/87/EK	Šī direktīva
—	1. pants
2. pants	2. pants
—	3. pants
1. pants	4. pants
—	5. pants
9. pants	6. panta 1. un 3. punkts
8. panta 1. punkts	6. panta 2. un 4. punkts
8. panta 4. punkts	6. panta 5. punkts
3. pants	7. pants
4. pants	8. pants
11. panta 2. punkts	9. pants
11. panta 1. punkts	10. pants
14. pants	11. pants
13. pants	12. pants
12. pants	13. pants
15. pants	14. pants
16. pants	15. pants
18. pants	16. pants
—	17. pants
—	18. pants
—	19. pants
10. pants	20. pants
—	21. pants
17. pants	22. pants
5. pants	23. pants
6. pants ir svītrots ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/68/EK ⁽¹⁾	—
7. panta 1. līdz 3. punkts	24. pants
—	25. pants
—	26. pants
—	27. pants
—	28. pants

Direktīva 2006/87/EK	Šī direktīva
8. panta 2. un 3. punkts	29. pants
—	30. pants
20. panta 1. punkts	31. pants
20. panta 2. punkts	—
22. pants	—
—	32. pants
19. pants	33. pants
—	34. pants
24. pants	35. pants
21. pants	36. pants
23. pants	37. panta 1. un 2. punkts
7. panta 4. punkts	37. panta 3. punkts
—	38. pants
—	39. pants
25. pants	—
26. pants	—
27. pants	40. pants

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/68/EK (2008. gada 24. septembris) par bīstamo kravu iekšzemes pārvadājumiem (OV L 260, 30.9.2008., 13. lpp.).

ISSN 1977-0715 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5112 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV